II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/776,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2020,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/492 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 artiklan ja 24 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 16 päivänä toukokuuta 2019 perusasetuksen 10 artiklan perusteella vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Egyptistä, jäljempänä yhteensä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden, jäljempänä 'lasikuitukankaat', tuontia unioniin. Komissio julkaisi 16 päivänä toukokuuta 2019 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tutkimuksen vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Tech-Fab Europe, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli esittänyt 1 päivänä huhtikuuta 2019 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty näyttö tuetusta tuonnista ja siitä aiheutuneesta vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

(3) Ennen tukien vastaisen tutkimuksen vireillepanoa komissio ilmoitti Kiinan viranomaisille ([3]) ja Egyptin viranomaisille ([4]) vastaanottaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan valituksen ja kutsui Kiinan ja Egyptin viranomaiset neuvotteluihin perusasetuksen 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Kuuleminen Kiinan ja Egyptin viranomaisten kanssa järjestettiin 13 päivänä toukokuuta 2019. Molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun ei kuitenkaan päästy.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 167, 16.5.2019, s. 11).
([3]) Termiä "Kiinan viranomaiset" käytetään tässä asetuksessa laajasti niin, että se sisältää valtioneuvoston, kaikki ministeriöt, osastot ja virastot sekä keskus-, alue- ja paikallishallinnon.
([4]) Termiä "Egyptin viranomaiset" käytetään tässä asetuksessa laajasti niin, että se sisältää kaikki ministeriöt, osastot ja virastot sekä keskus-, alue- ja paikallishallinnon.

(4) Komissio pani 21 päivänä helmikuuta 2019 vireille erillisen polkumyynnin vastaisen tutkimuksen ([5]), joka koski Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevaa samaa tuotetta, jäljempänä 'erillinen polkumyynnin vastainen tutkimus'. Komissio otti 7 päivänä huhtikuuta 2020 käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa ([6]), jäljempänä 'lopullista polkumyyntitullia koskeva asetus'. Vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat analyysit, jotka tehtiin tässä tukien vastaisessa ja erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa ovat soveltuvin osin täysin samat, koska unionin tuotannonalan määritelmä, otokseen valitut unionin tuottajat, tarkastelujakso ja tutkimusajanjakso ovat samat molemmissa tutkimuksissa.

1.1.1 *Kiinan viranomaisten vireillepanoa koskevat huomautukset*

(5) Kiinan viranomaiset väittivät, että tutkimusta ei pitäisi panna vireille, koska valituksessa ei esitetty tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan ja perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävää näyttöä. Kiinan viranomaisten mukaan valituksessa ei esitetty riittävää näyttöä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavista tuista tai vahingosta eikä tuetun tuonnin ja vahingon välisestä syy-yhteydestä.

(6) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Valituksessa esitetty näyttö käsitti tiedot, jotka olivat kohtuudella valituksen tekijän saatavilla kyseisessä vaiheessa. Kuten osoitetaan näytön riittävyyttä koskevassa muistiossa, joka sisältää komission arvion kaikesta komission käytettävissä olevasta näytöstä Kiinan kansantasavallan ja Egyptin osalta ja jonka perusteella komissio pani tutkimuksen vireille, vireillepanovaiheessa oli riittävä näyttö siitä, että väitetyt tuet mahdollistivat tasoitustullin käyttöönoton esiintymisensä, määränsä ja luonteensa perusteella. Valituksessa esitettiin myös riittävästi näyttöä siitä, että tuettu tuonti aiheutti unionin tuotannonalalle vahinkoa.

(7) Ennen vireillepanoa järjestetyissä kuulemisissa Kiinan viranomaiset totesivat, että valituksen tekijän viittaukset mahdollisiin Kiinan suunnitelmiin, ohjelmiin tai suosituksiin olivat merkityksettömiä, koska ne eivät ole sitovia, ja että lasikuitukankaiden tuotannonalaa ei mainita Kiinan 13. viisivuotissuunnitelmassa eikä rakennusmateriaalien tuotannonalan 13. viisivuotissuunnitelmassa (2016–2020). Vireillepanon jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat myös, että Made in China 2025 -asiakirja ei kata lasikuitukangasta. Komissio totesi, että Kiinan viranomaiset eivät kiistä tällaisten suunnitelmien, ohjelmien tai suositusten olemassaoloa vaan vain sen, missä määrin ne ovat sitovia ja missä määrin niitä sovelletaan lasikuitukankaiden tuotannonalaan. Lisäksi komissio totesi, että valituksen tekijä oli toimittanut näyttöä, joka viittaa siihen, että useissa viranomaisten asiakirjoissa mainitaan "uudet materiaalit" ja "lasipohjaiset materiaalit" mainitaan rakennusmateriaalien tuotannonalan 13. viisivuotissuunnitelmassa (2016–2020). Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että näitä seikkoja ei sovellettaisi tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

(8) Kiinan viranomaiset totesivat myös, että niin Kiinan vienti- ja luottovakuutuslaitos, jäljempänä 'Sinosure', kuin valtion omistamat pankitkaan eivät ole julkisia elimiä ja että Kiinan viranomaiset eivät valtuuta tai määrää yksityisiä pankkeja. Komissio huomautti, että tämä väite liittyy jo edellä esitettyyn väitteeseen ja että valituksessa mainittiin muun muassa Kiinan pankkilaki, jonka kuulumista Kiinan lainsäädäntöön Kiinan viranomaiset eivät kiistä. Komissio toi myös esiin, että EU:n hiljattaisissa tukien vastaisissa tutkimuksissa ([7]) oli päätelty eri tavalla tästä asiasta.

([5]) Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 68, 21.2.2019, s. 29).

([6]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/492, annettu 1 päivänä huhtikuuta 2020, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa (EUVL L 108, 6.4.2020, s. 1).

([7]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/969, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2017, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/649 muuttamisesta (kuumavalssattuja levyvalmisteita koskeva tapaus) (EUVL L 146, 9.6.2017, s. 17); komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1690, annettu 9 päivänä marraskuuta 2018, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten renkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta tasoitustullista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten ulkorenkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/163 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1579 muuttamisesta (renkaita koskeva tapaus) (EUVL L 283, 12.11.2018, s. 1); Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/72, annettu 17 päivänä tammikuuta 2019, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sähköpolkupyörien tuonnissa (sähköpolkupyöriä koskeva tapaus) (EUVL L 16, 18.1.2019, s. 5).

(9) Kiinan viranomaiset väittivät myös, että vientiostajien luottoa myönnetään ulkomaisille yrityksille, minkä vuoksi niistä ei koidu etua kiinalaisille lasikuitukankaan tuottajille. Komissio kuitenkin totesi, että etuudet, joita myönnetään kiinalaisten lasikuitukankaan tuottajien omistamille ulkomaisille yrityksille, saattavat hyödyttää kiinalaisia tuottajia.

(10) Kiinan viranomaiset totesivat, että verojärjestelmä, joka liittyy sellaisten laitteiden nopeutettuihin poistoihin, joita nämä yritykset käyttävät huipputeknologian kehittämiseen ja tuotantoon, on lopetettu samoin kuin jotkin mainituista avustusohjelmista. Komissio otti tämän huomautukset huomioon mutta korosti, että se ei koske kaikkia ohjelmia eikä eri tason viranomaisia (valtakunnallisia, alueellisia tai paikallisia), jotka valituksessa mainitaan. Lisäksi nopeutettuihin poistoihin liittyvästä verojärjestelmästä voi edelleen koitua etua, kuten poistot laitteiden käyttöiän ajalta, joka mahdollisesti kattaa tutkimusajanjakson.

(11) Vireillepanon jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että valituksen tekijä ei esittänyt edellytyksiä, jotka koskivat maan ulkopuolisen vertailuarvon soveltamista lainoihin ja maankäyttöoikeuksiin. Komissio totesi kuitenkin, että valitukseen sisältyviä väitteitä tukevat EU:n hiljattaiset tukien vastaiset tutkimukset, joissa on päätelty, että näiden seikkojen osalta tarvitaan ulkoisia vertailuarvoja, joita oikaistaan Kiinan vallitsevien olosuhteiden mukaisesti ([8]).

(12) Kiinan viranomaiset totesivat myös, että valituksessa ei ollut riittävästi näyttöä, koska siinä nojauduttiin enimmäkseen aiempiin EU:n asetuksiin, joka koskevat eri tuotteita. Komissio kuitenkin totesi, että aiemmissa ja hiljattaisissa tukien vastaisissa tutkimuksissa tehdyt päätelmät liittyvät samoihin valituksessa väitettyihin tukiohjelmiin. Vireillepanon jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat, että rahoitussektorilla oli tapahtunut merkittäviä muutoksia ja uudistuksia vuosina 2016–2018 ja että valituksessa ei voitu tukeutua tätä edeltävään tilanteeseen. Komissio kuitenkin totesi, että valituksen tekijä toimitti valituksessa myös lisänäyttöä tukiohjelmien jatkumisesta ilman, että niitä olisi olennaisesti muutettu. Komissio muistutti vielä, että Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet näyttöä, joka olisi kumonnut sen, että nämä ohjelmat jatkuivat. Vireillepanovaiheessa esitetty näyttö viittasi näin ollen siihen, että kyseessä olevat tukiohjelmat eivät olleet muuttuneet merkityksellisesti. Tämä vahvistettiin myös tässä tutkimuksessa.

(13) Kiinan viranomaiset väittivät eri tuista, että valituksen tekijä ei toimittanut näyttöä etuudesta ja erityisyydestä. Komissio katsoo, että valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä etuudesta ja erityisyydestä niiden tietojen perusteella, jotka olivat kohtuudella saatavilla. Komissio tarkasteli valituksessa esitettyä näyttöä ja teki oman arvionsa kaikista merkityksellisistä tekijöistä näytön riittävyyttä koskevassa muistiossa, joka asetettiin avoimeen asiakirja-aineistoon vireillepanon yhteydessä. Kiinan viranomaiset toistivat väitteensä vireillepanon jälkeen mutteivät toimittaneet mitään lisänäyttöä.

(14) Sen vuoksi komissio päätteli, että valituksessa esitettiin riittävästi näyttöä, joka osoitti Kiinan viranomaisten myöntämien väitettyjen tukien olemassaolon.

(15) Erityispiirteenä tässä tapauksessa on se, että väitetty tuki Egyptissä koskee kahta yritystä Kiinan ja Egyptin Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueella, jäljempänä 'SETC-alue', joka on Kiinan ja Egyptin – valituksen kohteena olevien kahden maan – yhdessä perustama erityistalousalue. Komissio totesi, että sen aikeena on tutkia kaikkia tukia, joita nämä yritykset ovat saaneet SETC-alueella tukien lähteestä riippumatta.

(16) Ennen vireillepanoa järjestetyissä kuulemisissa Kiinan viranomaiset katsoivat, että valituksen tekijällä ei ole oikeusperustaa kohdistaa valitusta Kiinan viranomaisiin Egyptistä peräisin olevan tai vietävän tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Komissio otti huomioon Kiinan viranomaisten huomautukset mutta katsoi edelleen, että on esitetty riittävästi näyttöä, jotta voidaan käynnistää tutkimus väitetyistä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavista tuista, joita on myönnetty yrityksille SETC-alueella tukien lähteestä riippumatta.

([8]) Ks. edellinen alaviite.

(17) Vireillepanon jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin kulutusta määritettäessä Kiinasta tulevaa tuontia koskeviin tietoihin tehty oikaisu oli epäoikeudenmukainen verrattaessa sitä muista kolmansista maista, kuten Venäjältä, tulevaa tuontia koskeviin tietoihin tehtyyn oikaisuun. Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio ollut ristiintarkastanut näitä oikaisuja. Kiinan viranomaiset väittivät myös, että käytettävissä ei ole tietoja siitä, mitä markkinatietoja/tiedustelutietoja on käytetty tuontitietoihin tehdyissä oikaisuissa.

(18) Valituksen tekijän CN-tasolla tekemän tuontianalyysin lisäksi tuontia arvioitiin myös Taric-tason tuontitilastojen perusteella, ja tiedot ristiintarkastettiin muiden lähteiden kanssa ja niitä oikaistiin tarvittaessa, kuten myös 937 kappaleessa selitetään. Venäjän tuontitiedot ristiintarkastettiin ja oikaistiin niiden tuontitietojen perusteella, jotka saatiin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevilta, ainoilta tiedossa olevilta lasikuitukankaiden tuottajilta Venäjällä. Menetelmää pidettiin kohtuullisena, ja sen katsottiin johtavan tarkkaan arvioon tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista Venäjältä. Samalla tavalla komissio ristiintarkasti tutkimuksessa Eurostatin Taric-tason tiedot ja otantamenettelyn aikana ilmoittautuneiden Kiinassa tiedossa olevien tuottajien toimittamat tiedot, kuten 937 kappaleessa selitetään. Yhteistyössä toimineiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittama lasikuitukankaiden vientimäärä edusti Eurostatin kirjaamaa kyseisiin Taric-koodeihin kuuluvaa kokonaistuontia, minkä vuoksi kaiken viennin katsottiin koostuvan tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät, valituksessa selitettiin, miten markkinatietoja/tiedustelutietoja käytettiin tuontitietojen oikaisemiseen. Sen vuoksi kyseinen väite hylättiin.

(19) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että lasikuitukankaiden markkinat ovat segmentoituneet ja että kaikki segmentit edustavat hyvin erilaisia hintaluokkia. Kiinan viranomaiset väittivät, että tuotteen kolmella päälajilla eli kudotuilla roving-kankailla, kihartamattomasta langasta valmistetuilla kankailla (multiaksiaalikankailla) ja kompleksisilla materiaaleilla on eri koostumus ja eri tuotantovaiheet/-prosessit ja näin ollen myös eri tuotantokustannukset ja myyntihinnat. Lisäksi näillä kolmella tuotelajilla on erilaiset fyysiset ja tekniset ominaisuudet, jotka puolestaan määrittävät niiden käyttötarkoitukset. Kiinan viranomaisten mukaan valituksen tekijän tekemä Kiinasta tulevan tuonnin hintavertailu ja hinnan alittavuuden vertailu sekä väitettyjen vahingollisten vaikutusten arviointi aggregoidulla tasolla on harhaanjohtava ja puutteellinen ilman, että arvioidaan tosiasiallisesti kiinalaisten ja unionin tuottajien läsnäoloa eli määrää ja markkinaosuutta kullakin tuotesegmentillä.

(20) Komissio katsoi, että Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet mitään näyttöä näiden väitteiden tueksi. Valituksen tekijä esitti vireillepanovaiheessa riittävästi näyttöä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kustannuksista ja hinnoista. Se, että on olemassa erityyppisiä tuotteita, joiden tuotantoprosessit, kustannukset ja myyntihinnat saattavat olla erilaisia, ei välttämättä tarkoita sitä, että markkinat ovat segmentoituneet. Perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti valituksen tekijän on toimitettava tietoja, jotka ovat kohtuullisesti sen saatavilla. Koska Kiinassa tuotettujen tuotelajien kustannukset ja hinnat ovat luonteeltaan luottamuksellisia eivätkä ne ole valituksen tekijän saatavilla, komissio katsoi, että valitukseen sisältyi riittävästi tietoa, joka oli kohtuullisesti valituksen tekijän saatavilla tutkimuksen vireillepanoa varten.

(21) Lisäksi komission tutkimuksen aikana keräämät ja saamat tiedot osoittivat, että unionin lasikuitukankaiden markkinat eivät ole segmentoituneet. Väite, jonka mukaan kolmella tuotelajilla – kudotuilla roving-kankailla, kihartamattomasta langasta valmistetuilla kankailla (multiaksiaalikankailla) ja kompleksisilla materiaaleilla – on erilaiset fyysiset ja tekniset ominaisuudet, jotka puolestaan määrittävät niiden käyttötarkoitukset, on virheellinen. Kuten valituksessa ja 129–138 kappaleessa selitetään, tarkasteltavana olevaa tuotetta käytetään vahvistamaan lämpömuovautuvia ja lämpökovettuvia hartseja komposiittiteollisuudessa, mitä Kiinan viranomaiset eivät kiistäneet. Käytössä on monia päällekkäisyyksiä: valittu kangastyyppi riippuu pinnan ulkonäöstä, hartsin virtauksesta, jännityksestä, joka lopputuotteeseen kohdistuu, sekä levitystekniikasta. Tietyt tuotelajit soveltuvat erityisen hyvin suljetun muotin tuotantotekniikkaan tai manuaaliseen lujitteen asetteluun.

(22) Edellä mainituilla kolmella tuotelajilla on seuraavat pääasialliset ja päällekkäiset käyttötarkoitukset: kudottuja roving-kankaita käytetään lämpökovettuvissa sovelluksissa, etenkin manuaalisessa lujitteen asettelussa, veneilytuotteissa (alusten rungot ja kannet), ajoneuvojen koripaneeleissa (esim. rekat, junat), tuulimyllyn lavoissa, putkissa ja tankeissa. Kihartamattomasta langasta valmistettuja kankaita käytetään veneilytuotteiden (alusten rungot ja kannet), ajoneuvojen korien ja paneelien (esim. rekat, junat), tuulimyllyjen lapojen ja kotelojen, suksien ja lumilautojen, putkien ja tankkien rakentamiseen. Kompleksisia materiaaleja käytetään suljetun muotin sovelluksissa ajoneuvojen koreihin ja paneeleihin, veneilytuotteisiin (alusten rungot ja kannet), tuulimyllyn koteloihin sekä vapaa-ajan ajoneuvoihin.

(23) Komissio muistuttaa, että ei ole epätavallista, että tarkasteltavana olevalla tuotteella on tuotelajeja, joilla on erilaiset kustannusrakenteet ja hinnat. Juuri tästä syystä komissio kerää tietoja yksityiskohtaisten tuotelajiluokitusten perusteella. Tässä luokituksessa erotettiin tuotteet eri kangastyyppien lisäksi myyntitapojen, käytettyjen lasityyppien, neliöpainon ja roving-tiheyden mukaan. Hinnan alittavuutta koskevat laskelmat perustuivat tuotelajikohtaiseen vertailuun, minkä vuoksi kaikki nämä ominaisuudet otettiin huomioon, kun Kiinasta tulevaa tuontia verrattiin unionin tuottajien lasikuitukankaisiin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(24) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät lisäksi, että eri lähteistä tulevan lasikuitukankaan tuontihintojen merkittävät erot tuovat selvästi esiin, että unionin markkinat ovat segmentoituneet tuotelajeittain ja että eri maista tuleva tuonti on suunnattu eri markkinasegmenteille.

(25) Kuten edellä todetaan, komission tutkimuksen aikana keräämät tiedot vahvistivat, että unionin lasikuitukankaiden markkinat eivät ole segmentoituneet. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja egyptiläiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät vie täysin erilaisia lasikuitukankaiden muotoja. Kiinalaisten ja egyptiläisten vientiä harjoittavien tuottajien myymien tuotteiden vastaavuus oli noin 90 prosenttia. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(26) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että Kiinasta tulevan tuonnin hintaa koskeva vertailu ja hinnan alittavuutta laskelmat valituksessa perustuivat tietoihin, joita ei voitu verrata keskenään, ja valikoituihin tietoihin, jotka oli oikaistu virheellisesti.

(27) Kuten edellä mainitaan, perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan vaatimukset näytölle, joka valituksen tekijän on esitettävä valituksessaan. Näiden tietojen on oltava riittävät mutta myös kohtuullisesti valituksen tekijän saatavilla. Koska kustannus- ja hintatiedot ovat luonteeltaan luottamuksellisia, valituksen tekijän saatavilla ei ollut vireillepanovaiheessa kohtuullisesti saatavilla täsmällisiä tietoja yritysten kolmansiin maihin viemien tuotteiden kustannuksista ja hinnoista tuotelajeittain. Toimitettuja tietoja pidettiin kuitenkin riittävinä tutkimuksen vireillepanoa varten, koska ne perustuivat Eurostatin tilastoihin Kiinasta tulevan tuonnin hinnoista.

(28) Komissio huomautti lisäksi, että kuten 965 kappaleessa todetaan, hinnan alittavuutta koskevat laskelmat tutkimuksessa perustuivat pääasiassa otokseen valittujen unionin tuottajien ja vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisiin yksityiskohtaisiin tietoihin, ja ne vahvistivat valitukseen sisältyvät hinnan alittavuutta koskevat väitteet, jotka perustuivat Eurostatin tilastoihin. Näin ollen väitettä pidettiin perusteettomana, myös siltä osin kuin se koski tutkimuksessa käytettyjä tietoja.

(29) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että Kiinasta tuleva lasikuitukankaan tuonti ei aiheuttanut hintapainetta. Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä.

(30) Valituksen tekijä sitä vastoin toimitti tietoja, jotka koskivat tuetun tuonnin vaikutusta samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla ja unionin tuotannonalaan ja joita pidettiin riittävinä tutkimuksen vireillepanoa varten. Valituksen tekijän toimittama näyttö osoitti, että sekä Egyptistä että Kiinasta tulevan tuonnin hinnat alittivat merkittävästi unionin hinnat.

(31) Lisäksi Kiinan viranomaisten väite oli virheellinen. Kuten komissio totesi tutkimuksen aikana, otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana, kuten 966 kappaleessa selitetään. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(32) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuonnin kumulointi vahinkoanalyysiä varten ei ole perusteltua tässä tapauksessa. Tämä johtuu siitä, että näistä maista tulevan tuonnin väliset sekä näistä maista tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tuottaman ja myymän samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuolosuhteet ovat varsin erilaiset. Kiinan viranomaiset väittivät, että kiinalainen lasikuitukangas ei kilpaile egyptiläisen lasikuitukankaan kanssa, koska i) Egyptistä ei tullut lasikuitukankaiden tuontia käytännössä lainkaan ennen vuotta 2017, ii) Kiinasta ja Egyptistä tuleva lasikuitukankaiden tuonti noudattaa täysin vastakkaista suuntausta, iii) Egyptistä tuleva tuonti on hinnoiteltu eri tavalla ja iv) Egyptistä tuleva tuonti koostuu valituksen tekijän omien laskelmien mukaan ainoastaan kihartamattomasta langasta valmistetuista kankaista, minkä vuoksi se ei kilpaile unionin eikä kiinalaisen lasikuitukankaan myynnin kanssa unionin markkinoilla.

(33) Komissio huomauttaa ensinnäkin, että valitukseen sisältyi riittävästi näyttöä siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti oli tuettua ja että tuontimäärät olivat merkittäviä ja aiheuttivat vahinkoa unionin tuotannonalalle. Siihen sisältyi myös useita tekijöitä, jotka koskivat näistä kahdesta asianomaisesta maasta tulevan tuonnin kumulatiivista arviointia (esimerkiksi se, että kummankin maan osalta arvioitu tuen määrä on vähimmäistasoa suurempi ([9]), kummankin maan tuontimäärä on merkittävä ([10]), asianomaiset maat kilpailevat keskenään sekä samankaltaisen tuotteen ja kolmansien maiden kanssa ja näiden maiden viemillä tuotteilla on samat ominaisuudet ja käyttötarkoitukset kuin samankaltaisella tuotteella ([11])) ja joiden katsottiin täyttävän todistustaakan vireillepanovaiheessa. Näyttöä analysoitiin tarkemmin tutkimuksen aikana, ja komissio vahvisti, että kumulaation edellytykset täyttyivät, kuten 947–950 kappaleessa selitetään.

(34) Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni tarkastelujaksolla eikä olisi voinut aiheuttaa vahinkoa unionin tuottajille.

(35) Kuten edellä todetaan, valitukseen sisältyi riittävä näyttö, jonka mukaan Kiinasta ja Egyptistä tulevaa lasikuitukankaiden tuontia olisi arvioitava kumulatiivisesti. Valitukseen sisältyvän näytön mukaan lasikuitukankaiden tuonti näistä molemmista maista kilpailee keskenään ja samankaltaisen tuotteen kanssa sekä kolmansista maista tulevan tuonnin kanssa. Kiinasta ja Egyptistä tuotavilla tuotteilla on samat ominaisuudet ja käyttötarkoitukset, ne myydään asiakkaille kaikkialla unionissa ja ne ovat suorassa kilpailussa unionin tuotannonalan ja kolmansien maiden tuottaman lasikuitukankaan kanssa.

(36) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että valituksen tekijä ei ole toimittanut luotettavia tietoja koko unionin tuotannonalasta, koska valitukseen osallistumattomia tuottajia koskevat tiedot ovat epäluotettavia. Valituksen tekijä ei myöskään toimittanut tietoja useista vahinkoindikaattoreista.

(37) Kiinan viranomaiset eivät selittäneet, millä tavalla tiedot olivat epäluotettavia. Jälleen on todettava, että valituksen tekijän saatavilla ei ollut luottamuksellisia tietoja valitukseen osallistumattomien unionin tuottajien myynnistä ja tuotannosta. Tämän vuoksi valituksen tekijä esitti arvioita, joita pidettiin kohtuullisina ja riittävän tarkkoina ja perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisina. Vahinkoa koskevan riittävän näytön toimittamiseksi ei ole velvollisuutta toimittaa tietoja kaikista perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa mainituista vahinkoindikaattoreista eikä kaikkien vahinkoindikaattoreiden tarvitse osoittaa laskevaa suuntausta.

(38) Komissio toteaa, että tutkimuksen aikana valittuun unionin tuottajien otokseen sisältyy suurin valitukseen osallistumaton tuottaja, minkä ansiosta komissio kykeni ristiintarkastamaan valituksen tekijän toimittamat makrotiedot. Komissio tarkasteli kaikkia asiaankuuluvia vahinkoindikaattoreita tutkimuksessa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(39) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuottajille ei ole aiheutunut vahinkoa eikä etenkään Kiinasta tulevan tuonnin takia. Kiinan viranomaisten mukaan unionin tuotannonalan tilanne oli hyvä vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä ja käytännössä kaikki vahinkoindikaattorit kehittyivät myönteisesti tai pysyivät vakaina.

(40) Valituksessa olevat tiedot osoittavat selvästi, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa asianomaisista maista tulevasta erittäin voimakkaasti sen hinnat alittavasta tuetusta lasikuitukankaiden tuonnista. Unionin tuotannonalan tuotanto, myynti ja markkinaosuus putosivat merkittävästi. Valituksen tekijöiden oli pakko vähentää investointeja ja työvoimaa. Valitusta tukeneiden unionin tuottajien varastot kasvoivat ja niiden kannattavuus heikkeni.

(41) Komissio huomauttaa, että otokseen valittujen unionin tuottajien tutkimuksen aikana toimittamiin todellisiin ja tarkastettuihin tietoihin perustuvat vahinkoindikaattorit osoittivat merkittävää vahinkoa, joka aiheutui asianomaisista maista tulevasta tuonnista. Kiinan viranomaiset kommentoivat näitä indikaattoreita lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa ([12]). Näitä huomautuksia käsitellään tämän asetuksen 5.4 jaksossa.

([9]) Valituksen konsolidoitu versio, 6 jakson liitteet.
([10]) Valituksen konsolidoitu versio, johdanto-osan 349–352 kappaleen liitteet.
([11]) Valituksen konsolidoitu versio, 4 jakson liitteet.
([12]) Englanninkielisillä termeillä ”definitive disclosure” ja ”final disclosure” on sama merkitys tässä asiakirjassa (suomeksi ”lopullisten päätelmien ilmoittaminen”).

(42) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalalle aiheutui vahinkoa kolmansista maista tulevasta tuonnista ja kysynnän vähenemisestä unionin markkinoilla.

(43) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Valituksessa osoitettiin, että kolmansista maista tulevan tuonnin pienen määrän vuoksi se ei olisi voinut aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Valituksen tekijän vahinkoindikaattoreita koskeva analyysi osoitti lisäksi, että kysynnän väheneminen unionin markkinoilla ei selitä vahinkoa, koska unionin tuottajien markkinaosuuden menetyksestä näkyy, että myynti väheni selvästi enemmän kuin kulutus.

(44) Valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä asianomaista maista tulevan tuonnin ja vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valituksen tekijä analysoi lisäksi muita mahdollisia vahingon syitä, kuten unionin tuottajien toimintaa ja niiden vientitoimintaa sekä tuontia kolmansista maista.

(45) Tutkimuksen aikana tarkasteltiin tuontia kolmansista maista ja kysynnän vähenemistä unionin markkinoilla (ks. 6.2 jakso). Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset eivät esittäneet uusia väitteitä vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(46) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että vertikaalisesti integroituneille unionin tuottajille aiheutui vahinkoa ”taaksepäin suuntautuvaan integroitumiseen” liittyvistä kustannuksista ja heikentyneestä kyvystä myydä avoimilla markkinoilla ”alaspäin suuntautuneen integroitumisen” vuoksi.

(47) Vireillepanovaiheessa ei ollut saatavilla tietoja unionin tuotannonalan ilmeisestä epäedullisesta kilpailuasemasta. Unionin tuottajat eivät myöskään ole pääasiassa vertikaalisesti integroituneita.

(48) Komissio totesi vielä, että tutkimuksessa ei ole osoitettu vertikaalisesta integroitumisesta aiheutuvia epänormaaleja kustannuksia. Lisäksi kaikki otokseen valitut unionin tuottajat myivät ensisijaisesti etuyhteydettömille asiakkaille. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(49) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että valituksen tehneiden ja valitukseen osallistumattomien tuottajien erilaiset myyntisuuntaukset vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä viittaavat siihen, että nämä eri tuottajaryhmät kilpailevat myynnistä ja asiakkaista. Näin ollen valituksen tehneille tuottajille aiheutui vahinkoa myyntimäärien osalta eivätkä ne kyenneet nostamaan hintoja tutkimusajanjaksolla todennäköisesti sen vuoksi, että ne menettivät myyntiään ja markkinaosuuttaan valitukseen osallistumattomille tuottajille.

(50) Kilpailu unionin tuottajien kesken on seurausta vapaista markkinoista, ja se on yleensä olettamus (ellei esimerkiksi ole näyttöä kilpailun vastaisista käytännöistä, mikä ei ole tilanne) eikä vahingon esiintymistä selittävä tekijä. Näin ollen unionin markkinoilla eivät kilpaile keskenään pelkästään valituksen tehneet ja valitukseen osallistumattomat unionin tuottajat, vaan myös valituksen tehneet unionin tuottajat kilpailevat toistensa kanssa. Tämän ei voida katsoa heikentävän syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja koko unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Merkittävää vahinkoa koskevat päätelmät perustuvat asianmukaiseen otokseen ja koko tuotannonalaa koskevaan arviointiin, mukaan lukien tiedot valituksen tehneiltä ja valitukseen osallistumattomilta tuottajilta (mikro- ja makrotason tiedot).

(51) Tutkimuksen unionin tuottajien otokseen kuului sekä valituksen tehneitä että valitukseen osallistumattomia unionin tuottajia, kuten täsmennetään asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettuun asiakirja-aineistoon 21 päivänä kesäkuuta 2019 liitetyssä muistiossa, joka koskee unionin tuottajien lopullista otosta. Vahingon määrittämisessä ei käytetty pelkästään valituksen tehneitä unionin tuottajia vaan koko unionin tuotannonalaa. Sen vuoksi kyseinen väite hylättiin.

(52) Vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan Kiinan viranomaiset väittivät, että keskeisille tiedoille, jollaisia ovat valituksen tukijat ja tärkeimmät vahinkoon liittyvät tiedot, on myönnetty liiallinen luottamuksellinen käsittely. Kiinan viranomaiset katsoivat, että tämä on estänyt sitä kumoamasta asianmukaisesti valituksen tekijän esittämiä vahinkoa koskevia väitteitä.

(53) Komissio katsoo, että asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettu valituksen versio sisältää kaiken olennaisen näytön ja ei-luottamukselliset tiivistelmät tiedoista, joille on myönnetty luottamuksellinen käsittely, jotta asianomaiset osapuolet voisivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan menettelyssä. On syytä muistaa, että perusasetuksen 29 artiklassa sallitaan luottamuksellisten tietojen suojaaminen olosuhteissa, joissa niiden luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin tältä osin.

1.1.2 *Egyptin viranomaisten vireillepanoa koskevat huomautukset*

(54) Egyptin viranomaiset väittivät, että tutkimusta ei pitäisi panna vireille, koska valituksessa ei esitetty tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 11 artiklan 2 kohdan ja perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävää näyttöä. Egyptin viranomaisten mukaan valituksessa ei esitetty riittävää näyttöä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavista tuista tai vahingosta eikä tuetun tuonnin ja vahingon välisestä syy-yhteydestä. Komissio hylkäsi väitteen samoista syistä kuin mainitaan 6 kappaleessa.

(55) Ennen vireillepanoa järjestetyissä kuulemisissa Egyptin viranomaiset katsoivat, että valituksessa ei esitetty näyttöä siitä, että Egyptin viranomaiset ovat myöntäneet väitettyjä etuuskohtelun mukaisia lainoja. Kun kuitenkin otetaan huomioon valituksessa esitetty kaikki näyttö ja etenkin Kiinan ja Egyptin väliset järjestelyt samoin kuin näiden järjestelyjen tavoitteet, komissio katsoo, että valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä, joka oli kohtuudella sen saatavilla ja joka osoitti, että etuuskohtelun mukaisen luotonannon kautta tapahtuneen tukien myöntämisen voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista.

(56) Egyptin viranomaiset väittivät vielä, että väitetyt veroetuudet poistettiin lainsäädännöstä vuonna 2015 ja että valituksen tekijä ei toimittanut näyttöä siitä, että niitä sovelletaan edelleen käynnissä oleviin hankkeisiin. Komissio kuitenkin katsoi, että valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä tällaisten veroetuuksien jatkumisesta niiden tietojen perusteella, jotka olivat kohtuudella saatavilla.

(57) Egyptin viranomaiset totesivat myös, että raaka-aineita koskevien tuontitullien palauttaminen ei ole tuki, jos nämä tuodut tuotteet jälleenviedään sellaisinaan tai jatkojalostustuotteina. Komissio myönsi, että raaka-aineita koskevien tuontitullien osalta vain liiallinen palauttaminen on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea, ja kiinnitti tähän erityishuomiota tutkimuksen aikana. Komissio huomautti vielä, että Egyptin viranomaisten huomautus ei koske tuotantolaitteita.

(58) Egyptin viranomaiset väittivät, että valituksen tekijä ei toimittanut näyttöä etuudesta, jota olisi koitunut maan tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Komissio kuitenkin katsoi, että valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä etuudesta niiden tietojen perusteella, jotka olivat kohtuudella sen saatavilla.

(59) Egyptin viranomaiset totesivat myös, että valituksessa ei esitetty näyttöä erityisyydestä, siltä osin kuin oli kyse sähkön tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, koska kyseessä ei ole erityisyys, kun tuki myönnetään objektiivisten ehtojen perusteella. Komissio huomautti, että Egyptin viranomaiset eivät toimittaneet näyttöä tällaisista objektiivisista ehdoista vireillepanoa edeltävissä kuulemisissa.

(60) Sen vuoksi komissio päätteli, että valituksessa esitettiin riittävä näyttö, jotta voitiin aloittaa Egyptin viranomaisten väitetysti suoraan tai välillisesti myöntämiä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia koskeva tutkimus.

1.1.3 *Erillistä polkumyynnin vastaista tutkimusta koskevat huomautukset*

(61) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä väitti, että tuotannontekijöiden korvaaminen, joka tehtiin erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa, ei ollut asianmukainen, ja se kehotti komissiota tekemään ryhmään kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalia koskevat laskelmat käyttämättä perustana polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([13]), jäljempänä 'polkumyynnin vastainen perusasetus', 2 artiklan 6 a kohtaa. Yuntianhua-ryhmän mukaan tukien vastaisessa tutkimuksessa ei löydetty näyttöä siitä, että lasikuitukankaiden tuotantopanoksia olisi toimitettu riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Se väitti myös, että tukien vastaisessa tutkimuksessa hyväksyttiin, että lasikuitukankaiden tuotantopanokset ostettiin vääristymättömillä markkina-arvoilla, koska tuotantopanosten ja raaka-aineiden toimittajien liikevaihtoa käytettiin tuesta saatavien etuuksien laskemisessa.

([13]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

(62) Komissio huomautti, että erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa käytetyt laskelmat ja menetelmät eivät kuulu tämän menettelyn piiriin. Sen vuoksi polkumyynnin määrittämisessä käytettyä menetelmää koskevat huomautukset olisi toimitettava kyseisen tutkimuksen yhteydessä.

(63) Tutkimuksessa osoitettiin, että vientiä harjoittavien tuottajien keskeiset tavarantoimittajat saivat laajasti etua valtion tuista, kuten 3 jaksossa kuvataan. Komissio muistuttaa, että tuotantopanoksia ja raaka-aineita toimittavien etuyhteydessä olevien yritysten liikevaihdon käyttö ei tarkoita sitä, että kyseisten tavaroiden vääristymätön markkina-arvo olisi hyväksytty. Liikevaihto sitä vastoin on jakoperuste, jonka avulla voidaan jakaa luotettavasti vahvistetut tuet, joista vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua.

(64) Komissio huomauttaa vielä, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan nojalla tehdyt päätelmät liittyvät merkittäviin vääristymiin, kun valtion puuttuminen toimintaan vaikuttaa hintoihin tai kustannuksiin. Tässä yhteydessä tarkastellaan kokonaisvaltaisesti eri tekijöitä. Se, että 2 artiklan 6 a kohdan nojalla tehtävässä polkumyyntitutkimuksessa ei käytetä näyttöä, joka koskee raaka-aineiden tai tarkasteltavana olevan tuotteen tukea, ei estä komissiota tekemästä erillistä tutkimusta perusasetuksen sovellettavien sääntöjen nojalla siitä, esiintyykö tukea. Näin ollen Yuntianhua-ryhmän esittämät väitteet hylättiin.

(65) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä väitti, että päätelmien ilmoittamiseen sisältyi uusia havaintoja seuraavista: i) lasikuitukankaiden markkinoiden jakautumattomuus; ii) tuotteen fyysiset ja tekniset ominaisuudet; iii) kustannus- ja hintarakenne; iv) kaksinkertaista laskeminen, joka johtuu polkumyynnin ja tukien vastaisten tullien samanaikaisesta käyttöönotosta ja joka vaikutti 7 päivänä huhtikuuta 2020 käyttöön otettujen lopullisten polkumyyntitullien tasoon; ja v) se, että kyseiselle osapuolelle tässä tutkimuksessa määritetty polkumyyntimarginaali oli virheellinen, ja siitä olisi pitänyt vähentää Kiinassa vahvistetun tuen koko määrä, jotta olisi vältetty kaksinkertainen laskeminen. Nämä tekijät eivät sisältyneet lopullisten päätelmien ilmoittamiseen rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, minkä vuoksi se ei sisältänyt näitä olennaisia huomioita ja päätelmiä. Tämän vuoksi lopullinen polkumyyntitullia koskeva asetus (EU) 2020/492 oli tämän osapuolen mukaan räikeästi perusteeton ja lain vastainen ja siinä esitetty 64,7 prosentin polkumyyntimarginaali oli virheellinen.

(66) Komissio toteaa aluksi, että täydentäviin lopullisiin päätelmiin sisältyvät selitykset ovat reaktio osapuolilta saatuihin huomautuksiin ja sisältävät näin ollen tarkempia tietoja komission havaintojen täydennykseksi. Kyseessä eivät näin ollen ole uudet päätelmät, vaan niissä vain käsitellään asianomaisten osapuolten huomautuksia.

(67) Lisäksi komissio toteaa osapuolen esiin ottamista kohdista i–iii eli lasikuitukankaiden tuotannonalan markkinoiden jakautumattomuudesta, tuotteen ominaisuuksista ja kustannus- ja hintarakenteesta, että täydentävissä päätelmissä näitä kohtia koskevien huomautusten tarkoituksen oli käsitellä osapuolten esiin ottamia uusia väitteitä. Nämä uudet väitteet esitettiin vain tässä tukien vastaisessa menettelyssä. Ainoa markkinoiden jakautumista koskeva väite, joka esitettiin polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, oli se, että unionin tuottajat tuottavat vain asiakaskohtaisia OEM-tuotteita eikä OEM-segmentillä pitäisi ottaa käyttöön toimenpiteitä. Näitä väitteitä käsiteltiin tyhjentävästi polkumyyntitullia koskevan asetuksen johdanto-osan 409 kappaleessa ([14]). Sen vuoksi komissio ei olisi mitenkään kyennyt käsittelemään näitä uusia huomautuksia polkumyyntiä koskevien päätelmien ilmoittamisen yhteydessä. Lopullista polkumyyntitullia koskeva asetus sisälsi kaikki olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio teki menettelyyn liittyvät päätöksensä, ja siinä käsiteltiin kattavasti kaikkia väitteitä, jotka oli otettu esiin kyseisessä menettelyssä. Tukien vastaisen menettelyn päätelmät eivät vaikuta lopullista polkumyyntitullia koskevassa asetuksessa esitettyihin perusteluihin.

(68) Lisäksi aineelliselta näkökannalta tarkasteltuna nämä seikat eivät vaikuta polkumyynnin vastaisen eivätkä tukien vastaisenkaan tutkimuksen päätelmiin tai muuta niitä. Sen vuoksi näillä seikoilla ei ole mitään vaikutusta väitteen esittäneen osapuolen tai muiden osapuolten tilanteeseen. Tästä huolimatta komissio päätti antaa osapuolille uuden mahdollisuuden esittää huomautuksia näistä seikoista. Vaikka näistä seikoista ei seurannutkaan mitään muutoksia (eikä komissiolla näin ollen ollut periaatteessa mitään velvollisuutta käsitellä niitä täydentävissä päätelmissä vaan lopullisessa asetuksessa), ne sisällytettiin täydentäviin lopullisiin päätelmiin. Näistä syistä nämä väitteet hylättiin.

([14]) EUVL L 108, 6.4.2020, s. 67.

(69) Näiden kahden tutkimuksen päätelmien välillä ei ole mitään ristiriitaa. Ainoa ero on, että tässä menettelyssä osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia myöhemmässä vaiheessa ja esittää lisähuomautuksia. Komissiolla on velvollisuus vastata näihin huomautuksiin, kuten se onkin tehnyt tässä asetuksessa.

(70) Erityisesti edellä 67 kappaleessa esiin otettujen kahden viimeisen kohdan iv ja v osalta (mahdollinen kaksinkertainen laskeminen ja polkumyyntimarginaali) komissio toteaa seuraavaa. Ensinnäkin, kuten jo selitettiin vastattaessa osapuolten huomautuksiin, jotka ne esittivät tämän menettelyn lopullisiin päätelmiin, etenkin johdanto-osan 1137 kappaleessa, komissio käsitteli kattavasti kaksinkertaiseen laskemiseen liittyvää mahdollista ongelmaa ja antoi kaikille osapuolille runsaasti tilaisuuksia esittää huomautuksia menettelyn aikana. Se ei olisi voinut tehdä näin aiemmin käynnissä olevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä. Toiseksi komissio huomauttaa, että kun kyseessä ovat erilliset polkumyynnin ja tukien vastaiset menettelyt, jotka koskevat samasta maasta peräisin olevaa samaa tuotetta, ja kun tasoitustullit otetaan käyttöön myöhemmin kuin polkumyyntitullit, ei ole muuta mahdollisuutta kuin muuttaa aiemmin käyttöön otettuja polkumyyntitulleja. Tämä on tehtävä, jotta voidaan ottaa huomioon uudet tasoitustullit ja estää samalla kaksinkertainen laskeminen ja alhaisemman tullin säännön noudattaminen tarvittaessa. Tätä varten tällaisissa tapauksissa lainsäädännöllinen ratkaisu on ottaa käyttöön tasoitustullit ja samaan aikaan muuttaa sovellettavia polkumyyntitulleja vastaavasti samalla asetuksella. Näin ollen toisin kuin osapuoli väittää, polkumyynnin vastainen asetus (EU) 2020/492 ei ole räikeästi perusteeton ja virheellinen. Asiaankuuluvia arviointeja ja väitteitä käsiteltiin kattavasti tässä asetuksessa, joka myös muodostaa perustan lopullista polkumyyntitullia koskevan asetuksen muuttamiselle. Koska myös Yuntianhua-ryhmään sovellettavaa polkumyyntitullia muutetaan tällä asetuksella, kuten 8 jaksossa selitetään, osapuolen väite, jonka mukaan sille asetuksessa (EU) 2020/492 määritetty polkumyyntitullin taso on virheellinen, on sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti väärä. Kaikkien näiden syiden vuoksi Yuntianhua-ryhmän väitteet hylätään.

1.2 **Tuonnin kirjaaminen**

(71) Valituksen tekijä esitti 31 päivänä heinäkuuta 2019 asianomaisista maista peräisin olevien lasikuitukankaiden tuonnin kirjaamista koskevan pyynnön perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Valituksen tekijä toimitti 21 päivänä marraskuuta 2019 perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdan nojalla uudelleen kirjaamispyynnön, joka sisälsi päivitetyt tuontiluvut.

(72) Perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti on kirjattava, jotta voidaan varmistaa, että tullit voidaan tarvittavien edellytysten täyttyessä periä kirjatun tuonnin osalta takautuvasti sovellettavien säännösten mukaisesti, jos tutkimusten tulosten perusteella otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli.

(73) Kirjaamispyynnön julkaisemisen jälkeen asianomaiset osapuolet toimittivat huomautuksia, joita komissio käsitteli kirjaamista koskevassa asetuksessa. Komissiolla oli käytössään riittävästi näyttöä, joka oikeutti tuonnin kirjaamisen.

(74) Komissio antoi 21 päivänä tammikuuta 2020 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/44 ([15]), jäljempänä 'kirjaamista koskeva asetus', jolla asetetaan Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevien lasikuitukankaiden tuonti kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 22 päivästä tammikuuta 2020 alkaen.

1.3 **Tuotteen määritelmän selventäminen**

(75) Tutkimuksen aikana kävi ilmi, että jotkin talouden toimijat eivät ehkä ole ilmoittautuneet, koska ne eivät ole ymmärtäneet oikein tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmää. Tästä syystä komissio selvensi 18 päivänä syyskuuta 2019 vireillepanoilmoitukseen sisältyvää tuotteen määritelmän kuvausta julkaisemalla uuden ilmoituksen ([16]), jäljempänä 'selventävä ilmoitus'. Myös selventävässä ilmoituksessa annettiin osapuolille mahdollisuus ilmoittautua tietyssä määräajassa ja pyytää halutessaan kyselylomaketta. Yksikään asianomainen osapuoli ei toimittanut huomautuksia selventävästä ilmoituksesta eikä pyytänyt kyselylomaketta.

([15]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/44, annettu 20 päivänä tammikuuta 2020, Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen kudottujen ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 16, 21.1.2020, s. 1).

([16]) Ilmoitus, jolla selvennetään ilmoituksia Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuontia koskevien polkumyynnin vastaisen menettelyn ja tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 314, 18.9.2019, s. 6).

(76) Selventävän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen ja myöhemmässä tutkimuksessa vahvistettiin, että yksikään talouden toimija ei ollut jättänyt ilmoittautumatta sen vuoksi, että se olisi ymmärtänyt väärin tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän vireillepanoilmoituksessa.

1.4 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(77) Tukia ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 2015 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(78) Sekä tällä tukien vastaisella tutkimuksella että 4 kappaleessa mainitulla polkumyynnin vastaisella tutkimuksella on sama tutkimusajanjakso ja sama tarkastelujakso.

1.5 **Asianomaiset osapuolet**

(79) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan yhteyden komissioon tutkimukseen osallistumiseksi. Lisäksi komissio ilmoitti valituksen tekijälle, Egyptin viranomaisille, Kiinan viranomaisille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.

(80) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Yuntianhua-ryhmä pyysi tapaamista kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa ottaakseen esiin joitakin seikkoja, jotka liittyivät puutteista ilmoittavaan kirjeeseen vastaamiselle annettuun määräaikaan. Yritys väitti, että se ei ollut huomannut puutteista ilmoittavaa kirjettä, koska sen tietoliikenneserveri oli pitänyt komission sähköpostia virheellisesti roskapostina, ja pyysi määräajan pidentämistä 18 päivällä. Neuvonantaja pyysi komissiota pidentämään määräaikaa 6 päivällä.

(81) Kuten 1.3 jaksossa todetaan, komissio selvensi tuotteen määritelmää tutkimuksen aikana ja antoi asianomaisille osapuolille, joita selvennys koski tai jotka eivät ehkä olleet ilmoittautuneet, koska ne eivät uskoneet menettelyn koskevan niitä, mahdollisuuden ilmoittautua ja pyytää kyselylomaketta tietyssä määräajassa. Yksikään uusi osapuoli ei ilmoittautunut.

1.6 **Otanta**

(82) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 27 artiklan mukaista otantaa.

1.6.1 *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(83) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli päättänyt rajata tutkimuksen koskemaan kohtuullista määrää unionin tuottajia soveltamalla otantaa. Se lisäsi, että se oli alustavasti valinnut unionin tuottajien otoksen samankaltaisen tuotteen unionissa ilmoitettujen tuotantomäärien perusteella lokakuun 2017 ja syyskuun 2018 välillä ottaen myös huomioon maantieteellisen jakautumisen. Otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa, joiden osuus lasikuitukankaiden arvioidusta unionin kokonaistuotannosta oli yli 40 prosenttia. Mikään asianomainen osapuoli ei toimittanut huomautuksia, joten alustava otos vahvistettiin. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

1.6.2 *Tuojia koskeva otanta*

(84) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

(85) Vain yksi etuyhteydetön tuoja (Euroresins UK Ltd.) toimitti pyydetyt tiedot ja suostui siihen, että se sisällytetään otokseen. Yhteistyössä toimineiden tuojien vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

1.6.3 *Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(86) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi kaikkia tiedossa olevia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan kansantasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(87) Kahdeksan kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää toimitti pyydetyt tiedot ja suostui siihen, että ne sisällytetään otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahdesta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmästä koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ryhmien osuus lasikuitukankaiden ilmoitetusta viennistä Kiinasta unioniin tutkimusajanjaksolla oli 79 prosenttia.

(88) Vientiä harjoittavien tuottajien tai vientiä harjoittavien tuottajien ryhmien otos on seuraava:

— China National Building Materials Group, jäljempänä 'CNBM-ryhmä', mukaan lukien:

  — Jushi Group Co. Ltd, jäljempänä 'Jushi' tai 'Jushi China';

  — Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, jäljempänä 'Hengshi';

  — Taishan Fiberglass Inc., jäljempänä 'Taishan'

— Yuntianhua Group, jäljempänä 'Yuntianhua-ryhmä', mukaan lukien:

  — PGTEX China Co. Ltd, jäljempänä 'PGTEX',

  — Chongqing Tenways Material Corp., jäljempänä 'CTM'.

(89) Perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Kiinan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta.

(90) Otoksen valintaa koskevia huomautuksia saatiin kahdelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta, Jushilta ja Hengshiltä, jotka kuuluvat CNBM-ryhmään. Jushi ja Hengshi eivät kiistäneet olevansa toisiinsa etuyhteydessä olevia yrityksiä, mutta ne väittivät, etteivät ne ole etuyhteydessä Taishaniin. Jushi väitti, että komissio ei voinut käyttää mekaanisesti perustana komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 ([17]), jäljempänä 'tullikoodeksin täytäntöönpanosäädös', 127 artiklan 1 kohdan d tai f alakohtaa käsitelläkseen Hengshiä, Jushia ja Taishania yhtenä yksikkönä. Väitteensä tueksi Jushi viittasi WTO:n paneeliin asiassa Korea – Certain Paper ([18]) sekä Shanghain pörssin ohjeisiin (Guidelines for related transactions of listed companies of Shanghai Stock Exchange).

(91) Yritykset toivat esiin, että i) niillä ei ollut yhteistä suoraa osakkeenomistusta, ii) niiden johtokuntien jäsenissä ei ollut päällekkäisyyttä, iii) Hengshin/Jushin ja Taishanin välillä ei ollut etuyhteysliiketoimia ja iv) ne olivat kilpailijoita markkinoilla.

(92) Otantamenettelyn jälkeen Taishanin kanssa järjestettiin 13 päivänä marraskuuta 2019 kuuleminen, jossa edellä mainitut seikat otettiin jälleen esiin.

(93) Tutkimuksessa kävi ilmi, että China National Building Material, jäljempänä 'CNBM', on Kiinan valtion omistama yritys, josta omistaa suoraan ja välillisesti 41,27 prosenttia CNBM-emoyhtiö, jonka puolestaan omistaa kokonaan valtion omistuksessa olevan varallisuuden valvonta- ja hallintovirasto, jäljempänä 'SASAC'. CNBM:llä on 26,97 prosentin omistusosuus China Jushi Co., Ltd:stä, jäljempänä 'China Jushi', joka on Jushin ainoa osakkeenomistaja ([19]).

(94) CNBM teki syyskuussa 2017 Sinoman kanssa sulautumasopimuksen ([20]), joka finalisoitiin toukokuussa 2018. Sinoma oli Taishanin omistaja tytäryhtiönsä Sinoma Science & Technology Co. kautta. Sulautuman jälkeen Sinoman toiminta sulautettiin osaksi CNBM:n toimintaa. Tämän tuloksena CNBM:llä on 26,97 prosentin osuus China Jushista (Jushin ainoa osakkeenomistaja) ja 60,24 prosentin osuus Sinoma Science & Technology Co., Ltd:stä (Taishanin ainoa osakkeenomistaja).

([17]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

([18]) WT/DS312/R, 28.10.2005.

([19]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (sivustolla käyty viimeksi 20.11.2019)

([20]) https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf (sivustolla käyty viimeksi 20.11.2019)

(95) Tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistetaan, että kahden henkilön katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos kolmas osapuoli suoraan tai välillisesti omistaa, valvoo tai pitää hallussaan vähintään viittä prosenttia kummankin liikkeeseen lasketuista äänioikeutetuista osakkeista tai osuuksista. CNBM:llä on 26,97 prosentin osuus China Jushista (Jushin ainoa osakkeenomistaja) ja 60,24 prosentin osuus Sinoma Science & Technology Co., Ltd:stä (Taishanin ainoa osakkeenomistaja). Näin ollen yritysten todettiin olevan etuyhteydessä toisiinsa.

(96) Kiinalaisen arvopaperivälitysyhtiön (Guotai Junan Securities) vuoden 2019 yritysraportin ([21]) mukaan CNBM on organisoinut yksiköitään uudelleen vuodesta 2017 lähtien vahvistaakseen alueellista koordinointia ja poistaakseen horisontaalista kilpailua julkisesti noteerattujen tytäryhtiöidensä välillä. Lisäksi CNBM aikoo ratkaista horisontaaliseen kilpailuun liittyvät kysymykset vuoteen 2020 mennessä. Raportista julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella CNBM suunnitteli aloittavansa prosessin konsolidoimalla lasikuitutoimintansa varojen lisäyksillä China Jushin ja Sinoma Science & Technologyn välillä (Taishanin ainoa osakkeenomistaja). Näin ollen tutkimuksen aikana kerätty näyttö ei tue yritysten väitettä siitä, että yhteisellä osakkuudella ei ollut käytännön vaikutuksia ja että yritykset toimivat itsenäisesti. Näyttö päinvastoin viittaa siihen, että pelkän osakkuuden (joka pelkästään on ratkaiseva tekijä sen päättelemisessä, että yritykset ovat etuyhteydessä toisiinsa) lisäksi nämä kolme yritystä kykenevät myös vaikuttamaan merkittävästi toistensa liiketoimintapäätöksiin ja että niihin määräysvaltaa käyttävä yritys (CNBM) aikoo vähintäänkin koordinoida niiden toimintaa ellei jopa integroida sitä (eli ratkaista horisontaaliseen kilpailuun liittyvät ongelmat). Tämä tarkoittaa sitä, että minkä tahansa näistä yrityksistä saamia tukia voidaan erotuksetta käyttää hyödyttämään tarkasteltavana olevaa tuotetta. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan sen päätelmässä, jonka mukaan nämä kolme yritystä ovat toisiinsa etuyhteydessä, ei otettu huomioon tosiasiallisia ja taloudellisia realiteetteja.

(97) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan komissio ei voi käsitellä Hengshiä, Jushia ja Taishania yhtenä ryhmänä tarkasteltavana olevan tuotteen saaman tuen määrän laskemiseksi, komissio muistutti, että sen varmistamiseksi, että toimenpiteet voidaan panna täytäntöön tehokkaasti ja vältetään erityisesti viennin kanavoiminen sellaisen etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, jolla on alin tulli, komission käytäntönä on määrittää vientiä harjoittavien tuottajien välinen suhde tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklassa säädettyjen kriteerien perusteella. Tämä ilmoitettiin selvästi kaikille osapuolille vireillepanoilmoituksessa menettelyn alussa. Lisäksi viittaus tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklaan sisältyy nimenomaisesti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen ([22]) 2 artiklan 1 kohtaan, ja komission olisi kohdeltava osapuolia samalla tavalla sekä polkumyynnin että tukien vastaisissa tapauksissa ([23]). Lisäksi perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla tuen määrä lasketaan unioniin viedyn tuetun tuotteen yksikköä kohti. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän laskeminen unioniin viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen perusteella tarkoittaa sitä, että jos yritykset ovat etuyhteydessä toisiinsa, ne voivat käyttää erotuksetta eli tietystä vientiä harjoittavasta tuottajasta riippumatta tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kohdistuvia etuuksia, koska raha on luonteeltaan siirrettävissä. Tässä tapauksessa Henghsi, Jushi ja Taishan valmistavat ja vievät tarkasteltavana olevaa tuotetta, joten niille myönnettyjen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrässä olisi otettava huomioon se, että etuyhteytensä vuoksi ne voivat kanavoida näitä etuuksia unioniin vietävään tarkasteltavana olevaan tuotteeseen haluamallaan tavalla. Näin ollen näille vientiä harjoittaville tuottajille tarkasteltavana olevan tuotteen osalta myönnettyjen etuuksien olisi oltava yksi yhteinen määrä koko ryhmän osalta.

(98) Jushin 90 kappaleessa esiin ottama WTO-tapaus ([24]) ei tue yrityksen väitettä. Toisin kuin Jushi pyrkii osoittamaan, WTO-paneeli vahvisti kyseisessä tapauksessa, että polkumyynnin määrittämiseksi polkumyyntitutkimuksissa WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 10 kohdan mukainen sääntö (jonka mukaan polkumyyntimarginaali olisi laskettava kutakin vientiä harjoittavaa tuottajaa kohti) ei välttämättä estä erillisten oikeussubjektien

([21]) https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf (sivu 4; sivustolla käyty viimeksi 20.11.2019).
([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).
([23]) Julkilausuma riitojen ratkaisemisesta GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan soveltamista koskevan sopimuksen tai tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen V osan mukaisesti. Ks. myös DS 427 WT/DS427/RW (China anti-dumping CVD measure on broilers); 7.1 kohdassa viitataan julkilausumaan. Komissio katsoo, että sen olisi varmistettava johdonmukaiset tulokset rinnakkaisissa polkumyynnin ja tukien vastaisissa tutkimuksissa mahdollisuuksien mukaan (ks. myös valituselimen raportti, Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice (WT/DS295/AB/R), 295 kohta).
([24]) WT/DS312/R, 28.10.2005.

kohtelemista yhtenä viejänä tai tuottajana. Paneeli huomautti, että tällainen kohtelu sallitaan, kun kyseisten yritysten välinen rakenteellinen ja kaupallinen suhde on riittävän läheinen, jotta niitä voidaan pitää yhtenä viejänä ([25]). Tämä huomioon ottaen WTO:n paneeli ei vahvistanut kyseisessä tapauksessa kriteereitä, joita tutkivan viranomaisen on sovellettava arvioidakseen, ovatko yritykset etuyhteydessä toisiinsa. Paneeli vain tarkasteli erityisiä tekijöitä (kuten osakkuutta, johtokuntaa, myyntikanavia), jotka olivat tutkivan viranomaisen tutkittavina kyseisessä tapauksessa. Asiassa EC – Fasteners valituselin vahvisti mahdollisuuden kohdella useampia viejiä yhtenä yksikkönä ja luetteli myös tekijöitä, jotka saattavat olla merkityksellisiä, kuten i) yhtiöoikeudelliset ja rakenteelliset yhteydet viejien välillä, kuten yhteinen valvonta, osakkuus ja hallinto; ii) yhtiöoikeudelliset ja rakenteelliset yhteydet valtion ja viejien välillä, kuten yhteinen valvonta, osakkuus ja hallinto; ja iii) valtion valvonta tai merkityksellinen vaikuttaminen hinnoittelun ja tuotoksen osalta ([26]). Tähän liittyen tämän tapauksen oikeudellisten ja tosiasiallisten tekijöiden perusteella Jushin, Hengshin ja Taishanin välisiä yhtiöoikeudellisia yhteyksiä ei voida kiistää.

(99) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että kyseisiä yrityksiä pidetään toisiinsa etuyhteydessä olevina yrityksinä tässä tutkimuksessa, ja kaikki tätä asiaa koskevat väitteet hylättiin.

(100) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Taishan vastusti sitä, että siihen sovelletaan Hengshin/Jushin kanssa yhteistä tasoitustullia. Kyseinen asianomainen osapuoli väitti, että yhteisellä lopullisella osakkeenomistajalla CNBM:llä oli vain erittäin vähäinen määräysvalta Jushin tai Hengshin operatiivisiin ja liiketoimintapäätöksiin. Se toisti, että Taishan ja Hengshi/Jushi olivat kilpailijoita markkinoilla, ja huomautti toimittaneensa aiemmin näyttöä näiden väitteiden tueksi Taishan tarjoutui sitoutumaan kirjallisesti kaupallisten yhteyksien katkaisemiseen Taishanin ja Hengshin/Jushin välillä, minkä vuoksi Hengshistä/Jushista peräisin olevien lasikuitukankaiden vientiä unioniin ei olisi mahdollista kanavoida Taishanin kautta.

(101) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että yhteisten osakkeenomistajiensa kautta nämä kolme yritystä pystyvät vaikuttamaan merkittävästi toistensa liiketoimintapäätöksiin (ks. 96 kappale). Asiakirja-aineistossa oleva näyttö osoittaa, että yritykset ovat konsolidoimassa ja koordinoimassa lasikuituun liittyviä toimintojaan. Mitään sellaista uutta tietoa tai näyttöä ei esitetty, joka olisi tehnyt nämä havainnot pätemättömiksi. Taishan ei kiistänyt tärkeimmän osakkeenomistajansa suunnitelmia konsolidoida sen lasikuituliiketoiminta. Tällaisten suunnitelmien ja Taishanin ja Hengshin/Jushin välisten kaupallisten yhteyksien katkaisemista koskevien sitoumusten välillä on selkeä ristiriita. Lisäksi – ja ottamatta kantaa siihen, voisiko komissio hyväksyä tällaisen sitoumuksen – yritys ei selvästikään ole sellaisessa asemassa, että voisi tehdä minkäänlaista sitoumusta ilman siinä varsinaista määräysvaltaa käyttävien tahojen hyväksyntää. Tämän vuoksi Taishanin väitteet ja sitoumustarjous hylättiin.

(102) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että etuyhteydessä olevan kauppiaan Jushi Hongkong Co. Ltd:n saamat tuet eivät ole tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia, koska yritys sijaitsi Hongkongissa eikä Kiinassa. Hongkong on WTO:n itsenäinen jäsen, minkä vuoksi sitä pidetään WTO:n lainsäädännössä ja unionin kaupan suojatoimenpiteitä koskevissa tutkimuksissa itsenäisenä lainkäyttöalueena. Koska tätä tukien vastaista menettelyä ei pantu vireille Hongkongia vastaan, Jushi Hongkongin väitetysti saamia tukia ei pitäisi ottaa huomioon. Komissio huomauttaa, että CNBM-ryhmä ei kiistänyt komission päätelmiä, jotka koskivat tämän etuyhteydessä olevan kauppiaan saamia tukia. Riippumatta siitä, mikä Hongkongin asema tässä tutkimuksessa on, Jushi Hongkong -yrityksen todellinen toiminnan ja määräysvallan keskus sijaitsi Manner-Kiinassa. Kuten yritys itse totesi, Jushi Hongkong on pöytälaatikkoyhtiö, jolla ei ole omia työntekijöitä, maata, fyysistä toimistoa ja joka ei saa etuuksia vero-ohjelmista tai avustuksista. Kirjanpitoasiakirjat olivat Jushi Group Co. Ltd:n hallussa, tarkastuksen kannalta merkityksellinen henkilöstö sijaitsi siellä, ja kiinalaiset tahot myönsivät saadut tuet, jotka hyödyttivät tarkasteltavana olevaa tuotetta. Lisäksi kuten valituselin vahvisti asiassa United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea, tuet, jotka on myönnetty vastaanottajalle muissa maissa kuin tukea antavassa jäsenmaassa, saattavat olla merkityksellisiä laskettaessa kokonaisarvoon perustuvan tuen määrää ([27]). Tämän vuoksi yrityksen väite hylättiin.

([25]) WT/DS312/R, 28.10.2005, 7.162 kohta.

([26]) WT/DS397AB/R, 15.7.2011, 376 kohta. Sama toistetaan nyt polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa.

([27]) Valituselimen raportti, United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea (WT/DS464/AB/R), 7.9.2016, kohta 5.298.

(103) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä väitti, että sen tukimarginaalia on paisutettu lisäämällä siihen sellaisille yrityksille myönnettyjä tukia, jotka eivät ole toimittaneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytettyjä tuotantopanoksia, ja pyysi sen vuoksi, että näiden yritysten tukia ei otettaisi huomioon tasoitustullia laskettaessa.

(104) Perusasetuksen 1 artiklan mukaan tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen suoraan tai epäsuorasti myönnetyn tuen tasoittamiseksi, joka on myönnetty minkä tahansa sellaisen tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jonka luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa. Komissiolla on näyttöä siitä, että tutkimukseen sisältyvät yritykset, joiden tuesta saama etu on otettu huomioon ryhmän tullissa, ovat osallistuneet suoraan tai välillisesti tarjoamalla tuotantopanoksia, palveluja, materiaaleja tai varoja, joita käytetään tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa perusasetuksen 1 artiklassa kuvatulla tavalla. Konkreettinen näyttö ei näin ollen tukenut Yuntianhua-ryhmän esittämiä väitteitä.

(105) Komissio kuitenkin totesi, että yksi etuyhteydessä olevista yrityksistä, jonka tukeen on sovellettu tasoitustullia, oli alun perin pyytänyt osallistumista tutkimukseen, koska se liisasi laitteita yhdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle. Saatujen huomautusten perusteella komissio tarkisti jakoperustetta, joka liittyi tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvään yrityksen liisaustoimintaan. Koska etuudet, jotka voitiin jakaa liisaustoiminnan kautta, olivat mitättömän vähäisiä, komissio päätti olla ottamatta niitä huomioon.

1.7 **Yksilöllinen tarkastelu**

(106) Otantalomakkeen palauttaneista kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista viisi ilmoitti komissiolle aikomuksestaan pyytää yksilöllistä tarkastelua perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan nojalla. Komissio asetti kyselylomakkeen saataville verkossa vireillepanopäivänä. Lisäksi komissio ilmoitti otoksen ulkopuolisille vientiä harjoittaville tuottajille, että niiden on toimitettava kyselyvastaus, jos ne haluavat yksilöllisen tarkastelun. Yksikään näistä yrityksistä ei kuitenkaan toimittanut kyselyvastausta. Näin ollen yksilölliset tarkastelut eivät olleet mahdollisia.

1.8 **Yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat Egyptissä**

(107) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa kaikkia Egyptissä toimivia vientiä harjoittavia tuottajia ottamaan siihen yhteyttä. Kaksi etuyhteydessä olevaa vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden osuus lasikuitukankaiden unioniin suuntautuvasta viennistä on 100 prosenttia ja tuotannosta Egyptissä 100 prosenttia, ilmoittautui:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, jäljempänä 'Jushi Egypt', The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egypti,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E, jäljempänä 'Hengshi Egypt', The third Sector of North-West Gulf of Suez Economic Zone, Egypti.

1.9 **Kyselyvastaukset ja tarkastuskäynnit**

(108) Unionin tuottajille, tuojille, käyttäjille sekä Kiinan ja Egyptin vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetut kyselylomakkeet asetettiin verkossa saataville ([28]) vireillepanopäivänä.

(109) Komissio sai kyselyvastaukset kahdelta otokseen valitulta kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä, kahdelta egyptiläiseltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, neljältä otokseen valitulta unionin tuottajalta, viideltä käyttäjältä sekä yhdeltä etuyhteydettömältä tuojalta. Yksikään otoksen ulkopuolisista kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen.

(110) Komissio lähetti kyselylomakkeet myös Kiinan ja Egyptin viranomaisille. Kiinan viranomaisille toimitettu kyselylomake sisälsi seuraaville rahoituslaitoksille osoitetut erityiset kyselylomakkeet: China Development Bank, jäljempänä 'CDB', Export Import Bank of China, jäljempänä 'EXIM', ja Sinosure. Kyseiset rahoituslaitokset oli erikseen mainittu valituksessa julkisina eliminä tai eliminä, jotka oli valtuutettu tai määrätty myöntämään tukia. Lisäksi Kiinan viranomaisia pyydettiin toimittamaan kyseinen rahoituslaitoksille tarkoitettu erityislomake kaikille muille rahoituslaitoksille, jotka olivat myöntäneet lainoja tai vientiluottoja otokseen valituille yrityksille tai otokseen valittujen yritysten asiakkaille. Kiinan viranomaisia pyydettiin hallinnollisista syistä myös keräämään näiden rahoituslaitosten toimittamia mahdollisia vastauksia ja lähettämään ne suoraan komissiolle.

([28]) http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

(111) Egyptin viranomaisille toimitettu kyselylomake sisälsi seuraaville rahoituslaitoksille osoitetut erityiset kyselylomakkeet: National Bank of Egypt, Ahli Bank ja Bank Misr. Kyseiset rahoituslaitokset oli erikseen mainittu valituksessa julkisina eliminä tai eliminä, jotka oli valtuutettu tai määrätty myöntämään tukia. Lisäksi Egyptin viranomaisia pyydettiin hallinnollisista syistä toimittamaan kyseinen rahoituslaitoksille tarkoitettu erityislomake kaikille muille rahoituslaitoksille, jotka olivat myöntäneet lainoja tai vientiluottoja otokseen valituille yrityksille. Lisäksi Egyptin viranomaisille toimitettu kyselylomake sisälsi erityiset kyselylomakkeet seuraaville yrityksille: Egypt-TEDA Investment Company, jäljempänä 'Egypt TEDA', ja Egyptian Chinese JV Company for Investment, jäljempänä 'ECCI'; nämä yritykset oli yksilöity valituksessa valtion omistamiksi yrityksiksi, jotka toimivat SETC-alueella. Egyptin viranomaisia pyydettiin keräämään näiden rahoituslaitosten ja muiden yksikköjen toimittamia mahdollisia vastauksia ja lähettämään ne suoraan komissiolle.

(112) Komissio sai Kiinan viranomaisilta kyselyvastaukset, joihin sisältyivät EXIMin ja Sinosuren erityiseen kyselylomakkeeseen antamat vastaukset, ja Egyptin viranomaisilta kyselyvastaukset, joihin sisältyivät National Bank of Egyptin, Bank Misr'n ja Egypt TEDAn erityiseen kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.

(113) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tuen, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot, jotka osapuolet olivat asettaneet saataville, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perusasetuksen 28 artiklan soveltamista. Kiinan kauppaministeriön toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti, jonka aikana tavattiin myös muiden asianomaisten ministeriöiden virkamiehiä. Lisäksi tarkastuskäynnin aikana tavattiin EXIMin, CDB:n ja Sinosuren edustajia.

(114) Tarkastuskäynti tehtiin myös Egypt TEDAn toimitiloihin samoin kuin seuraavien Egyptin viranomaisten toimitiloihin:

— General Authority for Investment, jäljempänä 'GAFI', Kairo, Egypti;

— General Authority of the Suez Canal Economic Zone, jäljempänä 'Suezin kanavan talousalueen yleisviranomainen', Suezin kanavan talousalue, Egypti;

— Egypt Gas Holding, jäljempänä 'EGAS', Kairo, Egypti;

— Egyptian Electric Utility and Consumer Protection Regulatory Agency, jäljempänä 'EgyptERA', Kairo, Egypti.

(115) Komissio teki lisäksi perusasetuksen 26 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl, jäljempänä 'OC';

— Chomarat Textiles Industries S.A.S., jäljempänä 'Chomarat';

— Saertex GmbH & Co. KG, jäljempänä 'Saertex';

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy, jäljempänä 'Ahlstrom';

Otokseen valitut tuottajat Kiinassa ([29])

— China National Building Materials Group, jäljempänä 'CNBM-ryhmä';

— Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, Kiina;

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, Kiina;

— China Jushi Co., Ltd., Tongxiang, Kiina;

— Jushi Group Hongkong Co., Limited, Tongxiang, Kiina;

— Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, Kiina;

— Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, Kiina;

([29]) Luettelo sisältää vientiä harjoittavat tuottajat sekä muut etuyhteydessä olevat yksiköt saman ryhmän sisällä riippumatta siitä, valmistavatko ne tarkasteltavana olevaa tuotetta.

— Huajin Capital Limited, Hongkong, Kiina;

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hongkong, Kiina;

— Taishan Fiberglass Inc., Taian, Kiina;

— China National Building Material Group finance Co., Ltd, Beijing, Kiina;

— Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Beijing ja Nanjing, Kiina;

— Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, Kiina;

— Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, Kiina;

— Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, Kiina;

— Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, Kiina;

— Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town, Kiina

— Yuntianhua Group, jäljempänä 'Yuntianhua-ryhmä':

— PGTEX China Co., Ltd., Changzhou; Kiina

— Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing, Kiina;

— Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, Kiina;

— CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, Kiina;

— Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou; Kiina

— Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou; Kiina

— Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, Kiina;

— Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, Kiina;

— Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd (Chongqing Wingreat), Chongqing, Kiina;

— Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, Kiina;

— Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, Kiina;

Vientiä harjoittavat tuottajat Egyptissä

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez;

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez;

Käyttäjät

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG, jäljempänä 'SGRE';

— Vestas Wind Systems A/S, jäljempänä 'Vestas'.

(116) Koronaviruksen (covid-19) leviämisvaaran ja epidemian johdosta toteutettujen toimenpiteiden ([30]) vuoksi komissio ei kyennyt tarkastamaan useiden Kiinassa sijaitsevien vientiä harjoittavien tuottajien ryhmään kuuluvien yritysten toimittamia tietoja. Koska tämä ennakoimaton tilanne tuli eteen vasta erittäin myöhäisessä vaiheessa menettelyä eikä muu ratkaisu ollut mahdollinen, komissio käytti poikkeuksellisesti tuen laskemiseen näiden yritysten toimittamia tietoja, jotka todennettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

1.10 **Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamatta jättäminen ja myöhempi menettely**

(117) Komissio ilmoitti 24 päivänä tammikuuta 2020 perusasetuksen 29 a artiklan 2 kohdan mukaisesti asianomaisille osapuolille aikeestaan olla ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä ja jatkaa tutkimusta.

(118) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

([30]) Ks. asiakirja-aineistoon liitetty muistio koronavirusepidemian vaikutuksista polkumyynnin ja tukien vastaisiin tutkimuksiin, viite t20.001353.

1.11 **Lopullisten päätelmien ilmoittaminen**

(119) Komissio ilmoitti 27 päivänä helmikuuta 2020 kaikille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa unioniin, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'.

(120) Kaikille osapuolille annettiin 15 päivän määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä. Useat asianomaiset osapuolet pyysivät määräajan pidentämistä. Komissio antoi näille osapuolille aikaa toimittaa huomautukset 20 päivään ja 23 päivään maaliskuuta 2020 mennessä. Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

(121) Erillisessä polkumyyntitutkimuksessa osapuolille ilmoitettiin 19 päivänä joulukuuta 2019 lopulliset päätelmät niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa unioniin. Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin myös täydentäviä päätelmiä 10 päivänä helmikuuta 2020.

(122) Komissio käsittelee tässä asetuksessa huomautuksia, jotka toimitettiin tukien vastaisen menettelyn aikana. Huomautuksia, jotka toimitettiin erillisen polkumyyntitutkimuksen yhteydessä, ei käsitellä tässä asetuksessa, elleivät osapuolet nimenomaisesti ilmoittaneet, että toimitetut huomautukset koskevat molempia menettelyjä.

(123) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksikään osapuoli ei pyytänyt kuulemista neuvonantajan kanssa.

(124) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin täydentäviä lopullisia päätelmiä 17 päivänä huhtikuuta 2020, ja niille annettiin 22 päivään huhtikuuta 2020 asti aikaa huomautusten esittämiseen, jäljempänä 'täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittaminen'.

(125) Lisäksi asianomaisille osapuolille ilmoitettiin toisen kerran täydentäviä lopullisia päätelmiä 24 päivänä huhtikuuta 2020 ja niille annettiin 27 päivään huhtikuuta 2020 asti aikaa huomautusten esittämiseen, jäljempänä 'toinen täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittaminen'.

(126) Komissio järjesti kuulemisia unionin tuotannonalan, vientiä harjoittavien tuottajien Jushi/Hengshi Chinan, egyptiläisten vientiä harjoittavien tuottajien Jushi/Hengshi Egyptin kanssa sekä Egyptin viranomaisten kanssa.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(127) Tarkasteltavana ovat Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevat jatkuvakuituisesta kiertämättömästä lasikuitulangasta tai -esilangasta kudotut kankaat, eivät kuitenkaan kyllästetyt tai esikyllästetyt tuotteet eivätkä seulakankaat, joiden silmäkoko on sekä pituudeltaan että leveydeltään suurempi kuin 1,8 mm ja jotka painavat enemmän kuin 35 g/m^2 ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ja ex 7019 90 00 (Taric-koodit 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ja 7019 90 00 80), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote' ([31]).

(128) Lasikuitukankailla on monia käyttötarkoituksia esimerkiksi tuuliturbiinien lavoissa, veneiden, rekkojen ja urheiluvälineiden tuotannossa sekä putkien kunnostusjärjestelmissä.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(129) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— tarkasteltavana oleva tuote,

— asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote, ja

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(130) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

([31]) Sellaisena kuin tuote on selvennettynä selventävässä ilmoituksessa.

2.3 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(131) Yksi vientiä harjoittava tuottaja ja Egyptin arabitasavallan kauppaministeriö väittivät, että valmiiksi leikattujen lasikuitukangassarjojen ei pitäisi kuulua tutkimuksen soveltamisalaan. Ne väittivät, että valmiiksi leikatut lasikuitukangassarjat ovat jatkojalostustuotteita, jotka edellyttävät lisätuotantovaiheita, ja että niiden fyysiset ominaisuudet ovat erilaiset, koska ne ovat kooltaan paljon pienempiä. Niitä on saatavilla eri muodoissa ja pakkauksissa, ja ne koostuvat useista pienemmistä kankaanpaloista, jotka on yhdistetty. Lisäksi väitettiin, että sarjojen poissulkemisesta ei aiheutuisi toimenpiteiden kiertämisen riskiä, koska leikkaamisprosessia ei voi peruuttaa eikä tuote ole vaihdettavissa leikkaamattomaan lasikuitukankaaseen.

(132) Valituksen tekijä väitti, että valmiiksi leikatuilla lasikuitukangassarjoilla ja leikkaamattomilla lasikuitukankailla on samat perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Koska lasikuitukankaat ovat vahvistusmateriaaleja, muotoon leikkaaminen on tarpeellista, jotta ne sopivat sen tuotteen muotoon, jota on vahvistettava, mutta leikkaaminen ei muuta sen perusominaisuuksia. Leikkaamisen voi tehdä lasikuitukankaan tuottaja, riippumaton teollinen leikkaaja tai asiakas itse. Leikkaaminen on erittäin yksinkertaista ja edullista. Valituksen tekijä väitti vielä, että käyttäjät eivät pidä valmiiksi leikattua lasikuitukangasta erilaisena kuin muuta lasikuitukangasta, koska lasikuitukangas tuotetaan yleensäkin käyttäjän eritelmien mukaisesti. Jos leikkaaminen muuttaisi lasikuitukankaan ominaisuuksia, se tekisi kankaasta käyttökelvotonta asiakkaan kannalta.

(133) Tutkimuksessa kävi ilmi, että valmiiksi leikkaaminen ja sarjoiksi tekeminen eivät muuta lasikuitukankaiden fyysisiä, teknisiä tai kemiallisia perusominaisuuksia tai peruskäyttötarkoituksia. Molempien tuotteiden käyttäjät ovat suureksi osaksi samoja, ja molempia myydään samojen jakelukanavien kautta.

(134) Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että useimpia käyttötarkoituksia varten lasikuitukangas tuotetaan tilauksesta asiakkaan eritelmien mukaan. Valmiiksi leikatut lasikuitukangassarjat ovat vain lisäeritelmä asiakkaan tilauksessa. Myöskään erilainen pakkaus ei muuta valmiiksi leikattujen lasikuitukangassarjojen ominaisuuksia. Koska lasikuitukankaat tilataan yhä useammin valmiiksi leikattuina lasikuitukangassarjoina ja yhä useammin käytetään ulkoisten sarjojen valmistajien palveluja, toimenpiteiden kiertämisen riski on suuri, jos valmiiksi leikatut lasikuitukankaat jätettäisiin tutkimuksen ulkopuolelle. Sen vuoksi komissio päätteli, että valmiiksi leikattuja lasikuitukankaita ei ole asianmukaista jättää tutkimuksen ulkopuolelle.

(135) Eräs toinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että lasikuitulanka pitäisi jättää tutkimuksen ulkopuolelle. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että lasikuitulankaa ei mainittu nimenomaisesti kyselylomakkeessa, valituksessa tai vireillepanoilmoituksessa, mikä vaikuttaisi osoittavan, että se ei kuulu tuotteen määritelmään. Se väitti lisäksi, että langasta tehtyä lasikuitukangasta ei voida luokitella tuotevalvontakoodiin kuuluvien ominaisuuksien mukaan, että langasta tehty lasikuitukangas tuotaisiin eri CN-koodeilla kuin ne, jotka mainitaan valituksessa, ja että lasikuitulanka ei myöskään kuulu jatkuvakuituista kiertämätöntä lasikuitulankaa (roving-lankaa) koskevien toimenpiteiden piiriin muissa menettelyissä.

(136) Valituksen tekijä ja eräs toinen unionin tuottaja (ei osapuolena valituksessa) väittivät, että vain kiertämättömästä tai kierteettömästä lasikuitulangasta tehdyn lasikuitukankaan pitäisi kuulua tutkimuksen piiriin ja kierretty lanka voitaisiin jättää tutkimuksen ulkopuolelle. Valituksen tekijä väitti, että kiertämättömällä ja kierteettömällä lasikuitulangalla on samat ominaisuudet kuin roving-langalla eli ne koostuvat kiertämättömien filamenttien tai säikeiden kimpusta ja niitä käytetään myös samaan tarkoitukseen kuin roving-lankaa ja ne ovat yleensä 13–24 mikrometriä halkaisijaltaan ja 300–4 800 texiä.

(137) Mitä tulee lasikuitulangasta tehdyn lasikuitukankaan sisällyttämiseen tutkimukseen, vireillepanoilmoituksessa määriteltiin tutkimuksen kohteena olevaksi tuotteeksi ”jatkuvakuituisesta kiertämättömästä lasikuitulangasta tai -esilangasta kudotut kankaat […]” ([32]). Tutkimuksessa kävi ilmi, että kiertämättömällä ja kierteettömällä lasikuitulangalla on samat ominaisuudet kuin roving-langalla eli ne koostuvat kiertämättömien filamenttien tai säikeiden kimpusta ja niitä käytetään myös samaan tarkoitukseen. Molemmat ovat yleensä 13–24 mikrometriä halkaisijaltaan ja 300–4 800 texiä. Näin ollen ei ole asianmukaista jättää näitä tuotelajeja tutkimuksen ulkopuolelle.

([32]) Vireillepanoilmoitus sellaisena kuin se on selvennettynä selventävällä ilmoituksella.

(138) Pääasiassa kierretystä lasikuitulangasta tehdyn lasikuitukankaan osalta komissio huomauttaa, että tuote, jonka perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset, esimerkiksi painetut piirilevyt, ovat erilaiset, ei koskaan ollut osa tarkasteltavana olevaa tuotetta. Komissio toi tämän nimenomaisesti esiin selventävässä ilmoituksessa.

3. TUET: KIINAN KANSANTASAVALTA

3.1 Johdanto: Valtion suunnitelmat, hankkeet ja muut asiakirjat

(139) Ennen tuen ja tukiohjelmien muodossa annettavien väitettyjen tukien analysointia komissio arvioi valtion suunnitelmia, hankkeita ja muita asiakirjoja, jotka vaikuttivat useampaan kuin yhteen tuista tai tukiohjelmista. Komissio katsoi jäljempänä esitettävistä syistä, että kaikkien arvioitavana olevien tukien tai tukiohjelmien perustana on lasikuitukankaiden tuotannonalan edistämistä koskevien Kiinan viranomaisten keskushallinnon suunnitelmien toteuttaminen.

(140) Kiinan 12. kansallisessa talouden ja yhteiskunnan kehityksen viisivuotissuunnitelmassa, jäljempänä '12. viisivuotissuunnitelma', korostetaan uusien materiaalien tuotannonalan, johon lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu, merkitystä "strategisena kehittyvänä tuotannonalana" ja todetaan, että siitä olisi kehitettävä "johtava tuotannonala" kattavalla poliittisella tuella ja ohjauksella ([33]). Lisäksi Kiinan 13. kansallisessa talouden ja yhteiskunnan kehityksen viisivuotissuunnitelmassa, jäljempänä '13. viisivuotissuunnitelma', joka kattaa vuodet 2016–2020, pyritään kehittämään uusien materiaalien tuotannonalaa vahvistamalla tutkimus- ja kehittämistoimintaa sekä valmistusteollisuuden innovointivalmiuksia ([34]).

(141) Keskeisten tuotannonalojen parantamista ja edistämistä koskeva Kiinan viranomaisten strateginen visio tuodaan esiin 13. viisivuotissuunnitelmassa. Siinä korostetaan teknologisen innovoinnin merkitystä Kiinan talouden kehitykselle ja "vihreän" kehityksen periaatteiden tärkeyttä. Sen 5 luvun mukaan yksi tärkeimmistä kehitystavoitteista on edistää perinteisten teollisuusrakenteiden uudistamista, kuten jo 12. viisivuotissuunnitelmassakin. Ajatusta tarkennetaan 22 luvussa, jossa kuvataan strategiaa Kiinan perinteisen teollisuuden uudistamiseksi edistämällä sen teknologista kehittämistä. Tässä yhteydessä 13. viisivuotissuunnitelmassa todetaan, että yrityksiä tuetaan "kokonaisvaltaisen edistyksen aikaan saamiseksi tietyillä aloilla, kuten tuoteteknologiassa, ympäristönsuojelussa, teollisuuslaitteiden kehittämisessä ja energiatehokkuudessa".

(142) 13. viisivuotissuunnitelmassa mainitaan uudet materiaalit parissa kohdassa: "Etenemme nopeammin, jotta saisimme aikaan läpimurtoja keskeisen teknologian alalla esimerkiksi seuraavan sukupolven tieto- ja viestintäteknologian, uusien energialähteiden, uusien materiaalien […] alalla" ([35]). Suunnitelmassa esitetään lisäksi, että jatkossa toteutetaan hankkeita, jotka liittyvät keskeisten uusien materiaalien tutkimukseen, kehittämiseen ja soveltamiseen ([36]).

(143) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset toistivat kantansa Kiinan viisivuotissuunnitelmiin nähden ja väittivät, että ne eivät ole pakollisia tai oikeudellisesti sitovia vaan ainoastaan suuntaa-antavia asiakirjoja, koska niihin ei sisälly säännöksiä, seuraamuksia tai soveltamista koskevia sääntöjä. Kiinan viranomaiset totesivat vielä, että 12. viisivuotissuunnitelmaa ei sovelleta enää ja että vaikka 13. viisivuotissuunnitelma olisi oikeudellisesti sitova, mitä se ei ole, siinä ei mainita lasikuitukankaita. Suunnitelmassa viitataan "uusiin materiaaleihin" muttei määritellä niitä. Lisäksi 13. viisivuotissuunnitelma ei koske erityisesti lasikuitukankaiden tai uusien materiaalien tuotannonalaa vaan kattaa lähes koko talouden.

(144) Komissio on tästä eri mieltä. 13. viisivuotissuunnitelman 17 luvussa todetaan, että "kansallisella kehitysstrategialla ja -suunnitelmalla on johtava ja määräävä asema." Näin ollen sen sijaan, että suunnitelmassa esitettäisiin vain yleisiä kannustavia huomioita, siinä käytetään sanamuotoja, jotka viittaavat sen sitovuuteen.

(145) Vaikka 12. viisivuotissuunnitelmaa ei sovellettaisikaan enää, se on nykyisen suunnitelman edeltäjä, jossa korostettiin uusien materiaalien tuotannonalan merkitystä "strategisena kehittyvänä tuotannonalana", mitä 13. viisivuotissuunnitelmassa vietiin eteenpäin. Uusien materiaalien tuotannonala sisältää lasikuitukankaiden tuotannonalan, kuten 148 ja 149 kappaleessa osoitetaan. Keskeisten tuotannonalojen parantamista ja edistämistä koskeva Kiinan viranomaisten strateginen visio tuodaan esiin 13. viisivuotissuunnitelmassa (ks. 141 kappale); sen vuoksi siinä priorisoidaan tiettyjä sektoreita ja tiettyä teknologiaa, mukaan lukien lasikuitukankaat.

([33]) Ks. 12. viisivuotissuunnitelma, s. 9.
([34]) Ks. 13. viisivuotissuunnitelma, s. 23 ja 24.
([35]) Ks. Kiinan kansantasavallan kansallista taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskeva 13. viisivuotissuunnitelma, II osa, 6 luku, 1 jakso.
([36]) Sama kuin edellä, II osa, 6 luku, 4 jakso.

(146) Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

(147) Uusien materiaalien tuotannonala on myös Made in China 2025 -aloitteen ([37]) mukainen kannustettava tuotannonala ja voi siten saada merkittävää valtion rahoitusta. Made in China 2025 -aloitetta – ja näin ollen epäsuorasti lasikuitukankaiden tuotannonalaa – tukemaan on perustettu joukko rahastoja, kuten kansallinen mikropiirirahasto, edistyneen valmistusteollisuuden rahasto sekä kehittyvien tuotannonalojen investointirahasto ([38]).

(148) Lisäksi lasikuitukankaisiin viitataan usein laajemmin ”uusien materiaalien” puitteissa. Made in China 2025 -etenemissuunnitelmassa ([39]) luetellaan kymmenen strategista toiminta-alaa, jotka ovat Kiinan viranomaisten kannalta keskeisiä tuotannonaloja. Sen 9 jaksossa kuvataan ”uusia materiaaleja” ja niiden alaluokkia, esimerkiksi edistyneitä perusmateriaaleja (9.1 kohta), keskeisiä strategisia materiaaleja (9.2 kohta), joihin sisältyvät korkean suorituskyvyn kuidut ja komposiittimateriaalit, uusiin energialähteisiin liittyvät materiaalit ([40]). Uudet materiaalit saavat siten etua asiakirjassa luetelluista tukimekanismeista, kuten tukipolitiikasta, veropolitiikasta sekä valtioneuvoston valvonnasta ja tuesta ([41]).

(149) Made in China 2025 -etenemissuunnitelman lisäksi marraskuussa 2016 kymmenen strategisen toiminta-alan luettelosta tehtiin neljän keskeisen seikan luettelo, jonka julkaisi kansallinen valmistusstrategian neuvoa-antava komitea (NMSAC). Tässä luettelossa kukin kymmenestä strategisesta toiminta-alasta on jaettu neljään lukuun: i) keskeiset varaosat, ii) keskeiset materiaalit, iii) keskeiset edistyneet prosessit ja teknologiat sekä iv) tuotannonalan teknologia-alustat. Lasikuitu kuuluu toiminta-alaan 7: sähkölaitteet, II kohta – keskeinen materiaali: 16 alakohta – lasikuitueristelevyt, sekä toiminta-alaan 9: uudet materiaalit, II kohta – keskeinen materiaali, 10 alakohta – korkean suorituskyvyn kuidut, monomeeri- ja komposiittimateriaalit, sekä 24 alakohta – lasiin perustuvat materiaalit.

(150) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että lasikuitukankaita ei mainita Made in China 2025 -aloitteessa, joka koskee koko taloutta, ja että Made in China 2025 -aloite ei ole pakottava vaan vain suuntaa-antava.

(151) Komissio toistaa, että Made in China 2025 -aloite kohdistuu selvästi uusien materiaalien tuotannonaloihin, joihin lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu, kuten on jo osoitettu. Siinä tarjotaan strategista tukea ja takuita muun muassa parannetun tukipolitiikan kautta ja suurempaa tukea veropolitiikan kautta. Siinä todetaan esimerkiksi selvästi, että lisätään tukea tietotekniikan uuteen sukupolveen, korkealaatuisiin laitteisiin, uusiin materiaaleihin jne.

(152) Made in China 2025 -aloitteessa todetaan, että se on toimintaohjelma valmistusteollisuusstrategian täytäntöönpanon kymmenen ensimmäisen vuoden aikana ja että siinä asetetaan selvät strategiset toimintalinjat ja tavoitteet. Made in China 2025 -aloitteen mukaan myös eri alueilla on laadittava erityiset täytäntöönpano-ohjelmat ja hiottava poliittisia toimenpiteitä, jotta varmistetaan eri tehtävien täytäntöönpano, ja teollisuus- ja tietotekniikkaministeriön on vahvistettava seuranta-analyysiä, valvontaa ja ohjausta yhdessä asiaankuuluvien tahojen kanssa ja raportoitava merkittävistä tapahtumista valtioneuvostolle viipymättä. Lisäksi Made in China 2025 -aloitetta tuetaan täytäntöönpanotoimenpiteillä, kuten Made in China 2025 -etenemissuunnitelmalla ja teollisuus- ja tietotekniikkaministeriön rahoitusopasta koskevalla ilmoituksella (”Notice of the General Office of the Ministry of Industry and Information Technology on the release of the 2017 Industrial Transformation and Upgrade (Made in China 2025) Funding Guide” ([42])), jossa käsitellään rahastoja, joista tietyt lasikuitukankaiden vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua. Lisäksi rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelma (2016–2020), joka mainitaan 153 kappaleessa, laaditaan Kiinan kansantasavallan 13. kansallisen talouden ja yhteiskunnan kehityksen viisivuotissuunnitelman sekä Made in China 2025 -strategian perusteella. Edellä esitetty huomioon ottaen Made in China 2025 -aloite ei vaikuta olevan pelkästään suuntaa-antava; päinvastoin vaikuttaa siltä, että sillä on pakottava vaikutus ja että se pannaan suureksi osaksi täytäntöön. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

([37]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm
([38]) Ks. US-China Economic and Security Review Commission: 13. viisivuotissuunnitelma, s. 12.
([39]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf
([40]) Ks. Made in China 2025 -etenemissuunnitelma, s. 142, 152.
([41]) Ks. Made in China 2025, 4 luku: Strateginen tuki.
([42]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html

(153) Myös rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelmassa (2016–2020) edistetään lasikuitukankaiden tuotannonalaa. Suunnitelmassa kehotetaan optimoimaan teollisuuden rakenteita muun muassa laajentamalla kehittyviä tuotannonaloja, kuten lasiin perustuvat materiaalit, teollinen keramiikka, silmänsisäiset linssit, korkean suorituskyvyn kuidut ja komposiitit, grafeeni ja muunnetut materiaalit. Tavoitteisiin päästään valtion rahoitus-, verotus-, finanssi-, hinta-, energia- ja ympäristönsuojelupolitiikan kautta sekä antamalla pääomatukea, jolla kannustetaan osallistumaan rakennusmateriaaliyritysten sulautumiin, yrityshankintoihin ja rakennemuutoksiin eri keinoin, muun muassa luotonannolla ([43]).

(154) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelmaa sovelletaan kaikkiin rakennusmateriaaleihin, minkä vuoksi se koskee laajalti koko taloutta. Suunnitelmassa annetaan vain yleistietoa valtion politiikasta.

(155) Rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelmaan sisältyy erityistoimenpiteitä, jotka on kohdennettu rakennusmateriaalien tuotannonalaan, johon lasikuitukankaiden tuotannonalakin kuuluu (ks. 166 kappale). Sen vuoksi komissio on eri mieltä Kiinan viranomaisten väitteestä, jonka mukaan se koskee koko taloutta.

(156) Vaikkakin rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelma saattaa vaikuttaa pelkästään suuntaa-antavalta asiakirjalta, kuten 152 kappaleessa mainitaan, sillä kuitenkin pannaan täytäntöön 13. viisivuotissuunnitelma ja Made in China 2025 -strategia. Sen tarkoituksena on edistää rakennusmateriaalien tuotannonalan muuttamista ja nykyaikaistamista, helpottaa tuotannonalan muuttamista suuresta tuotannonalasta vahvaksi tuotannonalaksi ja saavuttaa kestävä kehitys 13. viisivuotissuunnitelman kauden aikana, ja siinä vahvistetaan selkeitä tehtäviä ja hankkeita, joilla asetetut tavoitteet saavutetaan konkreettisesti määritetyn viisivuotiskauden aikana ([44]). Sen vuoksi on kiistanalaista, että se olisi luonteeltaan pelkästään suuntaa-antava, etenkin kun sitä tarkastellaan laajemmassa yhteydessä.

(157) Lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu myös Kiinan teollisuus- ja tietotekniikkaministeriön, jäljempänä 'MIIT', julkaiseman älykkään valmistusteollisuuden kehittämissuunnitelman (2016–2020) piiriin. Suunnitelmassa esitetään 10 keskeistä toimea, joilla pyritään lyhentämään tuotekehityssykliä, tehostamaan tuotantoa, parantamaan tuotteiden laatua, vähentämään toimintakustannuksia sekä resurssien ja energian kulutusta ja vauhdittamaan älykkään valmistusteollisuuden kehittämistä. Valtioneuvosto ilmoitti vuonna 2018, että Kiinan suunnitelmana on laajentaa älykkään valmistusteollisuuden ohjelmaa lisäämällä noin 100 pilottihanketta samana vuonna, ja julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan yksi yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista, Taishan Fiberglass, Inc., sisältyi vuonna 2015 MIIT:n luetteloon älykkään valmistusteollisuuden tuotantolaitoksista ([45]).

(158) Kiinan viranomaisten mukaan älykkään valmistusteollisuuden kehittämissuunnitelma (2016–2020) on merkityksetön, koska se ei koske erityisesti lasikuitukankaiden tuotannonalaa vaan koko valmistusteollisuutta. Kiinan viranomaiset väittivät myös, että suunnitelma ei ole pakottava vaan vain suuntaa-antava.

(159) Älykästä valmistusteollisuutta koskeva kehittämissuunnitelma (2016–2020) laaditaan Kiinan kansantasavallan 13. kansallisen talouden ja yhteiskunnan kehityksen viisivuotissuunnitelman sekä Made in China 2025 -strategian mukaisesti ([46]). Sen vuoksi sillä pannaan täytäntöön näissä asiakirjoissa esitetty strategia. Kuten jo aiemminkin selitettiin, 13. viisivuotissuunnitelma ja Made in China 2025 -strategia on kohdennettu tiettyihin tuotannonaloihin, joihin lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu osana uusien materiaalien tuotannonalaa. Lisäksi älykästä valmistusteollisuutta koskevassa kehittämissuunnitelmassa viitataan monessa kohdassa Made in China 2025 -strategian kymmeneen keskeiseen alaan. Keskeisten alojen älykästä muuntamista koskevassa erityissarakkeessa 6 todetaan, että tietotekniikan uuden sukupolven, uusien materiaalien ja rakennusmateriaalien osalta edistetään älykkään ja digitaaliteknologian syvällistä soveltamista tutkimus- ja kehitystyössä sekä suunnittelussa, valmistuksessa, logistiikassa ja varastoinnissa, toiminnassa ja hallinnoinnissa, myynnin jälkeisissä palveluissa ja muissa yritysten keskeisissä yhteyksissä. Näin ollen älykästä valmistusteollisuutta koskeva kehittämissuunnitelma (2016–2020) koskee erityisesti Made in China 2025 -strategiassa esitettyjä keskeisiä tuotannonaloja ja kattaa muun muassa uusien materiaalien ja rakennusmateriaalien sektorit, joihin lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu.

([43]) Ks. rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelma (2016–2020).
([44]) Ks. rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelma (2016–2020).
([45]) Taishan Fiberglass Inc:n verkkosivusto.
([46]) Ks. älykästä valmistusteollisuutta koskeva kehittämissuunnitelma (2016–2020).

(160) Komissio huomauttaa myös, että älykästä valmistusteollisuutta koskevassa kehittämissuunnitelmassa (2016–2020) käytetty kieli viittaa asiakirjan pakottavaan luonteeseen. Erityisesti jaksossa II (III) ”Kehitystavoitteet” todetaan, että ”älykkään valmistusteollisuuden edistämiseksi on pantava täytäntöön kahden vaiheen strategia ennen vuotta 2025: Vaiheessa yksi, vuoteen 2020 mennessä, älykkään valmistusteollisuuden kehittämisen perustaa ja tukikapasiteettia on vahvistettu, digitaalinen valmistusteollisuus on käytännössä toteutunut perinteisen valmistusteollisuuden keskeisillä aloilla ja keskeisen teollisuuden älykäs muuttuminen edistyy selvästi; Vaiheessa kaksi, vuoteen 2025 mennessä, älykkään valmistusteollisuuden tukijärjestelmä on käytännössä vakiintunut ja älykäs muutos on konkretisoitunut keskeisillä tuotannonaloilla.” Lisäksi sen jaksossa V ”Organisointi ja toteutus” todetaan, että ”teollisuus- ja tietotekniikkaministeriö ja valtiovarainministeriö ovat vastuussa suunnitelman organisoinnista ja toteutuksesta, johtajuuden lujittamisesta, huolellisesta organisoinnista, suunnitelman toteutuksessa kohdattujen ongelmien välittömästä ratkaisemisesta sekä eri tehtävien ja toimien toteutuksen edistämisestä” ja että ”toimivaltaisten teollisuus- ja tietotekniikka- sekä valtiovarainministeriön osastojen eri alueilla olisi laadittava pikaisesti suunnitelmaan liittyvä toteutusaikataulu, toteutettava siihen liittyvää tukipolitiikkaa ja saatettava päätökseen palautetyö vastuunjaon mukaisesti”. Sen vuoksi komissio päätteli, että älykkään valmistusteollisuuden kehittämissuunnitelmassa on selvästi määritellyt tavoitteet, jotka ovat pakottavia asianomaisten yritysten kannalta.

(161) Edellä esitetyn perusteella Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

(162) Lisäksi tiede- ja teknologiaministeriön, ulkomaankauppaministeriön ja yleisen tullihallinnon julkaisemassa Kiinan huipputeknologian alan vientituotteiden luettelossa on 8 luokkaan ryhmiteltynä 1900 huipputeknologiatuotetta, joihin Kiinan viranomaiset soveltavat etuuskohtelun mukaista vientipolitiikkaa. Yksi näistä luokista on ”uusien materiaalien” luokka, johon lasikuitukankaat sisältyvät ([47]). Lisäksi tiede- ja teknologiaministeriön, valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon julkaisemassa Kiinan huipputeknologiatuotteiden luettelossa viitataan 11 alaan, joihin ”uusien materiaalien luokka” kuuluu. Tieteen ja teknologian edistystä koskevan Kiinan lain mukaan huipputeknologian kehittämisalueille perustetut huipputeknologiayritykset voivat saada etua tietystä etuuskohtelun mukaisesta politiikasta, esimerkiksi seuraavista: i) yrityksen tuloverokanta on 15 prosenttia normaalin 25 prosentin sijaan; ii) jos vientituotteiden tuotannon arvo on 70 prosenttia kokonaisarvosta kyseisenä vuonna, yrityksen tuloverokantaa alennetaan edelleen 10 prosenttiin; iii) hiljattain perustetut huipputeknologiayritykset vapautetaan yritysten tuloverosta ensimmäisen kahden vuoden ajaksi tuotannon aloittamispäivästä lähtien; iv) hiljattain perustetut huipputeknologiayritykset vapautetaan rakennusverosta; v) uuden teknologian kehittämis-, tuotanto- ja operaatiolaitosten tutkimus- ja kehittämistoimintaa varten käyttämä maa on verovapaata; vi) huipputeknologiayritysten huipputeknologian tuottamiseen ja kehittämiseen käyttämiin laitteisiin sovelletaan nopeutettuja poistoja; vii) huipputeknologiayritysten tuottamat vientituotteet vapautetaan vientitulleista lukuun ottamatta tuotteita, joiden vientiä valtio rajoittaa, tai erityistuotteita ([48]).

(163) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että Kiinan huipputeknologiatuotteiden luettelo yhdessä tieteen ja teknologian edistämistä koskevan Kiinan lain kanssa ei koske erityisesti tiettyjä tuotannonaloja, koska asiakirjoissa esitetään objektiiviset tukikelpoisuusperusteet, joita sovelletaan automaattisesti.

(164) Kiinan huipputeknologian alan tuotteiden vientiluettelo sisältää huipputeknologiatuotteita 8 luokassa, joihin ”uudet materiaalit” kuuluvat, kuten 162 kappaleessa jo todetaan. Komissio huomautti lisäksi, että Kiinan huipputeknologiatuotteiden luettelossa viitataan 11 alaan, joista yksi on ”6. Uudet materiaalit”. Koska molemmissa luetteloissa rajoitutaan tiettyyn määrään aloja, ei voida päätellä, että niitä sovellettaisiin kaikkiin tuotannonaloihin. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väite hylättiin.

(165) Teollisuuden rakennemuutoksien edistämistä koskevien tilapäisten määräysten (valtioneuvoston päätös nro 40, 2005), jäljempänä ’päätös nro 40’, luvussa III viitataan teollisuuden rakennemuutoksia koskevaan ohjeistavaan luetteloon, joka koostuu kolmesta luokasta: kannustettavien hankkeiden luokka, rajoitettavien hankkeiden luokka ja poistettavien hankkeiden luokka. Päätöksen XVII §:n mukaan ”jos investointihanke kuuluu kannustettavien hankkeiden luokkaan, sitä tarkastellaan, se hyväksytään ja se kirjataan investointeja koskevien kansallisten

([47]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones, s. 12–14.
([48]) Preferential policies of the National High-Tech Industrial Development Zones, s. 1.

säädösten mukaisesti; kaikkien rahoituslaitosten on tarjottava luottotukea luotonantoperiaatteiden mukaisesti; Omaan käyttöön tarkoitetut tuodut laitteet – lukuun ottamatta hyödykkeitä, jotka sisältyvät valtiovarainministeriön antamaan kotimaisten investointihankkeiden veronalaisten tuotujen hyödykkeiden luokkaan (muutettu vuonna 2000) – voidaan investoinnin kokonaismäärään asti vapauttaa tuontitullista ja tuontiin liittyvästä arvonlisäverosta, ellei ole uusia säännöksiä, jotka koskevat veronalaisten investointihankkeiden luokkaa. Muuta kannustettuja teollisuushankkeita koskevaa suosituimmuuspolitiikkaa toteutetaan asiaa koskevien kansallisten säädösten mukaisesti."

(166) Teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistavassa luettelossa (vuoden 2011 versio, vuoden 2013 muutos ([49])) luetellaan kohdassa "Luokka I – Kannustaminen" seuraavat:

"*XII. Rakennusmateriaalit:*

[…]

6. *Teknologian kehittäminen ja alkalittoman vedetyn lasikuitulangan tuotanto sekä korkean suorituskyvyn lasikuidun ja lasikuitutuotteiden tuotanto vuodessa yli 50 000 tonnia*".

(167) Kiinan viranomaisten mukaan päätös nro 40 eri koske erityisesti tiettyä yritystä tai tuotannonalaa, kuten tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa edellytetään, vaan tiettyjä kannustettuja hankkeita. Lisäksi päätös nro 40 ei ole pakottava. Kiinan viranomaiset vahvistivat, että teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo, johon komissio viittaa, ei ole merkityksellinen, koska komissio viittaa luettelon vuoden 2011 versioon, jonka voimassaolo on jo päättynyt. Kiinan viranomaisten mukaan luettelon uudessa versiossa ei mainita lasikuitukankaita.

(168) Komissio huomauttaa ensinnäkin, että sen viittauksessa mainitaan teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo (vuoden 2011 versio, vuoden 2013 muutos), joten se ei viitannut vuoden 2011 versioon vaan vuoden 2013 muutettuun versioon. Komission tietojen mukaan luettelon tuorein muutos hyväksyttiin Kiinan kansantasavallan kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission asetuksella nro 29, joka annettiin 27 päivänä elokuuta 2019 ja tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2020 ([50]). Tässä uudessa teollisuuden rakennemuutoksia koskevassa ohjeistavassa luettelossa (vuoden 2019 versio) kumottiin teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo (vuoden 2011 versio) (muutos). Se kuitenkin hyväksyttiin ja tuli voimaan vasta tutkimusajanjakson jälkeen. Sen vuoksi teollisuuden rakennemuutoksia koskevaa ohjeistavaa luetteloa (vuoden 2011 versio, vuoden 2013 muutos) sovellettiin tutkimusajanjakson aikana. Toisin kuin Kiinan viranomaiset väittävät, teollisuuden rakennemuutoksia koskevan ohjeistavan luettelon vuoden 2019 versiossa viitataan lasikuitukankaisiin kohdassa "Jakso I – Kannustettavat tuotannonalat" seuraavasti:

"*XII. Rakennusmateriaalit*

[…]

6. *[…] Teknologian kehittäminen ja korkean suorituskyvyn lasikuidun ja lasikuitutuotteiden, kuten hajoavien ja poikkileikkaukseltaan epäsäännöllisten, tuottaminen.*"

(169) Komissio ei ole samaa mieltä siitä, että päätöksellä nro 40 ei olisi pakottavaa vaikutusta. Päätöksessä nro 40 vahvistetaan tilapäiset määräykset, joilla edistetään teollisuuden rakennemuutosta, ja siinä viitataan "Teollisuuden rakennemuutoksia koskevaan ohjeistavaan luetteloon", jossa määritellään kolme luokkaa: kannustettavien hankkeiden luokka, rajoitettavien hankkeiden luokka ja poistettavien hankkeiden luokka. Päätöksen nro 40 XVII §:ssä kuitenkin vahvistetaan kannustettavien hankkeiden luokkaan kuuluvien investointihankkeiden käsittely pakottavalla

([49]) Kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission määräyksellä nro 9 annettu teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo (vuoden 2011 versio, vuoden 2013 muutos), annettu 27.3.2011, ja muutettu kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission päätöksellä kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission määräyksellä nro 21 annetun teollisuuden rakennemuutoksia koskevan ohjeistavan luettelon (vuoden 2011 versio) asiaa koskevien lausekkeiden muuttamisesta, annettu 16.2.2013.

([50]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf

tavalla, esimerkiksi ”kaikkien rahoituslaitosten on tarjottava luottotukea luotonantoperiaatteiden mukaisesti”, ”muuta kannustettavia teollisuushankkeita koskevaa suosituimmuuspolitiikkaa on toteutettava asiaa koskevien kansallisten säädösten mukaisesti”. Lisäksi XXI §:ssä todetaan, että ”suosituimmuuspolitiikkaa, joka toteutetaan valtion kannustamien tärkeiden tuotannonalojen, tuotteiden ja teknologian luettelon (muutettu vuonna 2000) mukaisesti, on mukautettava niin, että sitä toteutetaan teollisuuden rakennemuutoksia koskevan ohjeistavan luettelon kannustettavien luokkien mukaisesti”. Näin ollen päätöksellä nro 40 on pakottava vaikutus. Teollisuuden rakennemuutoksia koskevan ohjeistavan luettelossa ”Luokka – Kannustaminen” esitetään tietty määrä hankkeita tietyillä tuotannonaloilla. Se sisältää rakennusmateriaalien tuotannonalan ja lasikuitukankaiden tuotannonalaan liittyviä erityishankkeita, kuten 166 kappaleessa selitetään. Näin ollen päätöksessä nro 40 yhdessä teollisuuden rakennemuutoksia koskevan ohjeistavan luettelon kanssa vahvistetaan erityiskohtelu tietyille hankkeille tietyillä kannustettavilla tuotannonaloilla. Näin ollen vaikka näissä asiakirjoissa viittaan erityisiin hankkeisiin, niissä ensin vahvistetaan erityiset tuotannonalat, joita kannustetaan, ja sen jälkeen näillä tuotannonaloilla tietyt hankkeet, jotka voivat saada etua päätöksessä nro 40 säädetystä suosituimmuuskohtelusta. Sen vuoksi komissio hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet.

(170) Lasikuitukankaat sisältyvät myös rakennusmateriaalien tuotannonalan kehittämissuunnitelmaan (2016–2020) ([51]), jossa esitetään muun muassa rakennusmateriaalien tuotannonalan muuttamista suuresta tuotannonalasta vahvaksi tuotannonalaksi. Siinä myös esitetään rakennusalan rakenteiden optimointia, keskeisten materiaalien toimitusvarmuuden parantamista, tuotannonalan keskittämistä entistä enemmän ja kansainvälisen kilpailukyvyn parantamista. Suunnitelmassa esitetään määrällisiä kehittämistavoitteita, tuotantokapasiteettiin kohdistuvaa valtion määräysvaltaa, tarkkoja tuotantotavoitteita, teollisuuden maantieteellistä jakautumista Kiinan eri provinsseihin, toimitusvarmuutta, erityisteollisuuden kehittämistä, yrityksiin kohdistuvaa valtion määräys- ja vaikutusvaltaa sekä tuotannonalan tukitoimenpiteitä ([52]). Tämä osoittaa, että valtio on vahvasti läsnä ja puuttuu lasikuituteollisuuden toimintaan.

(171) Kuitu- ja komposiittimateriaalien tuotannonalan 13. viisivuotissuunnitelma ([53]) kohdentuu erityisesti kuitumateriaalien tuotannonalaan. Siinä ohjataan selkeästi toiminta-alan kehittämistä, esimerkiksi III.3 jaksossa asetetaan seuraavat tavoitteet:

(172) ”integroidaan ja päivitetään aktiivisesti tuotantoketjun alku- ja loppupään toimintaa, jotta pidetään yllä tervettä ja vakaata kuitu- ja komposiittimateriaalien tuotannonalan kehitystä. Kannustetaan suuria allas- ja uuniyrityksiä toteuttamaan globaalia kehittämisstrategiaa ja globaaleja tuotantokapasiteettimalleja. Tähän perustuen – pidetään kotimaisen lasikuitutuotannon määrän kasvuasteen valvonta suhteellisen alhaisella tasolla; – pienennetään samalla kotimaisen lasikuidun ja lasikuitutuotteiden vientiastetta; – mukautetaan aktiivisesti tuoterakenteita; […] – mukautetaan aktiivisesti tuoterakennetta ja opastetaan yrityksiä eriyttämään kehitystä, kehitetään lasikuitutuotteiden syväprosessointia, laajennetaan kuitu- ja komposiittimateriaalituotteiden markkinoita keskitason sovelluksista korkealaatuisiin ja parannetaan tuotteiden laatua ja lisäarvoa. Varmistetaan, että kuitu- ja komposiittimateriaalien tuotannonalan keskeisestä liiketoiminnasta saatavien tulojen vuotuinen kasvuaste on noin 5–6 prosenttiyksikköä suurempi kuin kansallisen BKT:n vuotuinen kasvuaste eli vuodesta 2020 lähtien tiettyä kokoa suurempien yritysten kokonaistulojen olisi oltava 500 miljardia yuania eli kaksinkertainen 12. viisivuotissuunnitelman päättyessä vallinneeseen tilanteeseen nähden.” ([54])

(173) Suunnitelman IV.3.4 jaksossa vahvistetaan perusta yrityksiin ja koko tuotannonalaan kohdistuvalle valtion ohjaukselle:

(174) ”Ohjataan erityyppisiä yrityksiä osallistumaan eriytettyyn toimintaan ottaen huomioon niiden yksilölliset edut ja erityiset markkinasegmentit. Erityisesti on tarpeen ohjata pieniä ja keskisuuria yrityksiä noudattamaan kasvupolkua, jossa ne täyttävät erityiset aukot, jossa pienet yritykset täydentävät suuria yrityksiä ja jossa erikoistumista pidetään tienä menestymiseen. Eriytetyn toiminnan ansiosta vältetään suurten yritysten välinen mittakaavakilpailu sekä samanlaisten yritysten välinen kilpailu, ja poistetaan näin halpamarkkinoilla kilpailu. Erikoistuneen

([51]) Rakennusmateriaaliteollisuuden kehittämissuunnitelma (2016–2020), teollisuus- ja tietotekniikkaministeriö, GXBG [2016] nro 315.
([52]) Raportti, 12.3.1.4 luku, s. 283–286.
([53]) Kuitu- ja komposiittimateriaalien tuotannonalan 13. viisivuotissuunnitelma, julkaisijana Kiinan lasikuituteollisuuden järjestö ja Kiinan komposiittimateriaalien järjestö, 2.6.2015.
([54]) Ks. edellinen alaviite, III.3 jakso.

tuotannon ansiosta pienet ja keskisuuret yritykset saavat myös suurten yritysten huomion, luovat tiiviit yhteistyösuhteet suuriin yrityksiin ja tosiasiallisesti tukevat ja edistävät suurten yritysten kehittämistä."

(175) Toimialajärjestöt ovat tiiviisti yhteydessä valtioon, enimmäkseen Kiinan kommunistipuolueen merkityksen vuoksi näissä järjestöissä ([55]). Saman suunnitelman IV.3.6 jaksossa viitataan myös valtion puuttumiseen kuitutuotannon toimintaan, mukaan luettuna lasikuitukankaiden ala:

"[Järjestön on]

— *avustettava valtiota teollisuuspolitiikan suunnittelussa ja toteutuksessa, jotta varmistetaan alan vankka kehitys;*

— *varmistettava lasikuitualan markkinoillepääsy- ja hallintojärjestelmän tosiasiallinen toteutus ja tutkittava samalla komposiittimateriaalien alalla sovellettavaa markkinoillepääsy- ja hallintojärjestelmää;*

— *laadittava ja toteutettava alalla markkinoillepääsy- ja hallintojärjestelmiä, jotta*

— *voidaan rajoittaa alemman tason päällekkäisyyksiä;*

— *vahvistettava yritysten tietoisuutta itsesäätelystä ja vahvistettava alan perspektiivejä,*

— *edistettävä vanhentuneen tuotantokapasiteetin poistamista ja alan muuttamista ja päivittämistä,*

— *pidettävä yllä vakaata ja asianmukaista kilpailua ja alan asianmukaista kehittämistä;*

— *otettava huomioon alan kehittämistarpeet, pyrittävä laatimaan kannustinpolitiikkaa ja -toimenpiteitä alan vakaan kehittämisen ohjaamiseksi;*

— *pyrittävä saamaan aktiivisesti vientiveropalautuksia pitkälle jalostetuista lasikuitutuotteista ja ohjaamaan pitkälle jalostettujen lasikuitutuotteiden tuotannonalan vakaata kehittämistä;*

— *pyrittävä ottamaan aktiivisesti käyttöön tuonti- ja vientiverot kuitu- ja komposiittimateriaaleille ja parantamaan niitä, jotta voidaan tarjota kannustimia suuren lisäarvon komposiittimateriaalien viennin kasvattamiseksi.*"

(176) Kiina on edistänyt aktiivisesti lasikuitukankaiden tuotannonalaa hallinnon eri tasoilla, esimerkiksi Jiujiangin kaupungin talouden ja yhteiskunnan kehityksen 13. viisivuotissuunnitelmaan sisältyy paikallinen aloite, jonka piiriin yksi otokseen valituista yrityksistä kuuluu:

"III.2.2 jakso – Strategisia ja uusia tuotannonaloja koskevan kehittämissuunnitelman toteuttaminen

— *Uudet materiaalit:*

— *[…]*

— *laajennetaan ja tuetaan uusien materiaalien tuotantoketjua, edistetään uusien materiaalien teollisten klustereiden kehittämistä;*

— *hyödynnetään Jiujiangin talouskehitysaluetta, Jiujiangin Chihu-alueen teollisuuspuistoa, Yongxiu Xinghuon teollisuuspuistoa ja Lushanin kuiduntuotantoperustaa ja keskitytään uusien orgaanisten silikonimateriaalien, lasikuitukomposiittimateriaalien, uusien biokuitumateriaalien, uusien metallimateriaalien ja uusien grafeenimateriaalien kehittämiseen;*

— *[…]*

([55]) Ks. komission yksiköiden valmisteluasiakirja "Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations", 20.12.2017, SWD(2017) 483 final/2, s. 33–34.

— *edistetään aktiivisesti JUSHI GROUPin, Shengxiang Electronicsin, Cabot Chemical Industryn ja muiden johtavien yritysten innovointiin pohjautuvaa kehittämistä, aktiivista yhteyttä markkinoille, uusien lasikuitu- ja komposiittimateriaalien uusien sovellustarkoitusten kehittämistä, jotta vauhditetaan lasikituteollisuuden muuttamista ja päivittämistä* ([56])."

(177) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että kuitu- ja komposiittimateriaaliteollisuutta koskeva 13. viisivuotissuunnitelma ja Jiujiangin kaupungin 13. viisivuotissuunnitelma koskevat ainoastaan yleisiä tietoja valtion politiikasta eikä niillä ole suoraa yhteyttä mihinkään kyseisistä väitetyistä tukiohjelmista, minkä vuoksi ne eivät anna "riittävää näyttöä" tuen erityisyydestä.

(178) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Kuten 171 ja 172 kappaleessa todetaan, kuitu- ja komposiittimateriaaliteollisuutta koskeva 13. viisivuotissuunnitelma on kohdennettu erityisesti kuitumateriaaliteollisuuteen, ja siinä selvästi ohjataan toimialan kehittämistä. Vaikka asiakirjalla ei ehkä olekaan suoraa yhteyttä väitettyihin tukiohjelmiin, kuten Kiinan viranomaiset väittävät, siinä viitataan erityistoimenpiteisiin, joilla kannustetaan kuitu- ja komposiittimateriaaliteollisuutta. Lisäksi Jiujiangin kaupungin talouden ja yhteiskunnan kehityksen 13. viisivuotissuunnitelmassa mainitaan erityisesti on Jushi-ryhmä, joka on yksi yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista (ks. 176 kappale). Näin ollen nämä asiakirjat osoittavat, että Kiinan viranomaiset kohdentavat toimia erityisesti tiettyyn tuotannonalaan – ja lasikuitukankaiden tuotannonala on näistä yksi – ja tiettyihin yrityksiin näillä tuotannonaloilla. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

(179) Edellä esitetyn perusteella lasikuitukankaiden tuotannonalaa pidetään siis keskeisenä/strategisena tuotannonalana, jonka aktiivinen kehittäminen on Kiinan viranomaisten poliittinen tavoite.

(180) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset kiistivät komission tulkinnan, jonka mukaan lasikuitukankaiden tuotannonala on kannustettava tuotannonala, ja katsoivat, että komission väite, jonka mukaan lasikuitukankaiden tuotannonala on kannustettu Kiinassa, ei osoita, että kyseessä olevat toimenpiteet olisivat tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla erityisiä.

(181) Komissio on eri mieltä Kiinan viranomaisten väitteestä. Edellä 140–178 kappaleessa esitetyt seikat osoittavat, että lasikuitukankaiden tuotannonala – osana rakennusmateriaalien ja uusien materiaalien tuotannonaloja – on erityisesti kohdennettu ja kannustettu erilaisten poliittisten ja sääntelyvälineiden kautta, ja se sisältyy kannustettavia tuotannonaloja koskeviin luetteloihin. Se, että näissä asiakirjoissa esitetään tiettyjä tuotannonaloja, myös lasikuitukankaiden tuotannonalaa, koskevia erityistoimenpiteitä, riittää osoittamaan, että ne ovat tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla erityisiä.

3.2 **Osittainen yhteistyössä toimiminen ja käytettävissä olevien tietojen käyttö**

3.2.1 *Perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltaminen etuuskohtelun mukaisten lainojen ja vientiluottovakuutusten yhteydessä*

(182) Hallinnollisista syistä komissio pyysi Kiinan viranomaisia toimittamaan erityiset kyselylomakkeet kahdelle valituksessa mainitulle valtion omistamalle pankille ja Sinosurelle sekä mahdollisille muille rahoituslaitoksille, jotka olivat myöntäneet lainoja tai vientiluottoja otokseen valituille yrityksille.

3.2.1.1 Etuuskohtelun mukaiset lainat

(183) Kiinan viranomaiset toimittivat erityiset kyselylomakkeet pankeille. Pankkien 15 haarakonttoria vahvisti, että ne ovat myöntäneet lainoja otokseen valituille yrityksille tutkimusajanjakson aikana, mutta ne eivät toimittaneet vastausta kyselylomakkeeseen. Vain yhden vientiä harjoittavan tuottajan sisäinen pankki (CNBM Finance) ja yksi valtion omistama pankki (Export-Import Bank of China) vastasivat kyselylomakkeen kysymyksiin. CDB ei vastannut kyselylomakkeeseen mutta vastasi kysymyksiin tarkastuskäynnin aikana.

(184) Kiinan viranomaisten mukaan niillä ei ollut valtuuksia pyytää tietoja niiltä valtion omistamilta pankeilta, jotka eivät vastanneet kyselylomakkeeseen, koska ne toimivat Kiinan viranomaisista riippumattomasti.

([56]) Jiujiangin kaupungin talouden ja yhteiskunnan kehityksen 13. viisivuotissuunnitelma.

(185) Komissio on tästä eri mieltä. Komission ymmärryksen mukaan valtion omistamilta yksiköiltä (joko yrityksiltä tai julkisilta/rahoituslaitoksilta) pyydetyt tiedot ovat Kiinan viranomaisten saatavilla kaikkien sellaisten yksikköjen osalta, joissa Kiinan viranomaiset ovat suurimpana tai pääosakkaana. Valtion omistamien yritysten varallisuudesta annetun Kiinan kansantasavallan lain ([57]) mukaan valtion omistuksessa olevan varallisuuden valvonta- ja hallintovirastot, jotka valtioneuvoston valtion omistuksessa olevien varojen valvonta- ja hallintokomissio ja paikalliset viranomaiset ovat perustaneet, hoitavat valtiorahoitteisten yritysten pääomasijoittajan velvollisuuksia ja tehtäviä valtion puolesta. Näillä virastoilla on näin ollen oikeus saada valtiorahoitteisten yritysten varallisuudesta tuottoa, osallistua keskeiseen päätöksentekoon ja valita johtohenkilöstö. Lisäksi kyseisen valtion omistamien yritysten varallisuudesta annetun lain 17 §:n mukaan valtiorahoitteisten yritysten on hyväksyttävä valtion ja asiaan liittyvien osastojen ja virastojen harjoittama hallinto ja valvonta, hyväksyttävä julkinen valvonta ja oltava vastuussa pääomasijoittajille.

(186) Lisäksi Kiinan viranomaisilla on tarvittavat valtuudet puuttua rahoituslaitosten toimintaan, vaikka ne eivät olisi valtion omistamia, koska ne kaikki kuuluvat Kiinan pankkialan sääntelyviranomaisen toimivaltaan. Esimerkiksi pankkivalvontalain ([58]) 33 ja 36 §:n mukaan Kiinan pankki- ja vakuutussääntelykomissiolla, jäljempänä 'CBIRC', on valtuudet vaatia kaikkia Kiinaan sijoittautuneita rahoituslaitoksia toimittamaan tietoja, kuten tilinpäätöksiä, tilastoraportteja ja tietoja liiketoiminnasta ja hallinnosta. CBIRC voi myös ohjeistaa rahoituslaitoksia julkistamaan tiedot.

(187) Vaikka ainoa yhteistyössä toiminut valtion omistama pankki toimitti joitakin yleisiä selvityksiä lainojen hyväksyntään ja riskinhallintaan liittyvien järjestelmiensä toiminnasta, se ei toimittanut tarkempia tietoja otokseen valituille yrityksillä myönnetyistä lainoista. Se väitti, että sitä sitovat otokseen valittuihin yrityksiin liittyvien tietojen luottamuksellisuutta koskevat oikeudelliset ja lainsäädännölliset vaatimukset ja sopimusehdot.

(188) Tästä syystä komissio pyysi otokseen valituilta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmiltä lupaa päästä tutustumaan niille lainaa myöntäneiden (sekä valtion omistamien että yksityisten) pankkien hallussa oleviin niitä koskeviin yrityskohtaisiin tietoihin. Otokseen valitut yritykset suostuivat niitä koskevien pankkitietojen antamiseen, mutta yhteistyössä toiminut pankki kieltäytyi toimittamasta pyydettyjä tarkkoja tietoja.

(189) Komissio sai lopulta tietoja yritysten rakenteesta ja omistajuudesta vain yhteistyössä toimineelta valtion omistamalta pankilta muttei yhdeltäkään muulta rahoituslaitokselta, joka oli myöntänyt lainoja otokseen valituille yrityksille. Yksikään rahoituslaitoksista ei myöskään toimittanut tietoja otokseen valituille vientiä harjoittavien tuottajien ryhmille myönnettyjen lainojen riskinarvioinnista.

(190) Koska komissiolla ei ollut mitään tietoja suurimmasta osasta valtion omistamista pankeista, jotka myönsivät lainoja otokseen valituille yrityksille, eikä yrityskohtaisia tietoja yhteistyössä toimineiden pankkien myöntämistä lainoista, komissio katsoi, että se ei ollut saanut tutkimuksen tämän osa-alueen kannalta ratkaisevia tietoja.

(191) Näin ollen komissio ilmoitti Kiinan viranomaisille, että tutkiessaan etuuskohtelun mukaisten lainojen kautta myönnetyn väitetyn tuen esiintymistä ja laajuutta sen olisi ehkä käytettävä käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(192) Vastauksessaan komission kirjeeseen Kiinan viranomaiset vastustivat perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamista. Ne väittivät yleisesti, että pyydetyt tiedot eivät olleet alun perinkään välttämättömiä, koska menettely perustui valitukseen, jossa ei esitetty tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen ja perusasetuksen vaatimukset täyttävää riittävää näyttöä. Komissio katsoo, että valituksessa esitetyn näytön riittävyyttä on jo käsitelty 1.1.1 jaksossa, ja piti voimassa päätelmänsä, jonka mukaan valituksessa esitettiin riittävä näyttö, joka osoitti Kiinan viranomaisten myöntämien väitettyjen tukien olemassaolon.

([57]) Valtion omistamien yritysten varallisuudesta annettu Kiinan kansantasavallan laki (Law of the People's Republic of China on State-Owned Assets of Enterprises), Kiinan kansantasavallan presidentin asetus nro 5, 28.10.2008, 11 ja 12 §.

([58]) Pankkialan sääntelystä ja valvonnasta annettu Kiinan kansantasavallan laki, Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 58, 31.10.2006.

(193) Kiinan viranomaiset vastustivat myös perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamista erityisesti etuuskohtelun mukaiseen lainanantoon. Kiinan viranomaiset toistivat, että niillä ei ollut valtuuksia pankkien suhteen. Kiinan viranomaiset katsoivat myös, että ne olivat toimineet yhteistyössä parhaan kykynsä mukaan ja että komissio oli asettanut niille kohtuuttoman lisärasitteen, eivätkä puuttuvat tiedot olleet tarpeellisia perusasetuksen 28 artiklassa tarkoitetulla tavalla, koska ne olivat jo saatavilla kyselyvastausten kautta. Kiinan viranomaiset toistivat nämä väitteet lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(194) Komissio pysyi kannassaan, jonka mukaan Kiinan viranomaisilla oli valtuudet pyytää tietoja pankeilta (ks. 185 ja 186 kappaleessa selitetyt syyt). Se myönsi, että Kiinan viranomaiset olivat toimittaneet eteenpäin pankeille asiaankuuluvat kyselylomakkeet ja että se oli saanut asianmukaisen vastauksen yhdeltä valtion omistamalta pankilta. Komissio käytti näitä toimitettuja tietoja ja täydensi niitä käytettävissä olevilla tiedoilla vain puuttuvilta osin.

(195) Puuttuvat tiedot liittyvät pääasiassa kahteen näkökohtaan. Ensinnäkin puuttuivat yhteistyöstä kieltäytyneiden pankkien omistajuutta ja hallintorakennetta koskevat tiedot, jotka olivat tarpeen, jotta komissio voi määrittää, ovatko pankit julkisia elimiä vai eivät. Toiseksi puuttuivat yhteistyössä toimineen pankin yrityskohtaiset tiedot, esimerkiksi pankin sisäiset menettelyt lainojen hyväksymiseksi ja luottokelpoisuuden arviointi otokseen valituille yrityksille myönnettyjen lainojen osalta; nämä olivat tarpeen, jotta voitiin määrittää perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti, myönnettiinkö otokseen valituille yrityksille lainoja etuuskohtelun mukaisilla korkoprosenteilla. Tällaisia sisäisiä asiakirjoja voivat toimittaa vain pankit, eikä niitä näin ollen voitu toimittaa otokseen valittujen yritysten kyselyvastauksissa.

(196) Kiinan viranomaiset väittivät myös, että yrityskohtaisia tietoja ei voitu toimittaa lainsäädännöllisistä syistä. Vaikka komissio oli saanut otokseen valituilta yrityksiltä yleisen kirjallisen suostumuksen, jossa ne luopuivat luottamuksellisuuteen liittyvistä oikeuksistaan, Kiinan viranomaiset katsoivat edelleen, että pankkien tai rahoituslaitosten olisi pyydettävä kaikkien lainoihin liittyvien liiketoimien osapuolilta nimenomaista suostumusta kunkin luottoon liittyvän liiketoimen osalta ja että rahoituslaitosten olisi todennettava nämä suostumukset.

(197) Komissio huomauttaa, että kultakin yritykseltä pyydettiin erikseen suostumus kunkin pankin lainoihin liittyvistä liiketoimista. Komissio katsoo, että tällaisen erityisen suostumuksen pitäisi olla riittävä, jotta pankit voivat myöntää oikeuden tutustua otokseen valittuihin yrityksiin liittyviin asiakirjoihin. Lisäksi jotkin pankeista toimittivat katsauksen yrityksille myöntämistään lainoista ja osoittivat näin, että niillä ei ole rajoituksia toimittaa tietoja erityisistä liiketoimista. Yksikään näistä pankeista ei kuitenkaan toimittanut mitään tietoja omista sisäisistä arvioinneistaan, jotka liittyivät ilmoitettuihin liiketoimiin.

(198) Komissio ei katsonut, että se olisi asettanut Kiinan viranomaisille kohtuuttoman rasitteen. Komissio rajasi alusta lähtien tutkimuksensa niihin rahoituslaitoksiin, jotka olivat myöntäneet lainoja otokseen valituille yrityksille. Komissio ei myöskään rasittanut Kiinan viranomaisia näiden rahoituslaitosten yksilöimisellä, koska viranomaisille toimitettiin luettelo pankkien nimistä ja osoitteista ja pyyntö kyselylomakkeiden eteenpäin toimittamisesta aivan tutkimuksen alussa, joulukuussa 2019. Kiinan viranomaisilla oli siten runsaasti aikaa noudattaa komission pyyntöä. Näin ollen komissio katsoi tehneensä kaikkensa helpottaakseen Kiinan viranomaisilta pyydettyjen tehtävien hoitamista.

(199) Komissio katsoi, että sen oli tukeuduttava käytettävissä oleviin tietoihin osittain tutkiessaan väitettyjen etuuskohtelun mukaisten lainojen muodossa myönnettyjen tukien esiintymistä ja laajuutta.

3.2.1.2 Vientiluottovakuutus

(200) Sinosure vastasi vain osittain erityiseen kyselylomakkeeseen, joka koski otokseen valituille yrityksille myönnettyjä vientiluottovakuutuksia. Sinosure ei toimittanut tarkempia tietoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle tarjotusta vientiluottovakuutuksesta, vakuutusmaksujen suuruudesta eikä vientiluottovakuutuksiin liittyvän liiketoimintansa kannattavuudesta.

(201) Sinosure ei myöskään toimittanut pyydettyjä näyttöä tukevia asiakirjoja, jotka koskivat sen ohjaus- ja hallintojärjestelmää, kuten yhtiöjärjestystä, ja väitti niiden olevan luottamuksellista tietoa.

(202) Tällaisten tietojen puutteessa komissio katsoi, että se ei ollut saanut tutkimuksen tämän osa-alueen kannalta ratkaisevia tietoja.

(203) Komission ymmärryksen mukaan valtion omistamilta yksiköiltä (joko yrityksiltä tai julkisilta/rahoituslaitoksilta) pyydetyt tiedot ovat Kiinan viranomaisten saatavilla kaikkien sellaisten yksikköjen osalta, joissa Kiinan viranomaiset ovat suurimpana tai pääosakkaana. Tämä koskee myös Sinosurea, joka on täysin valtion omistuksessa. Näin ollen komissio ilmoitti Kiinan viranomaisille, että tutkiessaan vientiluottovakuutuksen kautta myönnetyn väitetyn tuen esiintymistä ja laajuutta sen olisi ehkä käytettävä käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(204) Vastauksessaan komission kirjeeseen Kiinan viranomaiset vastustivat perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamista vientiluottovakuutuksen osalta vetoamalla siihen, että Sinosure oli toimittanut kyselyvastauksen ja vastannut komission kysymyksiin paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana.

(205) Sinosure toimittikin kyselyvastauksen ja sen edustaja oli paikalla Kiinan viranomaisten tiloissa tehdyssä tarkastuksessa. Toimitetut tiedot olivat kuitenkin puutteellisia, kuten 200 ja 201 kappaleessa todetaan. Sinosure toimitti esimerkiksi kannattavuuslukuja liiketoiminnastaan kokonaisuudessaan muttei erikseen lyhyen aikavälin vientiluottovakuutuksiin liittyvästä liiketoiminnastaan. Komissio ei pystynyt toimitettujen tietojen perusteella tekemään päätelmiä tutkimuksen olennaisista osista vientiluottovakuutusten osalta eli siitä, onko Sinosure julkinen elin ja olivatko otokseen valituilta yrityksiltä veloitetut maksut markkinaehtoisia.

(206) Komissio katsoi näin ollen, että sen oli perustettava vientiluottovakuutusta koskevat päätelmänsä osittain käytettävissä oleviin tietoihin.

3.2.2 *Perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltaminen yritykseen China National Building Materials Group*

(207) Vientiä harjoittaville tuottajille lähetetyn tukia koskevan kyselylomakkeen mukaan holdingyhtiöiden on toimitettava vastaus kyselylomakkeen jaksoihin A ja E. China National Building Materials Co. Ltd., jäljempänä 'CNBM', joka omistaa vientiä harjoittavat tuottajat Jushi, Hengshi ja Taishan, ei toimittanut tällaista vastausta.

(208) CNBM katsoi, että sillä ei ollut toimintaa lasikuitukankaiden alalla eikä suoria liiketoimia vientiä harjoittavien tuottajien kanssa. Komissio kuitenkin totesi, että CNBM oli rahoittanut merkittäviä pääomanlisäyksiä, jotka liittyivät yhteen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Lisäksi komissio sai näyttöä, jonka mukaan ryhmän joillekin yksiköille myönnetyt avustukset oli siirretty CNBM:n pankkitilien kautta ja että jotkin avustukset oli jaettu ryhmän eri yksikköjen välillä pääomavarantotilien kautta.

(209) Komissio katsoo, että koska emoyhtiö CNBM ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen, CNBM-ryhmän saamien tukien täyttä määrää on mahdoton määrittää. Näissä olosuhteissa komissio katsoi, että se ei ollut saanut tämän tutkimuksen osa-alueen kannalta ratkaisevia tietoja.

(210) Näin ollen komissio ilmoitti CNBM-ryhmälle, että tutkiessaan CNBM:lle (CNBM-ryhmän emoyhtiölle) myönnetyn väitetyn tuen esiintymistä ja laajuutta sen olisi ehkä käytettävä käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(211) Vastauksessaan komission kirjeeseen Jushi vastusti perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamista CNBM:ään. Jushi toisti, että CNBM toimii pääomasijoittajana eikä niinkään harjoita tosiasiallista määräysvaltaa China Jushiin nähden, että se ei ole mukana lasikuitukankaisiin liittyvässä liiketoiminnassa ja että sillä ei ollut mitään suoria liiketoimia vientiä harjoittavien tuottajien kanssa. Vaikka CNBM on China Jushin suurin osakkeenomistaja, sen omistusosuus on vain 26,97 prosenttia.

(212) Pääomanlisäyksistä Jushi totesi, että CNBM:n omistusosuus China Jushista pieneni vuoden 1998 tasolta 60,25 prosentista 26,97 prosenttiin tutkimusajanjakson lopulla. Kolmen viime vuoden aikana China Jushin merkitty pääoma kasvoi vain sen omien pääomavarantojen kautta, joten CNBM:n omistusosuus on pysynyt 26,97 prosentissa.

(213) Komissio katsoo, että holdingyhtiöiden olisi kaikissa olosuhteissa toimitettava kyselyvastaus, jotta voidaan varmistaa, onko emoyrityksen tasolla tarjottu tukia, jotka saattavat liittyä vientiä harjoittavaan tuottajaan. Ilman kyselyvastausta on mahdotonta määrittää vientiä harjoittaviin tuottajiin liittyvien tukien täyttä määrää.

(214) Mitä tulee väitteisiin, jotka koskevat CNBM:n tosiasiallista määräysvaltaa Jushiin nähden, komissio viittaa 93–96 kappaleessa esitettyihin seikkoihin, jotka koskevat Jushin ja Taishanin välistä suhdetta. Tällä perusteella väitteet hylättiin.

(215) Pääomanlisäysten osalta on kyllä totta, että CNBM:n omistusosuus on pienentynyt suhteellisesti tarkasteltuna ajan mittaan, mutta absoluuttisesti tarkasteltuna se on itse asiassa kasvanut vuosina 2010–2018.

(216) Edellä 208 kappaleessa mainitut seikat koskevat Jushin ja Hengshin lisäksi myös Taishania. Näin ollen vaikka komissio hyväksyisikin Jushin huomautukset, se ei muuttaisi komission päätelmiä koko CNBM-ryhmän osalta.

(217) Komissio katsoi näin ollen, että sen oli perustettava osittain CNBM:ää, CNBM-ryhmän emoyhtiötä, koskevat päätelmänsä käytettävissä oleviin tietoihin.

3.2.3 *Perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltaminen yhteen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuuskohtelun mukaisen rahoituksen osalta*

(218) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd ei toimittanut ajoissa kattavia tietoja yrityksen tiettyjen osakkeenomistajien muiden oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta saamista varoista.

(219) Komission toistuvista pyynnöistä huolimatta – tarkastuskäynnin aikana ja sen jälkeen – yritys ei toimittanut pyydettyjä tietoja. Komissio ilmoitti tämän vuoksi kyseiselle yritykselle, että se harkitsee perustavansa päätelmänsä osittain käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti (eli siltä osin kuin on kyse muihin oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvistä tiedoista). Vastauksessaan komissiolle yritys totesi, että koska yritykset Kiinassa olivat virallisesti suljettuja tammikuun viimeisellä viikolla ja helmikuun ensimmäisellä viikolla, se ei kyennyt vastaamaan komission tietopyyntöön asetetussa määräajassa.

(220) Koska 218 kappaleessa mainittujen muiden oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta saaduista varoista ei ollut tässä vaiheessa lisänäyttöä, komissio perusti edelleen päätelmänsä käytettävissä oleviin tietoihin osittain, siltä osin kuin oli kyse yrityksen tiettyjen osakkeenomistajien muiden oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta saamista varoista (ks. 3.4.3.4 jakso).

3.3 **Tämän tutkimuksen soveltamisalaan kuuluvat tuet ja tukiohjelmat**

(221) Valitukseen, vireillepanoilmoitukseen ja komission kyselylomakkeisiin saatuihin vastauksiin sisältyvien tietojen perusteella tutkittiin seuraavia väitettyjä Kiinan viranomaisten myöntämiä tukia:

i) Etuuskohtelun mukainen rahoitus (esim. poliittiset lainat, luottolimiitit, pankkivekselit, vientirahoitus)

ii) Etuuskohtelun mukainen vientiluottovakuutus

iii) Valtion tarjoamat tavarat ja palvelut riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

— Valtion tarjoama maa ja maankäyttöoikeudet riittämättömänä pidettävää korvausta vastaan;

— Valtion tarjoamat raaka-aineet riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan;

iv) Alennetuilla hinnoilla tarjotun energian ja veroja koskevien vapautus- ja helpotusohjelmien kautta menetetyt tulot

— Sähkön tarjoaminen alennetuilla hinnoilla

— Yritystuloveron vähennyksiin liittyvät etuudet uuden ja huipputeknologian alan yrityksille;

— Tutkimus- ja kehitysmenojen (T&K) yritystuloveron vähennykset;

— Osinkojen vapautus vaatimukset täyttävien kotimaisten yritysten välillä;

— Kiinteistö- ja maankäyttöveroista vapauttaminen;

— Huipputeknologiayritysten käyttämiin laitteisiin sovelletut nopeutetut poistot

v) Avustusohjelmat

— Teknologian uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen liittyvät avustukset, kuten T&K:n edistäminen tieteen ja teknologian tukisuunnitelmien kautta, keskeisten tuotannonalojen rakennemuutoksen edistäminen, elvyttäminen ja teknologinen kehittäminen, teollisuuden muuttamiseen ja päivittämiseen tarkoitettu Made in China 2025 -rahasto sekä älykkääseen valmistukseen liittyvät avustukset;

— Ympäristönsuojeluavustukset, kuten energiaa säästävän teknologian uudistamiseen tarkoitettu erityisrahasto, puhtaan tuotantoteknologian rahasto, ympäristönsuojeluun ja luonnonvarojen säilyttämiseen liittyvät kannustimet;

— Yrityksen kehittämiseen liittyvät avustukset;

— Famous Brand -ohjelmat;

— Kunnallisten/maakuntien viranomaisten tarjoamat väliaikaiset tuet;

3.4 **Etuuskohtelun mukainen rahoitus**

3.4.1 *Etuuskohtelun mukaista rahoitusta tarjoavat rahoituslaitokset*

(222) Otokseen valittujen kahden vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän toimittamien tietojen mukaan ne ovat saaneet rahoitusta 36:lta Kiinassa sijaitsevalta rahoituslaitokselta. Näistä 36 rahoituslaitoksesta 29 oli valtion omistamia pankkeja ([59]). Muut rahoituslaitokset olivat joko yksityisessä omistuksessa (neljä laitosta) tai komissio ei pystynyt määrittämään, olivatko ne valtion omistuksessa vai yksityisessä omistuksessa (kolme laitosta). Erityiskyselylomakkeen palautti kuitenkin vain yksi valtion omistama pankki, vaikka Kiinan viranomaisille esitetty pyyntö koski kaikkia rahoituslaitoksia, jotka olivat myöntäneen lainoja otokseen valituille yrityksille.

(223) EXIM-pankki tarjoaa vientituloksesta riippuvaisia lainoja etuuskohtelun mukaisilla koroilla kiinalaisille yrityksille, jotka tuottavat uuden ja huipputeknologian alan tuotteita, kotimaisiin teollis- ja tekijänoikeuksiin perustuvia tuotteita, omia tuotemerkkejä, suuren lisäarvon tuotteita sekä ohjelmistotuotteita, jotka teollisuus- ja kauppaviranomaiset ovat rekisteröineet ([60]). Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan kiinalaiset lasikuitukankaiden tuottajat voivat saada vientisuuntautuneille yrityksille tarkoitettuja lainoja, koska ne tuottavat uuden ja huipputeknologian alan tuotteita ja/tai omia tuotemerkkejä, koska useat tuottajat on tunnustettu kansallisiksi huipputeknologiayrityksiksi tai niille on myönnetty esimerkiksi Famous Brand -status.

(224) EXIM-pankki avustaa viejiä myös vientiostajien luottojen kautta. Vientiostajien luottoja tarjotaan ulkomaisille yrityksille, jotta ne voivat rahoittaa kiinalaisten tuotteiden, palvelujen ja teknologian tuontia ([61]).

3.4.1.1 Julkisina eliminä toimivat valtion omistamat pankit

(225) Komissio selvitti, toimivatko valtion omistamat pankit julkisina eliminä perusasetuksen 3 artiklassa ja 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Määritettäessä, onko valtionyhtiö julkinen elin, on sovellettava seuraavia perusteita ([62]): ”Merkityksellistä on se, onko yksikölle annettu viranomaistehtäviä eikä niinkään se, miten se on tehty. On monia eri tapoja, millä viranomaiset voivat antaa yksikölle toimivaltaa. Näin ollen eri tyyppinen näyttö saattaa olla merkityksellistä sen osoittamiseksi, että toimivaltaa on annettu tietylle yksikölle. Näyttö, jonka mukaan

([59]) Ks. 3.4.1.2 jakso yhteistyössä toimineiden valtion omistamien pankkien osalta ja 3.4.1.4 jakso yhteistyöstä kieltäytyneiden valtion omistamien pankkien nimien ja tietojen osalta.
([60]) Chinese Export-Import Bank, 2017 Annual Report, s. 5.
([61]) Chinese Export-Import Bank, s. 33.
([62]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), valituselimen raportti, 11.3.2011, DS 379, 318 kohta. Ks. myös WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), Appellate Body Report, 8.12.2014, 4.9–4.10 ja 4.17–4.20 kohta, ja WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) Appellate Body Report, 18.12.2014, 4.92 kohta.

yksikkö suorittaa viranomaistehtäviä, voi toimia näyttönä siitä, että sillä on tai sille on annettu viranomaisten toimivaltaa, etenkin jos näytön mukaan kyseessä on jatkuva ja järjestelmällinen käytäntö. Tästä seuraa, että näyttö siitä, että viranomaiset harjoittavat merkityksellistä määräysvaltaa yksikössä ja sen toiminnassa, voi tietyissä olosuhteissa toimia näyttönä siitä, että kyseisellä yksiköllä on ja se harjoittaa viranomaisten toimivaltaa suorittaen viranomaistehtäviä. On kuitenkin korostettava, että jos toimivaltaa ei nimenomaisesti siirretä säädöksellä, pelkkä muodollisten yhteyksien esiintyminen yksikön ja valtion välillä suppeasti tulkittuna ei todennäköisesti riitä vahvistamaan tarvittavalla tavalla, että kyseessä on viranomaisten toimivalta. Näin esimerkiksi pelkästään se, että valtio omistaa enemmistön yksikön osakkeista ei osoita, että valtio harjoittaisi merkityksellistä määräysvaltaa kyseisen yksikön toimintaan nähden eikä etenkään sitä, että valtio olisi myöntänyt sille viranomaisten toimivaltaa. Jos tämä näyttö kuitenkin joissakin tapauksissa osoittaa, että valtion määräysvallasta on monia virallisia aihetodisteita, ja on myös näyttöä siitä, että harjoitettu määräysvalta on merkityksellistä, tällaisen näytön perusteella voidaan mahdollisesti päätellä, että kyseinen yksikkö harjoittaa viranomaisten toimivaltaa.”

(226) Komissio hankki tietoja valtion omistuksesta ja virallisia aihetodisteita valtion valvonnasta valtion omistamissa pankeissa. Se myös tutki, onko harjoitettu määräysvalta ollut merkityksellistä. Komission oli osittain tukeuduttava käytettävissä oleviin tietoihin, koska Kiinan viranomaiset ja valtion omistamat pankit kieltäytyivät toimittamasta näyttöä päätöksentekoprosessista, joka oli johtanut etuuskohtelun mukaiseen luotonantoon.

(227) Analyysin tekemiseksi komissio tutki ensin niiltä valtion omistamilta pankeilta saadut tiedot, jotka olivat täyttäneet erityislomakkeen ja sallineet todentamisen.

3.4.1.2 Yhteistyössä toimineet valtion omistamat pankit

(228) Kyselyvastauksen toimitti vain yksi valtion omistama pankki, EXIM, ja sen vastaukset tarkistettiin paikan päällä.

a) Kiinan viranomaisten omistajuus ja niiden harjoittamaa määräysvaltaa koskevat viralliset aihetodisteet

(229) Kyselyvastausten ja tarkastuskäyntien aikana saatujen tietojen perusteella komissio vahvisti, että Kiinan valtion hallussa oli joko suoraan tai välillisesti yli 50 prosenttia tämän rahoituslaitoksen osakkeista.

(230) Yhteistyössä toimineeseen valtion omistamaan pankkiin kohdistuvaa valtion määräysvaltaa koskevien aihetodisteiden perustella komissio totesi sen olevan ”keskeinen valtion omistama rahoituslaitos”. Valtion omistamien keskeisten rahoituslaitosten hallintoneuvostojen väliaikaisia sääntöjä koskevassa ilmoituksessa todetaan, että ”näissä säädöksissä mainituilla keskeisillä valtion omistamilla rahoituslaitoksilla tarkoitetaan muun muassa valtion omistamia poliittisin perustein toimivia pankkeja, liikepankkeja, omaisuudenhoitoyhtiöitä, arvopaperiyhtiöitä ja vakuutusyhtiöitä, jäljempänä ’valtion omistamat rahoituslaitokset’, joihin valtioneuvosto asettaa hallintoneuvoston”.

(231) Valtion omistamien keskeisten rahoituslaitosten hallintoneuvosto nimitetään valtion omistamien keskeisten rahoituslaitosten hallintoneuvostojen väliaikaisten sääntöjen (valtioneuvoston asetus nro 282) mukaisesti. Näiden väliaikaisten sääntöjen 3 ja 5 §:n perusteella komissio vahvisti, että valtioneuvosto asettaa hallintoneuvoston jäsenet, jotka ovat vastuuvelvollisia valtioneuvostolle, mikä osoittaa valtion määräysvallan yhteistyössä toimineiden valtion omistamien pankkien liiketoiminnassa. Näiden yleisesti sovellettujen aihetodisteiden lisäksi komissio löysi EXIMin osalta seuraavat aihetodisteet:

(232) EXIM muodostettiin ja se toimii valtionneuvoston laatiman Export-Import Bank of China -pankin perustamista koskevan ilmoituksen ja EXIMin yhtiöjärjestyksen mukaisesti. EXIMin yhtiöjärjestyksen mukaan valtio nimittää suoraan sen johdon. Valtioneuvosto nimittää hallintoneuvoston valtion omistamien keskeisten rahoituslaitosten hallintoneuvostojen väliaikaisten sääntöjen ja muiden lakien ja asetusten mukaisesti, ja se on vastuussa valtioneuvostolle.

(233) Yhtiöjärjestyksessä mainitaan myös, että EXIMin puoluekomitealla on johtava ja poliittisesti keskeinen asema sen varmistamisessa, että EXIM panee täytäntöön puolueen ja valtion politiikkaa. Puolueen johtoasema on sisällytetty yrityksen ohjaus- ja hallintojärjestelmän kaikkiin osatekijöihin.

(234) Yhtiöjärjestyksessä todetaan vielä, että EXIM on sitoutunut tukemaan ulkomaankaupan ja taloudellisen yhteistyön, rajat ylittävien investointien, Uusi silkkitie -aloitteen (”One Belt, One Road”) sekä kansainvälisen kapasiteetti- ja laitevalmistusyhteistyön kehittämistä. Sen liiketoiminta-alueeseen kuuluvat lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin lainat, jotka on hyväksytty valtion ulkomaankauppa- ja ulkomaille suuntautumista koskevassa politiikassa ja ovat sen mukaisia, kuten vientiluotot, tuontiluotot, ulkomaiset järjestelyluotot, ulkomaiset investointiluotot, Kiinan valtion ulkomaantuen luotot sekä vientiostajan luotot.

(235) Komissio havaitsi myös, että valtion omistamat rahoituslaitokset ovat muuttaneet yhtiöjärjestystään vuonna 2017 kasvattaakseen Kiinan kommunistipuolueen roolia pankkien korkeimmalla päätöksentekotasolla.

(236) Uuden yhtiöjärjestyksen mukaan

— johtokunnan puheenjohtaja on sama henkilö kuin puoluekomitean sihteeri;

— Kiinan kommunistipuolueen roolina on varmistaa ja valvoa, että pankki panee täytäntöön puolueen ja valtion politiikkaa ja ohjeita ja toimia johtajana ja portinvartijana henkilöstön (myös ylemmän johdon) nimittämisessä; ja

— johtokunnan on kuultava puoluekomitean näkemyksiä ennen merkittävien päätösten tekemistä.

(237) Tämä näyttö osoittaa, että valtiolla on merkityksellinen määräysvalta kyseisessä laitoksessa.

(238) Komissio hankki tietoja siitä, oliko Kiinan viranomaisilla merkittävä määräysvalta yhteistyössä toimineessa valtion omistamassa pankissa sen luotonantokäytäntöjen ja riskinarvioinnin suhteen silloin, kun se myönsi lainoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle. Tältä osin on otettu huomioon seuraavat sääntelyasiakirjat:

— Liikepankkeja koskevan Kiinan lain 34 §, jäljempänä ’pankkilaki’;

— Lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 § (täytäntöönpanijana Kiinan keskuspankki);

— Päätös nro 40;

— CBIRC:n täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat kiinalaisrahoitteisten liikepankkien hallinnollisiin lisensseihin liittyviä seikkoja (CBIRC:n määräys nro 1 [2017]);

— CBIRC:n täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat ulkomaisrahoitteisten pankkien hallinnollisiin lisensseihin liittyviä seikkoja (CBIRC:n määräys nro 4 [2015]);

— Hallintotoimenpiteet, jotka koskevat rahoituslaitosten johtajien ja ylempien toimihenkilöiden pätevyyttä pankkialalla (CBIRC[2013] nro 3).

(239) Näitä sääntelyasiakirjoja tarkastellessaan komissio totesi jäljempänä esitettävistä syistä, että kiinalaiset rahoituslaitokset toimivat oikeudellisessa ympäristössä, jossa niiden on linjattava rahoituspäätöksensä Kiinan viranomaisten teollisuuspolitiikan tavoitteiden mukaiseksi.

(240) EXIMin julkista politiikkaa koskeva toimivalta vahvistetaan sen perustamista koskevassa ilmoituksessa ja sen yhtiöjärjestyksessä.

(241) Kaikkiin Kiinassa toimiviin rahoituslaitoksiin sovellettavan pankkilain 34 §:n mukaan ”liikepankkien on toteutettava antolainaustoimintaansa kansallisen talouden ja yhteiskunnan kehityksen tarpeiden pohjalta ja valtion teollisuuspolitiikan suuntaviivojen mukaisesti”. Pankkilain 4 §:n mukaan ”liikepankkien on lain nojalla hoidettava liiketoimintaansa niin, ettei siihen puutu mikään yksikkö tai henkilö. Liikepankkien on omaksuttava yksityisoikeudellinen vastuu kaikesta oikeushenkilön omaisuudestaan”, mutta tutkimuksessa kävi ilmi, että pankkilain 4 §:ää sovelletaan, ellei pankkilain 34 §:stä muuta johdu, eli jos valtio vahvistaa julkisen politiikan, pankit panevat sen täytäntöön ja noudattavat valtion ohjeita.

(242) Lisäksi lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 §:n mukaan ”asianomaiset osastot voivat valtion politiikan mukaisesti tukea lainojen korkoja edistääkseen tiettyjen tuotannonalojen kasvua ja talouden kehitystä tietyillä alueilla”.

(243) Myös päätöksessä nro 40 ohjeistetaan kaikkia rahoituslaitoksia antamaan luottotukea erityisesti ”kannustettaville” hankkeille. Kuten 3.1 jaksossa ja tarkemmin ottaen 166 kappaleessa selitetään, lasikuitukankaiden tuotannonalan hankkeet kuuluvat kannustettavien hankkeiden luokkaan. Siten päätös nro 40 vahvistaa aiemmat pankkilakia koskevat havainnot, joiden mukaan pankit harjoittavat viranomaisten toimivaltaa etuuskohtelun mukaisten luottojen muodossa. Komissio havaitsi myös, että CBIRC:llä on laaja-alaiset hyväksymisvaltuudet kaikkien Kiinaan sijoittautuneiden (myös yksityisomistuksessa ja ulkomaisessa omistuksessa olevien) rahoituslaitosten hallinnon kaikilla osa-alueilla, esimerkiksi seuraavat ([63]):

— rahoituslaitosten kaikkien johtajien nimityksen hyväksyminen sekä päätoimipaikassa että sivuliikkeissä. CBIRC:n hyväksyntää edellytetään kaiken tasoisten johtajien rekrytointia varten kaikkein ylimmistä asemista sivuliikkeiden johtajiin; tämä koskee myös ulkomaisten sivuliikkeiden johtajia sekä tukitoiminnoista vastaavia johtajia (esim. IT-johtajat); ja

— erittäin pitkä luettelo hallinnollisista seikoista, jotka on hyväksyttävä, muun muassa sivuliikkeiden perustaminen, uusien liiketoiminta-alueiden käynnistäminen tai uusien tuotteiden myyminen, pankin yhtiöjärjestyksen muuttaminen, osakkeista yli 5 %:n myyminen, pääomankorotukset, kotipaikan muuttaminen ja organisaatiomuodon muuttaminen.

(244) Pankkilaki on oikeudellisesti sitova. Viisivuotissuunnitelmien ja päätöksen nro 40 pakottava luonne vahvistettiin 3.1 jaksossa. CBIRC:n sääntelyasiakirjojen pakottava luonne johtuu sen valtuuksista pankkisääntelyviranomaisena. Muiden asiakirjojen pakottava luonne käy ilmi niiden sisältämistä valvonta- ja arviointilausekkeista.

(245) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että mikään komission esiin ottamista sääntelyasiakirjoista ei riittänyt osoittamaan, että Kiinan viranomaiset olisivat käyttäneet merkityksellistä määräysvaltaa EXIM-pankissa. Kiinan viranomaiset väittivät erityisesti, että Kiinan liikepankkilain 34 § on vain yleinen toteamus, jolla ei ole käytännön vaikutuksia. Kiinan viranomaiset lisäsivät, että 34 §:ää ei pitäisi lukea erikseen vaan yhdessä pankkilain 4, 5 ja 41 §:n kanssa, jotka liittyvät väitetysti pankin autonomiaan ja siihen, että mitkään tahot, yksityishenkilöt tai hallitukset eivät puutu sen toimintaan. Kiinan viranomaiset pyysivät myös jättämään huomiotta lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 §:n, koska se ei ole pakottava. Kiinan viranomaiset totesivat lopuksi, että valtioneuvoston päätös nro 40 ei ole sitova, ja viittasivat päätöksen 17 §:ään, jonka mukaan kaikkien rahoituslaitosten edellytetään tekevän luotonantopäätökset markkinaperiaatteiden perusteella.

(246) Komissio muistuttaa ensin, että sen mukaan pankkilaki ja päätös nro 40 ovat pakottavia, kuten edellä olevassa kappaleessa mainitaan. Lisäksi tämän tutkimuksen (samoin kuin samaa tukiohjelmaa koskevien aiempien tutkimusten ([64])) havainnot eivät tukeneet väitettä, jonka mukaan pankit eivät ota valtion politiikkaa ja suunnitelmia huomioon. Tutkimuksessa pikemminkin kävi ilmi, että lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 §:ää sovelletaan käytännössä ja että pankkilain 4, 5 ja 41 §:ää sovelletaan, ellei pankkilain 34 §:stä muuta johdu, eli jos valtio vahvistaa julkisen politiikan, pankit panevat sen täytäntöön ja noudattavat valtion ohjeita. Tämän tutkimuksen havainnot eivät tukeneet väitettä, että pankit eivät ottaisi valtion politiikkaa ja suunnitelmia huomioon lainapäätöksiä tehdessään. Komissio esimerkiksi totesi, että vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua samanlaisista alhaisista koroista etuuskohtelun mukaisen luotonannon kautta.

([63]) Seuraavien mukaisesti: CBIRC:n täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat ulkomaisrahoitteisten pankkien hallinnollisiin lisensseihin liittyviä seikkoja (CBIRC:n määräys nro 1 [2017]), CBIRC:n täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka koskevat ulkomaisrahoitteisten pankkien hallinnollisiin lisensseihin liittyviä seikkoja (CBIRC:n määräys nro 4 [2015]), CBIRC:n hallintotoimenpiteet, jotka koskevat rahoituslaitosten johtajien ja ylempien toimihenkilöiden pätevyyttä pankkialalla (CBIRC [2013] nro 3).

([64]) Ks. esimerkiksi alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja levyvalmisteita (3.4.1.1.b jakso), renkaita (3.4.1.1.b jakso) ja sähköpolkupyöriä (3.5.1.1 jakso).

(247) Komissio huomautti myös, että valtioneuvoston päätöksessä nro 40 ohjeistetaan kaikkia rahoituslaitoksia tarjoamaan luottotukea vain kannustetuille hankkeille ja luvataan panna täytäntöön muuta kannustettuja hankkeita koskevaa etuuskohtelun mukaista politiikkaa. Edellä esitetyn perusteella todetaan, että pankkien edellytetään tarjoavan luottotukea lasikuitukankaiden tuotannonalalle. Vaikka kyseisen päätöksen 17 §:ssä pankkeja kehotetaankin noudattamaan luotonantoperiaatteita, komissio ei pystynyt tutkimuksessa vahvistamaan, että näin tapahtuu käytännössä. Siten päätös nro 40 vahvistaa aiemmat pankkilakia koskevat havainnot, joiden mukaan pankit harjoittavat viranomaisten toimivaltaa etuuskohtelun mukaisten luottojen muodossa.

(248) Tämän perusteella komissio päätteli, että Kiinan viranomaiset ovat luoneet sääntelykehyksen, jota Kiinan viranomaisten nimittämien ja sille vastuussa olevien johtajien ja valvojien on noudatettava. Näin ollen Kiinan viranomaiset hyödynsivät sääntelykehystä ja harjoittivat merkityksellistä määräysvaltaa kyseisissä yhteistyössä toimineissa valtion omistamissa pankeissa näiden luotonantokäytäntöjen suhteen silloin, kun nämä myönsivät lainoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle.

(249) Komissio hankki konkreettista näyttöä merkityksellisestä määräysvallasta tutkimalla tosiasiallisesti myönnettyjä lainoja. Tarkastuskäynnin aikana yhteistyössä toiminut valtion omistama pankki pysyi kannassaan ja katsoi, että luottoriskien arviointikäytännöt ja mallit, joita se oli käyttänyt kyseisiä lainoja myöntäessään, olivat edistyksellisiä. Mitään otokseen valittuja yrityksiä koskevia konkreettisia esimerkkejä ei kuitenkaan annettu, kuten 187–190 kappaleessa todetaan. Yhteistyössä toiminut valtion omistama pankki kieltäytyi toimittamasta tietoja luottoriskiarvioinnista ja otokseen valituista yrityksistä lainsäädännöllisistä ja sopimuksellisista syistä, vaikka komissio oli toimittanut sille otokseen valittujen yritysten kirjallisen suostumuksen, jossa ne luopuivat salassapito-oikeuksistaan.

(250) Koska luottokelpoisuuden arvioinnista ei saatu konkreettista näyttöä, komissio tutki 238–245 kappaleessa kuvattua oikeudellista ympäristöä suhteessa yhteistyössä toimineen valtion omistaman pankin käyttäytymiseen otokseen valituille yrityksille myönnettyjen lainojen osalta. Käyttäytyminen oli ristiriidassa tarkastuskäynnin aikana esitetyn pankin virallisen kannan kanssa, sillä käytännössä se ei toiminut perusteellisen markkinaperusteisen riskinarvioinnin pohjalta.

(251) Tarkastuskäynneillä kävi ilmi, että tiettyjä ulkomaan valuutan määräisiä lainoja lukuun ottamatta otokseen valituille kahdelle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle myönnettiin lainoja keskimäärin koroilla, jotka olivat lähellä Kiinan keskuspankin viitekorkoja riippumatta yritysten taloudellisesta ja luottoriskitilanteesta. Näin ollen lainojen korot olivat markkinakorkoja alhaisemmat, kun otetaan huomioon otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien riskiprofiili. Lisäksi otokseen valituille yrityksille oli myönnetty valmiusluottolimiittejä, joilla ne pystyivät korvaamaan eräpäivänä lainasta takaisin maksetun pääoman uudesta lainasta saatavalla uudella pääomalla.

(252) Komissio havaitsi niin ikään, että yhteistyössä toiminut valtion omistama pankki ei ollut aina ilmoittanut tiettyjä lainoja kansalliseen keskuslainarekisteriin ”epätavanomaisina lainoina”, vaikka näin olisi pitänyt tehdä. ”Epätavanomaisia lainoja” koskeva ilmoitusvelvollisuus on olemassa erityisesti silloin, kun lainoja on järjestelty uudelleen, kun velallinen ei ole pystynyt hoitamaan takaisinmaksuja tai kun on myönnetty valmiusluottolimiittejä. Tällaisia tapauksia löytyi kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla. CBIRC:n riskiperusteisten lainojen luokituksia koskevien suuntaviivojen mukaan kaikki tällaiset tapaukset olisi pitänyt merkitä keskuslainarekisteriin. Se, että rahoituslaitokset eivät tehneet ilmoituksia, antaa keskuslainarekisterissä vääristyneen kuvan yritysten luottotilanteesta, koska rekisteristä ei tällöin käy ilmi yrityksen tosiasiallinen luottokelpoisuus. Näin ollen vaikka rahoituslaitos soveltaisikin markkinaperusteista riskinarviointia, tämä tapahtuisi epätarkkojen tietojen perusteella.

(253) Komissio päätteli sen vuoksi, että Kiinan viranomaisilla oli merkittävä määräysvalta yhteistyössä toimineessa valtion omistamassa pankissa sen luotonantokäytäntöjen ja riskinarvioinnin suhteen lasikuitukankaiden tuotannonalan osalta.

3.4.1.3 Yhteistyössä toimineita rahoituslaitoksia koskeva päätelmä

(254) Komissio vahvisti, että yhteistyössä toiminut valtion omistama rahoituslaitos panee täytäntöön edellä esitettyä lainsäädäntökehystä suorittaessaan viranomaistehtäviä lasikuitukankaiden tuotannonalan osalta. Näin ollen se toimii julkisena elimenä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti.

3.4.1.4 Yhteistyöstä kieltäytyneet valtion omistamat pankit

(255) Kuten 3.2 kohdassa todetaan, yksikään muista otokseen valituille yrityksille lainoja myöntäneistä valtion omistamista pankeista ei vastannut erityiseen kyselylomakkeeseen. CDB ei vastannut kyselylomakkeeseen mutta vastasi kysymyksiin tarkastuskäynnin aikana kauppaministeriön toimitiloissa. Tarkastuskäynnin aikana CDB totesi, että sen aiemman tukien vastaisen tutkimuksen aikana EU:lle vuonna 2012 esittämät seikat pätevät edelleen eikä sen jälkeen ole tapahtunut merkittäviä muutoksia. CDB ei toimittanut tarkempia tietoja hallintorakenteestaan tai riskinarvioinnistaan eikä antanut esimerkkejä lasikuitukankaiden tuotannonalalle annetuista erityislainoista.

(256) Sen vuoksi komissio päätti 182–199 kappaleessa esitettyjen päätelmien mukaisesti käyttää käytettävissä olevia tietoja sen määrittämiseksi, voidaanko valtion omistamat pankit katsoa julkisiksi elimiksi.

(257) Aiemmissa tukien vastaisissa tutkimuksissa ([65]) komissio vahvisti, että seuraavat pankit, jotka olivat myöntäneet lainoja otokseen valituille vientiä harjoittavien tuottajien ryhmille, olivat osittain tai kokonaan joko valtion itsensä tai valtion oikeushenkilöiden omistuksessa: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd ja Sinotruk Finance Co., Ltd. Koska muitakaan tietoja ei toimitettu, komissio piti voimassa samat päätelmät tässä tutkimuksessa.

(258) Julkisesti saatavilla olevien tietojen (kuten pankkien verkkosivustojen, vuosikertomusten ja pankkihakemiston sekä internetin) avulla komissio havaitsi lisäksi, että seuraavat pankit, jotka olivat myöntäneet lainoja tai rahoitusleasingia otokseen valituille kahdelle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle, olivat kokonaan tai osittain joko valtion itsensä tai valtion oikeushenkilöiden omistuksessa:

Pankin nimi	Omistuspohjaa koskevat tiedot
Hangzhou Bank	tosiasiallista määräysvaltaa pankissa harjoittaa Hangzhou Finance Bureau
Zheshang Bank	osakkeista vähintään 37 % paikallishallinnon ja valtionyhtiöiden hallussa
Qilu Bank	osakkeista vähintään 36 % paikallishallinnon ja valtionyhtiöiden hallussa
Fudian Bank	enimmäkseen valtion omistuksessa; osakkeet jakautuneet monille valtionyhtiöille ja Kunmingin paikallishallintoon liittyville yksiköille
Suzhou Bank	enimmäkseen valtion omistuksessa; osakkeet jakautuneet monille valtionyhtiöille ja Suzhoun paikallishallintoon liittyville yksiköille
Bank of Jiangsu	osakkeista vähintään 32 % valtionyhtiöiden hallussa
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	China Merchants Bankin tytäryhtiö; pankin todettiin olevan valtion omistuksessa kuumavalssattuja levyvalmisteita koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa ([1])

([65]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja levyvalmisteita (johdanto-osan 132 kappale) ja renkaita (johdanto-osan 211 kappale).

Pankin nimi	Omistuspohjaa koskevat tiedot
Chongqing Rural Commercial Bank	osakkeista vähintään 23 % valtionyhtiöiden hallussa
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	kauppaministeriön perustama ja Chongqing Science and Technology Research Institute johtama
Chongqing Yinhai Leasing Co., Ltd.	Chongqing SASACin omistama

([1]) Ks. alaviitteessä 7 siteerattu tutkimus, joka koskee kuumavalssattuja levyvalmisteita (johdanto-osan 132 kappale).

(259) Koska rahoituslaitokset eivät esittäneet eriäviä tietoja, komissio vahvisti Kiinan viranomaisten omistajuuden ja määräysvallan virallisilla aihetodisteilla samoilla perusteilla kuin edellä 3.4.1.2 jaksossa. Käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että Kiinan viranomaiset nimittävät yhteistyöstä kieltäytyneiden valtion omistamien pankkien johtajat ja valvojat, jotka ovat vastuussa Kiinan viranomaisille samalla tavalla kuin yhteistyössä toimineessa valtion omistamassa pankissa.

(260) Komissio katsoi merkityksellisen määräysvallan harjoittamisen osalta, että yhteistyössä toiminutta rahoituslaitosta koskevia havaintoja voitiin pitää edustavina myös yhteistyöstä kieltäytyneiden valtion omistamien rahoituslaitosten osalta. Edellä 3.4.1.2 jaksossa tarkasteltu sääntelykehys koskee myös niitä täysin samalla tavalla. Koska eriävää näyttöä ei esitetty, käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan katsoa, että konkreettista näyttöä niiden luottokelpoisuuden arvioinnista ei ole – kuten ei ollut yhteistyössä toimineen valtion omistaman pankinkaan tapauksessa – minkä vuoksi 3.4.1.2 jaksossa esitetty sääntelykehyksen konkreettista soveltamista koskeva analyysi koskee myös niitä.

(261) Lisäksi komissio totesi, että suurimmassa osassa lainasopimuksia, jotka komissio oli saanut tarkasteltaviksi otokseen valituilta yrityksiltä, oli samanlaiset ehdot ja sovittu lainan korko ja niissä esiintyi osittain päällekkäisyyksiä yhteistyössä toimineen valtion omistaman pankin myöntämien korkojen kanssa.

(262) Näiden lainaehtojen ja korkojen samankaltaisuuksien vuoksi komissio katsoi, että yhteistyössä toiminutta valtion omistamaa pankkia koskevat havainnot muodostavat perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti käytettävissä olevat tiedot muiden valtion omistamien pankkien arvioimiseksi.

(263) Tämän perusteella komissio päätteli, että muut valtion omistamat pankit, jotka myönsivät lainoja otokseen valituille yrityksille, ovat perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä.

(264) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio perusti päätöksensä vain aiempiin tutkimuksiin ja määräysvaltaa koskeviin aihetodisteisiin vahvistaakseen, että yhteistyöstä kieltäytyneet valtion omistamat pankit toimivat julkisina eliminä. Jokaisen pankin osalta ei tehty erillistä analyysia. Koska EXIM on poliittisin perustein toimiva pankki, sen tilannetta ei voida soveltaa liikepankkeihin.

(265) Komissio muistutti, että koska muut valtion omistamat pankit eivät toimineet yhteistyössä, komission oli käytettävä käytettävissä olevia tietoja. Komissio päätteli, että aiemmista tutkimuksista saadut tiedot yhdistettynä määräysvaltaa koskeviin aihetodisteisiin sekä tutkimuksen havaintoihin EXIM-pankista ja pankkien käyttäytymisestä vientiä harjoittavia tuottajia kohtaan olivat parhaat käytettävissä olevat tiedot tässä tapauksessa. Kiinan viranomaiset eivät myöskään esittäneet mitään näyttöä tai väitteitä kumotakseen komission päätelmät, joiden mukaan muut valtion omistamat pankit, jotka myönsivät lainoja otokseen valituille yrityksille, ovat perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä. Näin ollen komissio pysyi kannassaan.

3.4.1.5 Valtion omistamia rahoituslaitoksia koskeva päätelmä

(266) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti, että kaikki valtion omistamat kiinalaiset rahoituslaitokset, jotka olivat myöntäneet lainoja tai rahoitusleasingia kahdelle otokseen valitulle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle, olivat perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä.

(267) Vaikka valtion omistamia rahoituslaitoksia ei pidettäisikään julkisina eliminä, komissio vahvisti, että Kiinan viranomaisten katsottiin valtuuttavan tai määräävän ne huolehtimaan tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. 269–272 kappale). Näin ollen niiden toiminnan katsottaisiin joka tapauksessa johtuvan Kiinan viranomaisista.

3.4.1.6 Yksityisten rahoituslaitosten valtuuttaminen tai määrääminen

(268) Komissio tutki tämän jälkeen jäljelle jääviä rahoituslaitoksia. Seuraavien rahoituslaitosten katsottiin olevan yksityisomistuksessa aiemmissa tukien vastaisissa tutkimuksissa ([66]) vahvistettujen ja julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Yhteistyön ja julkisesti saatavilla olevien tietojen puutteen vuoksi komissio ei kyennyt todentamaan, ovatko seuraavat rahoituslaitokset valtion omistuksessa vai yksityisomistuksessa: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank ja Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd Komissio omaksui varovaisen lähestymistavan ja analysoi viimeksi mainittuja samalla tavalla kuin yksityisomistuksessa olevia rahoituslaitoksia, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'yksityisomistuksessa olevat rahoituslaitokset'. Komissio tutki, olivatko Kiinan viranomaiset valtuuttaneet tai määränneet kyseiset rahoituslaitokset antamaan tukia lasikuitukankaiden tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(269) WTO:n valituselimen mukaan ”valtuuttamista” tapahtuu, kun viranomaiset antavat vastuun yksityiselle elimelle, ja ”määrääminen” viittaa tilanteeseen, jossa viranomaiset harjoittavat auktoriteettiaan yksityiseen elimeen nähden ([67]). Molemmissa tapauksissa viranomaiset käyttävät yksityistä elintä sijaisena taloudellisen tuen myöntämiseksi, ja useimmissa tapauksissa yksityisen elimen valtuuttamiseen tai ohjaamiseen voidaan odottaa liittyvän jonkinlaista uhkailua tai johdattelua ([68]). Samalla iv alakohdassa jäseniä kielletään ottamasta käyttöön tasoitustoimenpiteitä pelkästään siksi, että ”viranomaiset käyttävät yleistä säädösvaltaansa” ([69]) tai ”tiettyjen olosuhteiden vuoksi ja kyseisten markkinoiden toimijoiden tekemien vapaiden valintojen vuoksi viranomaisten toimenpiteet joko synnyttävät tai eivät synnytä tiettyä tulosta” ([70]). Valtuuttamisessa tai määräämisessä on kyse ”viranomaisten aktiivisemmista toimista eikä vain kannustamisesta” ([71]).

(270) Komissio totesi, että 238–245 kappaleessa tarkoitettua tuotannonalaa koskevaa sääntelykehystä sovelletaan kaikkiin kiinalaisiin rahoituslaitoksiin, myös yksityisomistuksessa oleviin. Näin ollen esimerkiksi pankkilakia ja CBIRC:n eri määräyksiä sovelletaan kaikkiin kiinalaisrahoitteisiin ja ulkomaisrahoitteisiin pankkeihin, jotka toimivat CBIRC:n alaisuudessa.

(271) Lisäksi otokseen valittuihin yrityksiin tehdyillä tarkastuskäynneillä kävi ilmi, että suurimmassa osassa lainasopimuksia, jotka komissio oli saanut tarkasteltaviksi otokseen valituilta yrityksiltä, oli samanlaiset ehdot ja että yksityisten rahoituslaitosten tarjoama lainan korko oli samanlainen ja niissä esiintyi osittain päällekkäisyyksiä julkisessa omistuksessa olevien rahoituslaitosten tarjoamien korkojen kanssa.

(272) Koska yksityisiltä rahoituslaitoksilta ei saatu eriäviä tietoja, komissio päätteli, että siltä osin kuin on kyse lasikuitukankaiden tuotannonalasta, valtio on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla valtuuttanut tai määrännyt kaikki Kiinassa CBIRC:n valvonnassa toimivat rahoituslaitokset (myös yksityiset) noudattamaan viranomaisten politiikkaa ja myöntämään lainoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle etuuskohtelun mukaisilla korkoprosenteilla.

([66]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja levyvalmisteita ja renkaita.
([67]) WT/DS/296 (DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), valituselimen raportti, 21.2.2005, 116 kohta.
([68]) Valituselimen raportti, DS 296, 116 kohta.
([69]) Valituselimen raportti, DS 296, 115 kohta.
([70]) Valituselimen raportti, DS 296, kohta 114, jossa asiasta ollaan samaa mieltä kuin paneelin raportissa, DS 194, kohta 8.31.
([71]) Valituselimen raportti, DS 296, 115 kohta.

(273) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että koska jokaisella otokseen valittujen yritysten ryhmällä oli tutkimusajanjakson aikana erityyppinen laina tai rahoitusleasing, joissa oli eroja esimerkiksi maturiteetin, takuun, takauksen ja muiden ehtojen suhteen (ks. 281 kappale), tämä osoittaa, että valtio ei valtuuttanut tai määrännyt niitä. Kyseinen osapuoli totesi myös, että yksityisten ja julkisessa omistuksessa olevien pankkien korkojen päällekkäisyys osoitti, että julkisessa omistuksessa oleva pankit myönsivät lainoja markkinaehdoin, ei toisin päin. Komissio pyrki myös kääntämään todistustaakan toteamalla, että sen päätelmiä sovelletaan, ”[k]oska yksityisiltä rahoituslaitoksilta ei saatu eriäviä tietoja”. Komission olisi kuitenkin pitänyt ensin vahvistaa, että asia on perusteltu.

(274) Vastauksena näihin väitteisiin komissio muistutti, että koska pankit eivät toimineet yhteistyössä, komission oli käytettävä käytettävissä olevia tietoja yksityisten pankkien osalta. Tämä ei kääntänyt todistustaakkaa. Koska vain yksi valtion omistama pankki toimi yhteistyössä, komissio käytti yhteistyössä toimineelta osapuolelta, jonka katsottiin olevan julkinen elin, saatuja tietoja verratakseen niitä yksityisten pankkien, jotka eivät toimineet yhteistyössä, tarjoamiin ehtoihin. Se, että koroissa oli päällekkäisyyttä, osoittaa, että myös yksityiset pankit myönsivät lainoja alle markkinaehtojen, ei toisin päin. Osapuolen perustelujen mukaisesti voitaisiin päätellä, että käytettävissä oleviin tietoihin perustuvat tiedot ovat luotettavampia kuin tarkastettuihin tietoihin perustuvat päätelmät. Se, että yrityksillä oli tutkimusajanjakson aikana erityyppisiä lainoja, joissa oli erilaiset ehdot, ei muuta tätä. Osapuoli ei esittänyt myöskään mitään näyttöä tai väitteitä kumotakseen komission päätelmät. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(275) Lisäksi sääntelykehys, jota sovelletaan kaikkiin pankkeihin Kiinassa, on paljon laajempi kuin vain CBIRC:n toimintaa sääntelevät kaksi säädöstä (ks. 238 kappale), ja koko sääntelyasiakirjojen joukko on oikeudellisesti sitova (ks. 244 kappale), joten ne eivät ole pelkästään kannustavia säädöksiä. Tarkastuskäynneillä otokseen valittuihin yrityksiin ei myöskään tullut esiin mitään merkittäviä eroja yksityisten rahoituslaitosten ja julkisessa omistuksessa olevien rahoituslaitosten lainaehtojen tai korkoprosenttien välillä.

(276) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat, että komission esiin ottamalla lainsäädännöllä on vain ohjaava rooli eikä valtion ohjaava rooli ole riittävä, jotta voitaisiin päätellä valtuuttamista tai määräämistä tapahtuneen. Kiinan viranomaiset korostivat, että pankkilain 34 § on vain yleinen toteamus, jolla ei ole käytännön vaikutuksia.

(277) Lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 § ei myöskään ole velvoittava vaan vain antaa rahoituslaitoksille mahdollisuuden ottaa valtion politiikka huomioon. Myöskään päätös nro 40 ei ole sitova asiakirja, ja siinä nimenomaisesti annetaan rahoituslaitoksille tehtäväksi tarjota taloudellista tukea luotonantoperiaatteiden mukaisesti.

(278) Komissio ei ole tästä samaa mieltä, koska kaikkiin pankkeihin Kiinassa sovellettava sääntelykehys on laillisesti sitova, kuten 244 kappaleessa selitetään, joten kyseessä ei ole pelkästään valtion kannustus tai ohjaus. Komissio vahvisti jo 247 kappaleessa, että päätöksellä nro 40 ohjeistetaan kaikkia rahoituslaitoksia antamaan luottotukea vain kannustettaville hankkeille, vaikkakin saman päätöksen 17 §:ssä pyydetään pankkeja myös noudattamaan luotonantoperiaatteita. Näin ollen komissio pysyi kannassaan.

3.4.1.7 Luottoluokitukset

(279) Komissio määritti jo aiemmissa tukien vastaisissa tutkimuksissa, että kiinalaisille yrityksille annetut kotimaiset luottoluokitukset eivät olleet luotettavia; tämä perustui Kansainvälisen valuuttarahaston tutkimukseen ([72]), joka osoitti kansainvälisten ja kiinalaisten luottoluokitusten eroavaisuudet, sekä otokseen valittuja yrityksiä koskevan tutkimuksen tuloksiin. Kansainvälisen valuuttarahaston mukaan paikalliset luottoluokittajat ovat luokitelleet

([72]) IMF Working Paper ”Resolving China's Corporate Debt Problem”, by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Rafael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, lokakuu 2016, WP/16/203.

90 prosenttia kiinalaisista joukkolainoista luokkaan AA–AAA. Tämä ei vastaa muita markkinoita, kuten EU:n tai Yhdysvaltojen markkinoita. Esimerkiksi Yhdysvaltojen markkinoilla alle 2 prosenttia yrityksistä saa tällaisen huippuluokituksen. Kiinalaiset luottoluokituslaitokset ovat näin ollen vahvasti painottuneita luokitusasteikon korkeimpaan päähän. Niillä on erittäin laajat luokitusasteikot, ja ne yhdistävät joukkolainoja, joilla on merkittävästi erilainen maksukyvyttömyysriski, yhteen laajaan luokkaan ([73]).

(280) Lisäksi ulkomaiset luokituslaitokset, kuten Standard and Poor's ja Moody's, soveltavat tyypillisesti liikkeeseenlaskijan perusluottoluokitukseen korotusta sen perusteella, mikä yrityksen arvioitu strateginen merkitys on Kiinan valtiolle ja mikä on implisiittisen vakuuden arvioitu vahvuus, kun ne arvioivat ulkomailla liikkeeseen laskettuja kiinalaisia joukkolainoja ([74]). Esimerkiksi Fitch ilmoittaa selvästi tarvittaessa, että tällaiset vakuudet ovat keskeinen tekijä sen kiinalaisia yrityksiä koskevissa luottoluokituksissa ([75]).

(281) Komissio löysi myös muuta tietoa analyysin täydennykseksi. Komissio päätteli, että valtio voi harjoittaa tiettyä vaikutusvaltaa luottoluokitusmarkkinoilla. Kahden vuonna 2016 julkaistun tutkimuksen mukaan Kiinan markkinoilla toimii noin 12 luottoluokituslaitosta, joista suurin osa on valtion omistuksessa. Kaikista luokitelluista yritysjoukkolainoista Kiinassa valtion omistamat luokituslaitokset olivat luokitelleet 60 prosenttia ([76]).

(282) Kiinan viranomaiset vahvistivat, että tutkimusajanjakson aikana Kiinan markkinoilla toimi 15 luottoluokituslaitosta, joista 12 oli kotimaisia: Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd ja Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Useimmat kotimaisista luokituslaitoksista olivat valtion omistamia. Luottoluokituslaitosten joukossa oli myös kolme kiinalais-ulkomaalaista yhteisyritystä eli China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating ja China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.

(283) Kiinan luottoluokitusmarkkinoille ei ole vapaata pääsyä. Markkinat ovat käytännössä suljetut, sillä Kiinan valtion arvopaperiviranomaisen, jäljempänä 'CSRC', tai Kiinan keskuspankin on hyväksyttävä luokituslaitokset, ennen kuin ne voivat aloittaa toimintansa ([77]). Kiinan keskuspankki ilmoitti vuoden 2017 puolivälissä, että ulkomaiset luokituslaitokset saavat tehdä luottoluokituksia osalle kotimaan joukkolainamarkkinoita tietyin edellytyksin, mutta tätä ei vielä sovellettu tutkimusajanjakson aikana. Tutkimusajanjaksoon mennessä yhtään ulkomaista luottoluokituslaitosta ei kuitenkaan ollut vielä hyväksytty ([78]). Ulkomaiset laitokset ovat kuitenkin perustaneet yhteisyrityksiä joidenkin paikallisten luottoluokituslaitosten kanssa, jotka antavat luottoluokituksia kotimaisista liikkeeseen lasketuista joukkolainoista. Nämä luokitukset noudattelevat kuitenkin kiinalaisia luokitusasteikkoja eivätkä näin ollen ole vertailukelpoisia kansainvälisten luokitusten kanssa, kuten edellä selitetään.

([73]) Livingston, M. Poon, W.P.H. and Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, in Journal of Banking & Finance, s. 24.

([74]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. and Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

([75]) Konkreettisia esimerkkejä, ks. Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (sivustolla käyty 21.10.2017).

([76]) Lin, L.W. and Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper No.543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. and Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, in Journal of Banking & Finance, s. 9.

([77]) Ks. Kiinan valtion arvopaperiviranomaisen laatima asiakirja "Tentative Measures for the Administration of the Credit Rating Business Regarding the Securities Market", Kiinan valtion arvopaperiviranomaisen määräys [2007] nro 50, 24.8.2007, Kiinan keskuspankin ilmoitus "Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business", Yinfa [1997] nro 547, 16.12.1997, sekä Kiinan keskuspankin ja Kiinan valtion arvopaperiviranomaisen ilmoitus nro 14 [2018] "Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market".

([78]) Ks. Kiinan keskuspankin ilmoitus "Issues concerning the Credit Rating Business Carried out by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market", voimaantulopäivä 1.7.2017.

(284) Kiinan keskuspankin hiljattain tekemässä tutkimuksessa vahvistetaan komission päätelmät ja todetaan seuraavaa: ”jos ulkomaisten joukkovelkakirjojen investointiluokitus asetetaan vähintään kansainvälisen luokituksen BBB tasolle, kotimaisten joukkovelkakirjojen luokitus voidaan asettaa vähintään AA-tasolle, kun otetaan huomioon keskimääräisen kotimaisen luokituksen ja kansainvälisen luokituksen vähintään 6 pykälän ero” ([79]).

(285) Ottaen huomioon 279–284 kappaleessa kuvatun tilanteen komissio päätteli, että Kiinan luottoluokitukset eivät anna luotettavaa arviota perustana olevien varojen luottoriskistä. Näin ollen vaikka jotkin otokseen valitut yritykset saivatkin hyvän luottoluokituksen kiinalaiselta luottoluokituslaitokselta, komissio katsoi luokitusten olevan epäluotettavia. Näitä luokituksia vääristivät myös poliittiset tavoitteet, joilla kannustetaan keskeisiä strategisia tuotannonaloja, kuten lasikuitukankaiden tuotannonalaa.

3.4.2 *Etuuskohtelun mukainen rahoitus: lainat*

3.4.2.1 Valmiusluottolimiitit

(286) Kuumavalssattuja levyvalmisteita ja renkaita koskevien tutkimusten ([80]) päätelmien mukaisesti valmiusluottolimiitit ovat lainoja, joilla yritykset pystyivät korvaamaan eräpäivänä lainasta takaisin maksetun pääoman uudesta lainasta saatavalla uudella pääomalla. Valmiusluottolimiitit ovat yleensä merkki lainan ottajan lyhyen aikavälin likviditeettiongelmista, ja niihin liittyy lainan myöntävän pankin suurempi altistuminen riskille. Valmiusluottolimiittien esiintymistä tietyssä yrityksessä pidettiin sen vuoksi viitteenä siitä, että yrityksen taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että sillä on lyhytaikaisiin maksuvaikeuksiin liittyvä lisäriski.

(287) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että valmiusluottolimiitit eivät välttämättä ole merkki maksuvaikeuksista. Tämä tulee selvästi esiin johtavien eurooppalaisten pankkien verkkosivustoilla. Limiitilliset luottosopimukset tai valmiusluottolimiitit ovat osa normaalia liiketoimintaa pankeissa (esim. ING ([81]) ja BNP Paribas ([82])) eivätkä liity korkeampiin korkoihin.

(288) Komissio ei ole samaa mieltä Kiinan viranomaisten arvioinnin kanssa. Myös Kiinan viranomaiset pitävät valmiusluottolimiittejä yhtenä luottoriskin lisätekijänä. Kuten CBRC:n riskiperusteisten lainojen luokituksia koskevissa suuntaviivoissa todetaan, valmiusluottolimiitit olisi ilmoitettava ”tarkkailtaviksi” lainoiksi ([83]). Tähän luokkaan kuuluva laina tarkoittaa sitä, että vaikka lainanottaja pystyykin tällä hetkellä lyhentämään pääomaa ja maksamaan koron, siihen liittyy tiettyjä tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa negatiivisesti sen takaisinmaksuun.

(289) Euroopassa toki esiintyy limiitillisiä luottojärjestelyjä, mutta niiden ehdot poikkeavat suuresti kiinalaisten valmiusluottolimiittien ehdoista. Unionissa valmiusluottolimiitit ovat limiitillisiä luottosopimuksia, joille on ennakkoon määritetty enimmäismäärä, joka voidaan nostaa ja maksaa takaisin useita kertoja ennalta määritetyn ajan kuluessa. Lisäksi tällaisista luottojärjestelyistä aiheutuu lisäkustannuksia, esimerkiksi sopimusmarginaali tavanomaisen lyhytaikaisen koron lisäksi ([84]) tai ennalta määrätty hoitomaksu. Kiinan viranomaisten antamassa BNP Paribas -pankkia koskevassa esimerkissä luottojärjestely sisälsi maksun käyttämättömästä pääomasta järjestelyn voimassaoloaikana.

(290) Toisaalta valmiusluottolimiittien, jotka todettiin kiinalaisiin otokseen valittuihin yrityksiin tehdyillä tarkastuskäynneillä, ehdot eivät poikenneet muiden lyhytaikaisten lainojen ehdoista. Niitä ei ollut nimetty limiitilliseksi luottosopimukseksi tai valmiusluottolimiitiksi eikä niihin liittynyt lisämaksuja tai -marginaaleja. Ensi silmäyksellä ne vaikuttivat tavanomaisilta lyhytaikaisilta lainoilta. Toisinaan lainan tarkoitukseksi oli kuitenkin merkitty ”lainojen takaisinmaksu”. Kun tarkastuskäynneillä tarkasteltiin tällaisten lainojen takaisinmaksua, kävi ilmi, että pääoma maksettiin itse asiassa takaisin samasta pankista saatavilla saman määräisillä uusilla lainoilla viikon sisällä ennen

([79]) PBOC:n valmisteluasiakirja nro 2017/5, 25.5.2017, s. 28.
([80]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita (johdanto-osan 152–242 kappale) ja renkaita (johdanto-osan 243–294 kappale).
([81]) https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan
([82]) https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit
([83]) CBRC:n riskiperusteisten lainojen luokituksia koskevat suuntaviivat, X §, II kohta.
([84]) Tämä käy ilmi myös Kiinan viranomaisten antamasta BNP Paribas -pankkia koskevasta esimerkistä.

alkuperäisen lainan eräpäivää tai sen jälkeen. Komissio laajensi tämän jälkeen tutkimuksensa koskemaan muita lainataulukossa ilmoitettuja lainoja ja löysi useimmissa tapauksissa muita luonteeltaan samanlaisia lainoja. Näistä syistä komissio pysyi valmiusluottolimiittejä koskevassa kannassaan.

3.4.2.2 Rahoitus, jolla on tarkoitus uudelleenjärjestää pitkäaikaista velkaa

(291) Komissio totesi tutkimuksen aikana, että jotkin otokseen valitut yritykset laskivat liikkeelle joukkolainoja velkojen (eli lainojen) maksamiseksi. Komissio vahvisti, että järjestämällä velkansa uudelleen tämän välineen kautta jotkin yritykset voivat järjestellä ja lykätä velkojaan sekä saada varoja, joita ilman ne eivät voisi täyttää takaisinmaksuvelvoitteitaan, mikä osoittaa näin ollen, että niillä on ongelmia saada rahoitusta.

(292) Joukkolainojen käyttäminen tätä varten herättää kysymyksiä yrityksen kyvystä maksaa velkansa, minkä vuoksi sen lyhyen aikavälin maksuvalmius mutta myös pitkän aikavälin vakavaraisuus kyseenalaistuvat. Joukkolainojen liikkeelle laskemista lainojen takaisinmaksua varten tietyssä yrityksessä pidettiin sen vuoksi viitteenä siitä, että yrityksen taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että sillä on lyhyt- ja pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyvä lisäriski.

3.4.2.3 Erityisyys

(293) Kuten 238–245 kappaleessa osoitetaan, monissa erityisesti lasikuitukankaiden tuotannonalan yrityksiä koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa ohjeistetaan rahoituslaitoksia antamaan tälle tuotannonalalle etuuskohtelun mukaisia lainoja. Kyseisistä asiakirjoista käy ilmi, että rahoituslaitokset myöntävät etuuskohtelun mukaisia lainoja vain muutamille tuotannonaloille/yrityksille, jotka noudattavat Kiinan viranomaisten asiaan liittyvää politiikkaa.

(294) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset kiistivät päätelmän, joka koski etuuskohtelun mukaiseen luotonantoon liittyvää erityisyyttä. Kiinan viranomaisten mukaan pankkilain 4 ja 34 §:ssä esitetään vain yleiset suuntaviivat liikepankkien toiminnalle eikä mainita, mille yrityksille tai toimialoille lainoja olisi myönnettävä. Lisäksi lainoja koskevien yleisten sääntöjen 15 §:ssä ei nimenomaisesti ja kiistattomasti rajata tämän erityisen tuen saatavuutta lasikuitukankaiden alalla toimiville yrityksille. Päätös nro 40 ei koske erityisesti tiettyä yritystä tai tuotannonalaa vaan tiettyjä kannustettuja hankkeita, mikä ei ole sama asia. Lisäksi päätös nro 40 ei ole pakottava, ja kun otetaan huomioon päätöksen nro 40 kattamien talouden sektoreiden ja tuotannonalojen erittäin laaja kirjo, ei voida päätellä, että asiakirjassa nimenomaisesti rajataan väitetyn tuen saatavuus tiettyihin yrityksiin.

(295) Komissio huomauttaa, että vaikka pankkilaissa ja lainoja koskevissa yleisissä säännöissä ei oteta lasikuitukankaiden tuotannonalaa esiin erikseen, niissä viitataan valtion teollisuuspolitiikkaan, joka esitetään 3.1 jaksossa luetelluissa asiakirjoissa. Komissio viittaa näin ollen 3.1 jaksossa lueteltuihin asiakirjoihin ja tehtyihin päätelmiin. Komissio katsoo myös, että viittaukset lasikuitukankaiden tuotannonalaan ovat riittävän selviä, koska tuotannonala yksilöidään joko nimeltä tai esittämällä viittaus tuotteeseen, jota se valmistaa, tai tuotannonalaryhmään, johon se kuuluu. Myös se tosiseikka, että Kiinan viranomaiset tukevat rajallista kannustettavien tuotannonalojen ryhmää, johon lasikuitukankaiden tuotannonalan lukeutuu, tekee tuesta erityisen. Näin ollen komissio piti päätelmänsä voimassa.

(296) Sen vuoksi komissio päätteli, että etuuskohtelun mukaisten lainajärjestelyjen muodossa annettavat tuet eivät ole yleisesti saatavilla vaan ne ovat erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti. Asianomaiset osapuolet eivät myöskään toimittaneet näyttöä siitä, että etuuskohtelun mukaiset lainat riippuisivat objektiivisista arviointiperusteista tai edellytyksistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3.4.2.4 Etuus ja tukimäärän laskeminen

(297) Komissio laski tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän. Laskemista varten komissio arvioi tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun. Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaan tuensaajille koituneeksi eduksi katsotaan etuuskohtelun mukaisesta lainasta maksettujen korkojen määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada vapailta markkinoilta, maksettavien korkojen määrän erotus.

(298) Tässä yhteydessä komissio pani merkille useita Kiinan lasikuitukangasmarkkinoiden erityisyyksiä. Kuten 3.4.1.1–3.4.1.7 jaksossa selitetään, kiinalaisten rahoituslaitosten antamat lainat osoittavat valtion merkittävää puuttumista toimintaan eivätkä heijastele korkoja, joita yleensä käytettäisiin toimivilla markkinoilla.

(299) Otokseen valittujen yritysryhmien yleiset taloudelliset tilanteet ovat keskenään erilaisia. Kukin niistä hyötyi tutkimusajanjaksolla erityyppisistä lainoista tai rahoitusleasingistä, joissa oli erilaiset maturiteetit, takuut, takaukset ja muut ehdot. Kunkin yrityksen keskimääräinen korko oli näin ollen erilainen sen saamien lainojen perusteella.

(300) Komissio tarkasteli yksilöllisesti kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän taloudellista tilannetta näiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Se noudatti Kiinasta peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden sekä Kiinasta peräisin olevien renkaiden tuontia koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa ([85]) vahvistettua etuuskohtelun mukaisten lainojen laskentamenetelmää, jota selvitetään jäljempänä olevissa kappaleissa. Komissio laski kullekin otokseen valitulle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle etuuskohtelun mukaisista lainajärjestelyistä koituneen edun erikseen ja kohdensi tällaisen edun tarkasteltavana olevalle tuotteelle.

a) CNBM-ryhmä

(301) Kiinalaiset luottoja myöntävät rahoituslaitokset eivät tehneet luottokelpoisuuden arviointeja, kuten 250–252 kappaleessa todetaan. Näin ollen edun määrittämiseksi komission oli arvioitava, olivatko CNBM-ryhmälle myönnettyjen lainojen korot markkinakorkojen tasolla.

(302) CNBM-ryhmän vientiä harjoittavien tuottajien taloudellinen tilanne oli niiden omien tilien perusteella tutkimusajanjaksolla yleisesti ottaen kannattava. Yhdellä vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut mitään lainoja. Komissio kuitenkin totesi, että se rahoitti 65 prosenttia ostoistaan eräänlaisella etuuskohtelun mukaisella lyhyen aikavälin rahoitusvälineellä (pankkivekseli). Pankkivekselit ovat erään tyyppinen velkainstrumentti, kuten 3.4.3.2 jaksossa selitetään, minkä vuoksi niiden laajamittainen käyttö viittaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusongelmiin. Toinen vientiä harjoittava tuottaja tuotti jatkuvasti voittoa vuosina 2016–2018, ja sen rahoitusindikaattorit olivat ensi näkemältä terveet, kuten matala velkasuhde. Sillä vaikutti kuitenkin olevan lyhyen aikavälin maksuvalmiusongelmia seuraavista syistä: yrityksen lyhytaikaisten velkojen osuus oli lähes 100 prosenttia sen liikevaihdosta; se laski liikkeelle joukkovelkakirjoja pankkilainojen takaisinmaksua varten; se käytti paljon pankkivekseleitä rahoittaakseen ostojaan sekä ja käytti valmiusluottolimiittejä, mikä viittaisi siihen, että yritys saattoi olla heikommassa rahoitustilanteessa, kuin sen tilinpäätökset antaisivat ensi näkemältä ymmärtää. Kolmannen vientiä harjoittavan tuottajan antama kuva oli samanlainen: tilanne oli kannattava, mutta se käytti laajasti pankkivekseleitä ja laski liikkeelle joukkolainan pankkilainojen maksamiseksi.

(303) Ensimmäinen väliyhtiönä toimiva emoyritys China Jushi oli kannattava vuosina 2016–2017, mutta se käytti mittavasti pankkivekseleitä ostojensa rahoittamiseksi. Lisäksi komissio totesi, että jotkin China Jushin tasolla tarjotuista lainoista olivat valmiusluottolimiittejä ja että China Jushi oli laskenut liikkeelle kaksi joukkolainaa pankkilainojen takaisinmaksua varten. Myös toisen väliyhtiönä toimivan emoyrityksen, Sinoma Technologyn, todettiin käyttävän valmiusluottolimiittejä.

(304) Emoyritys CNBM ei toiminut yhteistyössä, kuten 207–217 kappaleessa mainitaan. Sen julkisesti saatavilla olevasta vuoden 2018 vuosikertomuksesta tulee kuitenkin esiin samanlainen kuva: yritys on voimakkaasti velkaantunut (sen nettovelkasuhde on 130 prosenttia ja velkasuhde 68 prosenttia). Yritys teki tutkimusajanjakson aikana valtion omistamien pankkien kanssa sopimuksen velan muuntamisesta osakkeiksi parantaakseen velkarakennettaan. Tällaisen sopimuksen mukaisesti yritys voi muuntaa osan velastaan valtion omistamalle pankille osakkeiksi ja vähentää näin velkoja taseessaan.

([85]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita (johdanto-osan 152–244 kappale) ja renkaita (johdanto-osan 236 kappale).

(305) Komissio totesi, että kiinalainen luottoluokituslaitos oli myöntänyt useille CNBM-ryhmän yrityksille AA–-AA+-luokituksen. Kiinan luottoluokitusten yleisten vääristymien vuoksi (ks. 279–285 kappale) komissio päätteli, että luokitus ei ole luotettava.

(306) Komissio katsoi, että ryhmän yleinen rahoitustilanne vastasi luokitusta BB, joka on korkein ei enää sijoituskelpoinen luokka. Sijoituskelpoinen luokitus tarkoittaa sitä, että luottoluokittaja katsoo, että yrityksen liikkeeseen laskemiin joukkolainoihin liittyvät maksuvelvoitteet tulevat todennäköisesti hoidetuiksi, joten pankit voivat investoida niihin.

(307) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että komissio antoi koko CNBM-ryhmälle yhteisen luottoluokituksen, joka perustui pääasiassa CNBM:n luottoluokitukseen, vaikka CNBM:n velkaantuneisuudella ei voinut olla haitallista vaikutusta China Jushiin, josta sillä on vain 27 prosentin osuus. CNBM ei voinut myöskään voinut siirtää velkansa China Jushille, koska ryhmän yritykset ovat erillisiä oikeussubjekteja, joilla on rajoitettu vastuu, eli osakkeenomistajien tai tytäryhtiöiden velkoja ei voida siirtää. Koska CNBM-ryhmä katsoo, että pankkivekselit eivät vastaa lyhytaikaisia lainoja, niitä ei pitäisi myöskään ottaa huomioon arvioitaessa yritysten luottoluokitusta.

(308) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Kuten 301–304 kappaleessa esitetään, komissio on tehnyt kustakin ryhmiin kuuluvasta yrityksestä yksilöllisen arvioinnin. CNBM:n tilanteesta riippumatta useimpien CNBM-ryhmään kuuluvien tarkasteltujen yritysten tilanne oli sama eli niillä oli valmiusluottolimiittejä, pankkivekseleitä käytettiin yleisesti ja joukkolainoja käytettiin lainojen takaisinmaksua varten. Lisäksi toisin kuin yritys väitti, velkaa itse asiassa siirrettiin ryhmän eri yritysten välillä yrityksen sisäisillä lainoilla. Sen vuoksi komissio päätti soveltaa ryhmään yhtä luottoluokitusta. Kuten 3.4.3.2 jaksossa todetaan, komissio piti pankkivekseleitä erään tyyppisenä rahoitusvälineenä, joka vastaa lyhytaikaista lainaa ja jota voidaan siten käyttää luottoluokituksen määrittämisessä. Näin ollen yrityksen väitteet hylättiin.

(309) Tämän luokituksen (BB) saaneiden yritysten liikkeeseen laskemista joukkolainoista odotettavia palkkioita sovellettiin tämän jälkeen Kiinan keskuspankin tavanomaiseen antolainauskorkoon markkinakoron määrittämiseksi.

(310) Marginaali määritettiin laskemalla tuotantosegmenttejä koskevien Bloombergin tietojen perusteella Yhdysvaltojen AA-luokkaan kuuluvien yritysjoukkolainojen ja Yhdysvaltojen BB-luokkaan kuuluvien yritysjoukkolainojen indeksien suhteellinen erotus. Näin laskettu suhteellinen erotus lisättiin Kiinan keskuspankin viitekorkoon, joka julkaistiin lainan myöntämispäivänä ([86]) saman pituista lainaa varten. Tämä tehtiin kaikkien yritykselle myönnettyjen lainojen osalta.

(311) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet väittivät, että suhteellisen erotuksen käyttö oli virheellistä. Ne kaikki väittivät, että komission olisi pitänyt käyttää Yhdysvaltojen AA-luokiteltujen ja BB-luokiteltujen joukkolainojen absoluuttista erotusta suhteellisen erotuksen sijaan. Ne antoivat tälle seuraavat syyt:

1) Suhteellisen eron taso vaihtelee Yhdysvaltojen peruskorkotason mukaan: mitä alempi korkotaso, sitä korkeampi marginaali.

2) Tulokseksi saadun vertailuarvon taso vaihtelee Kiinan keskuspankin sen viitekoron mukaan, johon sitä sovelletaan. Mitä korkeampi Kiinan keskuspankin viitekorko on, sitä korkeampi tulokseksi saatava vertailuarvo on.

3) Absoluuttinen erotus on pysynyt ajan mittaan varsin vakaana mutta suhteellisessa erotuksessa on esiintynyt suuria vaihteluja.

([86]) Jos kyseessä on kiinteäkorkoinen laina. Vaihtuvakorkoisten lainojen osalta käytettiin tutkimusajanjakson aikaista Kiinan keskuspankin viitekorkoa.

(312) Nämä seikat esitettiin jo aiemmassa tutkimuksessa ([87]). Kuten kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevan asetuksen johdanto-osan 175–187 kappaleesta ja renkaita koskevan asetuksen johdanto-osan 256 kappaleesta käy ilmi, komissio hylkäsi nämä väitteet jäljempänä esitettävistä syistä.

(313) Komissio myöntää, että liikepankit käyttävät yleensä absoluuttisena erona ilmoitettua marginaalia, mutta tämä käytäntö vaikuttaa perustuvan pääasiassa käytännön näkökohtiin, koska korkoprosentti on absoluuttinen luku. Absoluuttisessa luvussa tulee kuitenkin ilmi riskinarviointi, joka perustuu suhteelliseen arviointiin. BB-luokituksen saaneen yrityksen maksukyvyttömyysriski on X prosenttia todennäköisempi kuin viranomaisten tai riskittömän yrityksen. Kyseessä on suhteellinen arviointi.

(314) Korot eivät heijastele pelkästään yritysten riskiprofiilia vaan myös maa- ja valuuttariskejä. Suhteellisessa erotuksessa otetaan siten huomioon taustalla olevien markkinaolosuhteiden muutokset, jotka eivät käy ilmi absoluuttisesta erotuksesta. Usein, kuten tässäkin tapauksessa, maa- ja valuuttariskit vaihtelevat ajan myötä, ja vaihtelut ovat erilaisia eri maissa. Näin olleen riskittömät korot vaihtelevat ajan myötä merkittävästi ja ovat joskus alempia Yhdysvalloissa, joskus taas Kiinassa. Erot liittyvät eri tekijöihin, kuten nykyiseen ja odotettavissa olevaan BKT:n kasvuun, talouden ilmapiiriin ja inflaation tasoon. Koska riskittömät korot vaihtelevat ajan myötä, sama nominaalinen absoluuttinen erotus voi tarkoittaa hyvin erilaista riskin arviointia. Jos pankki esimerkiksi arvioi yrityskohtaisen maksukyvyttömyysriskin 10 prosenttia korkeammaksi kuin riskittömän koron (suhteellinen arviointi), absoluuttinen erotus voi tällöin olla 0,1 prosentin (riskitön 1 %:n korko) ja 1 prosentin (riskitön 10 %:n korko) välillä. Sijoittajan näkökulmasta suhteellinen erotus on tällöin parempi mittari, koska se heijastaa tuottoeron suuruutta ja sitä, miten peruskoron taso vaikuttaa siihen.

(315) Suhteellinen erotus on maan suhteen neutraali. Jos esimerkiksi riskitön korko on Yhdysvalloissa matalampi kuin Kiinassa, menetelmä johtaa korkeampiin absoluuttisiin marginaaleihin. Toisaalta jos riskitön korko on Kiinassa matalampi kuin Yhdysvalloissa, menetelmä johtaa alhaisempiin absoluuttisiin marginaaleihin.

(316) Aiempia tietoja, jotka osoittavat absoluuttisen ja suhteellisen erotuksen kehityksen ajan mittaan, analysoitiin jo renkaita koskevassa tutkimuksessa. Komission analyysissä todettiin, että absoluuttinen erotus ei ole niin vakaa kuin väitetään vaan vaihtelee ajan myötä 1–4,5 prosentin välillä. Lisäksi viimeisten 23 vuoden aikana suhteellinen erotus ja absoluuttinen erotus ovat noudatelleet samaa suuntausta, eli kun suhteellinen erotus kasvaa niin myös absoluuttinen erotus kasvaa ja päinvastoin. Mitä tulee suhteellisen erotuksen väitettyihin vaihteluihin, muutosten laajuus on samanlainen – suhteellisen erotuksen suurimman ja pienimmän arvon välinen ero on 530 prosenttia ja absoluuttisen erotuksen 450 prosenttia ([88]).

(317) Kiinan viranomaiset vastustivat myös maan ulkopuolisen vertailuarvon käyttämistä. Kiinan viranomaiset huomauttivat, että komission olisi pitänyt ensin tarkastella vastaavia kaupallisia lainoja, jotka vientiä harjoittavat tuottajat voisivat saada markkinoilta. Vertailuarvon olisi perustuttava selkeään näyttöön ja perusteltuihin selityksiin siitä, että kaikki lainat kyseisillä markkinoilla olivat vääristyneitä valtion toimintaan puuttumisen takia siten, että kotimarkkinoilla ei ollut vertailukelpoisia lainoja.

([87]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/969, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2017, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/649 muuttamisesta (kuumavalssattuja levyvalmisteita koskeva tutkimus) (EUVL L 146, 9.6.2017, s. 17); komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1690, annettu 9 päivänä marraskuuta 2018, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten renkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta tasoitustullista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten ulkorenkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/163 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1579 muuttamisesta (renkaita koskeva tutkimus) (EUVL L 283, 12.11.2018, s. 1).

([88]) Edellisessä alaviitteessä siteerattu renkaita koskeva tutkimus, johdanto-osan 256 kappale.

(318) Kuten 3.4.1.7 jaksossa selitetään, komissio määritti, että kiinalaisille yrityksille annetut kotimaiset luottoluokitukset eivät olleet luotettavia, ja niitä vääristivät myös poliittiset tavoitteet, joilla kannustetaan keskeisiä strategisia tuotannonaloja, kuten lasikuitukankaiden tuotannonalaa. Näin ollen Kiinan luottoluokitukset eivät tarjoa luotettavaa arviota perustana olevien varojen luottoriskistä, ja komission oli löydettävä vertailuarvo, joka perustuu vääristymättömiin luottoluokituksiin. Komissio huomautti vielä, että tulokseksi saatu noin 9 prosentin korko BB-luokiteltujen yritysten osalta ei ole kohtuuton, kun otetaan huomioon, että BB-luokiteltujen yritysjoukkolainojen tuotto Kiinan kotimarkkinoilla oli 21 prosenttia tutkimusajanjakson lopulla ([89]). Näin ollen väitteet hylättiin.

(319) Kiinan viranomaiset väittivät myös, että maan ulkopuolisen vertailuarvon käyttö ei ollut asianmukaista, koska vertailuarvossa ei tehty tarvittavia oikaisuja Kiinan rahoitusmarkkinoilla vallitsevien edellytysten huomioon ottamiseksi, ja että komissio ei ottanut huomioon eroja muun muassa lainojen koossa ja takaisinmaksuehdoissa tai sitä, oliko lainoilla takaus.

(320) Komissio ei ollut samaa mieltä, koska laskelmien lähtökohtana käytettiin Kiinan keskuspankin viitekorkoa. Lisäksi suhteellisen erotuksen käyttö tuo esiin maakohtaisten markkinaolosuhteiden muutokset, jotka eivät käy ilmi absoluuttisesta erotuksesta, kuten selitetään edellä olevassa kappaleessa. Lisäksi komissio totesi, että arvioon ei ole mahdollista sisällyttää kaikkia pankin yksilöllisen riskinarvioinnin tekijöitä. Komission laskentamenetelmässä otetaan kuitenkin huomioon yksittäisten lainojen muuttujat, kuten lainan alkamispäivä ja laina-aika sekä korkoprosentin vaihtelu. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

(321) Sama markkinavääristymiä ja luottoluokitusten puutetta koskeva tilanne pätee Kiinassa myönnettyihin valuuttamääräisiin lainoihin, koska lainat ovat samojen kiinalaisten rahoituslaitosten myöntämiä. Asianmukaisen vertailuarvon määrittämiseksi käytettiin siis tutkimusajanjaksolla liikkeeseen laskettuja BB-luokkaan kuuluvia yritysjoukkolainoja nimellisarvoineen, kuten edellä todettiin.

(322) Valmiusluottolimiittien esiintymistä tietyssä yrityksessä pidettiin lisäksi viitteenä siitä, että yrityksen taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että sillä on lyhytaikaisiin maksuvalmiusongelmiin liittyvä lisäriski, kuten 3.4.2.1 jaksossa selitetään. Valmiusluottolimiitit ovat yleensä lyhytkestoisia. On erittäin epätodennäköistä, että valmiusluottolimiittien maturiteetti olisi yli kaksi vuotta, ja otokseen valituissa yrityksissä tarkastettu lainoja koskeva konkreettinen näyttö tukee tätä päätelmää.

(323) Jotta voitiin ottaa huomioon pankkien suurempi altistuminen riskeille, kun ne tarjoavat lyhytaikaista rahoitusta yrityksille valmiusluottolimiiteillä, komissio siirtyi pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja mukautti suhteellista erotusta koskevia laskelmia kyseisten yritysten lyhytaikaisen rahoituksen osalta. Komissio vertasi Yhdysvaltojen AA-luokiteltuja ja B-luokiteltuja (eikä BB-luokiteltuja) saman pituisia yritysjoukkolainoja. Standard & Poorin luottoluokitusmääritelmien mukaan B-luokkaan kuuluva velallinen on haavoittuvammassa tilanteessa kuin BB-luokkaan kuuluva velallinen, mutta sillä on edelleen kapasiteettia rahoitussitoumustensa hoitamiseen. Kielteiset liiketoimintaan, rahoitukseen tai talouteen liittyvät olosuhteet saattavat kuitenkin heikentää velallisen kapasiteettia tai halukkuutta vastata taloudellisista sitoumuksistaan. Tämän vertailuarvon katsotaan näin ollen kuvastavan asianomaisesti lisäriskiä, joka johtuu valmiusluottolimiittien käyttämisestä lyhytaikaisena rahoituksena.

(324) Komissio käytti siksi tätä asianmukaisena vertailuarvona kaikkien sellaisten lyhytaikaisten velkojen, myös lainojen, osalta, joiden maturiteetti on enintään 2 vuotta ja jotka on myönnetty valmiusluottolimiittejä käyttäville yrityksille.

(325) Muiden lainojen osalta, joiden maturiteetti oli yli 2 vuotta, ja yritysten osalta, joilla ei ollut valmiusluottolimiittejä, komissio käytti yleistä vertailuarvoa, jolla annetaan korkein ”sijoituskelvottoman” joukkolainan luokka (ks. 306 kappale).

([89]) Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 2018-07-20, Bond Information Department, China Central Depository & Clearing Co. Ltd, s. 4.

(326) Komissio totesi, että jotkin ryhmään kuuluvat yritykset laskivat liikkeelle joukkolainoja velkojen uudelleenjärjestelyä varten. Komissio katsoi, että kyseisten yritysten taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että niillä on lyhyt- ja pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyvä lisäriski, kuten 3.4.2.2 jaksossa todetaan. Voidakseen ottaa huomioon pankkien suuremman altistumisen riskeille, komissio siirtyi pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja mukautti suhteellista rahoitusmarginaalia koskevia laskelmia niiden pitkäaikaisen rahoituksen, myös lainojen, osalta vertaamalla Yhdysvaltojen AA-luokiteltuja ja B-luokiteltuja yritysjoukkolainoja.

(327) Koska emoyritys CNBM ei toiminut yhteistyössä, CNBM:n tasolla etuuskohtelun mukaisesta luotonannosta koitunut etuus vahvistettiin käyttämällä tässä jaksossa selitettyä menetelmää, jota sovellettiin yrityksen vuoden 2018 vuosikertomuksessa julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, kuten velkoja, keskimääräisiä pääomakustannuksia ja lainojen keskimääräistä kestoa koskeviin tietoihin.

b) Yuntianhua-ryhmä

(328) Kiinalaiset luottoja myöntävät rahoituslaitokset eivät tehneet luottokelpoisuuden arviointeja, kuten 250–252kappaleessa todetaan. Näin ollen edun määrittämiseksi komission oli arvioitava, olivatko Yuntianhua-ryhmälle myönnettyjen lainojen korot markkinakorkojen tasolla.

(329) Yuntianhua-ryhmän vientiä harjoittavien tuottajien taloudellinen tilanne oli niiden omien tilien perusteella tutkimusajanjaksolla yleisesti ottaen kannattava.

(330) Lyhytaikaisen maksuvalmiuden analyysi herättää kuitenkin huolta kahden vientiä harjoittavan yrityksen osalta, koska lyhytaikaisen velan osuus niiden liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla oli 90–100 prosenttia, ja suuntaus oli nousussa edeltävään vuoteen nähden. Molemmat yritykset käyttävät merkittävästi lyhytaikaisia velkoja. Toisella vientiä harjoittavalla tuottajalle ei ollut lainoja tutkimusajanjaksolla, mutta se rahoitti useimmat ostonsa ja osan muista ei-operatiivisista kustannuksista pankkivekseleillä, joiden maturiteetti on yleensä alle vuosi.

(331) CPIC, ensimmäinen suora osakas ja vientiä harjoittavien tuottajien keskeinen tavarantoimittaja, oli kannattava tutkimusajanjakson aikana. Sen oman pääoman tuotto kuitenkin laski edelliseen vuoteen nähden. Yrityksellä on lisäksi maksuvalmiusongelmia, koska sen lyhytaikaisten velkojen osuus kaikista veloista on 80–90 prosenttia. Yrityksen vaihto- ja rahoitusomaisuutta ja lyhytaikaisia velkoja vertaamalla saadaan käyttöpääomasuhde ([90]), joka on alhainen (alle 1), mikä herättää huolta sen kyvystä maksaa takaisin lyhytaikaiset velat. Komissio totesi myös, että se käytti mittavasti pankkivekseleitä ostojensa rahoittamiseksi.

(332) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Yuntianhua-ryhmän emoyhtiö, joka oli osallisena tutkimuksen kohteena olevan tuotteen toimitusketjussa, tuotti tappiota tutkimusajanjakson aikana. Yrityksen vaihto- ja rahoitusomaisuutta ja lyhytaikaisia velkoja vertaamalla saadaan käyttöpääomasuhde, joka on alle 1, mikä herättää vakavaa huolta sen maksuvalmiudesta ja kyvystä maksaa takaisin lyhytaikaisia velkoja. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että yritys laski liikkeelle joukkolainoja nimenomaisesti maksaakseen takaisin velkoja. Myös valmiusluottolimiittien käyttö vahvistettiin.

(333) Komissio totesi, että kiinalainen luottoluokituslaitos oli antanut Yuntianhua-ryhmälle AA-luokituksen. Kiinan luottoluokitusten yleisten vääristymien vuoksi (ks. 279–285 kappale) komissio päätteli, että luokitus ei ole luotettava.

(334) Komissio katsoi, että ryhmän yleinen rahoitustilanne vastasi luokitusta BB, joka on korkein ei enää sijoituskelpoinen luokka. Sijoituskelpoinen luokitus tarkoittaa sitä, että luottoluokittaja katsoo, että yrityksen liikkeeseen laskemiin joukkolainoihin liittyvät maksuvelvoitteet tulevat todennäköisesti hoidetuiksi, joten pankit voivat investoida niihin.

([90]) Käyttöpääomasuhde on maksuvalmiusaste, joka mittaa yrityksen kykyä maksaa lyhytaikaiset velvoitteet, jotka erääntyvät vuoden sisällä. Käyttöpääomasuhde ilmaistaan vertaamalla yrityksen vaihto- ja rahoitusomaisuutta sen lyhytaikaisiin velkoihin.

(335) Tämän luokituksen (BB) saaneiden yritysten liikkeeseen laskemista joukkolainoista odotettavia palkkioita sovellettiin tämän jälkeen Kiinan keskuspankin tavanomaiseen antolainauskorkoon markkinakoron määrittämiseksi.

(336) Marginaali määritettiin laskemalla tuotantosegmenttejä koskevien Bloombergin tietojen perusteella Yhdysvaltojen AA-luokkaan kuuluvien yritysjoukkolainojen ja Yhdysvaltojen BB-luokkaan kuuluvien yritysjoukkolainojen indeksien suhteellinen erotus. Näin laskettu suhteellinen erotus lisättiin Kiinan keskuspankin viitekorkoon, joka julkaistiin lainan myöntämispäivänä ([91]) saman pituista lainaa varten. Tämä tehtiin kaikkien yritykselle myönnettyjen lainojen ja rahoitusleasingin osalta.

(337) Sama tilanne markkinavääristymien ja luottoluokitusten puutteen osalta pätee Kiinassa myönnettyihin valuuttamääräisiin lainoihin, koska lainat ovat samojen kiinalaisten rahoituslaitosten myöntämiä. Asianmukaisen vertailuarvon määrittämiseksi käytettiin siis tutkimusajanjaksolla liikkeeseen laskettuja BB-luokkaan kuuluvia yritysjoukkolainoja nimellisarvoineen, kuten edellä todettiin.

(338) Valmiusluottolimiittien esiintymistä tietyssä yrityksessä pidettiin lisäksi viitteenä siitä, että yrityksen taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että sillä on lyhytaikaisiin maksuvalmiusongelmiin liittyvä lisäriski, kuten 3.4.2.1 jaksossa selitetään. Valmiusluottolimiitit ovat yleensä lyhytkestoisia. On erittäin epätodennäköistä, että valmiusluottolimiittien maturiteetti olisi yli kaksi vuotta, ja otokseen valituissa yrityksissä tarkastettu lainoja koskeva konkreettinen näyttö tukee tätä päätelmää.

(339) Jotta voitiin ottaa huomioon pankkien suurempi altistuminen riskeille, kun ne tarjoavat lyhytaikaista rahoitusta yrityksille valmiusluottolimiiteillä, komissio siirtyi pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja mukautti suhteellista erotusta koskevia laskelmia kyseisten yritysten lyhytaikaisen rahoituksen osalta. Komissio vertasi Yhdysvaltojen AA-luokiteltuja ja B-luokiteltuja (eikä BB-luokiteltuja) saman pituisia yritysjoukkolainoja. Standard & Poorin luottoluokitusmääritelmien mukaan B-luokkaan kuuluva velallinen on haavoittuvammassa tilanteessa kuin BB-luokkaan kuuluva velallinen, mutta sillä on edelleen kapasiteettia rahoitussitoumustensa hoitamiseen. Kielteiset liiketoimintaan, rahoitukseen tai talouteen liittyvät olosuhteet saattavat kuitenkin heikentää velallisen kapasiteettia tai halukkuutta vastata taloudellisista sitoumuksistaan. Tämän vertailuarvon katsotaan näin ollen kuvastavan asianomaisesti lisäriskiä, joka johtuu valmiusluottolimiittien käyttämisestä lyhytaikaisena rahoituksena.

(340) Komissio käytti siksi tätä asianmukaisena vertailuarvona kaikkien sellaisten lyhytaikaisten velkojen, myös lainojen, osalta, joiden maturiteetti on enintään 2 vuotta ja jotka on myönnetty valmiusluottolimiittejä käyttäville yrityksille.

(341) Muiden lainojen osalta, joiden maturiteetti oli yli 2 vuotta, ja yritysten osalta, joilla ei ollut valmiusluottolimiittejä, komissio käytti yleistä vertailuarvoa, jolla annetaan korkein ”sijoituskelvottoman” joukkolainan luokka (ks. 306 kappale).

(342) Komissio totesi, että jotkin ryhmään kuuluvat yritykset laskivat liikkeelle joukkolainoja velkojen uudelleenjärjestelyä varten. Komissio katsoi, että kyseisten yritysten taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että niillä on lyhyt- ja pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyvä lisäriski, kuten 3.4.2.2 jaksossa todetaan. Voidakseen ottaa huomioon pankkien suuremman altistumisen riskeille, komissio siirtyi pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja mukautti suhteellista rahoitusmarginaalia koskevia laskelmia niiden pitkäaikaisen rahoituksen, myös lainojen, osalta vertaamalla Yhdysvaltojen AA-luokiteltuja ja B-luokiteltuja yritysjoukkolainoja.

3.4.2.5 Etuuskohtelun mukaista rahoitusta koskeva päätelmä: lainat

(343) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavien tuottajien ryhmät saivat tutkimusajanjaksolla etua etuuskohtelun mukaisista lainoista. Kun otetaan huomioon taloudellisen tuen olemassaolo, vientiä harjoittaville tuottajille koituva etuus ja tuen erityisyys, komissio piti etuuskohtelun mukaista luotonantoa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana tukena.

([91]) Jos kyseessä on kiinteäkorkoinen laina. Vaihtuvakorkoisten lainojen osalta käytettiin tutkimusajanjakson aikaista Kiinan keskuspankin viitekorkoa.

(344) Otokseen valituille yritysryhmille etuuskohtelun mukaisten lainojen osalta vahvistettu tukiprosentti tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Etuuskohtelun mukainen rahoitus: luotonanto

Yritys/Ryhmä	Tuen kokonaismäärä
Yuntianhua-ryhmä	2,53 %
CNBM-ryhmä	7,39 %

3.4.3 *Etuuskohtelun mukainen rahoitus: muut rahoitustyypit*

3.4.3.1 Luottolimiitit

(345) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kiinalaiset rahoituslaitokset tarjosivat luottolimiittejä etuuskohtelun mukaisilla ehdoilla rahoituksen tarjoamisen yhteydessä kullekin otokseen valitulle yritykselle. Nämä muodostuivat puitesopimuksista, joiden nojalla pankki antaa otokseen valituille yrityksille mahdollisuuden käyttää erilaisia velkainstrumentteja (esim. käyttöpääomalainat, pankkivekselit, premburssit, muut ulkomaankaupan rahoituksen muodot) tiettyyn enimmäismäärään asti.

(346) Luottolimiitin tarkoituksena on vahvistaa lainanoton enimmäismäärä, jonka yritys voi käyttää koska tahansa rahoittaakseen toimintaansa, minkä ansiosta käyttöpääomarahoitus on joustavaa ja saadaan käyttöön välittömästi tarvittaessa. Tutkimuksessa kävi ilmi, että otokseen valituilla kahdella vientiä harjoittavalla tuottajalla oli eri pankkien kanssa luottolimiittisopimuksia, jotka kattoivat erilaisia lyhytaikaisia rahoitusvälineitä toimintamenojen rahoittamiseksi. Komissio katsoi näin ollen, että periaatteessa otokseen valittujen yritysten kaiken lyhytaikaisen rahoituksen pitäisi kuulua jonkinlaisen luottolimiittivälineen piiriin, myös pankkivekseleiden, joka myönnetään säännöllisesti toiminnan rahoittamiseen.

(347) Tämän vuoksi komissio vertasi yhteistyössä toimineiden yritysten saatavilla olevien luottolimiittien määrää tutkimusajanjaksolla näiden yritysten käyttämän lyhytaikaisen rahoituksen määrään samalla kaudella vahvistaakseen, kattoivatko luottolimiitit kaiken lyhytaikaisen rahoituksen. Jos lyhytaikaisen rahoituksen määrä ylitti luottolimiitin enimmäismäärän, komissio korotti luottolimiitin määrää määrällä, jonka vientiä harjoittavat tuottajat tosiasiallisesti käyttivät luottolimiitin enimmäismäärän ylittävästi.

(348) Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa luottolimiitteihin sovellettaisiin nk. järjestely- tai luotonvarausmaksua pankin kustannusten ja riskien korvaamiseksi luottolimiitin avaamisesta sekä uusimismaksua, joka veloitetaan vuosittain luottolimiitin voimassaolon uusimisesta. Komissio totesi kuitenkin, että luottolimiitit tarjottiin kaikille yrityksille maksutta.

(349) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset katsoivat, että komission väite, jonka mukaan tavanomaisissa markkinaolosuhteissa luottolimiitteihin sovelletaan luotonvarausmaksua, ei ollut perusteltu, kuten on otetaan huomioon sen omat näkökannat Aircraft-tapauksessa. Kiinan viranomaisten mukaan luotonvarausmaksuja sovelletaan vain, kun kyseessä on sitova luottolimiitti. Komissio ei kuitenkaan vahvistanut, että kyseiset luottolimiitit olisivat sitovia luottolimiittejä. Kiinan viranomaiset muistuttivat, että asiassa ”EC – Aircraft” EU itse väitti, että oli perusteltua, että EIP ei veloittanut luotonvarausmaksua, koska ”... i) ”avoimen koron” sopimukset (eli sopimukset, joissa korkoja ei ole vahvistettu etukäteen), varojen saatavuuden aikataulusta ei ole varmuutta, eikä EIP sitoudu täsmälliseen korkoprosenttiin”.

(350) Vastauksena tähän väitteeseen komissio huomauttaa, että paneeli ei ottanut huomioon lopullisissa päätelmissään EU:n EC-Aircraft-menettelyssä esittämää luotonvarausmaksuja koskevaa väitettä. Paneeli vahvisti erityisesti, että EIP:n päätös olla veloittamatta luotonvarausmaksuja kompensoimaan EIP:n sitoumusta asettaa rahoitusta saataville oli edullisempi kuin vastaava laina kaupalliselta luotonantajalta, ja siitä koitui etua ([92]). Näin ollen tämä väite hylättiin.

([92]) WT/DS316/R – European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft – paneelin raportti, 30.6.2010, 7.739 ja 7.801 kohta.

(351) Komissio katsoi perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan ii alakohdan mukaisesti tuensaajille koituneeksi eduksi yrityksen kiinalaisilta rahoituslaitoksilta saatujen luottolimiittien avaamisesta tai uusimisesta maksetun summan ja vastaavasta kaupallisesta luottolimiitistä, jonka yritys voisi saada markkinoilta, maksettavan summan välisen erotuksen.

(352) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet väittivät, että komissio ei tehnyt erityisyyttä koskevaa analyysiä luottolimiittien osalta. Kiinan viranomaiset myös toistivat 3.1 jaksossa esitetyt huomautuksensa ja totesivat, että lasikuitukankaiden tuotannonala ei ole kannustettava tuotannonala eikä yksikään komission esiin ottamista asiakirjoista osoita, että lasikuitukankaiden tuotannonalalle annetut luottolimiitit olisivat erityisiä tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

(353) Komissio ei tehnyt erillistä erityisyyttä koskevaa analyysiä, koska luottolimiitit liittyvät olennaisesti muun tyyppiseen etuuskohtelun mukaiseen luotonantoon, kuten lainoihin, ja niihin pätee sama erityisyyttä koskeva analyysi kuin lainoihin (ks. 3.4.2.3 jakso). Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

(354) Järjestelymaksun vertailuarvo vahvistettiin 1,5 prosenttiin käyttämällä julkisesti saatavilla olevia tietoja ([93]) samanlaisten luottolimiittien avaamisesta samanlaisissa (vääristymättömissä) tilanteissa. Järjestelymaksun määrä maksetaan kiinteämääräisesti luottolimiittiä avattaessa. Sen vuoksi komissio sovelsi vertailuarvoa tutkimusajanjakson aikana avattujen luottolimiittien määrään.

(355) Ennen tutkimusajanjaksoa olemassa olevissa luottolimiiteissä, jotka uusittiin tutkimusajanjakson aikana, uusimismaksun vertailuarvona käytettiin 1,25 prosenttia saman tietolähteen perusteella. Uusimismaksu maksetaan vuosittain kiinteämääräisenä luottolimiittiä uusittaessa. Sen vuoksi komissio sovelsi vertailuarvoa tutkimusajanjakson aikana uusittujen luottolimiittien määrään.

(356) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuolista huomautti, että pankit luopuvat yleisesti järjestely- ja uusimismaksuista säilyttääkseen suuret kaupalliset asiakkaat. Yritys antoi esimerkiksi yhdysvaltalaisen pankin, joka ei veloittanut järjestelymaksua ja veloitti vain 0,25 prosentin vuotuisen uusimismaksun 100 001–3 000 000 dollarin suuruisesta sitovasta luottolimiitistä ([94]). Kun lisäksi otetaan huomioon, että Yhdysvallat muodostaa paljon suuremman markkina-alueen kuin Yhdistynyt kuningaskunta ja että komissio käytti Yhdysvaltojen joukkolainojen luokituksia luottokelpoisuuden määrittämiseksi, tätä vertailuarvoa pidettiin paljon soveltuvampana kuin komissio käyttämää pieniä yrityksiä koskevaa Yhdistyneen kuningaskunnan vertailuarvoa.

(357) Komissio huomautti, että sille ei toimitettu mitään näyttöä, joka olisi tukenut väitettä, jonka mukaan pankit luopuvat yleisesti järjestely- ja uusimismaksuista säilyttääkseen suuret kaupalliset asiakkaat. Lisäksi komissio tarkasteli yrityksen ehdottamaa vertailuarvoa ja totesi, että se koski erityisesti pienten yritysten enintään 3 miljoonan dollarin suuruisia luottolimiittejä ja liittyi etenkin lyhytaikaiseen käyttöpääoman tarpeeseen. Komission käyttämä vertailuarvon vähimmäisraja sen sijaan oli 25 000 puntaa ilman ylärajaa, myönnetyn pääoman käytölle tai kestoajalle ei ollut asetettu rajoituksia, ja se oli erillinen muista samassa asiakirjassa mainituista rahoitustuotteista, räätälöity erityisesti pienille yrityksille. Näin ollen komission käyttämä vertailuarvo soveltui paremmin suurille asiakkaille. Lisäksi väitteen esittäjän valitsemassa esimerkissä luottolimiitin tarjonnut yhdysvaltalainen pankki toimi yksinomaisesti Yhdysvaltojen markkinoilla, kun taas HSBC (komission käyttämä vertailuarvo) on globaali pankki, joka toimii myös Kiinan markkinoilla. Komissiolla ei ole näyttöä siitä, että HSBC luopuisi maksuista asiakkaan koon mukaan. Tältäkin osin komission vertailuarvo vaikutti siis asianmukaisemmalta. Näin ollen yrityksen väitteet hylättiin.

([93]) HSBC UK:n veloittamat maksut: https://www.business.hsbc.co.uk/…/pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf
([94]) https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html

3.4.3.2 Pankkivekselit

a) Yleistä

(358) Pankkivekselit ovat rahoitustuotteita, joilla on tarkoitus kehittää aktiivisemmat kotimaiset rahamarkkinat laajentamalla luottomahdollisuuksia. Kyseessä on erään muotoinen lyhytaikainen rahoitus, jolla voidaan vähentää asettajan rahoituskustannuksia ja parantaa pääomatehokkuutta ([95]).

(359) Pankkivekseleitä voidaan käyttää vain aitojen liiketoimien hoitamiseen, ja asettajan on toimitettava tästä riittävästi näyttöä, esimerkiksi osto-/myyntisopimus, lasku ja toimitusvahvistus. Pankkivekseleitä voidaan käyttää normaalina maksuvälineenä ostosopimuksessa muiden välineiden, kuten rahansiirron tai rahamääräyksen kanssa.

(360) Pankkivekselin asettaa hakija (asettaja, joka on myös ostaja liiketoimessa) ja hyväksyy pankki. Hyväksymällä vekselin pankki hyväksyy maksavansa ehdoitta vekselissä täsmennetyn rahasumman maksunsaajalle/haltijalle nimettynä päivänä (maturiteettipäivä).

(361) Pankkivekselisopimukset sisältävät yleensä luettelon liiketoimista, jotka vekselin on määrä kattaa, merkinnän tavarantoimittajan kanssa sovitusta maksun eräpäivästä ja pankkivekselin maturiteettipäivän.

(362) Komissio totesi, että yleensä pankkivekselit myönnetään pankkivekselisopimuksella, jossa täsmennetään pankki, tavarantoimittajat ja ostaja, pankin ja ostajan velvoitteet sekä arvo tavarantoimittajaa kohti, tavarantoimittajan kanssa sovittu maksun eräpäivä sekä pankkivekselin maturiteettipäivä.

(363) Komissio totesi myös, että luottolimiittisopimuksissa yleensä luetellaan pankkivekselit mahdollisuutena käyttää rahoituslimiittiä yhdessä muiden lyhytaikaisten rahoitusvälineiden, kuten käyttöpääomalainojen, kanssa.

(364) Kunkin pankin vahvistamista ehdoista riippuen voidaan edellyttää, että asettaja maksaa pienen talletuksen sitä varten perustetulle tilille, antaa sitoumuksen ja maksaa pankkimaksun. Asettajalla on joka tapauksessa velvollisuus siirtää pankkivekselin täysi määrä sitä varten perustetulle tilille viimeistään pankkivekselin maturiteettipäivänä.

(365) Kun pankki on hyväksynyt pankkivekselin, asettaja vahvistaa sen ja siirtää sen maksunsaajalle (joka on myös tavarantoimittaja liiketoimessa) maksuna laskusta. Tämän seurauksena ostajan (asettajan) maksuvelvollisuus tavarantoimittajaa (maksunsaajaa) kohtaa peruuntuu. Ostajalle syntyy saman suuruinen uusi maksuvelvollisuus pankkivekselin hyväksynyttä pankkia kohtaan (asettajalla on velvollisuus maksaa pankille käteisenä ennen pankkivekselin maturiteettipäivää). Sen vuoksi pankkivekselin asettaminen korvaa tavarantoimittajaan kohdistuvan asettajan velvollisuuden pankkiin kohdistuvalla velvollisuudella.

(366) Pankkivekselin maturiteetti vaihtelee kunkin pankin asettamien ehtojen mukaan ja voi olla enintään yksi vuosi.

(367) Pankkivekselin maksunsaajalla (eli haltijalla) on kolme vaihtoehtoa ennen maturiteettipäivää:

— odottaa maturiteettipäivään ja saada pankkivekselin hyväksyneeltä pankilta käteisenä maksu sen täydestä nimellisarvosta;

— vahvistaa pankkivekseli eli käyttää sitä maksuvälineenä maksaakseen velkojaan muille osapuolille; tai

— diskontata pankkivekseli hyväksyneessä pankissa tai jossakin toisessa pankissa ja saada käteissuoritus diskonttokoron maksamista vastaan.

([95]) Ks. Kiinan keskuspankin verkkosivusto: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

(368) Pankkivekselin asettamispäivä vastaa yleensä tavarantoimittajan kanssa sovittua maksun eräpäivää, mutta se voi olla myös sitä aikaisempi tai myöhempi. Tutkimuksessa todettiin, että otokseen valittujen yritysten osalta asettamispäivä oli yleensä tavarantoimittajan kanssa sovittuna maksun eräpäivänä tai sen lähettyvillä ja joissakin tapauksissa sen jälkeenkin. Komissio vahvisti, että otokseen valittujen yritysten pankkivekseleiden maturiteetti oli useimmissa tapauksissa 6–12 kuukautta laskun eräpäivän jälkeen.

(369) Kirjanpidossa pankkivekseliä käsitellään velkana pankille asettajien eli otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tileissä.

(370) Kiinan keskuspankin luottotietokeskus, jäljempänä 'CRCP', pitää pankkivekseleitä pankkien myöntämänä "selvittämättömänä velkana" samalla tavalla kuin lainoja, rembursseja tai ulkomaankaupan rahoitusta. On myös syytä huomata, että CRCP saa tietoja rahoituslaitoksilta, jotka myöntävät erityyppisiä lainoja, ja että rahoituslaitokset ovat tunnustaneet pankkivekselit niihin kohdistuviksi veloiksi. Tutkimuksen aikana kerätyissä pankkivekselisopimuksissa todetaan, että jos ostaja ei maksa pankkivekselin erääntymispäivänä täyttä maksua, pankki pitää maksamatonta summaa erääntyneenä lainana pankille.

(371) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi CNBM-ryhmän vientiä harjoittava tuottaja väitti, että CRCP ei tunnusta pankkivekseleitä pankkiin kohdistuvaksi velaksi luottoraporteissaan. Kyseinen asianomainen osapuoli viittasi CRCP:n luottoraporttiin, jossa se totesi, että "velkasaldo sisältää selvittämättömät ennakot, lainat, ryhmälainat, ulkomaankaupan rahoituksen, myyntilaskurahoituksen, diskontatut vekselit, takaukset ja kolmannelle osapuolelle korvatut velat sekä omaisuudenhoitoyhtiön käsittelemät velat tilastojen laatimisajankohtana". Se lisäsi vielä, että luottoraportin osassa "Tiivistelmätiedot" viittaan ryhmän yhden yrityksen osalta lyhytaikaisiin velkoihin, joihin eivät sisältyneet pankkivekselit vaan vain lainat.

(372) Komissio toteaa tältä osin, että luottoraportissa luetellaan pankkivekselit kohdassa "Tiivistelmätiedot selvittämättömistä luotoista" samalla tasolla kuin lainat, remburssit, diskontatut vekselit, myyntilaskurahoitus tai ulkomaankaupan rahoitus. Se, että pankkivekseliä ei lasketa velkasaldoon tai lyhytaikaisiin velkoihin raportin laatimisajankohtana, ei vaikuta niiden luokittelemiseen luotoksi, minkä CRCP selvästi tunnustaa luottoraporteissa.

(373) Pankkivekselit ovat yksi lyhytaikaisen rahoituksen muoto, kuten 358 kappaleessa jo todetaan. Kiinan keskuspankin verkkosivustolla todetaan lisäksi, että "pankkivekselillä voidaan taata ostajan ja myyjän välisen sopimuksen tekeminen ja toteutuminen sekä edistää pääoman tuottoa Kiinan keskuspankin luottotietokeskuksen toimien kautta" ([96]). Lisäksi DBS Bank mainostaa verkkosivustollaan pankkivekseleitä keinona "parantaa käyttöpääomaa lykkäämällä maksuja" ([97]).

(374) Komissio totesi, että pankkivekseleitä käytetään laajalti maksuvälineenä liiketoimissa korvaamaan rahamääräystä, mikä helpottaa asettajan käteisliikevaihto- ja käyttöpääomatilannetta. Käteisvarojen kannalta tarkasteltuna tämä rahoitusväline antaa asettajalle maksulykkäystä 6 kuukaudesta yhteen vuoteen, koska liiketoimen tosiasiallinen käteismaksu tapahtuu pankkivekselin maturiteettipäivänä eikä sillä hetkellä, kun asettajan on maksettava tavarantoimittajalleen. Ellei tällaista välinettä olisi, asettajan olisi joko käytettävä käyttöpääomaansa, mistä aiheutuu kustannuksia, tai hankittava lyhytaikainen käyttöpääomalaina pankilta maksaakseen tavarantoimittajalle, mistä myös aiheutuu kustannuksia. Maksamalla pankkivekselillä asettaja käyttää hankittuja tavaroita tai palveluja 6 kuukaudesta yhteen vuoteen suorittamatta käteisvaroja ja kantamatta mitään kustannuksia. Esimerkkinä pankkivekselin käyttämisestä lyhytaikaisten lainojen korvikkeena komissio vahvisti, että yhdellä vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut mitään lainoja. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan asettamat pankkivekselit tutkimusajanjaksolla edustivat kuitenkin 70:ää prosenttia sen toimintakustannuksista. Tutkimusajanjakson lopussa pankkivekseleiden osuus sen kaikista veloista oli yli 53 prosenttia.

([96]) Ks. alaviite 71.
([97]) Ks. DBS Bankin verkkosivusto: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance

(375) Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa pankkivekseleiden käytöstä rahoitusvälineinä aiheutuisi asettajalle rahoituskustannuksia. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikki otokseen valitut yritykset, jotka käyttivät pankkivekseleitä tutkimusajanjakson aikana, maksoivat pankin tarjoamasta palvelusta vain palkkion, joka oli 0,05–0,1 prosenttia pankkivekselin nimellisarvosta. Yhdellekään otokseen valitulle yritykselle ei kuitenkaan aiheutunut kustannuksia pankkivekselin kautta tapahtuneesta rahoituksesta, kun ne lykkäsivät käteismaksua tavaroiden ja palvelujen toimittamisesta. Sen vuoksi komissio katsoi, että tutkimuksen kohteena olleet yritykset saivat etua pankkivekselin muodossa annetusta rahoituksesta, josta niille ei aiheutunut mitään kustannuksia.

(376) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Kiinassa käytössä oleva pankkivekselijärjestelmä tarjosi kaikille vientiä harjoittaville tuottajille ilmaista rahoitusta niiden toimintaan, mistä koitui tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa etua 395–399 kappaleessa kuvatulla tavalla perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(377) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat vientiä harjoittavat tuottajat huomauttivat, että pankkivekselit eivät ole lainaa tai muuta taloudellista tukea ja että komissio oletti virheellisesti, että pankkivekselin käytöllä on sama vaikutus kuin lyhytaikaisella lainalla. Ne väittivät, että pankkivekselin käytön tarkoittama eräpäivän lykkääntyminen ei ole pankin myöntämä koroton lyhytaikainen laina vaan myyjän myöntämä eräpäivän lykkääminen. Yuntianhua-ryhmä väitti, että komissio ei osoittanut taloudellisen tuen esiintymistä pankkivekselien tapauksessa. Molemmat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat olivat edelleen sitä mieltä, että pankkivekseleihin ei liity rahoitusta, koska rahaa ei ole siirretty pankista millekään osapuolelle.

(378) Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys väitti, että pankkivekselissä on kyse liiketoimien helpottamisesta toisilleen tuntemattomien osapuolten välillä siten, että pankki vain antaa oman lisätakauksensa maksun suorittamisesta maturiteettipäivänä. Pankkivekseli ei muuta myyntisopimuksessa alun perin määriteltyä eräpäivää, minkä vuoksi pankki ei vekselin hyväksymisellä myönnä lyhytaikaista lainaa. Se totesi myös, että tapa, jolla pankkivekselit kirjataan pankin sisäiseen kirjanpitoon, ei muuta päätelmää siitä, että pankkivekselit eivät ole eräänlaista lyhytaikaista rahoitusta. Kyseinen osapuoli väitti myös, että koska myyntisopimuksen mukaan myyjä saa maksun vasta 6 kuukauden tai vuoden kuluttua, ostajan ei tarvitse käyttää omaa käyttöpääomaansa tai ottaa lyhytaikaista lainaa voidakseen suorittaa avistamaksun, koska myyjä jo hyväksyy, että maksu lykätään.

(379) Komissio huomautti, että se ei todennut pankkivekseleiden olevan lainoja. Komissio kuitenkin päätteli, että niiden taloudelliset vaikutukset ovat samanlaiset kuin lyhytaikaisella rahoituksella.

(380) Kuten 374 kappaleessa todetaan, komissio vahvisti, että pankkivekseleitä käytetään laajalti maksuvälineenä liiketoimissa korvaamaan rahamääräystä, mikä helpottaa asettajan käteisliikevaihto- ja käyttöpääomatilannetta. Komissio totesi myös, että käteisvarojen kannalta tarkasteltuna tämä rahoitusväline lykkää käteismaksun pankkivekselin maturiteettipäivään. Tavarantoimittajalle maksetaan pankkivekselillä sopimuksessa sovittuna maksun eräpäivänä käteisen sijaan. Maturiteettipäivänä tapahtuva käteismaksu on asettajan suorittama maksu pankille pankkiveksseliin liittyvän asettajan ja pankin välisen sopimussuhteen mukaisesti. Tavarantoimittajat voivat myös hyväksyä pankkivekseleitä maksaakseen muille palveluntarjoajille (käteisen sijaan). Sen vuoksi pankkivekselin käyttäminen antaa asettajalle mahdollisuuden käyttää hankittuja tavaroita tai palveluja 6 kuukaudesta yhteen vuoteen suorittamatta käteisvaroja ja kantamatta mitään kustannuksia, kuten 374 kappaleessa todetaan. Komissio myös muistuttaa, että Kiinan keskuspankki esittää pankkivekselit välineenä, joilla voidaan ”vähentää asettajan rahoituskustannuksia ja parantaa pääomatehokkuutta” sekä ”edistää pääoman tuottoa Kiinan keskuspankin luottotietokeskuksen toimien kautta” ([98]), ja DBS Bank mainostaa pankkivekseleitä keinona ”parantaa käyttöpääomaa lykkäämällä maksuja” ([99]). Kiinan viranomaiset eivät myöskään ole kiistäneet komission päätelmää, jonka mukaan pankkivekselit ovat eräänlainen rahoitusmuoto. CBIRC julkaisi lisäksi hiljattain ilmoituksen, jossa se toteaa, että vahvistaakseen luottotukea jatkojalostusyrityksille keskeisillä aloilla pankit ja rahoituslaitokset voivat tarjota luottotukea jatkojalostusyrityksille, jotta ne voivat hankkia tavaroita ja maksaa tavaroista, myöntämällä esimerkiksi pankkivekseleitä, kotimaan rembursseja tai ennakkorahoitusta ([100]). Tämä on jälleen yksi näyttö siitä, että Kiinan viranomaiset pitävät pankkivekseleitä eräänä luottotuen muotona.

([98]) Ks. alaviite 73.
([99]) Ks. alaviite 75.
([100]) http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928

(381) Se, että pankista ei siirretä rahaa millekään osapuolelle pankkivekselin asettamishetkellä, ei muuta edellä mainittuja perusteluja ja päätelmiä. Kuten jo selitettiin, pankkivekselit sellaisina kuin ne ovat käytössä Kiinassa ovat liiketoimissa käytettävä maksuväline, joka suosii asettajaa helpottamalla sen käteisliikevaihto- ja käyttöpääomatilannetta. Talouden ja rahoituksen näkökulmasta välineen käyttö antaa asettajalle mahdollisuuden maksaa velkansa käyttämättä yrityksen rahoitusvaroja, minkä vuoksi se on yksi sen taloudellisen toiminnan rahoitusmuodoista. Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väitteiden vastaisesti rahoitusta ei myönnä tavarantoimittaja vaan pankki. Kunhan pankki on hyväksynyt pankkivekselin ja se on siirretty maksunsaajalle (eli tavarantoimittajalle), ostajan (asettajan) maksuvelvoite tavarantoimittajaa (maksunsaajaa) kohtaan peruuntuu, kuten 365 kappaleessa selitetään. Maksunsaajalle (tavarantoimittaja) maksetaan pankkivekselillä myyntisopimuksessa sovittuna ajankohtana (eli maksun eräpäivänä). Kiinan viranomaiset vahvistivat tämän tarkastuskäynnin aikana, eli kun yritys maksaa tavarantoimittajalle pankkivekselillä, sillä ei ole enää velvoitetta tavarantoimittajaan vaan pankkiin nähden, koska sen tahon, joka pyysi pankkivekselin asettamista, on maksettava pankille täysimääräisesti maturiteettipäivänä. Tavarantoimittaja voi lisäksi käyttää pankkivekseliä maksuvälineenä maksaakseen velkojaan muille osapuolille. Sen vuoksi tavarantoimittaja ei myönnä maksun eräpäivän lykkäystä. Pankki päinvastoin lykkää pankkivekselin kattaman liiketoimen käteismaksua 6 kuukaudella tai 1 vuodella ja antaa näin asettajalle mahdollisuuden välttää rahoituskustannukset.

(382) Komissio oli eri mieltä väitteestä, jossa katsottiin, että koska myyntisopimuksen mukaan myyjä saa maksun 6 kuukauden tai vuoden kuluttua, ostajan ei tarvitse käyttää omaa käyttöpääomaansa tai ottaa lyhytaikaista lainaa voidakseen suorittaa avistamaksun. Komissio oli eri mieltä myös väitteestä, jossa katsottiin, että on merkityksetöntä, miten otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat kirjaavat pankkivekselit sisäiseen kirjanpitoonsa. Kuten edellä on jo todettu, pankkivekselit ovat maksuväline, jota asettaja käyttää noudattaakseen maksuvelvoitettaan maksunsaajaa kohtaan. Väite, jonka mukaan ”myyjä saa maksun vasta 6 kuukauden tai vuoden kuluttua” on virheellinen, koska myyjä saa maksun pankkivekselillä sopimuksessa sovittuna maksun eräpäivänä. Pankkivekseleitä käytetään maksuvälineenä liiketoimissa käteismaksun sijaan, ja tästä on sovittu myyjän ja ostajan välillä, kuten 374 kappaleessa jo tuodaan esiin. Tavaroista ja palveluista maksettava käteismaksu lykkääntyy kuitenkin pankkivekselin maturiteettipäivään, ja lykkäyksen myöntää pankki. Kuten 365 kappaleessa jo selitetään, kun myyjälle maksetaan pankkivekselillä, asettajan vastuu myyjää kohtaan peruuntuu ja syntyy kaksi uutta vastuuta: asettajan vastuu hyväksyvää pankkia kohtaan ja hyväksyvän pankin vastuu myyjää (maksunsaajaa) tai pankkivekselin haltijaa kohtaan. Toisin kuin on väitetty, tapa, jolla otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat kirjaavat pankkivekselit sisäiseen kirjanpitoonsa, on tärkeä tekijä, joka osoittaa, että vastuu myyjää kohtaan peruuntuu pankkivekselillä suoritetun maksun myötä ja toisaalta syntyy uusi asettajan vastuu pankkia kohtaan. Tämä on lisänäyttö siitä, että käyttämällä pankkivekseliä maksuvälineenä, minkä pankkivekselin hyväksynyt pankki mahdollistaa, asettajan ei tarvitse maksaa käteisenä tavarantoimittajalle (maksunsaajalle) sopimuksessa sovittuna maksun eräpäivänä. Asettajan on maksettava käteisenä pankille pankkivekselin maturiteettipäivänä, joka on 6 kuukautta tai 1 vuosi myöhemmin. Kiinan viranomaiset vahvistivat tämän tarkastuskäynnillä todetessaan, että pankkivekselit ovat kiinnostava väline, koska ne keventävät yrityksen kassavirtaan kohdistuvaa rasitetta.

(383) Komissio oli eri mieltä myös väitteestä, jonka mukaan hyväksymällä pankkivekselin pankki vain antaa oman lisätakauksensa maksun suorittamisesta maturiteettipäivänä. Pankkivekseli on maksuväline, jolla asettaja noudattaa vastuutaan maksunsaajaan (tavarantoimittajaan) nähden, kuten edellä todetaan. Sen vuoksi asettaja maksaa tavarantoimittajalle pankkivekselin siirtohetkellä, ja maturiteettipäivänä asettaja suorittaa maksuvelvoitteensa pankkia kohtaan. Pankkivekseliä ei voida pitää vain tulevan maksun lisätakauksena, koska pankkivekseli on myyntisopimuksissa tunnustettu maksuväline ja asettajan maksuvelvoite tavarantoimittajaa kohtaan peruuntuu, kun maksu suoritetaan pankkivekselillä. Pankille maturiteettipäivänä suoritettava käteismaksu ei ole tavarantoimittajan myöntämä maksun eräpäivän lykkäys vaan velvoite pankkia kohtaan. Kiinan viranomaiset vahvistivat tämän tarkastuskäynnin aikana todetessaan, että oikeudelliselta kannalta tarkasteltuna pankkitakauksen ja pankkivekselin ero on, että takauksessa yritys A on ensimmäisenä vastuussa maksusta, kun taas pankkivekselissä se on myöntävä pankki.

(384) Edellä esitetyn perusteella komissio toisti päätelmänsä, jonka mukaan vaikutustensa puolesta pankkivekselit ovat eräänlainen lyhytaikaisen rahoituksen muoto sikäli, että ne antavat vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden rahoittaa ostojaan. Yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille koitunut etu on rahoituskustannusten säästö, joka johtuu siitä, että pankkivekselin kautta käytetystä rahoituksesta ei maksettu korvausta.

(385) Kun otetaan huomioon, että pankkivekseleillä on käytännössä sama tarkoitus ja vaikutus kuin lyhytaikaisilla käyttöpääomalainoilla ja että vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät niitä laajalti rahoittaakseen toimintaansa käyttämättä lyhytaikaisia käyttöpääomalainoja, niistä pitäisi aiheutua vastaava kustannus kuin lyhytaikaisesta käyttöpääomalainarahoituksesta. Kiinan viranomaiset vahvistivat tämän päätelmän tarkastuskäynnillä todetessaan, että yritys voi päättää, valitseeko se pankkivekselin vai lyhytaikaisen lainan, mutta ne ovat luonteeltaan samanlaiset.

(386) Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi väitteet, joiden mukaan pankkivekselit eivät ole eräänlainen lyhytaikaisen rahoituksen muoto.

b) Erityisyys

(387) Mitä tulee erityisyyteen, päätöksen nro 40 mukaan rahoituslaitosten on tarjottava luottotukea kannustettaville tuotannonaloille, kuten 165 kappaleessa mainitaan.

(388) Komissio katsoo, että pankkivekselit ovat eräs kannustetuille tuotannonaloille, kuten lasikuitukankaiden tuotannonalalle, rahoituslaitosten antama etuuskohtelun mukaisen rahoitustuen muoto. Lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu kannustettaviin tuotannonaloihin (ks. 3.1 jakso) ja voi näin ollen saada kaikkea mahdollista rahoitustukea. Ei esitetty mitään näyttöä, että mikä tahansa yritys Kiinassa (muu kuin kannustettaviin tuotannonaloihin kuuluva) voisi saada etua pankkivekseleistä samoilla etuuskohtelun mukaisilla ehdoilla.

(389) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että pankkivekseli on Kiinassa kaikkien tuotannonalojen käytettävissä oleva yleinen kaupallinen käytäntö ja että ainoa lakisääteinen rajoitus pankkivekseleiden käytölle sisältyy siirtokelpoisia rahoitusvälineitä koskevan Kiinan kansantasavallan lain 6 §:ään, jonka mukaan jos henkilö, jolla ei ole siviilioikeudellista kapasiteettia tai on vain rajattu kapasiteetti, allekirjoittaa siirtokelpoisen rahoitusvälineen, allekirjoitusta pidetään mitättömänä. Se myös väitti, että ei ole vientiä harjoittavien tuottajien vastuulla kumota olettamusta, että väitetty tukiohjelma on erityinen, ja että on komission vastuulla perustella erityisyyttä koskeva päätelmä selvällä näytöllä, etenkin vertaamalla otokseen valituille yrityksille tarjottuja ehtoja muille kiinalaisille yrityksille tarjottuihin ehtoihin. Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys pyysi komissiota selittämään, miksi Kanadassa sovellettavaa samanlaista järjestelmää, johon komissio viittasi sähköpolkupyöriä koskevassa tutkimuksessa, ei pidetä erityisenä tukiohjelmana, mutta Kiinan järjestelmää pidetään erityisenä tukena.

(390) Komissio vastasi viittaamalla johdanto-osan 165 kappaleeseen, jossa se esitti näyttöä siitä, että päätöksen N:o 40 mukaan rahoituslaitosten on myönnettävä luottotukea kannustettaville tuotannonaloille. Eräänä rahoitusmuotona pankkivekselit ovat osa rahoituslaitosten kannustettaville tuotannonaloille, kuten lasikuitukankaiden tuotannonalalle, antamaa etuuskohtelun mukaista rahoitustukijärjestelmää.

(391) Komissio toi esiin, että se teki arviointinsa tukijärjestelmien erityisyydestä kannustettavia tukijärjestelmiä koskevien saatavilla olevien hallituksen asiakirjojen, kuten suunnitelmien ja määräysten, perusteella. Komissio totesi, että Kiinan viranomaiset ovat selkeästi määritelleet, mitkä tuotannonalat ovat kannustettavia, ja ovat rajanneet etuuskohteluun perustuvasta rahoituksesta koituvat edut vain näille. Vaikka joihinkin muihin erityisesti kannustettavaksi määriteltyihin toimialoihin näin ollen sovellettaisiin samoja tai samankaltaisia etuuskohtelun mukaisia edellytyksiä kuin lasikuitukankaiden tuotannonalaan, se ei tarkoita sitä, että etuuskohtelun mukainen rahoitus ja etenkin pankkivekselit olisivat yleisesti kaikkien tuotannonalojen saatavilla.

(392) Vaikka jonkin muotoinen rahoitus voisi periaatteessa olla yritysten saatavilla kaikilla tuotannonaloilla, konkreettiset edellytykset, joiden mukaisesti rahoitusta tarjotaan tietyn tuotannonalan yrityksille, kuten rahoituksesta maksettava korvaus ja rahoituksen määrä, saattavat tehdä siitä erityisen. Vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa, kuten edellä mainitaan, komissio vahvisti, että ne kaikki saivat etua lyhytaikaisesta rahoituksesta pankkivekseleiden kautta ilman kustannuksia ja että jotkin niistä saivat etua merkittävästä pankkivekseleiden määrästä verrattuna muuhun lyhytaikaiseen rahoitukseen, kuten lyhytaikaisiin lainoihin. Asianomaiset osapuolet eivät toimittaneet näyttöä, joka olisi osoittanut, että lasikuitukankaiden tuotannonalalla toimivien yritysten etuuskohtelun mukainen rahoitus pankkivekseleiden kautta riippuisi objektiivisista arviointiperusteista tai edellytyksistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

(393) Komissio toi esiin huomautuksesta, joka koski pankkivekselijärjestelmää Kanadassa, että perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tukiohjelman erityisyyttä arvioidaan ainoastaan tutkimuksen kohteena olevien tukien osalta. Sen vuoksi komission ei tarvitse osoittaa, että samanlaiset järjestelmät muissa maissa ovat myös erityisiä.

(394) Edellä esitetty huomioon ottaen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien väitteet pankkivekseleiden erityisyydestä hylättiin.

c) Etuuden laskeminen

(395) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän laskemista varten komissio arvioi tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun.

(396) Kuten 358–373 kappaleessa jo todetaan, pankkivekselit ovat eräs lyhytaikaisen rahoituksen muoto, ja ne vahvistavat asettajan pääomatehokkuutta helpottamalla käyttöpääomatilannetta ja vastaamalla käteistarpeisiin, koska niitä käytetään laajalti maksuvälineenä liiketoimissa käteisen sijaan. Komissio totesi, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät pankkivekseleitä lyhytaikaisiin rahoitustarpeisiin maksamatta korvausta. Lisäksi komissio katsoi, että otokseen valittujen yritysten kaiken lyhytaikaisen rahoituksen, myös pankkivekseleiden, pitäisi kuulua luottolimiitin piiriin, kuten 346 kappaleessa todetaan. Luottolimiitteihin liittyvä etuus vahvistettiin 3.4.3.1 jaksossa.

(397) Komissio päätteli näin ollen, että pankkivekseleistä olisi maksettava korvaus rahoituskaudelta. Laskelmia varten komissio katsoi, että rahoituskausi alkoi joko tavarantoimittajan kanssa sovittuna maksun eräpäivänä, jos pankkivekseli oli asetettu ennen maksun eräpäivää, tai pankkivekselin asettamispäivä, jos pankkivekseli oli asetettu maksun eräpäivänä tai sen jälkeen. Rahoituskauden katsottiin päättyvän pankkivekselin maturiteettipäivänä.

(398) Perusasetuksen 6 artiklan c alakohdan mukaan komissio katsoi tuensaajille koituneeksi eduksi seuraavien erotuksen: määrä, jonka yritys maksoi tosiasiallisesti pankkivekseleistä saamastaan rahoituksesta korvauksena, sekä määrä, joka sen pitäisi maksaa lyhytaikaiseen rahoitukseen sovellettavan koron perusteella.

(399) Komissio määritti lyhytaikaiseen rahoituksen kustannusten maksamatta jättämisestä aiheutuvan etuuden. Pankkivekselit ovat yksi lyhytaikaisen rahoituksen muoto, kuten 358 kappaleessa todetaan. Niillä on tosiasiallisesti sama tarkoitus kuin lyhytaikaisilla käyttöpääomalainoilla. Sen vuoksi komissio katsoi, että pankkivekseleihin olisi liityttävä vastaava kustannus kuin lyhytaikaiseen lainarahoitukseen. Komissio sovelsi näin ollen samaa menetelmää kuin RMB-määräiseen lyhytaikaiseen lainarahoitukseen (ks. 3.4.2.4 jakso).

(400) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys huomautti, että koska pankkivekseli on myyjän ostajalle tarjoama luotto, komission olisi laskettava etuus tukiohjelman ”tavaroiden ja palvelujen tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan” yhteydessä ja sen olisi ensi määritettävä, pidetäänkö tavarantoimittajia julkisina eliminä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdan mukaisesti.

(401) Kuten jo 379–383 kappaleessa selitetään, komissio ei ollut samaa mieltä siitä, että pankkivekselit ovat myyjän tarjoama luotto, ja se päätteli, että pankkivekselit ovat pankin vekselin asettajalle tarjoama eräs etuuskohtelun mukaisen rahoituksen muoto. Tämän vuoksi huomautusta ei otettu huomioon.

(402) Eräs toinen CNBM-ryhmään kuuluva yritys väitti, että komission olisi pitänyt vähentää tosiasiallisesti myönnetty maksuaika oletetusta pankkirahoituskaudesta.

(403) Kuten 397 kappaleessa selitetään, komissio otti tavarantoimittajan kanssa sovitun maksun eräpäivän huomioon rahoituskautta koskevissa laskelmissa. Väitteen esittäneen CNBM-ryhmän yrityksen osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että käytännössä laskun maksun eräpäivä oli joko jo mennyt umpeen, kun vastaavat pankkivekselit asetettiin, tai esitettyjen laskujen ja pankkivekseleiden välillä ei havaittu yhteyttä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(404) Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys väitti, että komission olisi pitänyt vähentää otokseen valittujen tuottajien tosiasiallisesti maksamat maksut väitetystä etuudesta. Yuntianhua-ryhmä väitti lisäksi, että perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla komission on vähennettävä kaikki käsittelymaksut sekä muut kustannukset, jotka välttämättä aiheutuvat tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta.

(405) Komissio totesi jo 375 kappaleessa, että kaikki yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat olivat maksaneet pankin tarjoamasta palvelusta palkkion, joka oli 0,05–0,1 prosenttia pankkivekselin nimellisarvosta. Pankille pankkivekselin käsittelystä maksettava palkkio on nimenomainen pankin myöntämään rahoitukseen liittyvä tekijä, josta ei aiheutunut mitään kustannuksia yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille. Palkkiolla katetaan pankille pankkivekselin käsittelystä aiheutuneet hallinnolliset kustannukset. Komissio piti tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana ainoastaan pankkivekselin rahoitusosuutta (eli lyhytaikaista rahoitusta vastaavaa osuutta); se ei analysoinut, liittyikö myös palkkioon tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Palkkion vaikutus tukeen on 0,01–0,04 prosenttia vientiä harjoittavan tuottajan mukaan, minkä vuoksi sillä ei ole merkitystä. Komissio ei näin ollen pitänyt tarpeellisena analysoida väitteen asiasisältöä eikä sitä, mahdollistaako etuus tasoitustullin käyttöönoton.

(406) Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys väitti, että etuuden laskemisen perustasta olisi vähennettävä talletukset, jotka se teki vakuudeksi pankkivekselistä.

(407) Komissio päätteli aiemmissa tutkimuksissa ([101]), että on syytä huomata, että on pankkien yleisenä käytäntönä pyytää vakuutta asiakkailta, kun niille myönnetään rahoitusta. On myös syytä huomata, että näitä vakuuksia käytetään varmistamaan, että vientiä harjoittava tuottaja kantaa taloudellisen vastuunsa pankkiin eikä tavarantoimittajaan nähden. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että kiinalaiset pankit eivät vaadi järjestelmällisesti tällaisia vakuuksia eivätkä ne aina liity tiettyyn pankkivekseliin. Väitetyt talletukset eivät ole asettajan etukäteismaksu pankille vaan pankin toisinaan edellyttämä lisävakuus, jolla ei ole vaikutusta pankin päätökseen myöntää pankkivekseli ilman lisäkorkoa asettajalle. Ne voivat olla myös eri muotoisia, kuten määräaikaistalletuksia tai pantteja. Talletuksista maksetaan korkea asettajalle, minkä vuoksi niistä ei synny kustannuksia pankkivekselin asettajalle. Tämän perusteella väite hylättiin.

(408) Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys väitti, että komission olisi jätettävä laskelmistaan pois etuyhteydessä oleville osapuolille myönnetyt pankkivekselit, koska etuyhteydessä olevan osapuolen maksuajan pidentämisestä pankkivekselillä ei koidu etua maksunsaajalle maksuvalmiuden kohenemisen kautta, koska se pienentää etuyhteydessä olevan vastapuolen likviditeettiä vastaavalla määrällä.

(409) Komissio muistuttaa, että kuten edellä todetaan, pankkivekseli on maksuväline, minkä vuoksi sillä ei voida pidentää tavarantoimittajan kanssa sovittua maksuaikaa vaan sillä lykätään käteismaksua. Maksunsaaja (tavarantoimittaja) voi käyttää pankkivekseliä maksuvälineenä maksaakseen velkojaan muille osapuolille. Sen vuoksi pankkivekselin saaneiden etuyhteydessä olevien osapuolten maksuvalmius ei vähene vastaavasti. Näin ollen väite hylättiin.

([101]) Ks. sähköpolkupyöriä koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7, johdanto-osan 316 kappale.

(410) Yuntianhua-ryhmä väitti, että joidenkin etuyhteydessä olevien yritysten pankkivekseleitä koskevissa laskelmissa komissio ei käyttänyt kyselyvastauksissa annettuja tietoja.

(411) Komissio toteaa, että laskelmat tehtiin yritysten viimeksi toimittamien ja tarkastuskäynnillä tarkastettujen tietojen perusteella. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(412) Yksi CNBM-ryhmään kuuluva yritys esitti kaksinkertaisen laskemisen välttämiseksi erityisen pyynnön, joka koski etuyhteydessä olevan yrityksen asettamia pankkivekseleitä. Komissio ei ottanut pyyntöä huomioon. Koska pyynnön yksityiskohdat ovat luottamuksellisia, komissio käsitteli sitä kuitenkin kyseiselle yrityksille suunnatuissa erityisissä päätelmissä.

3.4.3.3 Diskonttausvälineet

(413) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kiinalaiset rahoituslaitokset diskonttasivat tiettyjen otokseen valittujen yritysten saatavia vastineeksi käteisestä.

(414) Tässä operaatiossa rahoituksen välittäjät maksoivat ennalta yrityksille saatavia ennen niiden eräpäivää. Yritykset saivat varoja ennakkoon siirtämällä tulevia saatavia koskevat oikeudet rahoituslaitoksille sen jälkeen, kun niistä oli vähennetty palkkiot ja sovellettava diskonttokorko.

(415) Sovellettavalla diskonttokorolla olisi nimenomaisesti kompensoitava maksukyvyttömyysriskiä, johon vaikuttaa voimakkaasti sen tahon luottoluokitus, joka on viimeksi vastuussa maksuvelvollisuudesta.

(416) Tutkimuksessa todetut diskontatut saatavat olivat eri muotoisia, kuten velkakirjoja, joukkovelkakirjalainoja, myyntisaamisia, pankkivekseleitä ja yritysvekseleitä. Kaikkiin niihin sovelletaan eri ehtoja ja niihin myös liittyy eri asteinen riski. Pankkivekseleiden tapauksessa viimeksi vastuussa oleva taho on pankkivekselin myöntäjä eli pankki. Muun tyyppisissä saatavissa, esimerkiksi velkakirjoissa ja rembursseissa, viimeksi vastuussa oleva taho on yleensä yritys.

(417) Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa sovellettavalla diskonttokorolla kompensoidaan pankin kustannuksia ja riskejä. Komissio kuitenkin totesi, että joillekin otokseen valituille yrityksille on saatettu tarjota etuuskohtelun mukaisia korkoprosentteja, mistä koituisi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa etua.

(418) Vastaanottajille koitunut etu on kiinalaisten rahoituslaitosten soveltaman diskonttokoron ja vastaaviin operaatioihin markkinoilla, esimerkiksi lyhytaikaisiin lainoihin, sovellettavan diskonttokoron erotus.

(419) Asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella ei kuitenkaan ole mahdollista selvittää sovellettavia eri diskonttokorkoja. Lisäksi komissio arvioi, että tämän muotoisesta tuesta koitunut etu oli vähäpätöinen tutkimuksessa. Sen vuoksi se päätti olla soveltamatta tasoitustullia siihen.

3.4.3.4 Pääomaohjelmat

3.4.3.4.1 *Velan muuntaminen osakkeiksi*

a) Yleistä

(420) Komissio vahvisti julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella, että CNBM oli muuntanut tutkimusajanjakson aikana velkaa osakkeiksi 4 miljardin RMB:n edestä Agricultural Bank of China -pankissa, jäljempänä 'ABC-pankki', ja Bank of Communications -pankissa, jäljempänä 'COMM-pankki'. CNBM ei siis toimittanut kyselyvastausta eikä toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, kuten 208–217 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi komission oli tukeuduttava käytettävissä oleviin tietoihin arvioidessaan tätä liiketoimea.

(421) ABC- ja COMM-pankki ovat molemmat valtion omistamia pankkeja, joita pidetään julkisina eliminä ja/tai valtio valtuuttamina tai määrääminä 3.4.1.4 jakson mukaisesti. ABC- ja COMM-pankin todettiin lisäksi olevan julkisia elimiä aiemmassa tukien vastaisessa tutkimuksessa tai viranomaisten todettiin valtuuttavan tai määräävän ne huolehtimaan tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvista tehtävistä ([102]). Tämän tutkimuksen asiakirja-aineistossa ei ole mitään näyttöä, joka olisi ristiriidassa aiempien havaintojen kanssa.

([102]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja levyvalmisteita (johdanto-osan 96–140 kappale) ja renkaita (johdanto-osan 178–218 kappale).

(422) Komissio katsoi, että pankki ei muuntaisi velkaa osakkeiksi tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ilman kompensaatiota. Osakkeet ovat paljon riskialttiimpi väline kuin velka, koska ei ole mitään takeita, että pankki saisi pääomasijoituksensa takaisin. Osakkeet eivät myöskään välttämättä takaa sijoitukselle tuottoa toisin kuin lainasta maksettava korko. Pankkien tämän osakkeiksi muunnetun velan kautta ottamaa suurempaa riskiä tukee yrityksen vuosikertomukseen sisältyvä näyttö heikosta taloudellisesta tilanteesta varainhoitovuonna 2018: yrityksen nettovelkasuhde oli erittäin korkea (120–145 %), vuoden sisällä erääntyvien lyhytaikaisten lainojen määrä oli kaksinkertainen yrityksen vuotuiseen bruttokatteeseen nähden ja velkojen osuus oli 2/3 sen vuotuisesta liikevaihdosta. CNBM:n verkkosivustolla olevassa lehtiartikkelissa viitattiin nimenomaisesti teollisuuspolitiikan tavoitteisiin sekä CNBM:n ja kahden pankin välisen strategisen yhteistyön tärkeyteen syynä tähän muuntamiseen. Lehtiartikkelissa todettiin, että muuntamisen ansiosta CNBM pystyy saavuttamaan tarjontapuolen rakenteellisen uudistuksen tuotannonalaa koskevana tavoitteena.

(423) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että velan muuntamisesta osakkeiksi koitui tutkimusajanjakson aikana etu CNBM:lle, koska valtion valtuuttamat tai määräämät julkiset elimet yksiköt tarjosivat sen etuuskohtelun mukaisilla ehdoilla teollisuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

b) Erityisyys

(424) Komissio katsoi, että etuuskohtelun mukainen rahoitus, jossa velka on muunnettu osakkeiksi, on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska sijoittajat on tahoja, jotka noudattavat valtion politiikan suuntaviivoja, joiden mukaan lasikuitukankaiden tuotannonala on kannustettava tuotannonala. Käytettävissä olevat tiedot viittaavat tämän tilapäisen tuen myöntämiseen CNBM:lle, mikä tekee tuesta erityisen yrityksen kannalta.

c) Etuuden laskeminen

(425) Asiasta ei saatu lisänäyttöä, koska yritys ei toiminut yhteistyössä, joten komissio ei saanut nähtäväkseen CNBM:n ja pankkien välisiä sopimuksia. Tämän vuoksi komissio ei kyennyt arvioimaan, oliko pankkien ottamat merkittävät riskit kompensoitu jollakin tavalla. Kaikki 422 kappaleessa selitetyt tekijät viittaavat kuitenkin siihen, että CNBM:n taloudellinen tilanne oli vaikea ja tällä toimenpiteellä pyrittiin teollisuuspolitiikan tavoitteisiin, mikä tukee päätelmää, jonka mukaan toimenpidettä ei toteutettu markkinalogiikan mukaisesti, joka kuvastaisi siihen liittyviä tosiasiallisia merkittäviä riskejä. Näin ollen komissio katsoi toimenpiteen vastaavan velan anteeksiantamista ja käsitteli sitä tutkimusajanjakson aikana annettuna avustuksena. Koska avustus annettiin täysin tutkimusajanjakson aikana, se laskettiin koko ryhmän kokonaisliikevaihdon perusteella. Näin tuen määräksi saatiin 1,83 prosenttia.

3.4.3.4.2 *Muut pääomasijoitusten muodot*

a) Yleistä

(426) Yksi otokseen valittu yritys (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) sai tutkimusajanjakson aikana etua valtion määräysvallassa olevien yksikköjen erityisten pääomasijoitusten muodossa tarjoamista varoista.

(427) Varat siirrettiin pääomalisäyksinä, jotka eivät kuitenkaan tarjonneet automaattisesti sijoittajille täysiä osakkeenomistajien oikeuksia. Tässä mielessä varat siirrettiin vastineeksi siitä, että vastaanottavassa yrityksessä hankittiin tuleva pääomaosuus, joka tulisi voimaan vasta määrittelemättömän ajanjakson kuluttua.

(428) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kun yritys vastaanotti varat, ne kirjattiin muina oman pääoman ehtoisina rahoitusvälineinä ilman odotettua vastinetta yrityksen omistusosuudesta. Vaikka sijoittajat olivat siirtäneet varat, ne eivät saaneet vastineeksi täysimääräisiä osakkeenomistajien oikeuksia eikä niille maksettu korkoa. Vasta määrittelemättömän ajanjakson jälkeen, joka yleensä oli pidempi kuin vuosi, ja SASACin antaman hyväksynnän jälkeen osa varoista siirrettiin maksetuksi pääomaosuudeksi. Vasta tuolla hetkellä sijoittajat saivat täysimääräiset osakkeenomistajien oikeudet.

(429) Komissio vahvisti myös, että pääomasijoituksen ja osakkeenomistajien oikeuksien myöntämisen välillä saattoi kulua enemmän kuin vuosi. Komissio totesi merkittävän määrän pääomasijoituksia, jotka eivät johtaneet osakkeenomistajien oikeuksiin koko tutkimusajanjakson aikana.

(430) Näin ollen käytännössä yrityksellä on – kunnes osakkeenomistajien oikeudet tunnustetaan – käytössään varoja vastineeksi tulevasta omistajuuden siirrosta, josta ei aiheudu mitään kustannuksia.

(431) Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa varojen käytön kompensoimiseksi yritys siirtäisi osuuden yrityksen omistajuudesta, kun varat on vastaanotettu, tai kirjaisi varat velkana. Kun kuitenkin otetaan huomioon näiden järjestelyjen erityiset olosuhteet tässä tapauksessa, tällainen rahoituksen hybridimuoto on itse asiassa lähempänä perinteistä pitkäaikaista korotonta osakaslainaa kuin pääoman ehtoista rahoitusvälinettä.

(432) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio katsoi, että Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., joka on osa Yuntianhua-ryhmää, sai tutkimusajanjakson aikana etua merkittävästä määrästä pitkäaikaista rahoitusta, josta sille ei aiheutunut mitään kustannuksia. Koska kyseinen pääomasijoitusmuoto oli sellainen, että sijoittajat eivät automaattisesti saaneet osakkeenomistajien oikeuksia, komissio katsoi, että näillä pääomasijoituksilla oli samanlainen vaikutus kuin korottomalla lainalla.

b) Valtion määräysvallassa olevat sijoitusyritykset, jotka toimivat julkisina eliminä

(433) Määrittääkseen, voidaanko sijoittajia pitää julkisina eliminä tai Kiinan viranomaisten valtuuttamina tai määrääminä eliminä, komissio pyysi Yuntianhua-ryhmältä tarkkoja tietoja osakkeenomistajista, jotka tarjosivat varoja muiden pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta. Näitä sijoittajia olivat Kunming Heze Investment Center; Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center; Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (rahasto valtion omistamien yritysten uudistusta varten).

(434) Komissio pyytämät tiedot koskivat yritystietoja, kuten suurimpien osakkeenomistajien nimiä sekä kunkin sijoittajan johtokunnan kokoonpanoa ja sääntöjä. Komissio pyysi tietoja myös näiden sijoittajien sijoituspolitiikasta ja tarkempia tietoja varojen siirrosta muiden pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta.

(435) Komissio otti yhteyttä myös Kiinan viranomaisiin ja pyysi samoja, 434 kappaleessa kuvattuja tietoja. Kiinan viranomaiset vastasivat, että niillä ei ole halussaan tietoja yksittäisistä yrityksistä eikä kaikista kiinalaisista yksiköistä, joissa viranomaiset saattavat olla osakkaina. Sen vuoksi se kieltäytyi vastaamasta suoraan ja katsoi, että vastausta olisi pyydettävä kyseiseltä otokseen valitulta yritykseltä.

(436) Koska komissio ei saanut kattavaa vastausta, se päätti käyttää 218–220 kappaleen mukaisesti käytettävissä olevia tietoja määrittääkseen, voidaanko sijoittajia pitää julkisina eliminä.

(437) Julkisesti saatavilla olevien tietojen (kuten vuosikertomusten, yrityshakemistoissa tai sijoittajien verkkosivustojen taikka julkisesti saatavilla olevien tietokantojen) avulla komissio totesi, että sijoittajat, jotka olivat tarjonneet varoja Yuntianhua-ryhmälle muiden pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta olivat osittain tai kokonaan valtion omistuksessa.

(438) Kunming Heze Investment Centerin osalta komissio vahvisti, että yli 98 prosenttia sen osakkeista oli viime kädessä paikallisviranomaisten ja valtion omistamien yritysten hallinnassa ([103]). Sen osakkeenomistajista valtion omistamalla yrityksellä Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi) oli yli 24 prosenttia osakkeista. Komissio totesi myös, että yli 74 prosenttia Kunming Heze Investment Centerin osakkeista on yrityksen China Fortune International (Huaxin International Trust) hallussa, joka on valtion omistaman yrityksen China Huadian Group Co., Ltd rahoitusyhtiö. Lisäksi Kunming Heze Investment Centeriä hallinnoi sijoitusrahasto, jonka tehtävänä on tehdä sijoituksia julkisiin yrityksiin provinsseissa. Lisäksi komissio totesi, että yrityksessä ja yrityksen osakkeenomistajissa on oikeudellisia edustajia ja johtokunnan jäseniä, jotka olivat aiemmin johtoasemissa yrityksessä Yunnan SASAC, sekä Kiinan kommunistisen puoleen jäseniä ([104]).

([103]) Ks. www.cfitc.com/; www.qixin.com/; http://hdcw.chd.com.cn/; www.chd.com.cn; www.gsxt.gov.cn/index.html
([104]) www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

(439) Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Centerin osalta komissio vahvisti, että ainakin 46 prosenttia sen osakkeista oli viime kädessä paikallisviranomaisten ja valtion omistamien yritysten hallinnassa ([105]). Komissio totesi, että sen osakkaiden omistusrakenteeseen sisältyvät China Construction Bank Trust sekä Yunnanin provinssin omistuksessa oleva pääomaan liittyviä toimia hoitava Jinrun-pääomasijoitusrahasto.

(440) Komissio vahvisti myös, että Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (rahasto valtion omistamien yritysten uudistusta varten) oli valtion omistaman yrityksen Yunnan Energy Investment Group omistuksessa.

(441) Komissio vahvisti lisäksi virallisilla aihetodisteilla, että kyseiset sijoittajat olivat valtion määräysvallassa. Koska saatavilla ei ollut muita tietoja, jotka olisivat osoittaneet muuta, komissio katsoi, että kyseiset yksiköt omistavien valtion omistuksessa olevien yritysten johtajat ja valvojat on oletettavasti nimittänyt valtio ja he ovat tilivelvollisia valtiolle 3.4.1.5 ja 3.4.1.6 jakson päätelmien perusteella.

(442) Lisäksi komissio vahvisti, että niiden toiminta ei ollut täysin markkinalogiikan mukaista eikä kuvastanut tosiasiallisia markkinariskejä, jotka liittyivät tutkimuksen kohteena oleviin liiketoimiin, kuten 431 kappaleessa selitetään. Sijoittajat toimivat epärationaalisesti tukemalla taloudellisesti vientiä harjoittavaa tuottajaa ja noudattamalla tiettyjä tuotannonaloja kannustavaa valtion politiikkaa, kuten 3.1 jaksossa vahvistetaan.

(443) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti, että kaikki valtion määräysvallassa olevat yksiköt, jotka olivat myöntäneet varoja Yuntianhua-ryhmälle muiden pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden kautta, olivat perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä.

(444) Vaikka valtion määräysvallassa olevia yksikköjä ei pidettäisikään julkisina eliminä, komissio vahvisti, että Kiinan viranomaiset valtuuttivat tai määräsivät ne huolehtimaan tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. 269 kappale). Näin ollen niiden toiminnan katsottaisiin joka tapauksessa johtuvan Kiinan viranomaisista.

c) Erityisyys

(445) Komissio katsoi, että etuuskohtelun mukainen rahoitus pääomasijoitusten kautta on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska sijoittajat ovat tahoja, jotka noudattavat valtion politiikan suuntaviivoja, joiden mukaan lasikuitukankaiden tuotannonala on kannustettava tuotannonala. Käytettävissä olevat tiedot viittaavat tämän tilapäisen tuen myöntämiseen Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd:lle, mikä tekee tuesta erityisen yrityksen kannalta.

d) Etuuden laskeminen

(446) Kuten 432 kappaleessa selitetään, komissio katsoi, että Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd sai etuutta merkittävästä rahoituksesta pääomasijoitusten kautta, joilla oli samanlainen vaikutus kuin korottomalla lainalla. Sen vuoksi komissio päätti noudattaa 3.4.2 jaksossa kuvattua lainoja koskevaa laskentamenetelmää. Tämä tarkoittaa sitä, että Yhdysvaltojen AA-luokiteltujen ja BB- tai B-luokiteltujen saman pituisten yritysjoukkolainojen suhteellista erotusta sovelletaan Kiinan keskuspankin julkaisemiin viitekorkoihin, ja näin määritetään markkinapohjainen lainojen korko, jota sitten verrattaan yrityksen tosiasiallisesti maksamaan korkoon etuuden määrittämiseksi. Näin tuen määräksi saatiin 0,3 prosenttia.

3.4.3.5 Joukkolainat

(447) Kaikki otokseen valitut yritykset saivat etuutta etuuskohtelun mukaisesta rahoituksesta joukkolainojen muodossa.

a) Julkisina eliminä toimivat valtion omistamat laitokset

(448) Kiinassa joukkolainamarkkinoiden toimijat ovat käytännössä samoja yksikköjä kuin lainamarkkinoilla toimivat. Yritysten, jotka haluavat laskea liikkeeseen joukkolainoja, on käytettävä merkintätakuun antajana toimivan rahoituslaitoksen palveluja. Merkintätakuun antaja järjestää joukkolainan liikkeeseenlaskun ja ehdottaa korkoa, jolla joukkolaina esitetään sijoittajille. Merkintätakuun antajat ovat samoja valtion omistamia pankkeja, jotka myös tarjoavat etuuskohtelun mukaisia lainoja (ks. 3.4.2 jakso). Myös joukkolainoja ostavat sijoittajat ovat pääasiassa kiinalaisia (valtion omistamia) pankkeja, koska yli 95 prosenttia kaikesta joukkolainojen kaupasta käydään pankkien välisillä markkinoilla ([106]).

([105]) www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

([106]) Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). *FAQ: China's Bond Market, first half 2015*. Ks. myös http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here (sivustolla käyty 16.11.2016).

(449) Näille rahoituslaitoksille on ominaista valtion vahva läsnäolo (ks. 3.4.1.1 jakso), ja Kiinan viranomaisilla on mahdollisuus harjoittaa merkittävää vaikutusvaltaa niihin nähden.

(450) Yleistä lainsäädäntökehystä, joissa nämä rahoituslaitokset toimivat ja joka kuvattiin 3.4.1 jaksossa, sovelletaan myös joukkolainoihin. Joukkolainoihin sovelletaan myös seuraavia sääntelyasiakirjoja:

1) Kiinan kansantasavallan laki arvopapereista, tarkistettu ja hyväksytty Kiinan kansantasavallan 10. kansankongressin pysyvän komitean 18. kokouksessa 27.10.2005 ja voimassa 1.1.2006 (tämänhetkinen versio annettu 31.8.2014), jäljempänä 'arvopaperilaki';

2) Yritysjoukkolainojen liikkeeseenlaskua ja kauppaa koskevat hallinnolliset toimenpiteet, Kiinan valtion arvopaperiviranomaisen määräys nro 113, 15.1.2015;

3) Kiinan keskuspankin toimenpiteet rahoitusalan ulkopuolisten yritysten velkarahoitusinstrumenttien hallinnosta pankkien välisillä joukkolainamarkkinoilla, Kiinan keskuspankin määräys [2008] nro 12, 9.4.2008;

4) Yritysjoukkolainojen hallintoa koskevat valtioneuvoston säännöt, 18.1.2011.

(451) Sääntelykehyksen mukaisesti joukkolainoja ei voida laskea liikkeeseen eikä niillä voida käydä kauppaa vapaasti Kiinassa. Jokaisen joukkolainan liikkeeseenlasku edellyttää valtion viranomaisten, kuten Kiinan keskuspankin, NDRC:n tai CSRC:n, hyväksyntää joukkolainan ja liikkeeseenlaskijan tyypistä riippuen. Yritysjoukkolainojen hallintoa koskevien valtioneuvoston sääntöjen mukaan yritysjoukkolainojen liikkeeseenlaskulle on lisäksi vuotuiset kiintiöt.

(452) Arvopaperilain 16 §:n mukaan joukkolainojen julkisen liikkeeseenlaskun on täytettävä seuraavat edellytykset: "hankittujen varojen sijoittamisessa on noudatettava valtion teollisuuspolitiikkaa" ja "hankitut varat on käytettävä todennettuun tarkoitukseen". Yritysjoukkolainojen hallintoa koskevien sääntöjen 12 §:ssä toistetaan, että hankittujen varojen käyttötarkoituksen on oltava valtion teollisuuspolitiikan mukainen.

(453) Yritysjoukkolainojen liikkeeseenlaskua ja kauppaa koskevien hallinnollisten toimenpiteiden mukaisesti vain tiettyjä joukkolainoja, jotka täyttävät tiukat laatuvaatimukset, kuten AAA-luottoluokitus, voidaan tarjota julkiseen liikkeeseenlaskuun. Useimmat joukkolainat lasketaan sen vuoksi yksityisesti liikkeeseen nk. kokeneille sijoittajille, jotka CSRC on hyväksynyt ja jotka ovat käytännössä kiinalaisia yhteisösijoittajia.

(454) Yritysjoukkolainojen korot eivät määräydy vapaasti, koska yritysjoukkolainojen hallintoa koskevien sääntöjen 18 §:n mukaan "yritysjoukkolainoista tarjottu korko saa olla enintään 40 prosenttia korosta, jonka pankit maksavat yksityishenkilöille määräaikaistalletuksista, joilla on sama maturiteetti".

(455) Komissio hankki konkreettista näyttöä merkityksellisestä määräysvallasta tutkimalla tosiasiallisia joukkolainojen liikkeeseenlaskuja. Se tarkasteli sen vuoksi oikeudellista ympäristöä (ks. 450–454) yhdessä tutkimuksen konkreettisten havaintojen kanssa.

(456) Tarkastuskäynneillä kävi ilmi, että otokseen valitut kaksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää laskivat yleensä liikkeeseen joukkolainoja koroilla, jotka olivat lähellä Kiinan keskuspankin viitekorkoja, riippumatta yritysten taloudellisesta ja luottoriskitilanteesta.

(457) Käytännössä joukkolainojen korkoihin vaikuttaa luottoluokitus, samoin kuin lainoihin. Paikalliset luottoluokitusmarkkinat ovat kuitenkin vääristyneet ja luottoluokitukset ovat epäluotettavia, kuten 279–285 kappaleessa selitetään. Tätä osoittaa se, että otokseen valittujen yritysten liikkeeseen laskemien joukkolainojen tarjousesitteet ja luottoluokitusraportit eivät vastanneet yritysten tosiasiallista tilannetta.

(458) Yhdessä tapauksessa esimerkiksi joukkolainan yksityiskohtaisessa tarjousesitteessä varoitettiin, että yrityksen voittotasot olivat laskeneet, merkittävä osuus nettovarallisuudesta oli pantattu sisäisiä rahoitustakuita varten, lyhytaikaisen velan takaisinmaksu aiheutti suurta painetta ja yritys oli suunnitellut joitakin laajoja pääomavaltaisia hankkeita, vaikka sen velkasuhde oli jo korkea. Tämän jälkeen raportissa kuitenkin annettiin liikkeeseenlaskijalle AA+-luottoluokitus.

(459) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että otokseen valittujen yritysten joukkolainojen liikkeeseenlaskun järjestävät kiinalaiset rahoituslaitokset ovat perusasetuksen 3 artiklassa ja 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä tai viranomaisten valtuuttamia tai määräämiä, kuten 3.4.1.5 ja 3.4.1.6 jaksossa selitetään. Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille koitui lisäksi etuutta, koska joukkolaina laskettiin liikkeeseen koroilla, jotka alittivat niiden tosiasiallista riskiprofiilia vastaavat markkinakorot.

b) Erityisyys

(460) Komissio katsoi, että etuuskohtelun mukainen rahoitus joukkolainojen kautta on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska joukkolainoja ei voida laskea liikkeeseen ilman valtion viranomaisten hyväksyntää ja Kiinan arvopaperilaissa todetaan, että joukkolainojen liikkeeseenlaskussa on noudatettava valtion teollisuuspolitiikkaa. Lasikuitukankaiden tuotannonalaa pidetään keskeisenä/strategisena tuotannonalana, kuten 140–177 kappaleessa jo todetaan.

c) Etuuden laskeminen

(461) Koska joukkolainat ovat käytännössä vain erään tyyppinen velkainstrumentti, kuten lainat, ja koska lainojen laskentamenetelmä jo perustuu joukkolainakoriin, komissio päätti noudattaa 3.4.2 jaksossa kuvattua lainojen laskentamenetelmää. Tämä tarkoittaa sitä, että Yhdysvaltojen AA- ja BB-luokiteltujen saman pituisten yritysjoukkolainojen suhteellista erotusta sovelletaan Kiinan keskuspankin julkaisemiin viitekorkoihin ja näin määritetään markkinapohjainen joukkolainojen korko, jota sitten verrattaan yrityksen tosiasiallisesti maksamaan korkoon etuuden määrittämiseksi.

(462) Komissio totesi, että jotkin yritykset laskivat liikkeelle joukkolainoja velkojen uudelleenjärjestelyä varten (ks. 291 kappale). Komissio katsoi näissä tapauksissa, että kyseisten yritysten taloudellinen tila on heikompi kuin tilinpäätöksestä voisi ensi silmäyksellä päätellä ja että niillä on lyhyt- ja pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyvä lisäriski, kuten 3.4.2.2 jaksossa todetaan. Voidakseen ottaa huomioon pankkien suuremman altistumisen riskeille komissio siirtyi pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja mukautti suhteellista rahoitusmarginaalia koskevia laskelmia niiden rahoituksen, myös joukkolainojen, osalta vertaamalla Yhdysvaltojen AA-luokiteltuja ja B-luokiteltuja yritysjoukkolainoja.

3.4.3.6 Etuuskohtelun mukaista rahoitusta koskeva päätelmä: muut rahoitustyypit

(463) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikki otokseen valitut vientiä harjoittavien tuottajien ryhmät saivat tutkimusajanjaksolla etua etuuskohtelun mukaisesta rahoituksesta pankkivekseleiden ja joukkolainojen muodossa ja että kaksi otokseen valittua yritystä sai etua etuuskohtelun mukaisesta rahoituksesta pääomasijoitusten muodossa. Kun otetaan huomioon taloudellisen tuen olemassaolo, vientiä harjoittaville tuottajille koitunut etuus ja tuen erityisyys, komissio piti näitä etuuskohtelun mukaisen rahoituksen tyyppejä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana tukena.

(464) Koska CNBM ei toiminut yhteistyössä, CNBM:n tasolla etuuskohtelun mukaisesta muun tyyppisestä rahoituksesta koitunut etuus vahvistettiin käyttämällä edeltävissä jaksoissa selitettyä menetelmää, jota sovellettiin yrityksen vuoden 2018 vuosikertomuksessa julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, kuten joukkolainojen liikkeellelaskua ja velkojen määrää koskeviin tietoihin.

(465) Otokseen valituille yritysryhmille edellä kuvatun etuuskohtelun mukaisen rahoituksen osalta vahvistettu tukiprosentti tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Etuuskohtelun mukainen rahoitus: muut rahoitustyypit

Yritys/Ryhmä	Tuen kokonaismäärä
Yuntianhua-ryhmä	6,92 %
CNBM-ryhmä	10,61 %

3.5 **Etuuskohtelun mukaiset vakuutukset: vientiluottovakuutukset**

(466) Valituksen tekijä väitti, että Sinosure tarjoaa muiden palvelujen ohessa lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vientiluottovakuutuksia, sijoitusvakuutuksia ja takaussitoumuksia edullisin ehdoin kannustetuille tuotannonaloille. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n hiljattain toteuttaman tutkimuksen mukaan Kiinan huipputeknologiateollisuus, jonka osa lasikuitukankaiden tuotannonala on, sai kaikista Sinosuren antamista vientiluottovakuutuksista 21 prosenttia ([107]). Lisäksi Sinosure on omaksunut aktiivisen roolin Made in China 2025 -aloitteen toteuttamisessa ohjaamalla yrityksiä käyttämään kansallisia luottoresursseja, toteuttamaan tieteellisiä ja teknisiä innovaatioita ja uudistamaan teknologiaa sekä auttamalla ulkomaille suuntautuneita yrityksiä parantamaan kilpailukykyään globaaleilla markkinoilla ([108]).

a) Oikeusperusta

1) Kauppaministeriön ja Sinosuren yhdessä antama ilmoitus kaupan edistämisstrategian täytäntöönpanosta tieteen ja teknologian avulla hyödyntämällä vientiluottovakuutusta (Shang Ji Fa [2004] nro 368);

2) nk. 840-suunnitelma, joka sisältyy 27 päivänä toukokuuta 2009 annettuun valtioneuvoston ilmoitukseen;

3) valtioneuvoston antama ilmoitus strategisen päätöksen kohteena olevien uusien tuotannonalojen vauhdittamisen edistämisestä ja kehittämisestä (Guo Fa [2010] No. 32, 18.10.2010) ja sen täytäntöönpano-ohjeet (Guo Fa [2011] No. 310, 21.10.2011);

4) ilmoitus vuoden 2006 Kiinan huipputeknologian alan tuotteiden vientiluettelon julkaisemisesta, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nro 16.

5) ilmoitus tiede- ja teknologiaministeriön ohjeellisesta luettelosta Kiinan huipputeknologian vientituotteista, G.K.B.J. [2009] nro 61, 9.10.2009.

b) Tutkimuksen havainnot

(467) Kahdella otokseen valitulla yritysryhmällä oli vientiluottovakuutussopimus Sinosuren kanssa tutkimusajanjaksolla.

(468) Sinosure ei toimittanut pyydettyjä asiakirjoja, jotka koskivat sen ohjaus- ja hallintojärjestelmää, kuten vuosikertomusta tai yhtiöjärjestystä, kuten 201 kappaleessa todetaan.

(469) Sinosure ei myöskään toimittanut tarkempia tietoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle tarjotusta vientiluottovakuutuksesta, vakuutusmaksujen suuruudesta eikä vientiluottovakuutuksiin liittyvän liiketoimintansa kannattavuudesta, kuten 200 kappaleessa todetaan.

(470) Sen vuoksi komission oli täydennettävä toimitettuja tietoja käytettävissä olevilla tiedoilla.

(471) Aiemmissa tukien vastaisissa tutkimuksissa ([109]) saatujen tietojen mukaan Sinosure on valtion omistama vakuutusyritys, jonka valtio on perustanut ja jota se tukee, ja sen tarkoituksena on tukea Kiinan ulkomaankaupan kehittämistä ja yhteistyötä. Yritys on 100-prosenttisesti valtion omistuksessa. Sillä on johtokunta ja hallintoneuvosto. Valtiolla on valtuudet nimittää ja erottaa yrityksen ylin johto. Näiden tietojen perusteella komissio päätteli, että on olemassa virallisia aihetodisteita valtion harjoittamasta määräysvallasta Sinosureen nähden.

(472) Komissio hankki lisätietoja siitä, harjoittivatko Kiinan viranomaiset merkittävää määräysvaltaa Sinosuressa lasikuitukankaiden tuotannonalan osalta. Tähän liittyen komissio totesi, että Kiinan uuden ja huipputeknologian alan tuotteiden vientiluettelossa esitetään nimenomaisesti lasikuitutuotteet, mukaan luettuna lasikuitukankaat, vientiä varten kannustettavina tuotteina ([110]).

([107]) OECD:n tutkimus, Chinese export credit policies and programmes, s. 7, 32 kohta.
([108]) Ks. Sinosuren verkkosivusto, Company profile, Supporting "Made in China".
([109]) Ks. renkaita koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7, johdanto-osan 429 kappale.
([110]) Uuden ja huipputeknologian alan tuotteiden vientiluettelo, nro 531–545.

(473) Lisäksi kaupan edistämisstrategian täytäntöönpanoa tieteen ja teknologian avulla hyödyntämällä vientiluottovakuutusta koskevan ilmoituksen mukaan Sinosuren olisi lisättävä tukeaan keskeisille tuotannonaloille ja tuotteille vahvistamalla yleistä tukea uuden ja huipputeknologian tuotteiden viennille. Sen olisi keskityttävä liiketoiminnassaan uusien materiaalien kaltaisiin tuotannonaloihin ja muihin Kiinan uuden ja huipputeknologian alan tuotteiden vientiluettelossa lueteltuihin uuden ja huipputeknologian alan tuotannonaloihin ja tarjottava kattavaa tukea, siltä osin kuin on kyse vakuutusten merkintään liittyvistä menettelyistä, limiittien hyväksynnästä, hakemusten käsittelynopeudesta ja hinnan joustavuudesta. Hinnan joustavuuteen liittyen sen olisi annettava tuotteille enimmäismääräinen alennus vakuutusmaksusta luottovakuutusyrityksen tarjoaman vaihtelun rajoissa. Lasikuitukankaiden tuotannonala sisältyy yleisempään luokkaan ”uudet materiaalit”, kuten 148 ja 162 kappaleessa mainitaan. Lisäksi Sinosuren vuoden 2017 vuosikertomuksessa todetaan, että Sinosure on vakuuttanut aktiivisesti strategisten uusien tuotannonalojen, kuten uusien materiaalien, liiketoimia ([111]).

(474) Tämän perusteella komissio päätteli, että Kiinan viranomaiset ovat luoneet sääntelykehyksen, jota Kiinan viranomaisten nimittämien ja sille vastuussa olevien johtajien ja valvojien on noudatettava. Näin ollen Kiinan viranomaiset hyödynsivät sääntelykehystä ja harjoittivat merkityksellistä määräysvaltaa Sinosuressa.

(475) Komissio hankki konkreettista näyttöä merkityksellisestä määräysvallasta tutkimalla tosiasiallisia vakuutussopimuksia. Tarkastuskäynnin aikana Sinosure väitti, että käytännössä sen vakuutusmaksut olivat markkinasuuntautuneita ja perustuivat riskinarvioinnin periaatteisiin. Mitään erityisiä esimerkkejä lasikuitukankaiden tuotannonalasta tai otokseen valituista yrityksistä ei kuitenkaan esitetty.

(476) Konkreettisen näytön puutteessa komissio tarkasteli Sinosuren käyttäytymistä vakuutusten tarjoajana otokseen valituille yrityksille. Käyttäytyminen oli ristiriidassa sen virallisen näkemyksen kanssa, sillä käytännössä se ei toiminut markkinaperiaatteiden mukaisesti.

(477) Verrattuaan maksettuja kokonaiskorvauksia ja vakuutettuja kokonaismääriä Sinosuren vuotta 2017 koskevasta vuosikertomuksesta ([112]) saatujen tietojen perusteella komissio päätteli, että Sinosuren olisi veloitettava keskimäärin 0,26 prosenttia vakuutetusta määrästä vakuutusmaksuna kattaakseen korvausten kustannukset (edes ottamatta huomioon yleiskustannuksia). Käytännössä otokseen valittujen yritysten maksamat vakuutusmaksut olivat kuitenkin paljon pienemmät kuin vähimmäismaksu, joka olisi tarvittu operatiivisten kustannusten kattamiseksi.

(478) Lisäksi komissio totesi, että jotkin vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua Sinosurelle maksettujen vientiluottovakuutusmaksujen osittaisesta tai täydellisestä palauttamisesta.

(479) Sen vuoksi komissio päätteli, että Sinosure panee täytäntöön edellä esitettyä lainsäädäntökehystä suorittaessaan viranomaistehtäviä lasikuitukankaiden sektorilla. Sinosure toimi julkisena elimenä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti. Lisäksi otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille koitui etuutta, koska vakuutus tarjottiin alle vähimmäismaksun, jonka Sinosure tarvitsisi operatiivisten kustannusten kattamiseksi.

(480) Komissio vahvisti myös, että vientivakuutusohjelman nojalla tarjotut tuet ovat erityisiä, koska niitä ei voi saada ilman vientiä, joten ne ovat vientituloksesta riippuvaisia perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

c) Tuen määrän laskeminen

(481) Tarkastuskäynnin aikana Sinosure totesi, että markkinoilla on viisi toimijaa eikä sillä ole tietoja omasta markkinaosuudestaan. Aiemmassa tukien vastaisessa tutkimuksessa, jonka tutkimusajanjakso oli 1 päivän heinäkuuta 2016 ja 30 päivän kesäkuuta 2017 välillä ([113]), Sinosuren osuus Kiinan vientivakuutusten markkinoista oli kuitenkin 90 prosenttia eli sillä oli hallitseva markkina-asema. Komissio ei löytänyt markkinoihin perustuvaa kotimaista vakuutusmaksua. Aiempien tukien vastaisten tutkimusten mukaisesti komissio käytti tämän vuoksi asianmukaisinta ulkoista vertailuarvoa, josta oli helposti saatavilla tietoja, eli Yhdysvaltojen Export-Import Bank -pankin vakuutusmaksuja, joita se sovelsi muihin kuin rahoituslaitoksiin OECD-maihin vientiä varten.

([111]) Sinosuren vuosikertomus 2017, s. 6.
([112]) Sinosuren vuosikertomus 2017, s. 20.
([113]) Ks. renkaita koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7, johdanto-osan 427 kappale.

(482) Tutkimusajanjaksolla tehtyjä vientivakuutusmaksujen palautuksia pidettiin avustuksena. Koska ei ollut näyttöä yrityksille aiheutuneista lisäkustannuksista, joiden osalta olisi tarvittu oikaisua, etuus laskettiin tutkimusajanjaksolla saadun palautuksen kokonaismäärästä.

(483) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille tässä järjestelmässä vahvistettu tukiprosentti tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Etuuskohtelun mukainen rahoitus ja vakuutukset: vientiluottovakuutukset

Yritys/Ryhmä	Tukiprosentti
Yuntianhua-ryhmä	0,43 %
CNBM-ryhmä	0,23 %

3.6 **Valtion tarjoamat tavarat riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan**

3.6.1 *Raaka-aineet riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan*

(484) Koska tutkimuksen kohteena olevat yritysryhmät olivat vertikaalisesti integroituneita, komissio sisällytti tärkeimmät raaka-ainetoimittajat tutkimukseen, ja näiden etuyhteydessä olevien tavarantoimittajien saamat tuet on sisällytetty kutakin tukijärjestelmää koskeviin laskelmiin.

(485) Komissio ei löytänyt riittävää näyttöä, joka olisi tukenut väitettä, jonka mukaan etuyhteydettömät toimittajat olisivat toimittaneet tavaroita lasikuitukankaiden tuottajille riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

3.6.2 *Maankäyttöoikeudet*

(486) Kiinassa maan omistaa joko valtio tai yhteisö (kollektiivi), joka muodostuu kylistä tai kunnista, ennen kuin maan omistus- tai käyttöoikeus patentoidaan tai myönnetään yritykselle tai yksittäiselle omistajalle. Kaupunkialueilla kaikki tontit omistaa valtio ja maaseudulla kylät tai kunnat.

(487) Kiinan perustuslain ja maaoikeuden mukaan yritykset ja yksityishenkilöt voivat kuitenkin ostaa maankäyttöoikeuksia. Teollisuusmaan osalta vuokra-aika on yleensä 50 vuotta, ja sitä voidaan jatkaa toisella 50 vuodella.

(488) Kiinan viranomaisten mukaan Kiinan kansantasavallan varallisuuslain 137 §:n mukaan ”teollisuustoimintaan, liiketoimintaan, huvitoimintaan tai kaupalliseen majoitustoimintaan käytetyn maan sekä useamman kuin kahden käyttäjän käyttöön tarkoitetun maan käyttöoikeudet on myönnettävä huutokaupan, tarjouspyynnön tai muun julkisen tarjousmenettelyn perusteella”. Lisäksi Kiinan viranomaiset viittaavat valtion omistaman maan käyttöoikeuksien myöntämisestä ja siirtämisestä kaupunkialueilla koskevien Kiinan kansantasavallan väliaikaisten säännösten 3 §:ään. Kyseisen artiklan mukaan ”kaikki yritykset, yhtiöt, muut organisaatiot ja yksityishenkilöt Kiinan kansantasavallassa tai sen ulkopuolella voivat hankkia maankäyttöoikeuksia, ellei laissa toisin määrätä, ja harjoittaa maan kehittämistä, hyödyntämistä ja hallintaa näiden säännösten mukaisesti”.

(489) Kiinan viranomaisten mukaan Kiinan maamarkkinat ovat vapaat ja teollisuusyritykset maksavat maan vuokrasta markkinahinnan.

a) Oikeusperusta

(490) Maankäyttöoikeuksia koskevat säännökset kuuluvat Kiinan kansantasavallan maanhallintolain piiriin. Myös seuraavat asiakirjat muodostavat osan oikeusperustaa:

1) Kiinan kansantasavallan varallisuuslaki (Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 62);

2) Kiinan kansantasavallan maanhallintalaki (Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 28);

3) Kiinan kansantasavallan laki kaupunkien kiinteistöhallinnosta (Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 18);

4) Kiinan kansantasavallan väliaikaiset säännökset valtion omistaman maan käyttöoikeuksien myöntämisestä ja siirtämisestä kaupunkialueilla (Kiinan kansantasavallan valtioneuvoston asetus nro 55);

5) Kiinan kansantasavallan maanhallintolain täytäntöönpanoa koskeva asetus (Kiinan kansantasavallan valtioneuvoston määräys [2014] nro 653);

6) Valtion omistaman rakennusmaan käyttöoikeuksien myöntämistä tarjousten, huutokauppojen ja hintanoteerausten kautta koskevat säännökset (CSRC:n ilmoitus nro 39);

7) Valtioneuvoston ilmoitus maankäytön valvonnan vahvistamiseen liittyvistä seikoista (Guo Fa (2006) nro 31).

b) Tutkimuksen havainnot

(491) Valtion omistaman rakennusmaan käyttöoikeuksien myöntämistä tarjousten, huutokauppojen ja hintanoteerausten kautta koskevien säännösten 10 §:n mukaan paikalliset viranomaiset päättävät maan hinnoista vain joka kolmas vuosi päivitettävän kaupunkien maa-alueita koskevan arviointijärjestelmän ja valtion teollisuuspolitiikan mukaisesti.

(492) Tarkastuskäynnin aikana Kiinan viranomaiset totesivat, että valtiovarainministeriö antoi toukokuussa 2019 ohjeita teollisuusmaan käytöstä, jotta markkinatoimijoilla olisi paremmat tiedot maankäyttöoikeuksista ja jotta varmistettaisiin markkinoiden tarpeita vastaava tarjonta. Näissä ohjeissa todetaan, että tarkoituksena on luoda tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta kaikki markkinatoimijat saisivat samoilla ehdoilla käyttöönsä teollisuusmaata. Näitä ohjeita ei kuitenkaan sovellettu tutkimusajanjaksolla eikä silloin, kun otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat hankkivat maankäyttöoikeudet.

(493) Aiemmissa tutkimuksissa komissio totesi, että maankäyttöoikeuksista Kiinassa maksetut hinnat eivät edusta tarjonnan ja kysynnän mukaan vapaasti määräytyviä markkinahintoja, koska katsottiin, että huutokauppajärjestelmä on epäselvä ja läpinäkymätön ja toimii huonosti käytännössä ja että viranomaiset päättivät hinnoista mielivaltaisesti. Kuten edellä olevassa kappaleessa todetaan, viranomaiset päättivät hinnoista kaupunkien maa-alueita koskevan arviointijärjestelmän mukaisesti, jossa niitä ohjeistetaan ottamaan teollisuusmaan hintoja asettaessaan huomioon myös teollisuuspolitiikka.

(494) Tässä tutkimuksessa tilanteen ei havaittu muuttuneen merkittävästi. Komissio totesi muun muassa, että vain jotkin otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista olivat tehneet tarjouksen maankäyttöoikeuksistaan tai osallistuneet vastaavaan julkiseen tarjousmenettelyyn, myös vastikään hankittujen maankäyttöoikeuksien osalta. Useimpien otokseen valittujen yritysten maankäyttöoikeudet olivat myöntäneet paikallisviranomaiset neuvotelluilla hinnoilla.

(495) Komissio totesi, että kaupunkien maa-alueen seurantajärjestelmän lisäksi käytössä on maankäytön dynaaminen seurantajärjestelmä. Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin aurinkopaneeleihin sovellettavien toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa ([114]) komissio totesi näiden hintojen olevan korkeammat kuin vähimmäisviitehinnat, jotka asetetaan kaupunkialueiden arviointijärjestelmässä ja joita paikallisviranomaiset käyttävät, koska jäljempänä mainittuja päivitetään vain kolmen vuoden välein, kun taas dynaamiset seurantahinnat päivitetään neljännesvuosittain. Ei ollut kuitenkaan mitään viitteitä siitä, että maan hinnat perustuisivat dynaamisiin seurantahintoihin. Kiinan viranomaiset vahvistivat aurinkopaneeleihin liittyvän tutkimuksen aikana, että kaupunkien maan hintojen dynaaminen seurantajärjestelmä seuraa maan hintatasojen heilahteluja tietyillä alueilla (eli 105 kaupungissa) Kiinassa ja sen tarkoituksena on arvioida maan hintojen kehitystä. Tarjouskilpailuissa ja huutokaupoissa käytettävät lähtöhinnat perustuvat kuitenkin maanarviointijärjestelmässä vahvistettuihin vertailuarvoihin. Sama tilanne päti edelleen tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi tässä tapauksessa useimmat otokseen valitut yritysryhmät saivat tonttinsa siirtämisen kautta.

([114]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/366 (aurinkopaneelit) (EUVL L 56, 3.3.2017, s. 1); johdanto-osan 421 ja 425 kappale.

(496) Komissio totesi tonteista, jotka saatiin tarjousmenettelyn kautta, että kussakin tapauksessa oli vain yksi tarjouksen tekijä tonttia kohti ja että maksettu hinta vastasi tarjousmenettelyn lähtöhintaa. Koska huutokauppamenettelystä ei ollut tarkempia lisätietoja, ei ollut varmaa, että alkuperäinen hinta oli asetettu riippumattomasti ja että se vastasi maankäyttöoikeuksien markkina-arvoa.

(497) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että tarjouskilpailumekanismissa lopulta saatu hinta ei kuvasta pelkästään hintaa, jolla myyjä on halukas myymään, tai alustavaa hintaa, jolla tarjous tehdään, vaan myös hintaa, jonka ostajat ovat halukkaita maksamaan, ja että lopulta tämän mekanismin kautta saatu hinta kuvastaa sekä kysyntää että tarjontaa. Jos tarjouskilpailumenettelyn päättymisen jälkeen loppuhintaa vastaa tarjousprosessin aloitushintaa, tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että hinta kuvastaa sen hetkistä kysyntää ja tarjontaa. Komissio oli Kiinan viranomaisten kanssa samaa mieltä kuvatuista tarjouskilpailumekanismin perusperiaatteista mutta huomautti, että mekanismi voi toimia vain, jos tietyllä tontilla on useita tarjoajia. Komissio ei kuitenkaan löytänyt tässä tutkimuksessa eikä aiemmissakaan tutkimuksissa yhtään tapausta, jossa maa-alueesta olisi tehnyt tarjouksen useampi kuin yksi tarjoaja ja jossa olisi voitu todeta kysynnän ja tarjonnan vuorovaikutus. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(498) Komissio totesi myös, että jotkin yritykset saivat maankäyttöoikeuksista maksamistaan hinnoista paikallisviranomaisilta korvauksia. Lisäksi jotkin CNBM-ryhmän yritysten saamat maankäyttöoikeudet oli maksettava vasta monen vuoden kuluttua maan käyttöön ottamisesta.

(499) Edellä esitetty näyttö on vastoin Kiinan viranomaisten väitteitä, joiden mukaan maankäyttöoikeuksista Kiinassa maksetut hinnat edustavat tarjonnan ja kysynnän mukaan vapaasti määräytyviä markkinahintoja.

c) Päätelmä

(500) Tutkimuksen havainnot osoittavat, ettei maankäyttöoikeuksien hankkimista koskeva tilanne Kiinassa ole avoin ja että viranomaiset asettavat hinnat mielivaltaisesti.

(501) Sen vuoksi Kiinan viranomaisten tarjoamia maankäyttöoikeuksia olisi pidettävä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaisena tukena hyödykkeiden tarjoamisen muodossa, ja siitä on koitunut etua vastaanottaville yrityksille. Kuten 491–499 kappaleessa selitetään, Kiinassa ei ole toimivia maamarkkinoita, ja ulkoisten vertailuarvojen käyttö (ks. 506–515 kappale) osoittaa, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien maankäyttöoikeuksista maksamat summat ovat huomattavasti alle tavanomaisten markkinahintojen.

(502) Koska teollisuusmaan käyttöoikeuksien saaminen on helpompaa tietyn teollisuusalan yrityksille, komissio katsoi, että paikallisten viranomaisten on otettava valtion teollisuuspolitiikka huomioon hintoja määrittäessään (ks. 493 kappale). Mainitussa teollisuuspolitiikassa lasikuitukankaiden tuotannonala luokitellaan kannustettavaksi tuotannonalaksi ([115]). Lisäksi valtioneuvoston päätöksessä nro 40 edellytetään, että viranomaisten on varmistettava, että kannustettaville teollisuudenaloille annetaan maankäyttöoikeuksia. Päätöksen nro 40 18 §:ssä todetaan selvästi, että ”rajoitetut” tuotannonalat eivät voi saada maankäyttöoikeuksia. Tästä seuraa, että tuki on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, sillä vain tiettyjen tuotannonalojen, tässä tapauksessa lasikuitukankaiden alan, yrityksille annetaan mahdollisuus hankkia teollisuusmaata edullisesti ja viranomaisten käytännöt alalla ovat epäselviä ja läpinäkymättömiä.

(503) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset toistivat 3.1 jaksossa esitetyt huomautukset myös maankäyttöoikeuksien osalta ja totesivat, että yhdellään asiakirjoista, joihin komissio viittasi, ei ollut suoraa yhteyttä lasikuitukankaisiin eikä yhdessään niistä rajoitettu väitettyä etuuskohtelun mukaista maankäyttöoikeuksien tarjoamista tiettyihin yrityksiin. Myöskään valtioneuvoston päätöksessä nro 40 ei mainita, että viranomaisten on varmistettava, että kannustettaville teollisuudenaloille annetaan maankäyttöoikeuksia.

([115]) Ks. 3.1 jakso.

(504) Komissio viittasi vastauksessaan jo 3.1 jaksossa esitettyihin väitteisiin ja toi esiin, että lasikuitukankaiden tuotannonala on kuin onkin kannustettava tuotannonala. Lisäksi valtioneuvoston päätöksen nro 40 XII §:ssä mainitaan, että teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo on tärkeä viiteasiakirja, jossa annetaan ohjeita investointeihin, viranomaisten harjoittamaan investointihankkeiden hallinnointiin sekä vero-, luotto-, *maankäyttö-* (kursivointi lisätty) sekä tuonti- ja vientipolitiikan muotoiluun ja toteuttamiseen. Lisäksi päätöksen nro 40 johdannossa todetaan, että kaikkien asiaan liittyvien yksikköjen on vauhditettava vero-, luotto-, *maankäyttö-* (kursivointi lisätty) sekä tuonti- ja vientipolitiikan muotoiluun ja muuttamiseen liittyviä toimiaan ja tiivistettävä koordinointia teollisuuspolitiikan kanssa, jotta voidaan parantaa entisestään teollisuuden rakennemuutosta edistävää poliittista järjestelmää. Päätöksen nro 40 XVIII §:ssä sitä vastoin todetaan, että rajoitettavaan luokkaan kuuluvien tuotannonalojen osalta investointeja hallinnoivat yksiköt ei saa tutkia, hyväksyä tai kirjata hankkeita, rahoituslaitokset eivät saa myöntää lainaa *eivätkä maankäytöstä*, kaupunkisuunnittelusta ja rakentamisesta, ympäristönsuojelusta, laadunvalvonnasta, palontorjunnasta, tullista, teollisuudesta ja kaupasta *vastaavat muut yksiköt saa toteuttaa asiaankuuluvia menettelyjä* (kursivointi lisätty). Näin ollen kannustettaviin tuotannonaloihin sovellettavan teollisuuspolitiikan ja maankäyttöpolitiikan välillä on selvä yhteys. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väitteet hylättiin.

(505) Näin ollen komissio piti tätä tukea tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana.

d) Tuen määrän laskeminen

(506) Aiempien tutkimusten ([116]) tavoin ja perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan ii alakohdan mukaisesti ulkoisena vertailuarvona käytettiin Taiwanin, Penghun, Kinmenin ja Matsun erillisen tullialueen, jäljempänä 'Kiinan Taipei', maan hintoja ([117]). Vastaanottajille koitunut etu lasketaan ottaen huomioon kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan maankäyttöoikeuksista tosiasiallisesti maksaman summan (eli sopimuksessa mainitun tosiasiallisen hinnan ja tarvittaessa sopimuksessa mainitun hinnan, josta on vähennetty paikallisviranomaisten palautukset/avustukset) ja Kiinan Taipein vertailuarvon perusteella normaalisti maksettavaksi tulevan summan välinen erotus.

(507) Komissio pitää Kiinan Taipeita soveltuvana ulkoisena vertailuarvona seuraavista syistä:

— talouskehityksen, BKT:n ja taloudellisen rakenteen toisiaan vastaava taso Kiinan Taipeissa ja suurimmassa osassa niistä Kiinan maakunnista ja kaupungeista, joissa otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ovat sijoittautuneina,

— Kiinan ja Kiinan Taipein fyysinen läheisyys,

— teollisen infrastruktuurin korkea taso sekä Kiinan Taipeissa että monissa Kiinan maakunnissa,

— tiiviit taloudelliset siteet ja rajat ylittävä kauppa Kiinan Taipein ja Kiinan välillä,

— samanlainen korkea väestöntiheys monissa Kiinan maakunnissa ja Kiinan Taipeissa,

— vertailuarvon muodostamiseen käytetyn maan tyypin ja liiketoimien samanlaisuus Kiinan Taipeissa ja Kiinassa ja

— Kiinan Taipein ja Kiinan samanlaiset väestörakenteelliset sekä kielelliset ja kulttuurilliset piirteet.

(508) Aiemmissa tutkimuksissa ([118]) sovelletun menetelmän mukaisesti komissio käytti laskelmissaan Kiinan Taipeille vahvistettua keskimääräistä maan hintaa neliömetriä kohti oikaistuna inflaatiolla ja BKT:n kehityksellä maankäyttöoikeuksia koskevien sopimusten tekopäivästä lukien. Teollisuuskäyttöön tarkoitetun maan hintoja koskevat tiedot vuodelta 2015 saatiin Taiwanin talousministeriön teollisuusviraston verkkosivustolta ([119]). Aiempien vuosien hintoja oikaistiin Taiwanin osalta inflaatioasteen ja asukaskohtaisen BKT:n kehityksen perusteella nykyhintoina Yhdysvaltojen dollareina (saatu Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n vuoden 2015 julkaisusta).

([116]) Ks. muun muassa neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 452/2011 (EUVL L 128, 14.5.2011, s. 18) (päällystetty hienopaperi), neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2013/215 (EUVL L 73, 15.3.2013, s. 16) (orgaanisella aineella pinnoitetut teräslevyt), komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/366 (EUVL L 56, 3.3.2017, s. 1) (aurinkopaneelit), neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1379/2014 (EUVL L 367, 23.12.2014, s. 22) (lasikuitufilamentti), komission täytäntöönpanopäätös 2014/918/EU (EUVL L 360, 17.12.2014, s. 65) (polyesterikatkokuidut).

([117]) Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi tämän asiassa T-444/11 Gold East Paper and Gold Huacheng Paper v. neuvosto, unionin yleinen tuomioistuimen tuomio, 11. syyskuuta 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

([118]) Ks. johdanto-osan 499 kappale.

([119]) http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action

(509) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet väittivät, että Kiinan Taipei ei ollut soveltuvat ulkoinen vertailuarvo. Yksi osapuoli ehdotti Intian käyttämistä Kiinan Taipein sijaan seuraavista syistä:

— teollisuusmaan hintoja on kerätty monilta eri teollisuusalueilta Biharin, Maharashtran ja Tamil Nadun osavaltioista,

— nämä kolme osavaltiota ovat erittäin teollistuneita ja niiden taloudellisen kehityksen taso on korkea ja teollinen infrastruktuuri samanlainen kuin Kiinassa,

— nämä kolme osavaltiota ovat maantieteellisesti lähellä toisiaan ja Kiinaa,

— Intian ja Kiinan välillä on vakiintuneet taloudelliset suhteet ja rajatylittävää kauppaa,

— kyseisten 22 kaupungin väestötiheys on samanlainen kuin kiinalaisissa teollisuuskaupungeissa,

— sekä Kiinalla ja Intialla on valtavasti tyhjiä maa-alueita tulevaa käyttöä varten, toisin kuin Taiwanissa, joka on saari,

— teollisuusmaan hintoihin liittyvät tiedot Intiassa ovat julkisesti saatavilla.

(510) Osapuolen väitteessä jätettiin kuitenkin huomiotta eräs merkittävä tekijä analyysissä eli näiden provinssien taloudellisen kehityksen taso. Julkisten lähteiden mukaan BKT asukasta kohden näissä Intian osavaltioissa on paljon alempi kuin kaupungeissa/provinsseissa, joissa vientiä harjoittavat tuottajat sijaitsevat. Kolmesta mainitusta osavaltiosta Maharastrassa ([120]) BKT asukasta kohden on korkein, mutta se oli vain 3 000 USD vuosina 2018–2019, kun taas Zhejiangin provinssissa ([121]). (valituksen tekijän vertailua varten käyttämä provinssi) BKT oli 14 907 USD vuonna 2018 Edellä esitetty ja 507 kappaleessa luetellut tekijät huomioon ottaen tämä väite oli hylättävä.

(511) Lisäksi Kiinan viranomaiset totesivat, että tässä tapauksessa olisi käytettävä maan sisäisiä hintoja, koska myös yksityiset yritykset vuokraavat tai siirtävät maankäyttöoikeuksia Kiinassa eivätkä Kiinan viranomaiset ole ainoa markkinatoimija. Väitteen tarkastelemiseksi komission olisi ensin määritettävä yksityisten toimijoiden maamarkkinoiden luonne ja koko verrattuna valtion hoitamiin markkinoihin samoin kuin mahdollinen keskus- ja paikallisviranomaisten puuttuminen toimintaan väitetysti yksityisillä maamarkkinoilla. Saatavilla olisi lisäksi oltava kattavia ja ajantasaisia tietoja liiketoimien hinnoittelusta. Kiinan viranomaiset eivät kuitenkaan toimittaneet mitään tilastoja tai tietoja, jotta komissio olisi voinut tarkastella ehdotusta, eikä komissio löytänyt myöskään mitään julkisesti saatavilla olevia tietoja aiheesta. Lisäksi vaikka tällaisia tietoja saataisiinkin, ne koskisivat vain toissijaisia siirtomarkkinoita, koska ensisijaisilla markkinoilla on vain yksi toimija (Kiinan viranomaiset suorittavat aina maankäyttöoikeuksien alkuperäisen myöntämisen). Ensisijaisilla markkinoilla tapahtuva maankäyttöoikeuksien alkuperäinen myöntäminen 50 vuodeksi eroaa toissijaisilla markkinoilla tapahtuvasta vuokraamisesta, jonka keston pitäisi yleensä olla paljon lyhyempi tai siihen pitäisi ainakin sisältyä erilaisia uudelleenarviointi- ja päättymislausekkeita. Sen vuoksi komissio tukeutui edelleen tietoihin, jotka olivat saatavilla ensisijaisista markkinoista, jotka ovat tutkimuksen kohteena tässä tapauksessa.

(512) Kiinan viranomaiset väittivät, että jos komissio päättää käyttää ulkoista vertailuarvoa, sen pitäisi tehdä oikaisu, jossa otetaan huomioon asukastiheys, joka vaikuttaa kysyntään ja näin ollen hintoihin. Vuosien 2015 ja 2018 välillä Kiinan Taipein asukastiheys oli 4,4 kertaa niin suuri kuin Kiinan. Kiinan asukastiheys vuosina 2015–2018 oli noin 147 henkeä/km^2, kun se oli Kiinan Taipeissa samalla kaudella noin 650 henkeä/km^2. Maan tilannetta ja hintoja näissä kahdessa maassa ei näin ollen voida verrata.

([120]) https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra
([121]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(513) Komissio kuitenkin huomautti, että Kiinan viranomaiset vertasivat asukastiheyslukuja koko maan tasolla. Kun tarkastellaan lähemmin asukastiheyttä vientiä harjoittavien tuottajien sijaintipaikoissa, asukastiheysluvut ovat itse asiassa melko samanlaiset. Esimerkiksi Zhejiangin asukastiheys oli 560 henkeä/km^2 kohti vuonna 2018 ja Shandongin asukastiheys 640 henkeä/km^2 ([122]). Sen vuoksi komissio ei pitänyt oikaisua perusteltuna.

(514) Kiinan viranomaiset pyysivät myös komissiota toimittamaan lisätietoja maan ja liiketoimien tyypeistä, joita käytettiin vertailuarvon muodostamiseen (ks. 507 kappale). Komissio toi esiin, että molemmissa tapauksissa liiketoimet koskivat teollisuusalueilla sijaitsevaa tietyn suuruista teollisuusmaata.

(515) Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuen määrä on jaettu tutkimusajanjaksolle käyttäen tavanomaista teolliseen käyttöön tarkoitettujen maankäyttöoikeuksien käyttöaikaa eli 50:tä vuotta. Tämä määrä on sen jälkeen jaettu asiaankuuluvien yritysten tutkimusajanjakson kokonaisliikevaihdolle, koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(516) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä väitti, että maankäyttöoikeuksia koskevassa sopimuksessa käytetty arvo oli kirjattu virheellisesti. Komissio hyväksyi tämän ja korjasi arvon vastaavasti.

(517) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että yksi maankäyttöoikeuksia koskeva sopimus olisi poistettava, koska se oli saatu tutkimusajanjakson jälkeen. Lisäksi vuonna 2018 ostetuista maankäyttöoikeuksista koitunut etuus olisi laskettava suhteessa tutkimusajanjaksoon. CNBM-ryhmä totesi myös, että erään toisen tontin osalta, jonka etuyhteydessä oleva yritys oli ostanut vuonna 1998 ja jonka vientiä harjoittava tuottaja oli saanut vuonna 2004, komission olisi pitänyt käyttää vuoden 2004 liiketoimen tietoja etuuden laskemiseksi. Komissio hylkäsi ensimmäisen väitteen, koska kyseisten maankäyttöoikeuksien ostosopimus oli allekirjoitettu jo vuonna 2018 ja omistusoikeus oli näin ollen siirtynyt yritykselle tutkimusajanjakson aikana. Komissio hyväksyi toisen suhteellista laskentaa koskevan väitteen ja oikaisi etuuslaskelmia vastaavasti kaikkien sellaisten yritysten osalta, jotka olivat ostaneet maankäyttöoikeuksia vuonna 2018. Viimeinen väite hylättiin, koska vuodelta 2004 peräisin oleva liiketoimi koski yrityksen sisäistä siirtoa, eikä näin ollen kuvastanut todellista arvoa, jolla ryhmä alun perin maan hankki.

(518) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä vahvisti, että komission olisi pitänyt käyttää etuuksia koskevien laskelmien lähtökohtana päivämäärää, jona maa-alueet saatiin. Kuten edellisessä kappaleessa todettiin, maan omistajuus vastaavine oikeuksineen ja velvollisuuksineen oli kuitenkin jo siirtynyt yritykselle ostosopimuksen päivämääränä. Lisäksi maan hinta, jonka perusteella etuus lasketaan, määritettiin ostosopimuksessa. Tämän vuoksi yrityksen väitteet hylättiin.

(519) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille tässä järjestelmässä vahvistettu tukiprosentti tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Maankäyttöoikeuksien tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

Yritys/Ryhmä	Tukiprosentti
Yuntianhua-ryhmä	4,08 %
CNBM-ryhmä	3,63 %

3.7 **Valtion saamatta tai kantamatta jäänyt tulo**

3.7.1 *Sähkön tarjoaminen alennetuilla hinnoilla*

(520) Kaikki otokseen valitut yritykset ostivat tarvitsemansa sähkön.

([122]) https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang

(521) Samojen otokseen valittujen yritysten sähkön ostohinnat noudattivat suurille teollisuusasiakkaille provinssin tasolla virallisesti vahvistettua hintatasoa. Kuten aiemmissa tutkimuksissa ([123]) todettiin, tästä tasosta ei koitunut suurille teollisuusasiakkaille erityistä etua. Komissio kuitenkin vahvisti, että kahteen otokseen valittuun ryhmään kuuluvat tutkimuksen kohteena olevat yritykset saivat etua sähkökustannustensa vähennyksistä tai palautuksista avustusten muodossa.

a) Oikeusperusta

— Kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission ja kansallisen energiaviraston yleiskirje markkinasuuntautuneen sähkökaupan aktiivisesta edistämisestä ja kauppamekanismin parantamisesta edelleen, Fa Gua Yun Xing [2018] nro 1027, 16.7.2018;

— Useat sähkökauppajärjestelmän uudistamisen syventämistä koskevat Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean ja valtioneuvoston lausunnot (Zhong Fa [2015] nro 9);

— Shandongin talous- ja tietotekniikkakomitean asiakirja, ilmoitus energiamarkkinoiden rakentamiseen liittyvistä pyrkimyksistä vuonna 2017, LJXDL [2017] nro 93;

— Kansallisen energiahallinnon Shandongin valvontavirasto, ilmoitus suoraa sähkökauppaa koskevien vuoden 2017 sääntöjen muuttamisesta, LJNSC [2017] nro 36.

b) Tutkimuksen havainnot

(522) Komissio totesi, että jotkin keskeiset suuret teolliset sähkön käyttäjät saavat ostaa sähköä suoraan sähköntuottajilta sen sijaan, että ne ostaisivat sähköä verkosta, joko allekirjoittamalla suoran ostosopimuksen tai osallistumalla markkinasuuntautuneeseen sähkökauppajärjestelmään. Joillakin otokseen valituilla yrityksillä oli tällainen suora sähkönostosopimus tai ne voivat osallistua markkinasuuntautuneeseen sähkökauppajärjestelmään tutkimusajanjakson aikana. Useimmissa tutkimuksen kohteena olleissa yrityksissä tällaisten sopimusten/kauppajärjestelmien perusteella saadut hinnat olivat alemmat kuin provinssin tasolla suurille teollisuusasiakkaille sovitut kiinteät hinnat.

(523) Kaikilla suurilla teollisuusasiakkailla ei ole tällä hetkellä mahdollisuutta tehdä suoria sopimuksia tai osallistua markkinasuuntautuneeseen sähkökauppajärjestelmään. Valtakunnallisella tasolla sähkökauppajärjestelmän uudistamisen syventämistä koskevissa Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean ja valtioneuvoston lausunnoissa täsmennetään muun muassa, että yritykset, jotka eivät noudata kansallista teollisuuspolitiikkaa ja joiden tuotteet ja prosessit kuuluvat poistettaviin, eivät saa osallistua suoriin liiketoimiin ([124]).

(524) Käytännössä suoraa sähkökauppaa harjoittavat provinssit. Yritysten on haettava provinssin viranomaisilta hyväksyntä, jotta ne voivat osallistua suoraa sähkönmyyntiä koskevaan pilottijärjestelyyn, ja niiden on täytettävä tietyt kriteerit.

(525) Esimerkiksi Shandongin provinssissa kansallisen energiahallinnon Shandongin valvontaviraston ilmoituksessa suoraa sähkökauppaa koskevien vuoden 2017 sääntöjen muuttamisesta todetaan, että ”suoraan sähkökauppaan osallistuvat käyttäjät vahvistetaan vuoden 2017 kriteerien mukaisesti, jotka Shandongin talous- ja tietotekniikkakomissio on hyväksynyt. Suoraan sähkökauppaan osallistumiseksi sähköä myyvien yritysten on esitettävä rekisteröintihakemus Shandongin sähkökaupasta vastaavalle keskukselle, ja ne voivat osallistua suoraan sähkökauppaan, kun keskus on tarkastanut hakemuksen ja julkaissut sen.” Tätä varten laaditaan luettelo yrityksistä, jotka voivat osallistua markkinasuuntautuneeseen sähkökauppajärjestelmään, ja ne ilmoitetaan Shandongin talous- ja tietotekniikkakomission julkaisemalla ilmoituksella ([125]).

([123]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 215/2013, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2013, tasoitustullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen orgaanisella aineella pinnoitettujen terästuotteiden tuonnissa (EUVL L 73, 15.3.2013, s. 16); johdanto-osan 182 kappale.
Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 451/2011, annettu 6 päivänä toukokuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan päällystetyn hienopaperin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 128, 14.5.2011, s. 1).

([124]) Useat sähkökauppajärjestelmän uudistamisen syventämistä koskevat Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean ja valtioneuvoston lausunnot (Zhong Fa [2015] nro 9).

([125]) Esimerkiksi Shandongin talous- ja tietotekniikkakomission ilmoitus suorien sähköliiketoimien pilottikäyttäjien luettelosta vuonna 2015, L.J.X.D.L [2015] nro 9, ja Shandongin talous- ja tietotekniikkakomission ilmoitus suorien sähköliiketoimien pilottikäyttäjien luettelosta vuonna 2017, L.J.X.D.L. [2017] nro 117.

(526) Joidenkin yritysten osalta ei ole tosiasiallista markkinoihin perustuvaa neuvottelu- tai tarjouskilpailumenettelyä, koska suorilla sopimuksilla ostetut määrät eivät perustu todelliseen tarjontaan ja kysyntään. Sähkön tuottajat ja käyttäjät eivät voi vapaasti myydä tai ostaa kaikkea sähköään suoraan. Niitä rajoittavat määrälliset kiintiöt, jotka paikallisviranomaiset niille myöntävät.

(527) Vaikka hinnat on tarkoitus neuvotella suoraan sähkön tuottajien ja käyttäjien tai välityspalveluyritysten välillä, yrityksille lähetettävät laskut tulevat edelleen valtion verkkoyhtiöltä. Esimerkiksi kansallisen energiahallinnon Shandongin valvontaviraston ilmoituksessa suoraa sähkökauppaa koskevien vuoden 2017 sääntöjen muuttamisesta todetaan, että ”valtion verkkoon kuuluva Shandongin sähkövoimayritys veloittaa maksun sähkön suorasta kaupasta” ja että ”valtion verkkoon kuuluva Shandongin sähkövoimayritys lähettää alv-laskut käyttäjille ja sähköntuotantoyrityksille”.

(528) Kaikki allekirjoitetut suoria ostoja koskevat sopimukset on toimitettava paikallisviranomaisille arkistoitavaksi.

(529) Kiinan viranomaiset antoivat vuonna 2018 kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission ja kansallisen energiaviraston yleiskirjeen markkinasuuntautuneen sähkökaupan aktiivisesta edistämisestä ja kauppamekanismin parantamisesta edelleen (Fa Gai Yun Xing [2018] nro 1027). Komissio kuitenkin totesi, että lainsäädäntö annettiin tutkimusajanjakson aikana eikä sitä ole vielä pantu täytäntöön. Vaikka yleiskirjeellä pyritään lisäämään suorien liiketoimien määrää sähkömarkkinoilla, siinä kuitenkin mainitaan nimenomaisesti tietyt tuotannonalat, mukaan luettuna rakennusmateriaalien tuotannonala ja huipputeknologian alan tuotannonalat, tuettavina tuotannonaloina, jotka saavat etua sähkömarkkinoiden vapauttamisesta. Yleiskirjeessä todetaan erityisesti, että ”kannustetaan käyttäjiä, joiden vuotuinen sähkönkulutus on yli 5 miljoonaa kWh, hoitamaan sähköön liittyvät liiketoimet suoraan sähköntuotantoyritysten kanssa. Vuonna 2018 sähköntuotantosuunnitelmat hiili-, rauta- ja terästeollisuuden, eirautametallien teollisuuden, rakennusmateriaalien ja muiden neljän tuotannonalan alalla vapautetaan”. Lisäksi yleiskirjeessä tuodaan esiin, että ”kannustetaan kehittyviä tuotannonaloja, jolla on suurta lisäarvoa, kuten huipputeknologiaan, internetiin, massadataan ja korkealaatuiseen valmistusteollisuuteen liittyvät alat, sekä yrityksiä, joilla on erityisetuja ja -ominaisuuksia ja huipputeknologiasisältöä, osallistumaan liiketoimiin, jotka on vapautettu jännitetasoa ja sähkönkulutusta koskevista rajoituksista”.

(530) Näin ollen lainsäädännön mukaan suoria liiketoimia sähkömarkkinoilla sovelletaan valikoivasti tiettyihin tuotannonaloihin, kuten rakennusmateriaalien ja huipputeknologian alaan. Valikoivan soveltamisen tuloksena valtio soveltaa edullisempia sähkön hintoja näitä tuotannonaloja edustaviin yrityksiin.

c) Päätelmä

(531) Komissio katsoi, että kyseinen alennettu sähkön hinta on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea, koska asianomaisille yrityksille koituu etua Kiinan viranomaisten (eli sähköverkon operaattorin) menettämien tulojen muodossa. Tuensaajan saama etuus on sähkönhinnan säästö, koska sähkö tarjottiin alle tavanomaisten verkkohintojen, jotka muut sellaiset suuret teolliset käyttäjät maksavat, joilla ei ole mahdollisuutta suoriin ostoihin. Tuki on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska lainsäädännössä rajoitetaan järjestelmän soveltaminen vain yrityksiin, joiden toiminta on tiettyjen valtion määrittelemien teollisuuspolitiikan tavoitteiden mukaista ja joiden tuotteita tai prosesseja ei ole suljettu pois soveltamisalasta.

(532) Näin ollen komissio päätteli, että tukijärjestelmä oli käytössä tutkimusajanjaksolla ja että se on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

(533) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio ei ollut osoittanut, että sähköä väitetysti alemmilla hinnoilla toimittavat tahot eli sähkön tuottajat ja valtion sähköverkkoyhtiöt ovat julkisia elimiä tai että viranomaiset valtuuttavat tai määräävät niitä.

(534) Komissio huomautti, että kuten 523–528 kappaleessa selitetään, valtio määrittää suoran sähkökauppajärjestelmän ja ehdot, joiden mukaisesti yritykset saavat osallistua siihen, ja provinssit huolehtivat täytäntöönpanosta. Yritysten on saatava provinssin viranomaisten hyväksyntä voidakseen osallistua suoraa sähkönmyyntiä koskevaan pilottijärjestelyyn. Vaikka hinnat on tarkoitus neuvotella suoraan sähkön tuottajien ja käyttäjien tai välityspalveluyritysten välillä, yrityksille lähetettävät laskut tulevat edelleen valtion verkkoyhtiöltä, kuten 527 kappaleessa todetaan. Kun otetaan huomioon, että suoran sähkökauppajärjestelmän suunnittelusta ja valvonnasta vastaa valtio ja täytäntöönpanosta provinssin viranomaiset, komissio päätteli, että julkiset elimet vahvistavat neuvotellut alennetut hinnat. Tämän vuoksi Kiinan viranomaisten väite hylättiin.

(535) Kiinan viranomaiset katsoivat lisäksi, että komissio ei pystynyt osoittamaan, miten sähkön tarjoaminen väitetysti alennetuilla hinnoilla on erityistä tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Kiinan viranomaiset väittivät, että sähkökauppajärjestelmän uudistamisen syventämistä koskevissa Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean ja valtioneuvoston lausunnoissa, joihin komission viittasi, ei rajata väitettyä tukea tiettyihin yrityksiin, koska lausunnot eivät ole pakottavia vaan vain suuntaa-antavia. Kiinan viranomaiset katsoivat myös, että komission väite erityisyydestä on epäjohdonmukainen, koska komissio totesi yhtäältä, että lasikuitukankaiden tuotannonala on kannustettava tuotannonala, ja toisaalta, että vain jotkin otokseen valitut yritykset kykenivät osallistumaan suoraan sähkökauppajärjestelmään.

(536) Kaikilla suurilla teollisuusasiakkailla ei ole tällä hetkellä mahdollisuutta tehdä suoria sopimuksia tai osallistua markkinasuuntautuneeseen sähkökauppajärjestelmään, kuten 523 kappaleessa todetaan. Yritysten on haettava provinssin viranomaisilta hyväksyntä, jotta ne voivat osallistua suoraa sähkönmyyntiä koskevaan pilottijärjestelyyn, ja niiden on täytettävä tietyt kriteerit, esimerkiksi oltava kansallisen teollisuuspolitiikan mukaisia. Se, että sähkökauppajärjestelmän uudistamisen syventämistä koskevat Kiinan kommunistisen puolueen keskuskomitean ja valtioneuvoston lausunnot eivät ehkä ole oikeudellisesti pakottavia, ei ole merkityksellistä, koska tutkimuksessa kävi ilmi, että vain tietyt yritykset on hyväksytty osallistumaan suoraan sähkökauppajärjestelmään ja ne ovat siten saaneet etua alennetuista sähkön hinnoista. Lisäksi se, että yritysten on saatava erityinen hyväksyntä voidakseen hyödyntää alennettuja sähkön hintoja, viittaa siihen, että järjestelmä on erityinen. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(537) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi CNBM-ryhmään kuuluvista yrityksistä kiisti komission päätelmän, jonka mukaan siitä, että jotkin yritykset hyväksytään osallistumaan ”markkinasuuntautuneeseen sähköjärjestelmään” ja ne voivat ostaa sähköä suoraan sähköntoimittajilta valtion sähköverkon sijaan, aiheutuisi Kiinan viranomaisille ”menetettyä tuloa”. Kyseinen asianomainen osapuoli huomautti, että perusasetuksen 3 artiklassa määritellään tueksi ”valtion saamatta tai kantamatta jäänyt tulo”, ja koska Kiinan viranomaiset eivät nimenomaisesti jälleenmyyneet sähköä vientiä harjoittaville tuottajille valtion sähköverkon kautta, Kiinan viranomaisille ei ollut kertymässäkään tuloa valtion sähköverkon käyttämisestä.

(538) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Vaikka hinnat on tarkoitus neuvotella suoraan sähkön tuottajien ja käyttäjien tai välityspalveluyritysten välillä, yrityksille lähetettävät laskut tulevat edelleen aina valtion verkkoyhtiöltä, kuten 527 kappaleessa jo todetaan. Sen vuoksi komissio päätteli 534 kappaleessa, että koska suoran sähkökauppajärjestelmän suunnittelusta ja valvonnasta vastaa valtio ja täytäntöönpanosta provinssin viranomaiset ja koska laskut lähettää valtion verkkoyhtiö, julkiset elimet vahvistavat neuvotellut alennetut sähkön hinnat. Näin ollen soveltamalla valikoivasti alempia sähkön hintoja tiettyihin teollisiin käyttäjiin, kun kaikkiin teollisiin käyttäjiin sovellettavat virallisesti määritetyt hinnat ovat korkeampia, valtio ei kerää valtion sähköverkkoyhtiön välityksellä sähkön myynnistä tuloja virallisesti vahvistettujen hintojen tasolla. Tätä käytäntöä voidaan pitää perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettuna ”valtion saamatta tai kantamatta jääneenä tulona”. Näin ollen tämä väite hylättiin.

d) Tuen määrän laskeminen

(539) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Etu laskettiin normaalin verkkohinnan mukaisesti maksettavan sähkön kokonaishinnan ja alennetun hinnan mukaisesti maksetun sähkön kokonaishinnan erotuksena.

(540) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille tässä järjestelmässä vahvistettu tukiprosentti tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Sähkön tarjoaminen alennetuilla hinnoilla

Yritys/Ryhmä	Tukiprosentti
Yuntianhua-ryhmä	0,05 %
CNBM-ryhmä	0,28 %

3.7.2 *Veroja koskevat vapautus- ja helpotusohjelmat*

3.7.2.1 Uuden ja huipputeknologian alan yritysten yritystuloveroedut

(541) Kiinan kansantasavallan yritystuloverolain ([126]) mukaan uuden ja huipputeknologian alan yritysten, joille valtion on annettava keskeistä tukea, tuloverokanta on 15 prosenttia normaalin 25 prosentin sijaan.

a) Oikeusperusta

(542) Ohjelman oikeusperusta on yritystuloverolain 28 § ja Kiinan yritystuloverolain täytäntöönpanosääntöjen ([127]) 93 § sekä seuraavat:

— Tiede- ja teknologiaministeriön, valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon yleiskirje huipputeknologian alan yritysten tunnustamista koskevien hallinnollisten toimenpiteiden tarkistamisesta ja antamisesta, G.K.F.H. [2016] nro 32;

— Tiede- ja teknologiaministeriön, valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitus uuden ja huipputeknologian alan yritysten hallinnon tunnustamista koskevien ohjeiden tarkistamisesta, painamisesta ja antamisesta, G.K.F.H. [2016] nro 195;

— Valtion verohallinnon ilmoitus [2017] nro 24 etuuskohtelun mukaisen tuloveropolitiikan soveltamisesta huipputeknologiayrityksiin; ja

— NDRC:n, tiede- ja teknologiaministeriön, kauppaministeriön ja teollis- ja tekijänoikeuksien kansallisen viraston antamat huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevat suuntaviivat (2011).

b) Tutkimuksen havainnot

(543) Yritykset, joihin verovähennyksiä voidaan soveltaa, ovat osa tiettyjä valtion tukemia uuden ja huipputeknologian aloja ja valtion tukemien huipputeknologian alojen nykyisiä prioriteettialoja, jotka on lueteltu huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevissa suuntaviivoissa. Näissä suuntaviivoissa mainitaan selvästi prioriteettialan lasiin liittyvä valmistusteknologia ja keskeiset raaka-aineet, mukaan luettuna lasikuitukankaat.

([126]) Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 23.
([127]) Kiinan kansantasavallan yritystuloverolain täytäntöönpanoasetus (annettu valtioneuvoston määräyksellä nro 512, 6.12.2007; muutettu valtioneuvoston päätöksellä joidenkin hallinnollisten määräysten muuttamisesta, valtioneuvoston määräys nro 714, 23.4.2019).

(544) Jotta yritykset voisivat saada verovähennyksen, niiden on täytettävä lisäksi seuraavat kriteerit:

— myyntituloista tietty osuus on varattava tutkimus- ja kehitystyömenoihin;

— yrityksen kokonaistuloista tietyn osuuden on tultava huipputeknologiasta/tuotteista/palveluista saaduista tuloista; ja

— yrityksen kaikista työntekijöistä tietyn osuuden on oltava teknistä henkilöstöä.

(545) Toimenpiteestä etua saavien yritysten on täytettävä veroilmoitus ja sen liitteet. Edun täsmällinen määrä sisältyy veroilmoitukseen.

(546) Komissio katsoo, että kyseinen verovähennys on perusasetuksen 3 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea, koska asianomaisille yrityksille koituu etua Kiinan viranomaisten menettämien tulojen muodossa.

(547) Edunsaajien saama etu on sama kuin tämän ohjelman kautta saatu verosäästö. Tuki on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska lainsäädännössä rajoitetaan järjestelmän soveltaminen vain yrityksiin, jotka toimivat tietyillä valtion määrittelemillä huipputeknologian prioriteettialoilla, kuten jotkin keskeiset teknologia-alat lasikuitukankaiden sektorilla.

(548) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että erityistalousalueilla sijaitsevien yritysten etuoikeudet uuden ja huipputeknologian alan yrityksille eivät ole erityisiä, koska lainsäädännössä, jonka nojalla ohjelma toimii, vahvistetaan selvästi objektiiviset tukikelpoisuuskriteerit ([128]) ja niitä sovelletaan automaattisesti, eli viranomaisilla ei ole harkintavaltaa tämän erityisen verokannan vahvistamiseen, kun tukikelpoisuuden edellytykset täyttyvät. Kiinan viranomaiset viittasivat tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen alaviitteeseen 2, jonka mukaan tukikelpoisuusperusteita pidetään objektiivisina, jos ne ovat puolueettomia, eivät suosi tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella, ovat luonteeltaan taloudellisia ja niitä sovelletaan horisontaalisesti. Kiinan viranomaiset katsoivat, että tämä pätee tähän etuuskohtelun mukaista verokantaa koskeviin tukikelpoisuusperusteisiin, koska alempaa verokantaa voidaan soveltaa kaikkiin yrityksiin eikä siinä suosita tiettyjä yrityksiä muiden kustannuksella, koska yritykset kaikilta talouden eri sektoreilta voiva saada uuden ja huipputeknologian alan sertifikaatin. Lisäksi Kiinan viranomaiset viittasivat unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon asiassa T-586/14 (Xinyi PV products v. komissio ([129])), jossa selitettiin, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ”[…] myöntäneet mainittuja etuja harkinnanvaraisesti, vaan silloin, kun niiden objektiiviset myöntämisedellytykset täyttyivät eli kun kyseessä oleva yritys kuului korkean teknologian alalle […]. Joka tapauksessa Corporate income tax law of the People's Republic of Chinan (Kiinan kansantasavallan yritystuloverotuksesta annettu laki) 28 §:stä ja sen soveltamissääntöjen 93 §:stä ilmenee, että kantajan kaltaisille korkean teknologian alan yrityksille – komissio ei kiistä sen olevan tällainen – myönnetyt veroedut ovat tällaisia veroetuja vain, jos tietyt objektiiviset edellytykset täyttyvät; näitä ovat ne, että kyseessä olevat yritykset toimivat pitkälle kehittyneen uuden teknologian alalla, että ne ovat teollisoikeuksien haltijoita, että niiden tuotteet tai palvelut kuuluvat valtion erityisesti tukevien korkean teknologian aloille, että tutkimus- ja kehityskustannukset muodostavat tietyn prosenttiosuuden kokonaismenoista, että mainituista tuotteista tai palveluista saadut tulot muodostavat tietyn prosenttiosuuden niiden kokonaistuloista ja että niiden teknisten ammattihenkilöiden määrä edustaa tiettyä prosenttiosuutta kaikista niiden työntekijöistä.”

(549) Komissio oli eri mieltä Kiinan viranomaisten väitteistä seuraavista syistä. Kiinan yritystuloverolain IV luvussa on säännöksiä etuuskohtelun mukaisesta verotuksesta. Kiinan yritystuloverolain IV luvun johdantolauseena olevan 25 §:n mukaan valtio tarjoaa veroetuuksia yrityksille, jotka toimivat aloilla tai hankkeissa, joiden kehittämistä valtio erityisesti tukee tai kannustaa. Myös samaan lukuun kuuluvan 28 §:n mukaan uuden ja huipputeknologian alan yritysten, jotka tarvitsevat valtion erityistukea, tuloverokanta alennetaan 15 prosenttiin. Yritystuloverolain täytäntöönpanosääntöjen 93 §:ssä selvennetään, että

([128]) Uuden ja huipputeknologian alan yrityksen määrittämistä koskevat hallinnolliset toimenpiteet.

([129]) Asia T-586/14, unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) tuomio, 16.3.2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd v. Euroopan komissio, 70–71 kohta.

”yritystuloverolain 28 §:n 2 lausekkeessa tarkoitetuilla tärkeillä uuden ja huipputeknologian alan yrityksillä, joita valtion on tuettava, tarkoitetaan yrityksiä, jotka ovat keskeisten tekijänoikeuksien haltijoita ja täyttävät seuraavat edellytykset:

1. *yritys kuuluu valtion tukemien keskeisten uuden ja huipputeknologian alojen piiriin;*

2. *tutkimus- ja kehitysmenojen osuuden myyntituloista on oltava vähintään säädetyn suuruinen;*

3. *huipputeknologiasta/tuotteista/palveluista saatujen tulojen osuuden yrityksen kokonaistuloista on oltava vähintään säädetyn suuruinen;*

4. *teknisen henkilöstön osuuden yrityksen kaikista työntekijöistä on oltava vähintään säädetyn suuruinen;*

5. *muut huipputeknologian alan yritysten yksilöintiä koskevissa hallinnollisissa toimenpiteissä säädetyt edellytykset.”*

(550) Edellä esitetyissä säännöksissä täsmennetään selvästi, että alempi yritystuloverokanta on varattu ”tärkeille uuden ja huipputeknologian alan yrityksille, joita valtion on tuettava”, ”yrityksille, jotka ovat keskeisten tekijänoikeuksien haltijoita” sekä yrityksille, jotka täyttävät tietyt edellytykset, eli esimerkiksi ”yritys kuuluu valtion tukemien keskeisten uuden ja huipputeknologian alojen piiriin”.

(551) Valtion tukemat huipputeknologian alat on lueteltu huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevissa suuntaviivoissa, joissa selvästi mainitaan valmistusteknologia ja lasin keskeiset raaka-aineet, mukaan luettuna lasikuitukankaat, ensisijaisena alana (ks. 543 kappale).

(552) Koska alennettu yritystuloverokanta on varattu vain tärkeille uuden ja huipputeknologian alan yrityksille, joita valtion on tuettava ja jotka kuuluvat valtion tukemien keskeisten uuden ja huipputeknologian alojen piiriin, komissio päätteli, että toimenpidettä ei sovelleta objektiivisten perusteiden tai sellaisten edellytysten pohjalta, jotka eivät suosisi tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella. Tämä päätelmä saa vahvistusta siitä, että huipputeknologian kehittämisen keskeiset prioriteettialat ovat valikoima huipputeknologian alan tuotannonaloja tietyllä hetkellä sovellettavien prioriteettien mukaan, jotka todennäköisesti muuttuvat ajan mittaan. Sen vuoksi alennettuun yritystuloverokantaan sovellettavassa lainsäädännössä ei vahvisteta objektiivisia tukikelpoisuusperusteita, toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät.

(553) Tuomioistuimen asiassa T-586/14 antaman tuomion osalta komissio totesi, että tuomioistuin kumosi tuomion asiassa C-301/16 P ([130]) antamallaan tuomiolla. Lisäksi yleisen tuomioistuimen lausunto esitettiin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaan liittyen eli eri asiayhteydessä.

(554) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen komissio vahvisti toimenpiteen erityisyyden ja hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet.

c) Tuen määrän laskeminen

(555) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Etu laskettiin normaalin verokannan mukaisesti maksettavan kokonaisveron ja alennetun verokannan mukaisesti maksettavan kokonaisveron erotuksena.

(556) Tästä järjestelmästä saatu tuen määrä oli 0,88 prosenttia Yuntianhua-ryhmän osalta ja 2,98 prosenttia CNBM-ryhmän osalta.

3.7.2.2 Tutkimus- ja kehitysmenojen (T&K) yritystuloverovähennykset

(557) Tutkimus- ja kehitysmenojen (T&K) verovähennykset antavat yrityksille oikeuden T&K-toimien etuuskohtelun mukaiseen verotukseen tietyillä valtion määrittelemillä huipputeknologian prioriteettialoilla, kun T&K-menoissa saavutetaan tietty raja.

([130]) C-301/16 P, Euroopan komissio v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, unionin tuomioistuimen (toinen jaosto) tuomio, 28.2.2018.

(558) Uuden teknologian, uusien tuotteiden ja uusien taitojen kehittämisestä aiheutuneisiin T&K-menoihin, jotka eivät ole aineettomia hyödykkeitä ja jotka sisältyvät kuluvan kauden voittoihin ja tappioihin, sovelletaan ylimääräistä 50 prosentin alennusta sen jälkeen, kun ne on vähennetty kokonaisuudessaan tosiasiallisen tilanteen mukaisesti. Jos edellä mainitut T&K-menot ovat aineettomia hyödykkeitä, niihin sovelletaan kuoletusta, joka on 150 prosenttia aineettomien hyödykkeiden kustannuksista.

a) Oikeusperusta

(559) Ohjelman oikeusperusta on yritystuloverolain 30 §:n 1 momentti ja Kiinan yritystuloverolain täytäntöönpanosäännöt sekä seuraavat ilmoitukset:

— Valtiovarainministeriön, valtion verohallinnon ja tiede- ja teknologiaministeriön ilmoitus T&K-menojen ennakkoverovähennyksiä koskevien toimintatapojen parantamisesta (Cai Shui [2015] nro 119);

— Valtion verohallinnon ilmoitus [2015] nro 97 yritysten T&K-menojen ennakkoveron lisävähennyksiin liittyvää politiikkaa koskevista seikoista;

— Valtion verohallinnon ilmoitus [2017] nro 40 yritysten T&K-menojen ennakkoveron lisävähennysten laskentatavan koskevista seikoista; ja

— NDRC:n, tiede- ja teknologiaministeriön, kauppaministeriön ja teollis- ja tekijänoikeuksien kansallisen viraston antamat huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevat suuntaviivat (2011).

b) Tutkimuksen havainnot

(560) Aiempien tutkimusten ([131]) aikana komissio vahvisti, että uusi teknologia, uudet tuotteet ja uudet taidot, joihin verovähennyksiä voidaan soveltaa, ovat osa tiettyjä valtion tukemia huipputeknologian aloja ja valtion tukemien huipputeknologian alojen nykyisiä prioriteettialoja, jotka on lueteltu huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevissa suuntaviivoissa.

(561) Komissio katsoo, että kyseinen verovähennys on perusasetuksen 3 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea, koska asianomaisille yrityksille koituu etua Kiinan viranomaisten menettämien tulojen muodossa. Edunsaajien saama etu on sama kuin tämän ohjelman kautta saatu verosäästö. Tuki on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska lainsäädännössä rajoitetaan toimenpiteen soveltaminen vain yrityksiin, joille aiheutuu T&K-menoja tietyillä valtion määrittelemillä huipputeknologian prioriteettialoilla, kuten lasikuitukankaiden tuotannonalalla.

(562) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat, että T&K-menojen lisävähennysohjelma ei ole erityinen. Kiinan viranomaiset viittasivat tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, jonka mukaan erityisyydestä ei ole kysymys, jos myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka nojalla myöntävä viranomainen toimii, määrittelee objektiiviset perusteet tai ehdot, jotka määrittävät tuen saatavuuden ja suuruuden, edellyttäen että i) tukea saa automaattisesti, ii) perusteita ja ehtoja noudatetaan ehdottomasti ja iii) perusteet ja ehdot on lausuttu selkeästi julki laissa, määräyksessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, jotta todentaminen olisi mahdollista. Kiinan viranomaisten mukaan lainsäädännössä, jonka nojalla ohjelma toimii, määritetään tuen saatavuuden objektiiviset perusteet, joita sovelletaan automaattisesti. Toisin sanoen viranomaisilla ei ole harkintavaltaa tämän erityisen verokannan vahvistamiseen, kun tukikelpoisuuden edellytykset täyttyvät.

(563) Komissio viittasi Kiinan yritystuloverolain IV lukuun, joka sisältää säännöksiä etuuskohtelun mukaisesta verotuksesta. Kiinan yritystuloverolain IV luvun johdantolauseena olevan 25 §:n mukaan valtio tarjoaa veroetuuksia yrityksille, jotka toimivat aloilla tai hankkeissa, joiden kehittämistä valtio erityisesti tukee tai kannustaa. Samaan lukuun kuuluvan 30 §:n 1 momentin mukaan yrityksille uuden teknologian, uusien tuotteiden ja uusien taitojen kehittämisestä aiheutuneet ylimääräiset tutkimus- ja kehittämismenot voidaan vähentää, kun lasketaan verotettavaa tuloa. Yritystuloverolain täytäntöönpanosääntöjen 95 §:ssä selvennetään, mitä yritystuloverolain 30 §:n 1 momentissa säädetyillä uuden teknologian, uusien tuotteiden ja uusien taitojen kehittämisestä aiheutuneilla ylimääräisillä tutkimus- ja kehittämismenoilla tarkoitetaan.

([131]) Ks. alaviitteessä 7 siteeratut tutkimukset, jotka koskevat kuumavalssattuja levyvalmisteita (johdanto-osan 330 kappale) ja renkaita (johdanto-osan 521 kappale).

(564) Edellä mainituissa säännöksissä täsmennetään selvästi, että T&K-menojen lisävähennys on varattu yrityksille, jotka kehittävät uutta teknologiaa, uusia tuotteita ja uusia taitoja sekä toimivat aloilla tai hankkeissa, joiden kehittämistä valtio erityisesti tukee tai kannustaa.

(565) Kuten 560 kappaleessa todetaan, valtion tukemat uuden ja huipputeknologian alat ja valtion tukemien huipputeknologian alojen nykyiset prioriteettialat on lueteltu huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevissa suuntaviivoissa. Näissä suuntaviivoissa mainitaan selvästi lasiin liittyvä valmistusteknologia ja keskeiset raaka-aineet, mukaan luettuna lasikuitukankaat, prioriteettialana (ks. 543 kappale).

(566) Kun otetaan huomioon, että T&K-menojen lisävähennys on varattu vain yrityksille, jotka toimivat valtion erityisesti tukemilla tai kannustamilla tuotannonaloilla, jotka luetellaan huipputeknologian teollisen kehittämisen tuoreimpia keskeisiä prioriteettialoja koskevissa suuntaviivoissa, komissio päätteli, että toimenpidettä ei sovelleta objektiivisten perusteiden tai sellaisten edellytysten pohjalta, jotka eivät suosisi tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella (sitä ei sovelleta kaikkiin uuden ja huipputeknologian alan yrityksiinkään). Tämä päätelmä saa vahvistusta siitä, että huipputeknologian kehittämisen keskeiset prioriteettialat ovat valikoima huipputeknologian alan tuotannonaloja tietyllä hetkellä sovellettavien prioriteettien mukaan, jotka todennäköisesti muuttuvat ajan mittaan. T&K-menojen lisävähennykseen sovellettavassa lainsäädännössä ei vahvisteta objektiivisia tukikelpoisuusperusteita tai -edellytyksiä, toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät. Sen vuoksi komissio vahvisti toimenpiteen erityisyyden ja hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet.

c) Tuen määrän laskeminen

(567) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Etu laskettiin normaalin verokannan mukaisesti maksettavan kokonaisveron ja sen maksettavan kokonaisveron erotuksena, josta oli vähennetty ylimääräiset 50 prosenttia tosiasiallisista T&K-menoista.

(568) Tästä järjestelmästä saatu tuen määrä oli 1,06 prosenttia Yuntianhua-ryhmän osalta ja 0,17 prosenttia CNBM-ryhmän osalta.

3.7.2.3 Osinkojen vapautus valintakelpoisten kotimaisten yritysten välillä

(569) Kiinan yritystuloverolaki tarjoaa veroetuuksia yrityksille, jotka toimivat aloilla tai hankkeissa, joiden kehittämistä valtio erityisesti tukee tai kannustaa, ja ne vapautetaan verosta pääomasijoituksista saatavan tulon, kuten osinkojen ja bonusten, osalta valintakelpoisten kotimaisten yritysten välillä.

a) Oikeusperusta

(570) Ohjelman oikeusperusta on yritystuloverolain 26 §:n 2 momentti ja Kiinan yritystuloverolain täytäntöönpanosäännöt

b) Tutkimuksen havainnot

(571) Komissio totesi, että jotkin otokseen valittuihin ryhmiin kuuluvat yritykset sai vapautuksen osinkotuloveroista valintakelpoisten kotimaisten yritysten välillä.

(572) Kyselyvastauksessaan Kiinan viranomaiset väittivät, että järjestelmässä ei ole kyse tuesta, koska se liittyy voittoon verojen jälkeen ja vapautuksen tarkoituksena on välttää kaksinkertainen verotus, minkä vuoksi siitä ei koidu etuutta. Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että järjestelmä ei ole erityinen, koska sitä sovelletaan yleisesti ja yhtäläisesti objektiivisin perustein, koska kaikki kotimaiset yritykset Kiinassa voivat investoida muihin kotimaisiin yrityksiin ja saada vapautuksen verosta.

(573) Tältä osin viitataan yritysverotulolain 25 §:ään, joka kuuluu samaan lukuun kuin 26 §:n 2 momentti eli ”Luku IV – Etuuskohtelun mukainen veropolitiikka” ja toimii johdantona tälle luvulle. Sen mukaan valtio tarjoaa veroetuuksia yrityksille, jotka toimivat aloilla tai hankkeissa, joiden kehittämistä valtio erityisesti tukee tai kannustaa. Lisäksi 26 §:n 2 momentissa täsmennetään, että verovapautusta sovelletaan valintakelpoisten kotimaisten yritysten välillä tehdyistä pääomasijoituksista saatuun tuloon, mikä vaikuttaisi rajoittavan soveltamisalan vain tiettyihin kotimaisiin yrityksiin.

(574) Tällä perusteella ja aiempien tukien vastaisten tutkimusten ([132]) päätelmien mukaisesti katsotaan, että tällainen etuusveropolitiikka rajoittuu tiettyihin tuotannonaloihin ja hankkeisiin, eli tuotannonaloihin, joita valtio erityisesti tukee ja kannustaa, kuten lasikuitukankaiden tuotannonala, mikä vuoksi se on erityistä. Myös asiakirja-aineistoon sisältyvä näyttö osoittaa, että järjestelmästä etua saaneilla yrityksillä oli uuden ja huipputeknologian alan sertifikaatti. Edellä esitetyn perusteella Kiinan viranomaisten väitteet oli hylättävä.

(575) Komissio katsoo, että järjestelmässä on kyse perusasetuksen 3 artiklan 1 alakohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 alakohdan mukaisesta tuesta, koska asianomaisille yrityksille koituu etuutta valtion menettämien tulojen muodossa. Edunsaajien saama etu on sama kuin tämän ohjelman kautta saatu verosäästö. Tuki on erityistä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska lainsäädännössä rajoitetaan vapautuksen soveltaminen vain valintakelpoisiin kotimaisiin yrityksiin, joilla on valtion tuki ja joiden kehittämistä valtio kannustaa.

c) Tuen määrän laskeminen

(576) Komissio laski tuen määrän soveltamalla normaalia veroprosenttia osinkotuloon, joka on vähennetty verotettavasta tulosta.

(577) Tästä järjestelmästä saatu tuen määrä oli 0,02 prosenttia Yuntianhua-ryhmän osalta ja 2,10 prosenttia CNBM-ryhmän osalta.

3.7.2.4 Huipputeknologiayritysten käyttämiin laitteisiin sovelletut nopeutetut poistot

(578) Kiinan yritystuloverolain 32 §:n mukaan ”jos yrityksen käyttöomaisuuden nopeutetut poistot ovat tarpeen teknologian edistymisen tai muun syyn vuoksi, poistovuosien määrää voidaan vähentää tai voidaan soveltaa nopeutettua poistomenetelmää”.

a) Oikeusperusta

(579) Ohjelman oikeusperusta on yritystuloverolain 32 § ja Kiinan yritystuloverolain täytäntöönpanosäännöt sekä seuraavat ilmoitukset:

— Valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitus koneiden ja laitteiden vähennyspolitiikasta yritystuloverotarkoituksiin (Cai Shui [2018] nro 54);

— Valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitus käyttöomaisuuden nopeutettuihin poistoihin sovellettavan yritystuloveropolitiikan tarkentamisesta (Cai Shui [2014] nro 75); ja

— Valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitus käyttöomaisuuden nopeutettuihin poistoihin sovellettavan yritystuloveropolitiikan tarkentamisesta edelleen (Cai Shui [2015] nro 106).

b) Tutkimuksen havainnot

(580) Koneiden ja laitteiden vähennyspolitiikkaa yritystuloverotarkoituksiin (Cai Shui [2018] nro 54) koskevan ilmoituksen mukaan ”jos yrityksen hiljattain kaudella 1.1.2018–31.12.2020 ostaman koneen tai laitteen yksikköarvo on enintään 5 miljoonaa RMB:tä, yritys saa sisällyttää tämän arvon meneillään olevan kauden kustannuksiin ja menoihin kiinteämääräisenä, ja se voidaan vähentää sen verotettavasta tulosta eikä poistoja tarvitse enää laskea vuosittain”. Tämä lainsäädäntö ei ole tuotannonalakohtaista.

([132]) Ks. komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/72, annettu 17 päivänä tammikuuta 2019, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sähköpolkupyörien tuonnissa (EUVL L 16, 18.1.2019, s. 5).

(581) Mitä tulee käyttöomaisuuteen, jonka yksikköarvo on yli 5 miljoonaa RMB:tä, valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitusta käyttöomaisuuden nopeutettuihin poistoihin sovellettavan yritystuloveropolitiikan tarkentamisesta (Cai Shui [2014] nro 75) ja valtiovarainministeriön ja valtion verohallinnon ilmoitusta käyttöomaisuuden nopeutettuihin poistoihin sovellettavan yritystuloveropolitiikan tarkentamisesta edelleen (Cai Shui [2015] nro 106) sovelletaan edelleen. Näiden ilmoitusten mukaan yritysten ostamaan käyttöomaisuuteen kymmenellä keskeisellä tuotannonalalla voidaan soveltaa nopeutettua poistomenetelmää.

(582) Komissio vahvisti, että tutkimusajanjakson aikana otokseen valitut yritykset eivät olleet soveltaneet nopeutettuja poistoja käyttöomaisuuteen, joiden yksikköarvo oli yli 5 miljoonaa RMB:tä. Koska tähän käyttöomaisuuteen ei sovellettu ilmoitusta Cai Shui [2014] nro 75 eikä ilmoitusta Cai Shui [2015] nro 106, komissio totesi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet etua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavista tuista.

c) Päätelmä

(583) Komissio katsoi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet etua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavista tuista tämän ohjelman nojalla.

3.7.2.5 Maankäyttöä koskevat verovapautukset

(584) Yleensä maata kaupungeissa, maakuntien kunnissa, hallinnollisissa kunnissa ja teollisuus- tai kaivosalueilla käyttävät organisaatiot tai yksityishenkilöt maksavat kaupunkialueiden maankäyttöveroa. Maankäyttöveron kantavat paikalliset veroviranomaiset siellä, missä maata käytetään. Tietyt maaluokat on kuitenkin vapautettu maankäyttöverosta; tällaisia ovat esimerkiksi merestä vallattu maa, viranomaislaitosten, kansalaisjärjestöjen ja puolustusvoimien yksiköiden omaan käyttöön tarkoitettu maa, valtiovarainministeriön talousarviosta rahoitettujen laitosten käyttöön tarkoitettu maa, uskonnollisten temppeleiden ja julkisten puistojen käyttöön tarkoitettu maa sekä julkiset historialliset maisemapaikat, kadut, tiet, aukiot, nurmikot ja muut kaupunkien julkiset alueet.

a) Oikeusperusta

(585) Ohjelman oikeusperusta:

— Kiinteistöveroa koskevat Kiinan kansantasavallan väliaikaiset määräykset (Guo Fa [1986] Nro 90, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2011); ja

— Kiinan kansantasavallan väliaikaiset määräykset kaupunkialueiden maankäyttöverosta (Kiinan kansantasavallan valtioneuvoston määräys [2013] nro 645).

b) Tutkimuksen havainnot

(586) Yksi otokseen valituista yritysryhmistä sai etua paikallisen maankäyttöviraston myöntämistä maankäyttöveron palautuksista, vaikka ne eivät kuuluneetkaan niihin luokkiin, jotka edellä mainitun lainsäädännön mukaan vapautetaan verosta.

c) Päätelmä

(587) Komissio katsoo, että kyseinen verovähennys on perusasetuksen joko 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan tai ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea, koska asianomaisille yrityksille koituu etua joko varojen suoran siirron (maksetun veron palautus) tai Kiinan viranomaisten menettämien tulojen (maksamaton vero) muodossa. Edunsaajien saama etu on sama kuin palautetun veron/verosäästön määrä. Tuki on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska yritykset saivat veroalennuksen, vaikka ne eivät täyttäneet mitään 584 kappaleessa mainituista objektiivisista kriteereistä.

(588) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että maankäyttöverosta vapautus on erityinen, koska yritykset saivat veronalennuksen, vaikka ne eivät täyttäneet mitään 584 kappaleessa mainituista objektiivisista kriteereistä eli laissa vahvistettuja kriteereitä vapautuksen saamiseksi.

(589) Komissio totesi tältä osin, kuten 584 kappaleessa selitetään, että laissa vahvistettu sääntö on, että kaupungeissa, maakuntien kunnissa, hallinnollisissa kunnissa ja teollisuus- tai kaivosalueilla käyttävät organisaatiot tai yksityishenkilöt maksavat kaupunkialueiden maankäyttöveroa. Poikkeuksena sääntöön on, että tietyt maaluokat ([133]) on vapautettu maankäyttöverosta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että maankäyttöverosta vapautettujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien käyttämä maa ei kuulu mihinkään niistä luokista, jotka lainsäädännössä on vapautettu maankäyttöverosta. Sen vuoksi ei voida päätellä, että nämä vientiä harjoittavat tuottajat olisivat täyttäneet maankäyttöveroa koskevissa säädöksissä vahvistetut objektiiviset kriteerit. Näin ollen toimenpide, jolla nämä vientiä harjoittavat tuottajat vapautetaan maankäyttöverosta, on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Tämän vuoksi väite hylättiin.

d) Tuen määrän laskeminen

(590) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Etuna pidettiin tutkimusajanjakson aikana palautettua määrää.

(591) CNBM-ryhmän tästä järjestelmästä saaman tuen määräksi vahvistettiin 0,17 prosenttia.

3.7.2.6 Kaikista veroja koskevista vapautus- ja helpotusjärjestelmistä saadut tuet yhteensä

(592) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kaikista veroja koskevista järjestelmistä saama tuen kokonaismäärä tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Verovapautukset ja -helpotukset

Yritys/Ryhmä	Tuen määrä
Yuntianhua-ryhmä	1,91 %
CNBM-ryhmä	5,42 %

3.8 **Avustusohjelmat**

3.8.1 *Teknologian uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen liittyvät avustukset*

(593) Otokseen valitut yritykset saivat erilaisia T&K-toimiin ja teknologian uudistamiseen ja innovointiin liittyviä avustuksia, jollaisia ovat esimerkiksi tieteen ja teknologian tukisuunnitelmien mukainen T&K-toimien edistäminen, keskeisten teollisuudenalojen mukauttaminen, elvyttäminen ja teknologinen kehittäminen.

a) Oikeusperusta

— Teknologista innovointia koskeva 13. viisivuotissuunnitelma;

— Yritysten teknologian uudistamisen edistämistä koskevat ohjaavat lausunnot, valtioneuvosto, Guo Fa [2012] 44;

— Teollisuuden elvyttämistä ja teknologian uudistamista koskeva työsuunnitelma, NDRC ja MIIT, 2015;

— NDRC:n ilmoitus huipputeknologiateollisuudelle suunnatun teollisuusteknologian T&K-rahaston myöntämissuunnitelmasta vuonna 2015;

— Tieteen ja teknologian kehittämistä koskeva keskipitkän ja pitkän aikavälin kansallinen suunnitelma (2006–2020), valtioneuvosto 2006;

— Kansallista tieteen ja teknologian tukisuunnitelmaa koskevat hallinnolliset toimenpiteet, tarkistettu vuonna 2011;

— Kansallista huipputeknologian tutkimus- ja kehittämisohjelmaa (863-suunnitelma) koskevat hallinnolliset toimenpiteet (tarkistettu vuonna 2011);

([133]) Tällaisia ovat esimerkiksi merestä vallattu maa, viranomaislaitosten, kansalaisjärjestöjen ja puolustusvoimien yksiköiden omaan käyttöön tarkoitettu maa, valtiovarainministeriön talousarviosta rahoitettujen laitosten käyttöön tarkoitettu maa, uskonnollisten temppeleiden ja julkisten puistojen käyttöön tarkoitettu maa sekä julkiset historialliset maisemapaikat, kadut, tiet, aukiot, nurmikot ja muut kaupunkien julkiset alueet.

— Riippumattomien innovointisaavutusten siirtämiseen tarkoitettua erityisrahastoa koskeva hallinnolliset toimenpiteet Shandongin provinssissa;

— Teollisuuden muuttamisen ja nykyaikaistamisen hallinnointia koskevat väliaikaiset toimenpiteet (Cai Jian [2012] 567);

— Teollisuuden nykyaikaistamiseen ja tehostamiseen suunnatun erityisrahaston hallinnointia koskeva väliaikainen toimenpide ((Lu Cai Qi 2014, nro 24);

— Teollisuuden muuttamiseen ja päivittämiseen tarkoitetun Made in China 2025 -rahaston/älykkään valmistuksen hallinnointia koskevat toimenpiteet;

— Valtioneuvoston ilmoitus Made in China 2025 -aloitteesta (nro 28 [2015]);

— Älykästä valmistusta koskeva pilottidemonstraatiohanke; ja

— Paikallisella/provinssin tasolla: Ilmoitukset erityisrahastojen varojen jakamisesta tekniseen uudistamiseen, teollisuuden elvyttämiseen, tekniseen muutokseen ja teollisuuden kehittämiseen.

b) Päätelmä

(594) Yritysten teknologian uudistamisen edistämistä koskevien ohjaavien lausuntojen (ks. 3.2) mukaan keskus- ja paikallishallintoa kehotetaan lisäämään edelleen rahoitustuen määrää ja investointeja ja keskittymään teollisuuden muuttamiseen ja nykyaikaistamiseen keskeisillä aloilla ja teknologian uudistamisen kriittisiin ongelmiin. Lisäksi viranomaisten olisi innovoitava ja parannettava jatkuvasti rahastonhoitomenetelmiä, jaettava joustavasti monentyyppistä tukea ja tehostettava verovarojen käyttöä.

(595) Teollisuuden elvyttämistä ja teknologian uudistamista koskevalla työsuunnitelmalla pannaan käytännössä täytäntöön edellä mainitut ohjaavat lausunnot perustamalla erityisrahastoja teknologian edistämistä ja uudistamista koskevia hankkeita varten. Näihin rahastoihin sisältyy sijoitustukia ja alennuksia lainoista. Rahastojen käytössä on noudatettava kansallista makrotalouspolitiikkaa, teollisuuspolitiikkaa ja aluekehityspolitiikkaa.

(596) Tästä ohjelmasta annetut avustukset ovat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea Kiinan viranomaisten varojen siirron muodossa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille.

(597) Komissio katsoi, että tuet ovat erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska ainoastaan keskeisillä alueilla tai teknologia-aloilla toimivat yritykset, jotka mainitaan säännöllisesti julkaistavissa suuntaviivoissa, hallinnollisissa toimenpiteissä ja luetteloissa, ovat tukikelpoisia, ja lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu tukikelpoisiin sektoreihin. Todetut avustukset ovat joka tapauksessa yrityskohtaisia.

c) Tuen määrän laskeminen

(598) Tuki laskettiin summana, joka saatiin tutkimusajanjaksolla tai joka jaettiin tutkimusajanjaksolle ja joka jaksotettiin sen käyttöomaisuuden eliniän perusteella, johon avustus liittyi. Komissio harkitsi, pitäisikö laskelmissa soveltaa ylimääräistä vuotuista markkinakorkoa tuen määrän laskemista koskevien komission suuntaviivojen F kohdan a alakohdan mukaisesti ([134]). Tällaiseen lähestymistapaan olisi kuitenkin sisältynyt erilaisia monimutkaisia hypoteettisia tekijöitä, joista ei ollut saatavilla tarkkaa tietoa. Sen vuoksi komissio katsoi tarkoituksenmukaisemmaksi jakaa määrät tutkimusajanjaksolle asiaan liittyvän käyttöomaisuuden poisto-osuuksien mukaisesti kuten aiemmissakin tutkimuksissa ([135]).

([134]) EYVL C 394, 17.12.1998, s. 6.

([135]) Ks. muun muassa neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 452/2011 (EUVL L 128, 14.5.2011, s. 18) (päällystetty hienopaperi), neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 215/2013 (EUVL L 73, 11.3.2013, s. 16) (orgaanisella aineella pinnoitetut teräslevyt), komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/366 (EUVL L 56, 3.3.2017, s. 1) (aurinkopaneelit), komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1379/2014 (EUVL L 367, 23.12.2014, s. 22) (lasikuitufilamentti), komission täytäntöönpanopäätös 2014/918/EU (EUVL L 360, 16.12.2014, s. 65) (polyesterikatkokuidut).

3.8.2 *Ympäristönsuojeluun liittyvät avustukset – Energiansäästöön, säilyttämiseen ja päästöihin liittyvät avustukset*

(599) Otokseen valitut kaksi yritysten ryhmää sai erilaisia ympäristönsuojeluun ja päästöjen vähentämiseen liittyviä avustuksia, jollaisia ovat esimerkiksi ympäristönsuojeluun ja luonnonvarojen säilyttämiseen liittyvät kannustimet, synergiaan tähtäävän resurssinhallinnan edistäminen, energiansäästöön liittyvien uudistushankkeiden kannustinrahastot, energianhallinnan esittelykeskusten edistäminen, ilman saastumistilanteen parantamishankkeisiin liittyvät avustukset ja kiertotaloushankkeita koskevat kannustimet.

a) Oikeusperusta

— Kiinan kansantasavallan laki energiansäästöstä, 28.10.2007 tarkastettu ja hyväksytty versio sekä 2.7.2016 muutettu versio;

— Kiinan kansantasavallan puhtaamman tuotannon edistämistä koskeva laki, Kiinan kansantasavallan presidentin määräys nro 54, sellaisena kuin se on muutettuna 29.2.2012;

— Puhtaan tuotannon tarkastamista koskevat toimenpiteet, kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission NDRC:n ja ympäristönsuojeluministeriön asetus nro 38, 1.7.2016;

— Ilmoitus energiansäästöjä ja päästöjen vähennystä koskevien tukien hallinnosta annettujen väliaikaisten toimenpiteiden painamisesta ja jakelusta, valtiovarainministeriö [2015] nro 161;

— Energiansäästön keskeiset kohdat ja energian kattava käyttö teollisuudessa vuonna 2015, MIIT, 3.4.2015.

b) Päätelmä

(600) Energiansäästöä, luonnonvarojen säilyttämistä ja päästöjä koskevasta ohjelmasta annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea Kiinan viranomaisten varojen siirron muodossa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille.

(601) Komissio katsoi, että tukiohjelma on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska ainoastaan keskeisillä teknologia-aloilla toimivat yritykset tai keskeisiä tuotteita tuottavat yritykset, jotka mainitaan säännöllisesti julkaistavissa suuntaviivoissa ja luetteloissa, ovat tukikelpoisia. Erityisesti MIIT:n asiakirjassa vuodelta 2015 rakennusmateriaalien tuotannonala mainitaan erikseen tuotannonalana, johon liittyy erityisiä energiansäästöön liittyviä kannustimia.

c) Tuen määrän laskeminen

(602) Etu laskettiin 598 kappaleessa kuvatun menetelmän mukaisesti.

3.8.3 *Kunnallisten/alueellisten viranomaisten myöntämät tilapäiset avustukset*

(603) Valituksen tekijä esitti valituksessaan näyttöä, jonka mukaan lasikuitukankaiden tuotannonala Kiinassa saattaa saada erilaisia kertaluonteisia tai toistuvia avustuksia eri viranomaistasoilta eli paikallis-, alue- ja keskushallinnon tasolta.

(604) Tutkimuksessa todettiin, että otokseen valitut kaksi yritysten ryhmää saivat merkittäviä kertaluonteisia tai toistuvia avustuksia eri viranomaistasoilta, mistä niille koitui etua tutkimusajanjaksolla. Otokseen valitut yritykset olivat jo ilmoittaneet jotkin näistä avustuksista kyselyvastauksissaan, mutta tarkastuskäyntien aikana todettiin muitakin. Kiinan viranomaiset eivät olleet ilmoittaneet mitään niistä kyselyvastauksessaan.

a) Oikeusperusta

(605) Yrityksille antoivat avustuksia keskus-, provinssi-, kaupunki-, maakunta- tai aluetason viranomaiset, ja vaikuttaa siltä, että kaikki avustukset on suunnattu erityisesti otokseen valituille yrityksille tai ne ovat erityisiä sijainnin tai tuotannonalan tyypin perusteella. Kaikki otokseen valitut yritykset eivät ilmoittaneet tarkkaa lainsäädäntöä, jonka perusteella nämä etuudet myönnettiin – jos niille edes oli mitään oikeusperustaa. Komissiolle annettiin kuitenkin joissakin tapauksissa kopio jonkin viranomaisen antamasta asiakirjasta, joka oli avustuksen liitteenä, jäljempänä 'ilmoitus'.

b) Tutkimuksen havainnot

(606) Kun otetaan huomioon valituksessa mainittujen ja/tai otokseen valittujen yritysten kirjanpidosta löytyneiden avustusten suuri määrä, tässä asetuksessa esitetään vain tiivistelmä keskeisistä havainnoista. Alun perin näyttöä lukuisten avustusten olemassaolosta ja siitä, että Kiinan viranomaiset eri tasoilla olivat myöntäneet niitä, toimittivat otokseen valitut kaksi yritystä. Tarkempia havaintoja näistä avustuksista toimitettiin yksittäisille yrityksille erillisen päätelmien ilmoittamisen yhteydessä.

(607) Tällaisia avustuksia kertyi esimerkiksi patenttirahastoista, tiede- ja teknologiarahastoista ja -palkinnoista, liiketoiminnan kehittämisrahastoista, vienninedistämisrahastoista, teollisuuden laadunparantamiseen ja tehostamiseen tarkoitetuista avustuksista, kunnallisista kauppaa tukevista rahastoista, ulkomaankaupan kehittämisrahastoista, tuotannon turvallisuuteen myönnettävistä palkinnoista, alue- ja provinssitasolla tarjotuista tukirahastoista ja laitteiden tuontia varten myönnettyjen lainojen korkoalennuksista.

c) Päätelmä

(608) Nämä avustukset ovat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettua tukea Kiinan viranomaisten varojen siirron muodossa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, ja niistä koitui tuottajille etua.

(609) Avustukset ovat myös erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien asiakirjojen mukaan niitä myönnetään vain tietyille yrityksille tai tiettyihin hankkeisiin tietyillä alueilla ja/tai lasikuitukankaiden tuotannonalalla. Jotkin niistä ovat lisäksi vientituloksesta riippuvaisia perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Avustukset eivät täytä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ei-erityisyyttä koskevia vaatimuksia, koska yritysten avustuskelpoisuusedellytykset ja varsinaiset kriteerit, joiden perustella yritykset valitaan, eivät ole avoimia, objektiivisia eikä niitä sovelleta automaattisesti.

(610) Yritykset antoivat kaikissa tapauksissa tietoa avustuksen määrästä ja avustuksen myöntäjästä. Asianomaiset yritykset myös useimmiten kirjasivat tämän tulon kohtaan ”tukitulot” kirjanpidossaan, jonka riippumattomat tilintarkastajat tarkastivat. Tätä on pidetty selvänä näyttönä tuesta, josta koitui etua.

(611) Komissio päätti sen vuoksi, että nämä tarkastetut tiedot ovat kohtuullinen indikaattori tuen tasosta. Koska kyseisillä avustuksilla on yhteisiä ominaisuuksia ja koska viranomaistaho myöntää ne eivätkä ne ole osa erillistä tukijärjestelmää vaan yksittäisiä avustuksia kannustetulle tuotannonalalle, komissio arvioi ne yhdessä.

d) Tuen määrän laskeminen

(612) Etu laskettiin 598 kappaleessa kuvatun menetelmän mukaisesti.

3.8.4 *Muut avustukset*

(613) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet tutkimusajanjaksolla rahoitustukea muista 3.3 jakson v kohdassa mainituista avustusohjelmista.

3.8.5 *Avustuksia koskevat huomautukset*

(614) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset totesivat, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että kunta-/alueviranomaisten tarjoamat teknologian uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen sekä ympäristönsuojeluun liittyvät eri avustukset ja tapauskohtaiset avustukset, joita otokseen valitut yritykset väitetysti saivat, olisivat erityisiä. Kiinan viranomaisten mukaan komissio ei pystynyt osoittamaan yhtään erityistä säännöstä, jossa nimenomaisesti velvoitettaisiin etujen myöntäminen lasikuitukankaiden tuotannonalalle, eikä täyttänyt näin paneelin asiassa ”EC–Aircraft” esittämää vaatimusta, jonka mukaan erityisyyden toteaminen edellyttää väitetyn tuen nimenomaista rajoittamista vain ”tiettyihin yrityksiin” siten, että ”tuki ei ole riittävän laajasti saatavilla koko taloudessa”, ja jonka mukaan rajoituksessa on ”selvästi ilmaistava kaikki, mitä tarkoitetaan, eikä mitään jätetä pelkän viittauksen tai implisiittisen tarkoituksen varaan”.

(615) Kiinan viranomaiset totesivat edelleen, että kunta-/alueviranomaisten tarjoamien tapauskohtaisten avustusten osalta komissio ei pystynyt osoittamaan mitään väitettä tai näyttöä näiden avustusten erityisyydestä vaan totesi vain, että ”vaikuttaa siltä, että kaikki avustukset on erityisesti suunnattu otokseen valituille yrityksille tai ne ovat erityisiä sijainnin tai tuotannonalan tyypin perusteella”. Kiinan viranomaisten mukaan pelkästään se, että avustus vaikuttaa olevan erityinen, ei voi olla riittävä näyttöä siitä, että toimenpide tosiasiallisesti on erityinen.

(616) Kiinan viranomaiset muistuttivat, että kuten valituselin totesi asiassa ”US – DRAMs” (CVD), komission on esitettävä perusteltu ja riittävä selitys päätelmilleen ja varmistettava, että päätelmien taustalla olevat syyt esitetään tutkivan viranomaisen päätelmissä. Kiinan viranomaiset korostivat, että komission viittausta siihen, että yritykset kirjasivat enimmäkseen tämän tulon kohtaan ”tukitulot”, ei voida pitää perusteltuna ja riittävänä selityksenä.

(617) Kiinan viranomaiset huomauttivat vielä, että pelkästään se, että alueviranomainen myöntää tuen, ei tee tuesta erityistä, ja viittasivat valituselimen asiassa ”US – CVD (China)” esittämään kantaan, jonka mukaan jollakin alueella kaikkien yritysten saatavilla oleva tuki ei ole erityistä, jos myöntävä viranomainen kyseisellä alueella on aluehallitus.

(618) Komissio on jo osoittanut avustusten erityisyyden 597, 601 ja 609 kappaleessa. Vain suuntaviivoissa, hallinnollisissa toimenpiteissä ja luetteloissa luetelluilla keskeisillä aloilla tai teknologian aloilla toimivat yritykset voivat saada tukea. Lisäksi yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat esittivät avustuksiin liittyviä asiakirjoja, kuten oikeudellisia asiakirjoja ja avustuksen myöntämiseen liittyviä ilmoituksia, jotka osoittivat, että avustukset on tarjottu yrityksille, jotka toimivat tietyillä tuotannonaloilla tai sektoreilla ja/tai osallistuvat tiettyihin teollisiin hankkeisiin, joita valtio kannustaa. Sen vuoksi komissio toisti päätelmänsä, joka mukaan avustukset ovat saatavilla vain ”tietyille yrityksille” eivätkä ne ole ”laajasti saatavilla koko taloudessa”. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että avustusten tukikelpoisuusedellytykset eivät olleet selkeitä ja objektiivisia eikä niitä sovellettu automaattisesti; näin ollen ne eivät täyttäneet perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ei-erityisyyttä koskevia vaatimuksia.

(619) Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet tapauskohtaisista avustuksista mitään lisänäyttöä, joka olisi tukenut niiden väitettä siitä, että ne eivät ole erityisiä. Näin ollen komissio toisti, että sen käytettävissä olevan näytön perusteella päätellään, että avustukset eivät täytä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ei-erityisyyttä koskevia vaatimuksia.

(620) Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet.

3.8.6 *Kaikki avustukset yhteensä*

(621) Koska emoyritys CNBM ei toiminut yhteistyössä, CNBM:n tasolla myönnetyistä avustuksista koitunut etuus vahvistettiin käyttämällä 3.8.1–3.8.3 jaksossa selitettyä menetelmää, joka perustui yrityksen vuoden 2018 vuosikertomuksessa julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, kuten valtion tuiksi kirjattuja määriä, valtion rahoitusta ja muita tuloja koskeviin tietoihin.

(622) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien muista avustusjärjestelmistä saaman tuen kokonaismäärä tutkimusajanjaksolla oli seuraava:

Avustukset

Yritys/Ryhmä	Tuen määrä
Yuntianhua-ryhmä	1,09 %
CNBM-ryhmä	3,15 %

3.9 **Tukea koskevat päätelmät**

(623) Tutkimuksen tässä vaiheessa käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio laski alustavasti tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän perusasetuksen säännösten mukaisesti otokseen valittujen yritysten osalta tutkimalla kutakin tukimuotoa tai tukijärjestelmää ja laskemalla nämä luvut yhteen, jotta saatiin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kokonaistuen määrä tutkimusajanjaksolla. Jäljempänä mainitun kokonaistuen määrän laskemiseksi komissio laski ensin tuen prosenttimäärän (tuen määrän prosentteina yrityksen kokonaisliikevaihdosta).

Tätä prosenttiosuutta käytettiin sitten laskettaessa tukea, joka jaettiin tarkasteltavana olevan tuotteen viennille unioniin tutkimusajanjaksolla. Tämän jälkeen laskettiin tuen määrä tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin vietyä tonnia kohti tutkimusajanjaksolla, ja jäljempänä esitetyt marginaalit laskettiin prosentteina saman viennin CIF-arvosta tonnia kohti.

(624) Lopullisten sekä täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että kun komissio laski kokonaisetuuden prosentteina vientiä harjoittavien tuottajien yhteenlaskettujen tukimäärien perusteella ja sovelsi tätä etuuden prosenttiosuutta molempien vientiä harjoittavien tuottajien EU:hun viemien lasikuitukankaiden yhteenlaskettuun arvoon, komissio jakoi virheellisesti yhden vientiä harjoittavan tuottajan (Jushi-ryhmä) väitetysti saamat tuet molempien vientiä harjoittavien tuottajien (Jushi-ryhmä ja Hengshi) yhteenlaskettuun liikevaihtoon. Tämä paisutti ryhmän tukiprosenttia. CNBM-ryhmän mukaan komission olisi ensin pitänyt laskea tukimäärä EU:hun vietyä yksikköä kohti yrityskohtaisesti. Vasta sen jälkeen kunkin yrityksen tukimäärät pitäisi yhdistää yhteisen tukiprosentin laskemiseksi.

(625) Komissio muistutti, että sen varmistamiseksi, että toimenpiteet voidaan panna täytäntöön tehokkaasti ja vältetään erityisesti viennin kanavoiminen sellaisen etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, jolla on alin tulli, komission käytäntönä on määrittää vientiä harjoittavien tuottajien välinen suhde tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklassa säädettyjen kriteerien perusteella, kuten 97 kappaleessa todetaan. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän laskeminen unioniin viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen perusteella tarkoittaa sitä, että jos yritykset ovat etuyhteydessä toisiinsa, ne voivat käyttää erotuksetta eli tietystä vientiä harjoittavasta tuottajasta riippumatta tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kohdistuvia etuuksia, koska raha on luonteeltaan siirrettävissä. Tässä tapauksessa sekä Henghsi- että Jushi-ryhmä valmistaa ja vie tarkasteltavana olevaa tuotetta ja Jushi-ryhmä tuottaa myös pääraaka-ainetta, jota käytetään Hengshin viemässä tuotteessa, joten niille myönnettyjen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrässä olisi otettava huomioon se, että etuyhteytensä vuoksi ne voivat kanavoida näitä etuuksia unioniin vietävään tarkasteltavana olevaan tuotteeseen haluamallaan tavalla. Näin ollen näille vientiä harjoittaville tuottajille tarkasteltavana olevan tuotteen osalta myönnettyjen etuuksien olisi oltava yksi yhteinen määrä koko ryhmän osalta.

(626) CNBM:n ehdottamassa menetelmässä ei oteta tätä huomioon, ja se johtaisi virheellisiin tuloksiin. Esimerkkinä voidaan esittää tapaus, jossa on kaksi toisiinsa etuyhteydessä olevaa lasikuitukankaiden tuottajaa (yritykset A & B) ja kaikki tuet myönnetään yritykselle A eikä mitään yritykselle B. Lisäksi oletetaan, että yritys A on myynyt koko lasikuitukankaiden tuotantonsa kotimarkkinoilla yritykselle B ja yritys B on jälleenvienyt kaikki yrityksen A tuotteet kaikkien omien tuotteidensa lisäksi. CNBM:n ehdottaman laskentamenetelmän mukaan tulokseksi saataisiin, että tuki on 0 prosenttia, koska tuen määrä EU:hun vietyä yksikköä kohti olisi yrityksen A osalta 0, koska yritykselle A myönnettyjä tukia ei voitaisi jakaa yrityksen B viemiin tuotteisiin. Tämän vuoksi komissio hylkäsi CNBM-ryhmän väitteen.

(627) CNBM-ryhmä väitti myös, että komissio teki useita virheitä määrittäessään tukien siirtymistä etuyhteydessä olevien yritysten välillä. Komissio laski ensinnäkin väärin yhteen eri nimittäjiä sisältäviä prosenttiosuuksia, koska Jushi-ryhmän liikevaihdolle jaetut tukimäärät lisättiin Jushin ja Hengshin yhteenlasketulle liikevaihdolle jaettuihin tukimääriin.

(628) Toiseksi komissio määritti, että China Jushin ja Zhengshi Holding Groupin saamat tuet siirrettiin vientiä harjoittaville tuottajille tytäryhtiöihin tehtyjen investointien perusteella. Ei ole kuitenkaan mitään perustaa, jonka nojalla osakas olisi siirtänyt väitetyn etuuden Jushi-ryhmälle. Komission ei olisi pitänyt ottaa huomioon ainoastaan China Jushin pitkän aikavälin pääomasijoituksia tytäryhtiöihinsä vaan myös sen osakkuus- tai yhteisyrityksiin. Jos komissio halusi tehdä siirtoanalyysin, sen olisi pitänyt jakaa China Jushin väitetysti saamat tuet China Jushin kokonaisliikevaihdolle. Jos olettamuksena on, että emoyhtiö siirtää kaikki saamansa tuet tytäryhtiöilleen, Jushi-ryhmän on täytynyt siirtää kaikki saamansa tuet omille tytäryhtiöilleen. Sen vuoksi komission olisi laskettava Jushi-ryhmän tukiprosentiksi 0.

(629) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä totesi, että komissio ei osoittanut, miten Zhengshi Holdingin väitetysti saamat tuet hyödyttivät unioniin suuntautuvaa lasikuitukankaiden vientiä. Näin ollen ilman valtion väitetysti tarjoamien tukien ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja viennin välistä yhteyttä ei voitu osoittaa, että viety tuote hyötyi näistä tuista. CNBM-ryhmä huomautti, että kuten Zhengshi Holding selitti kyselyvastauksessaan, sen pääasiallista liiketoimintaa on ostaa raaka-aineita etuyhteydessä olevalle yritykselle, joka on ruostumattoman teräksen tuottaja. Lisäksi Zhengshi Holdingin liikevaihto oli merkittävä, ja sitä olisi pitänyt käyttää jakoperusteena.

(630) Jushi-ryhmälle väitetysti siirtynyt etu perustui Jushi Groupin omistusosuuteen Hubei Hongijassa, joskin Hubei Hongjia on lasikuitukankaiden tuottajien tuotantopanosten toimittaja.

(631) Jushi Hongkongin jakoperuste pohjautui liikevaihtoon, ja siinä oletettiin, että kaikki myynti suuntautui Jushi-ryhmälle.

(632) Komissio ei antanut mitään selitystä sille, miten CNBM:n väitetysti saamat etuudet siirrettiin Jushi-ryhmälle ja Hengshille. Komission olisi pitänyt toimia samalla tavalla, kuin se toimi Jushi-ryhmään etuyhteydessä olevien yritysten kanssa ja tehdä siirtoanalyysi myynnin perusteella. Jos komissio edelleen väittää, että siirtoanalyysi etuyhteydessä olevien yksikköjen välillä on tarpeeton (mitä se ei ole), saadut tuet olisi pitänyt jakaa väitetyn yritysryhmän kaikkien yritysten kokonaisliikevaihdolle.

(633) Vastauksena näihin huomautuksiin komissio selitti ensin, miten CNBM-ryhmään kuuluvien etuyhteydessä olevien eri yritysten tuet aggregoitiin. Ensin komissio määritti kunkin etuyhteydessä olevan yrityksen saaman tukien määrän. Sen jälkeen komissio käytti jakoperustetta määrittääkseen, mikä osa näistä tuista liittyi vientiä harjoittaviin tuottajiin. Esimerkiksi tuotantoprosessissa käytettyjen materiaalien, tuotantopanosten tai varojen tarjoajien osalta jakoperuste perustui siihen osaan, mikä näillä tarjoajilla oli vientiä harjoittavien tuottajien liikevaihdosta. Jakoperustetta sovellettiin sitten saadun tuen määrään. Tulokseksi saatu ”jaettu” tukimäärä lisättiin vientiä harjoittavien tuottajien tukimäärään. Lopuksi vientiä harjoittavan tuottajan kokonaistukimäärä (mukaan lukien etuyhteydessä olevista yrityksistä jaetut tukimäärät) jaettiin vientiä harjoittavan tuottajan liikevaihdolla, jotta saatiin tuen prosenttiosuus eli tukiprosentti.

(634) Näin ollen CNBM-ryhmän ensimmäiseen väitteeseen liittyen laskutoimituksessa ei siis lisätty eri nimittäjiä sisältäviä prosenttilukuja: tukimäärät vain jaettiin ja sen jälkeen laskettiin yhteen. Tukiprosentin laskemiseksi käytettiin lopussa vain yhtä nimittäjää.

(635) Edellä mainittujen holdingyhtiöiden China Jushi ja Zhengshi Holding Group tapauksessa jakoperuste pohjautui siihen osuuteen, joka vientiä harjoittavalla tuottajalla oli holdingyhtiön tekemissä investoinneissa. Holdingyhtiöiden tapauksessa liikevaihtoon pohjautuvat jakoperusteet ovat usein merkityksettömiä, koska tällaisten yhtiöiden ydinliiketoimintaa ei ole tavaroiden myyminen tai tuotantopanosten tarjoaminen vaan investointien tekeminen.

(636) China Jushin tapaus on tältä osin ainutlaatuinen, koska yrityksellä on useita toimintoja. Yhtäältä se toimii keskusyksikkönä, joka ostaa useimmat ryhmään kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien käyttämät raaka-aineet. Toisaalta se jälleenmyy vientiä harjoittavien tuottajien valmiit tuotteet kotimarkkinoilla. Tämän lisäksi China Jushi hoitaa emoyhtiönä joitakin päätoimipaikkaan liittyviä tehtäviä, kuten hoitaa keskitettyä rahoitusta vientiä harjoittavien tuottajien puolesta tai tarjoaa hallintorakennuksen Jushi-ryhmän johtotehtäviä varten. Näin ollen liikevaihdon käyttäminen jakoperusteena ole mahdollista, koska se johtaisi ristiviittaukseen. Tietty prosenttiosuus tuista olisi jaettava vientiä harjoittaville tuottajille niille myytyjen materiaalien perusteella, mutta myöhemmin tietty osa tuottajien tuista olisi myös jaettava uudelleen China Jushille sille myytyjen valmiiden tuotteiden myynnin perusteella.

(637) Koska China Jushi oli samaan aikaan myös Jushi-ryhmän tärkein investoija ja hoiti joitakin holding-/emoyhtiölle tyypillisiä tehtäviä, komissio katsoi, että investointeihin perustuva jakaminen edustaisi paremmin China Jushin ja vientiä harjoittavan tuottajan välisten yhteyksien todellisuutta. Komissio myönsi kuitenkin, että huomioon olisi otettava myös investoinnit osakkuus- tai yhteisyrityksiin, ja mukautti jakoperustetta vastaavasti.

(638) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä lisäsi, että China Jushin pääliiketoimintaa on kauppayhtiönä toimiminen, kun otetaan huomioon sen tosiasiallinen liiketoiminta, tarkastetut tilinpäätöstiedot ja suuret tulot kaupankäyntitoiminnasta. Kiertoliikeongelmien ei pitäisi olla ongelma, koska niitä tulee esiin myös yritysten sisäisissä liiketoimissa vientiä harjoittavan tuottajan ja muiden etuyhteydessä olevien yritysten välillä. Komissio ei myöskään osoittanut, että China Jushilla oli merkittävää sijoitustoimintaa tai että sillä oli erityisiä päätoimipaikkaan liittyviä tehtäviä, rahoitustoimia tai rahansiirtoja, jotka viittaisivat siihen, että China Jushi ohjasi tukiaan tytäryrityksilleen. Vientiä harjoittava tuottaja päinvastoin maksoi osinkoja China Jushille tutkimusajanjaksolla. Komissio ei myöskään osoittanut, että China Jushin saamien tukien ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja viennin välillä oli mitään yhteyttä. Koska China Jushi on myös muiden Jushi-yritysten emoyhtiö ja sillä on niihin nähden määräysvalta, koska se omistaa 100 prosenttia Jushi-ryhmästä, täytyy olettaa, että tukia ei siirretty pelkästään Jushi-ryhmälle vaan myös sen monille muille tytäryhtiöille.

(639) Komissio ei ole samaa mieltä CNBM-ryhmän esittämästä analyysistä. China Jushin kaupankäyntitoiminnasta saama liikevaihto oli kyllä suuri, kuten jo 636 kappaleessa kuvataan. China Jushilla oli kuitenkin myös merkittävää sijoitustoimintaa, kuten käy ilmi sen varallisuus-, tulo- ja kassavirtatileistä. Itse asiassa 94 prosenttia sen liikevoitosta oli peräisin sijoitustulosta. Lisäksi China Jushi hoiti joitakin holding-/emoyhtiölle tyypillisiä tehtäviä, kuten keskitettyä rahoitustoimintaa, kuten jo mainittiin. Komissio totesi esimerkiksi, että yhden China Jushin liikkeeseenlaskeman joukkolainan tarkoituksena oli maksaa takaisin liikkeeseenlaskijan ja sen tytäryhtiön Jushi-ryhmän pankkilainoja. Lisäksi tutkimuksessa todettiin, että lainoja otettiin China Jushin ja sen tytäryhtiöiden puolesta, ja yhdessä tapauksessa China Jushille myönnetyn lainan pääoman takaisinmaksun suoritti sen tytäryhtiö Jushi-ryhmä. Sen vuoksi komissio pysyi kannassaan, jonka mukaan sijoituksia olisi käytettävä jakoperusteena. Nämä liiketoimet myös osoittivat samalla, että China Jushin saamien tukien ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja viennin välillä on selvä yhteys. Se, että myös Jushi-ryhmällä on joitakin tytäryhtiöitä on sinänsä merkityksetöntä, koska sijoituksia ei käytetty jakoperusteena vientiä harjoittavan tuottajan tasolla. Tämän vuoksi yrityksen väitteet hylättiin.

(640) Zhengshi Holdingin osalta komissio oli samaa mieltä siitä, että sen liikevaihdosta suurin osa tuli ostettujen raaka-aineiden jälleenmyynnistä siihen etuyhteydessä olevalle teräksen tuottajalle, joka ei liity millään tavalla lasikuitukankaisiin tai tähän tutkimukseen. Komissio totesi kuitenkin myös, että Zhengshi Holdingilla on maankäyttöoikeus tonttiin, jota eräs toinen tämän tutkimuksen kohteena oleva etuyhteydessä oleva yritys käyttää. Tältä osin Zhengshi Holdingin saamien tukien ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja viennin välillä on selvä yhteys. Koska Zhengshi Holdingin myynnillä ei ole mitään yhteyttä lasikuitukankaiden tuotantoon ja se on samalla myös holdingyhtiö, jolla on merkittävää sijoitustoimintaa, kuten sen varallisuus-, tulo- ja kassavirtatileistä käy ilmi, komissio katsoi, että sijoituksiin pohjautuva jakoperuste edustaisi paremmin Zhengshi Holdingin ja lasikuitukankaiden tuottajan välisten yhteyksien todellisuutta. Tarkastellessaan Zhengshi Holdingin etuuskohtelun mukaisen rahoituksen perusteella saamia tukia komissio totesi tehneensä arvioinnissaan virheen, koska koko rahoitus oli selvästi korvamerkitty ruostumattoman teräksen tuotannon eduksi. Etuuden laskemista mukautettiin näin ollen vastaavasti.

(641) Hubei Hongjian osalta jakoperusteena olisi pitänyt käyttää Hubei Hongjian tuottamien materiaalien myyntiä. Jakoperustetta muutettiin näin ollen vastaavasti. Komissio hyväksyi myös Jushi Hongkongin huomautukset ja vaihtoi jakoperusteen tarkemmaksi eli käytti Jushi-ryhmältä ostettujen Jushi Hongkongin myymien tavaroiden osuutta.

(642) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä vahvisti, että jos Jushi Hongkongilta ei ollut myyntiä Jushi-ryhmälle, Jushi Hongkong olisi jätettävä laskelmien ulkopuolelle. Komissio muistutti, että Jushi Hongkong on vientiä harjoittavaan tuottajaan (Jushi-ryhmään) etuyhteydessä oleva kauppias ja tässä roolissaan vie Jushi-ryhmän tuottamia lasikuitukankaita. Koska Jushi Hongkongin saamien tukien ja tarkasteltavana olevan tuotteen viennin välillä on suora yhteys, on järkevää käyttää jakoperusteena Jushi-ryhmältä hankitun viennin osuutta (verrattuna muista lähteistä tulevien tuotteiden vientiin). Sen vuoksi komissio ei voinut hyväksyä tätä väitettä.

(643) CNBM:n tukimäärien eteenpäin siirtämistä koskevasta seikasta komissio muistuttaa, että CNBM ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa ja että tukimäärät oli määritettävä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Näissä olosuhteissa komissio päätti, että kohtuullisin lähestymistapa olisi laskea CNBM:n saamat tuet suhteessa yritysryhmän konsolidoituun kokonaisliikevaihtoon. Komissio käytti näin ollen CNBM-ryhmän ehdottamaa laskentamenetelmää. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(644) Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden yritysten tuen kokonaismäärä laskettiin otokseen valituille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettujen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien painotetun keskimääräisen kokonaismäärän perusteella ottamatta huomioon merkityksettömiä määriä ja tukimääriä, joihin sovelletaan perusasetuksen 28 artiklan 1 kohtaa. Komissio ei kuitenkaan jättänyt huomiotta osittain käytettävissä oleviin tietoihin perustuvia havaintoja määrien määrittämiseksi. Komissio katsoi, että käytettävissä olevat tiedot, joita kyseisissä tapauksissa sovellettiin, eivät vaikuttaneet huomattavasti niihin tietoihin, joita tarvittiin tuen määrän määrittämiseen oikeudenmukaisesti, joten viejille, joita ei pyydetty toimimaan tutkimuksessa yhteistyössä, ei aiheutunut haittaa tästä lähestymistavasta ([136]).

(645) Kun otetaan huomioon kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen korkea aste ja otoksen edustavuus myös tukikelpoisuuden kannalta tarkasteltuna, komissio asetti ”kaikkia muita yrityksiä” koskevan määrän korkeimmalle otokseen valituille yrityksille määritetylle tasolle. ”Kaikkia muita yrityksiä” koskevaa määrää sovelletaan niihin yrityksiin, jotka eivät toimineet tutkimuksessa yhteistyössä.

Yrityksen nimi	Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä
Yuntianhua-ryhmä	17,02 %
CNBM-ryhmä	30,73 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	24,85 %
Kaikki muut yritykset	30,73 %

4. TUET: EGYPTI

4.1 Tämän tutkimuksen soveltamisalaan kuuluvat tuet ja tukiohjelmat

(646) Valitukseen, vireillepanoilmoitukseen ja komission kyselylomakkeeseen saatuihin vastauksiin sisältyvien tietojen perusteella tutkittiin seuraavia väitettyjä Egyptin viranomaisten myöntämiä tukia:

i) Etuuskohtelun mukaiset tukipoliittiset lainat, luottolimiitit, muu rahoitus, vakuutukset ja takaukset

ii) Välittömiä veroja koskevien vapautus- ja helpotusohjelmien kautta menetetyt tulot

— Erityistalousalueilla sijaitsevien yritysten yritystuloveroedut;

iii) Välillisiä veroja ja tuontitariffeja koskevien ohjelmien kautta menetetyt tulot

— Vapautukset arvonlisäverosta (alv) ja tuontitariffeista maahantuotujen laitteiden käyttöä varten

— Vapautukset alv:sta ja tuontitariffeista viedyissä lopputuotteissa käytettyjen tuotantopanosten tuontia varten;

iv) Valtion tarjoamat tavarat ja palvelut riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

— Valtion tarjoama sähkö riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan;

— Valtion tarjoama maa riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan;

([136]) Ks. myös soveltuvin osin WT/DS294/AB/RW, US – Zeroing (Article 21.5 DSU), valituselimen raportti, 14. toukokuuta 2009, kohta 453.

4.2 **Suezin talous- ja kauppayhteistyöalue (SETC-alue)**

4.2.1 *Johdanto ja tosiseikat*

(647) Väitetty tuki Egyptissä koskee kahta yritystä Kiinan ja Egyptin Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueella, jäljempänä 'SETC-alue'. Alueen pinta-ala on 7,34 km^2, joka jakautuu 1,34 km^2:n aloitusalueeseen ja 6 km^2:n laajennusalueeseen.

(648) Erityistalousalueen perustivat yhdessä Kiina ja Egypti, ja sen historia ulottuu 1990-luvulle. Silloinen Egyptin presidentti vieraili tuolloin Kiinan erityistalousalueilla ja halusi hyödyntää Kiinan kokemuksia tällaisista alueista perustaakseen samanlaisen rakenteen Egyptiin. Tämän tuloksena Kiinan ja Egyptin pääministerit allekirjoittivat vuonna 1997 yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa maat sopivat tekevänsä yhteistyötä vapaakauppa-alueen kehittämiseksi Suezinlahden pohjoisosassa hyödyntämällä Kiinan kokemuksia erityistalousalueiden perustamisesta, osallistumalla alueen nykyaikaistamiseen liittyviin tutkimuksiin ja kannustamalla asiaan liittyvää sektoria Kiinassa osallistumaan alueelle perustettaviin hankkeisiin ([137]).

(649) Sopimuksen tekemisen jälkeen Kiina nimitti yrityksen Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd., jäljempänä 'Tianjin TEDA', Tianjinin kunnallishallinnon alaisuudessa toimivan valtion omistaman yrityksen, hoitamaan tehtävää Kiinan puolelta. Tianjin TEDA perusti yhdessä Suezin kanavan egyptiläisen hallinnon, National Bank of Egypt -pankin ja neljän muun egyptiläisen valtion omistuksessa olevan yrityksen kanssa Egypti-Kiina-yhteisyrityksen, jäljempänä 'ECJV'. ECJV:n osakkeista on 10 prosenttia Kiinan hallussa ja 90 prosenttia Egyptin hallussa. Vuonna 1998 vastaava maa-alue Suezinlahden luoteisalueelta siirrettiin Suezin hallintoalueen omistuksesta ECJV:lle. Tämän jälkeen hanke ei kuitenkaan juurikaan edennyt useaan vuoteen ([138]).

(650) Vuonna 2002 Egyptin viranomaiset luokittelivat virallisesti erityistalousalueeksi laajemman 20 km^2:n suuruisen alueen eli Suezinlahden luoteisosan talousalueen, jolla SETC-alue sijaitsee ([139]). Näin ollen erityistalousalueita koskevaa Egyptin lakia nro 83/2002, jäljempänä 'laki 83/2002', sovelletaan myös SETC-alueeseen.

(651) Uusi vaihe alkoi vuonna 2006, jolloin Kiina päätti kannustaa kiinalaisia yrityksiä investoimaan ulkomaille (ns. Go Global -politiikka). Tähän liittyen Kiinan kauppaministeriö ehdotti ulkomaisten kauppa- ja yhteistyöalueiden perustamista, ja SETC-alueesta tuli yksi ensimmäisistä 18:sta virallisesti hyväksytystä alueesta ([140]). Kiinan ja Afrikan yhteistyöfoorumin huippukokouksessa Beijingissä vuonna 2006 Kiinan presidentti Hu Jintao ilmoitti, että Afrikan maihin perustetaan kolmesta viiteen taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön aluetta kolmen seuraavan vuoden aikana ([141]).

(652) Kiinan kauppaministeriö järjesti vuonna 2007 tarjouskilpailun rakennuttajien nimittämiseksi toiselle erälle virallisesti hyväksyttyjä ulkomaisia taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön alueita. Tianjin TEDA voitti tarjouksen SETC-alueesta. Tianjin TEDA perusti lokakuussa 2008 Kiina-Afrikka-kehitysrahaston kanssa yhteisyrityksen, jonka tarkoituksena oli perustaa China-Africa TEDA Investment Co., Ltd., jäljempänä 'China-Africa TEDA', keskeiseksi kiinalaiseksi investointiyritykseksi yhteistyöalueelle. China-Africa TEDA ja ECJV yhdistyivät ja tästä syntyi uusi yritys, Egypt TEDA Investment Co., jäljempänä 'Egypt TEDA', jonka tarkoituksena oli edistää SETC-alueen kehittämistä Egyptissä. Kiinalaisten hallussa on 80 prosenttia osakkeista ja egyptiläisten (ECJV:n edustamana) hallussa 20 prosenttia. Kun yritys oli virallisesti perustettu vuonna 2008, työt alueella edistyivät nopeasti. Näiden kahden maan silloiset pääministerit vihkivät 7 päivänä marraskuuta 2009 käyttöön aloitusalueen ja luokittelivat SETC-alueen merkittäväksi talous- ja kauppapolitiikan yhteistyöhankkeeksi maiden välillä ([142]). Koko aloitusalueen infrastruktuuri oli saatu valmiiksi vuoden 2011 loppuun mennessä ([143]).

([137]) Egyptin arabitasavallan ja Kiinan kansantasavallan yhteisymmärryspöytäkirja, 18.4.1997.
([138]) Valtioneuvoston kehitys- ja tutkimuskeskuksen raportti, "The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone", 6.8.2019, jäljempänä 'valtioneuvoston raportti'.
([139]) Ks. Egyptin arabitasavallan presidentin asetus nro 35, annettu 15.2.2003.
([140]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 4.
([141]) Valtioneuvoston raportti, ks. myös alaviite 104.
([142]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 11.
([143]) Valtioneuvoston raportti, ks. myös alaviite 104.

(653) Vuonna 2012 Egyptin yhteiskunnallisten levottomuuksien jälkeen presidentti Mursi teki Kiinaan valtiovierailun, jonka aikana hän viittasi alueeseen näiden kahden maan välisenä keskeisenä yhteistyöhankkeena ja toivoi, että yhä useammat kiinalaiset yritykset investoisivat Egyptiin alueen ja uusien hankkeiden kautta osallistuisivat näin Egyptin elvytysohjelmaan ([144]).

(654) Vuonna 2013 Egypt TEDA ja Egyptin viranomaiset allekirjoittivat sopimuksen 6 km^2:n laajennusalueesta. Vuodesta 2013 lähtien ulkomaisia kaupan ja talouden yhteistyöalueita, jollainen SETC-alue on, on myös kehitetty Uusi silkkitie -aloitteen nojalla. Ulkomaisista teollisuuspuistoista on näin ollen tullut merkittävä tekijä kiinalaisten yritysten investoinneissa, jotka tähtäävät toiminnan laajentamiseen ulkomaille. Tämän vuoksi, etenkin vuodesta 2013 lähtien, SETC-alue on sisällytetty lähes kaikkiin merkittäviin asiakirjoihin, jotka käsittelevät näiden kahden hallituksen välistä yhteistyötä ([145]).

(655) Vuonna 2014 Egypti käynnisti Suezin kanavan kehittämissuunnitelman. Suunnitelman puitteissa erityistalousalue sisällytettiin vuonna 2015 virallisesti laajempaan Suezin kanavan talousalueeseen, jäljempänä 'SC-alue', joka kattaa koko Suezin kanavaa ympäröivän alueen, jonka pinta-ala on 461 km^2. Koko aluetta pidetään nyt erityistalousalueena lain 83/2002 ja sen muutosten mukaisesti ([146]).

(656) Presidentti Sisi vieraili joulukuussa 2015 Kiinassa, jossa hän ilmoitti Egyptin hyväksyvän presidentti Xi Jinpingin tarjouksen tehdä yhteistyötä Uusi silkkitie -aloitteen puitteissa ja kehittää edelleen hankkeita Egyptissä. Nämä kaksi presidenttiä vihkivät 21 päivänä tammikuuta 2016 virallisesti käyttöön SETC-alueen laajennushankkeen 6km^2:n laajennusalueella. Xi Jinpingin valtiovierailulla Egyptiin Kiinan kansantasavallan kauppaministeriö ja Egyptin arabitasavallan Suezin kanavan talousalueen yleisviranomainen allekirjoittivat 21 päivänä tammikuuta 2016 Suezin talous- ja kauppayhteistyöaluetta koskevan sopimuksen, jäljempänä 'yhteistyösopimus'. Yhteistyösopimuksessa selvennetään SETC-alueen merkitystä ja oikeudellista asemaa ([147]).

(657) Egyptin viranomaisten toimitiloihin tehdyn tarkastuskäynnin aikana Egyptin viranomaiset vahvistivat, että yhteistyösopimuksessa kodifioitiin alueella vuodesta 2006 vakiintuneet käytännöt. Yhteistyösopimuksen päätarkoituksena oli näin ollen tarjota selkeät kirjalliset puitteet yhteistyölle ja virallistaa se Uusi silkkitie -aloitteen puitteissa, mukaan luettuna Kiinan viranomaisten tuki ulkomailla oleville yrityksille. Yhteistyösopimukseen liittyvistä valmistelutöistä ei kuitenkaan annettu muita yksityiskohtaisia tietoja komission nimenomaisista pyynnöistä huolimatta.

(658) Yhteistyösopimuksen mukaan valtiot kehittävät yhdessä SETC-aluetta. Ne toimivat tässä omien kansallisten strategioidensa mukaisesti (Uusi silkkitie -aloite Kiinan osalta ja Suezin kanavan kehittämissuunnitelma Egyptin osalta). Egyptin viranomaiset tarjoavat hanketta varten maan, työvoiman ja joitakin verohelpotuksia, kun taas alueella toimivat kiinalaisyritykset hoitavat tuotantolaitosta tarjoamalla käyttöomaisuutta ja johtajia. Egyptin varojen puutteen kompensoimiseksi Kiinan viranomaiset tukevat hanketta myös tarjoamalla tarvittavaa taloudellista tukea Egypt TEDAlle ja SETC-alueella toimiville kiinalaisyrityksille.

(659) SETC-alueella toimivat lasikuitukankaiden tuottajat Jushi Egypt ja Hengshi Egypt on rekisteröity yrityksiksi Egyptin lainsäädännön mukaisesti, ja niiden perustajia ovat kiinalaiset emoyhtiöt (Jushi China ja Hengshi China). Näiden lasikuitukankaiden tuottajien emoyhtiöt ovat etuyhteydessä keskenään, ja näiden kahden yrityksen ylimmän emoyhtiön omistaa valtion omistuksessa olevien varojen valvonta- ja hallintokomissio (SASAC). Ne ovat saaneet asiaan liittyviltä Kiinan viranomaisilta ([148]) hyväksynnän tytäryhtiön perustamiseen Egyptiin. Tytäryhtiöitä rahoitetaan Kiinasta peräisin olevilla varoilla, ne käyttävät Kiinasta tuotuja tuotantopanoksia ja laitteita, niiden johdossa ovat kiinalaiset johtajat ja ne hyödyntävät kiinalaista osaamista. Ne tuottavat Egyptissä lasikuitukankaita, jotka viedään SETC-alueelta EU:hun.

([144]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 53.
([145]) Valtioneuvoston raportti, ks. myös alaviite 104.
([146]) Egyptin arabitasavallan presidentin asetus nro 330/2015 Suezin kanavan talousalueen perustamisesta, 19.8.2015.
([147]) Valtioneuvoston kehitys- ja tutkimuskeskuksen raportti, "The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone", 6.8.2019.
([148]) Kansallinen kehittämis- ja uudistamiskomissio (NDRC) ja kauppaministeriö.

(660) Edellä mainitun yhteistyösopimuksen jouhevan täytäntöönpanon varmistamiseksi näiden kahden valtion hallitukset perustivat myös kolmitasoisen kuulemismekanismin. Egyptin arabitasavallan Suezin kanavan talousalueen yleisviranomainen ja Kiinan kansantasavallan Tianjinin kunnan kauppakomissio allekirjoittivat tähän liittyen Kiinan ja Egyptin Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueen hallintokomitean perustamista koskevan yhteistyösopimuksen hallitusten välisessä ensimmäisen tason kuulemisessa. Toisella tasolla perustettiin Suezin talous- ja kauppayhteistyön hallintokomitea varmistamaan teknisen tason keskustelut Kiinan Tianjinin kunnallishallinnon toimivaltaisten osastojen ja Egyptin Suezin kanavan talousalueen viranomaisen toimivaltaisten osastojen välillä. Nämä komiteat ovat järjestäneet säännöllisesti kokouksia vuodesta 2017. Kolmannella tasolla Egypt TEDA ja asiaankuuluvat egyptiläiset vastapuolet raportoivat ongelmista ja vaikeuksista edellä mainituille hallintotasoille.

4.2.2 *Osittainen yhteistyöstä kieltäytyminen ja käytettävissä olevien tietojen käyttäminen SETC-alueen osalta*

4.2.2.1 Perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltaminen Egyptin viranomaisten osalta

(661) Komissio pyysi kyselylomakkeessa, puutteista ilmoittavassa kirjeessä ja tarkastuskäynnin aikana Egyptin viranomaisia toimittamaan tiettyjä tietoja, jotka liittyvät Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueeseen Egyptissä. Nämä tietopyynnöt sisälsivät kysymyksiä muun muassa oikeudellisista ja institutionaalisista puitteista sekä Kiinan ja Egyptin hallitustenvälisistä sopimuksista.

(662) Egyptin viranomaiset toimittivat tässä yhteydessä Kiinan kansantasavallan kauppaministeriön ja Egyptin arabitasavallan Suezin kanavan talousalueen yleisviranomaisen välisen sopimuksen Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueesta vuodelta 2016. Komissiolla ei kuitenkaan ole edelleenkään tietoja aiemmista sopimuksista, yhteisymmärryspöytäkirjoista tai muista asiakirjoista, jotka on allekirjoitettu Kiinan ja Egyptin viranomaisten välillä SETC-alueeseen liittyen. Komissio löysi esimerkiksi julkisesti saatavilla olevia viittauksia vuonna 1997 Kiinan viranomaisten, edustajanaan pääministeri Li Peng, ja Egyptin viranomaisten, edustajanaan pääministeri Kamal alGanzouri, väliseen yhteisymmärryspöytäkirjaan vapaakauppa-alueen perustamisesta Egyptiin.

(663) Komissiolla ei myöskään ole asiakirjoja, jotka liittyvät vuoden 2016 sopimuksen täytäntöönpanoon ja Egyptin ja Kiinan viranomaisten perustamaan kuulemismekanismiin. Komissio löysi esimerkiksi julkisesti saatavilla olevia viittauksia Kiinan ja Egyptin Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueen hallintokomitean perustamista koskevaan yhteistyösopimukseen, jonka olivat allekirjoittaneet Suezin kanavan talousalueen yleisviranomainen ja Kiinan kansantasavallan Tianjinin kauppakomissio. Lisäksi huhtikuussa 2017 perustettiin Kiinan ja Egypt TEDAn välinen Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueen yhteinen hallintokomitea. Heinäkuussa 2017 perustettiin hallitustenvälinen koordinointikomitea ja se piti ensimmäisen kokouksensa. Komissio ei saanut kirjallisia asiakirjoja näiden eri neuvottelumekanismien puitteissa järjestetyistä kokouksista, lukuun ottamatta hallintokomitean pitämää yhtä kokousta.

(664) Tällaisten tietojen puutteessa komissio katsoi, että se ei ollut saanut tutkimuksen tämän osa-alueen kannalta ratkaisevia tietoja.

4.2.2.2 Perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltaminen Kiinan viranomaisten osalta

(665) Komissio pyysi kyselylomakkeessa, puutteista ilmoittavassa kirjeessä ja tarkastuskäynnin aikana Kiinan viranomaisia toimittamaan tiettyjä tietoja, jotka liittyvät yleisesti ulkomaisiin investointeihin, yleisesti ulkomaisiin talous- ja kauppayhteistyöalueisiin sekä erityisesti SETC-alueeseen Egyptissä. Pyydettyihin tietoihin sisältyi muun muassa kysymyksiä Kiinan kauppaministeriön hyväksymiä ulkomaisia talous- ja kauppayhteistyöalueita koskevista oikeudellisista ja institutionaalisista puitteista, Kiinan ja Egyptin hallitustenvälisten sopimusten olemassaolosta sekä Kiinan valtion omistuksessa olevien eri yksikköjen asemasta ja tehtävistä SETC-alueella.

(666) Kiinan viranomaiset toistivat useaan kertaan, että ne pitivät komission pyyntöjä epäjohdonmukaisina muun muassa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1, 2 ja 4 artiklan, 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä perusasetuksen 2, 3 ja 4 artiklan ja 10 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa, minkä vuoksi ne eivät vastanneet mihinkään komission esittämään kysymykseen. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Ottaen huomioon Kiinan viranomaisten osallistumisen toimintaan SETC-alueella ja sen sopimukset Egyptin viranomaisten kanssa komissio katsoi, että Kiinan viranomaisten olisi sitouduttava myös tutkimuksen tähän osaan, jotta asiaa voidaan selventää.

(667) Tällaisten tietojen puutteessa komissio katsoi, että se ei ollut saanut tutkimuksen tämän osa-alueen kannalta ratkaisevia tietoja.

(668) Näin ollen komissio ilmoitti Egyptin viranomaisille ja Kiinan viranomaisille, että tutkiessaan SETC-alueella sijaitseville yrityksille väitetysti annetun tuen esiintymistä ja laajuutta sen olisi ehkä käytettävä käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Egyptin viranomaiset ja Kiinan viranomaiset esittivät vastalauseen ja korostivat, että ne olivat toimineet täysimittaisesti yhteistyössä komission kanssa. Komissio kuitenkin katsoi, että täsmälliset tiedot SETC-alueen perustamiseen ja hallinnointiin liittyvästä yhteistyöstä näiden kahden hallituksen välillä olivat ratkaisevia asian oikeudellisen arvioinnin kannalta, kuten 4.2.3 jaksossa selitetään. Valitettavasti se oli saanut vain kaksi asiaa koskevaa asiakirjaa tarkastuskäyntien jälkeen, minkä vuoksi se ei voinut todentaa näiden asiakirjojen paikkansapitävyyttä. Komissio ei myöskään kyennyt käymään seurantakeskusteluja Egyptin viranomaisten kanssa tärkeistä yksityiskohdista, jotka olisivat voineet valaista näiden kahden maan yhteistyön laajuutta ja syvyyttä alueella.

(669) Sen vuoksi komissio sovelsi perusasetuksen 28 artiklaa ja käytti näiden seikkojen osalta käytettävissä olevia tietoja.

4.2.3 *Oikeudellinen arviointi*

(670) SETC-alueen toiminnassa on kyse Egyptin ja Kiinan viranomaisten tiiviistä yhteistyöstä viejämaan alueella. Egyptin ja Kiinan hallitukset ovat yhdistäneet resurssinsa tarjotakseen SETC-alueella valmistustoimintaa harjoittaville yrityksille suotuisat olosuhteet, joista koituu niille etua. Resurssien yhdistäminen tällaisen tiiviin yhteistyön kautta palvelee yhteistä tarkoitusta ja hyödyttää yhteistä edunsaajaa (Jushi Egyptiä ja Hengshi Egyptiä).

(671) Kiinan viranomaiset totesivat 7 päivänä elokuuta 2019 esittämissään huomautuksissa, että komissio ei voi laillisesti tutkia tämän tiiviin yhteistyön kiinalaista osaa eli kiinalaisten pankkien väitettyä taloudellista tukea Egyptissä toimiville yrityksille. Tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan tuki esiintyy vain, jos hallitus – tai julkinen elin – antaa taloudellista tukea WTO-jäsenen alueella. Näin ollen Kiinan viranomaisten mukaan Kiinassa toimivan rahoituslaitoksen mahdollisen väitetyn suoran varojen siirron lasikuitukankaiden tuottajille/viejille kolmannessa maassa ei voida katsoa johtuneen Kiinasta tai sitä ei voida pitää Kiinan viranomaisten antamana taloudellisena tukena ([149]). Kiinan viranomaisten mukaan komissio on itse tukenut tuen alueellista rajaa kuumavalssattuja teräslevyjä koskevassa tapauksessa, koska se on todennut perusasetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa, että on tarpeen osoittaa, että julkinen viranomainen tai julkinen elin on tietyn maan alueella myöntänyt rahallista avustusta ([150]). Lisäksi tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohtaan liittyvät artiklat, kuten GATT-sopimuksen XVI artikla ja tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen erityisyyttä koskeva 2 artiklan 1 ja 2 kohta, etuuksien laskemista koskeva 14 artikla ja ilmoitusvaatimuksia koskeva 25 artiklan 2 kohta, sisältävät kaikki viittauksia siihen, että edunsaajan on sijaittava tukea antavan WTO-jäsenvaltion alueella; samoin Kiinan liittymisasiakirjan 10 jaksossa edellytetään, että maa ilmoittaa alueellaan mahdollisesti myönnetyistä tai voimassa pidetyistä tuista ([151]). Sopimuksen neuvotteluhistoria osoittaa Kiinan viranomaisten mukaan, että valtion alueensa ulkopuolella suorittamat maksut eivät kuulu sopimuksen soveltamisalaan.

(672) Komissio toteaa, että näissä huomautuksissa käsitellään sitä, ovatko Kiinan viranomaiset tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen mukaisesti vastuussa tukien myöntämisestä ulkomailla tuotetuille tavaroille, jotka viedään kolmanteen WTO-jäsenvaltioon. Niissä ei kuitenkaan käsitellä erillistä kysymystä siitä, onko viejämaan hallitus tietyissä tapauksissa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen mukaisesti vastuussa siitä, että se on aktiivisesti myöntänyt ja hyväksynyt tällaiset tuet maassa valmistettujen tuotteiden eduksi.

(673) Sen vuoksi komissiolla oli oikeus varmistaa, voidaanko Jushi ja Hengshi Egyptille tarjottuja resursseja pitää perusasetuksen 2, 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuina tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina tukina, jotka Egyptin viranomaiset ovat myöntäneet.

4.2.3.1 Viranomaisen tai julkisen elimen myöntämä tuki

(674) Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen katsotaan olevan kyseessä, jos alkuperä- tai viejämaan viranomaiset myöntävät taloudellista tukea. Samoin tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdan mukaan tukea esiintyy, jos hallitus – tai julkinen elin – antaa taloudellista tukea.

([149]) Kiinan viranomaiset, huomautukset 7.8.2019, 72 kohta.
([150]) Ks. kuumavalssattuja teräslevyjä koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7, johdanto-osan 396 kappale.
([151]) Kiinan viranomaiset, huomautukset 7.8.2019, 74–84 kohta.

(675) Egyptin viranomaiset ovat tarjonneet kahdelle yritykselle maata ja useita verohelpotuksia. Egyptin viranomaiset ovat vastuussa näistä tuista ja myöntävät ne suoraan.

(676) Vuoden 1997 yhteisymmärryspöytäkirjan tekemisen jälkeen Egyptin viranomaiset ovat pyrkineet tukemaan aktiivisesti aluetta sekä suoraan tarjoamalla maata ja verohelpotuksia mutta myös välillisesti sopimalla Kiinan viranomaisten kanssa avun antamisesta SETC-alueen kehittämiseen Egyptin alueella. Yhteisymmärryspöytäkirjan ehtojen mukaan Egyptin viranomaiset nimenomaisesti kannustavat asiaan liittyvää sektoria Kiinassa osallistumaan alueelle perustettaviin hankkeisiin. Presidentti Morsin vierailtua Kiinassa elokuussa 2012 SETC-alue sai ennennäkemätöntä huomiota ja tukea Egyptin valtiolta ([152]). Vuoden 2016 yhteistyösopimuksen 1 §:n mukaan molemmat sopimuspuolet sopivat kehittävänsä aluetta näiden kahden maan voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti. Yhteistyösopimuksen täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:ssä täsmennetään, että yhteistyöalueen päivittäisen toiminnan koordinoinnista ja hoitamisesta vastaava hallintokomitea perustetaan sellaisten monenvälisten ja kahdenvälisten sopimusten mukaisesti, jotka Kiinan kansantasavalta ja Egyptin arabitasavalta ovat allekirjoittaneet tai joissa ne ovat sopimuspuolina, ja niiden voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti. Yhteistyösopimuksen 4 §:n nojalla molemmat osapuolet lupaavat tukea ja helpottaa yhteistyöalueen rakentamista ja toimintaa. Tätä varten Egypti on hyväksynyt, että Kiina nimeää alueen ulkomaiseksi kauppa- ja yhteistyöalueeksi. Kiina vahvisti yhteistyösopimuksen 4 §:n 1 momentissa, että kyseinen alue on oikeutettu poliittiseen tukeen ja toiminnan helpottamiseen, jota Kiinan viranomaiset tarjoavat ulkomaisille talous- ja kauppayhteistyöalueille. Lisäksi Kiinan viranomaiset sitoutuivat yhteistyösopimuksen 5 §:ssä nimenomaisesti tukemaan aluetta muun muassa kannustamalla asiaankuuluvia rahoituslaitoksia tarjoamaan rahoitusmahdollisuuksia yrityksille ja investoinneille alueella. Saman sopimuksen 7 §:ssä sekä Egyptin että Kiinan viranomaiset sitoutuivat siihen, että mahdollinen nykyinen tai tuleva lainsäädäntö, jolla myönnetään suotuisampi kohtelu kuin yhteistyösopimuksella, on ensisijainen yhteistyösopimukseen nähden. Kiinan viranomaisten etuuskohtelun mukainen rahoitus kahdelle lasikuitukankaiden tuottajalle alueella on tulosta näistä sitoumuksista, ja sitä olisi tarkasteltava tämä huomioon ottaen.

(677) Egyptin ja Kiinan viranomaisten voimien yhdistämisellä oli useita tarkoituksia.

(678) Egyptin puolelta, kuten korkeimmalla poliittisella tasolla ([153]) ilmoitettiin, tavoitteena oli houkutella kiinalaisia investointeja, osaamista ja pääomaa, jotta voitiin edistää Suezin kanavan alueen talouden kehittämistä ja luoda työpaikkoja. Egyptin vuoteen 2022 ulottuvan pitkän aikavälin suunnitelman mukaan, jonka Egyptin suunnitteluosasto julkaisi marraskuussa 2013, SETC-alueella on merkittävä rooli Egyptin teollisuuden uudistamisessa tuottamalla ulkomaanvaluuttaa viennin kautta, luomalla verotuloja ja ratkaisemalla työttömyysongelma ([154]).

(679) Kiinalla puolestaan oli eri motivaatio. Yritysten näkökulmasta Egyptillä on tiettyjä etuja, kuten alemmat työvoimakustannukset ja lyhyemmät toimitusajat päämarkkinoille, kuten EU:hun. Lisäksi kuten Jushi Chinan vuonna 2014 julkaistussa joukkolainaesitteessä mainitaan, ”kauppaa suojaavat esteet ovat kohottaneet Kiinan lasikuituviennin markkinahintoja, millä on kielteinen vaikutus Jushi-ryhmän lasikuituvientiin. Sen jälkeen, kun Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd perustettiin vuonna 2013, edellä mainittujen kolmen alueen kysyntätarpeet täyttää Jushi Egypt. Näillä kolmella alueella ei ole voimassa Jushi Egyptin tuotteita koskevia polkumyyntitulleja ja polkumyynnin vastaisen politiikan vaikutus Jushi-ryhmään pienenee merkittävästi. Jushi Egyptin lasikuitutuotteiden alustava hinnoitteluperiaate asiakkaille kolmella edellä mainitulla alueella on jakaa tullisäästöt asiakkaiden kanssa ja hyödyntää polkumyyntitulleista ja laivauskustannuksista saadut säästöt.” Vuodesta 2011 ([155]) ja vuoden 2014 lopusta ([156]) Kiinasta peräisin olevien roving-lankojen (lasikuitukankaiden päätuotantopanos, jonka osuus on noin 70 prosenttia sen valmistuskustannuksista) tuontiin on sovellettu polkumyynti- ja tasoitustulleja EU:ssa, ja EU on yksi niistä kolmesta alueesta, joihin esitteessä viitataan.

([152]) TEDA 10 Years Summary Report, s. 41.

([153]) Presidentti Mursin kommentit Kiinan matkalla elokuussa 2012, TEDA 10 Years Summary Report, s. 47 ja 53; presidentti Sisin kommentit Kiinan matkalla joulukuussa 2016, TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018) s. 94.

([154]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 59.

([155]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 248/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien jatkuvakuituisten lasikuitutuotteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 67, 15.3.2011, s. 1).

([156]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1379/2014, annettu 16 päivänä joulukuuta 2014, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen lasikuitufilamenttituotteiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien jatkuvakuituisten lasikuitutuotteiden tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 248/2011 muuttamisesta (EUVL L 367, 23.12.2014, s. 22).

(680) Kiinan viranomaisten näkökulmasta – ulkomaankaupan kehittämistä koskevan kauppaministeriön 13. viisivuotissuunnitelman mukaan – yksi suunnitelman keskeisistä tehtävistä on vahvistaa kauppayhteistyötä maiden kanssa Uusi silkkitie -aloitteen mukaisesti, jotta voidaan edistää ja laajentaa huipputeknologiatuotteiden, kuten lasikuitukankaiden, vientiä. Suunnitelmassa esitetään muun muassa seuraavaa: ”Vakiinnutetaan etua tuottavien tuotteiden, kuten työvoimavaltaisten tuotteiden, vienti edellä mainittuihin maihin, hyödynnetään infrastruktuurin rakentamiseen liittyviä mahdollisuuksia näissä maissa ja kannustetaan laajamittaisten täydellisten laitteistojen, teknologian, standardien ja palvelujen vientiä. Mukaudutaan suuntaukseen, jossa muutetaan ja uudistetaan teollisuutta näissä maissa, ja vauhditetaan sähkömekaniikka- ja huipputeknologiatuotteiden vientiä. Tehostetaan kehittyvien talouksien markkinoiden laajentamista ja taloudellisten tekijöiden, kasvunopeuden, resurssimäärien, riskiasteen ja muiden tekijöiden perusteellisen tarkastelun jälkeen valitaan useita markkinoita ensisijaista laajentumista varten. Laajennetaan edistyneiden teknisten laitteiden vientiä ja edistetään korkealaatuisten ja suhteellisen paljon etua tuottavien tuotannonalojen ja tuotteiden vientiä”. Suunniteltuja toimenpiteitä tämän saavuttamiseksi ovat esimerkiksi ”valtion tason talousalueiden ja teknologisen kehittämisen alueiden ja erilaisten teollisuuspuistojen kehittäminen”.

(681) Tämä on ilmastu esimerkiksi seuraavasti: ”Hallituksen ministeriöiden ohjauksessa silkkitiealoitteen puitteissa ja isäntämaan korkeimman tason strategiaan liittyen ulkomaisista yhteistyöalueista on tullut väline silkkitiealoitteen ja kansainvälisen tuotekapasiteettiyhteistyön toteuttamiseksi” ([157]).

(682) Ulkomaiset alueet palvelevat näin ollen useita Kiinan strategisia tavoitteita. Ne voivat ensinnäkin auttaa lisäämään Kiinassa valmistettujen koneiden ja laitteiden kysyntää. Toiseksi, tuottamalla ulkomailla ja viemällä Eurooppaan tai Pohjois-Amerikkaan kiinalaiset yritykset pystyvät välttämään Kiinasta tulevaan vientiin kohdistuvia kaupan esteitä. Kolmanneksi, ne voivat auttaa Kiinan pyrkimyksiä edistää sen omia rakennemuutoksia ja siirtyä ylöspäin arvoketjussa ([158]).

(683) Edellä esitetystä seuraa, että Egyptin valtio odotti Kiinan rahoitusta tiiviiseen yhteistyöhön SETC-alueella ja otti sen tyytyväisenä vastaan kehittääkseen yhtä köyhimmistä alueistaan. Kiinan valtio toivoi, että kiinalaiset yritykset voisivat toimia Kiinan alueen ulkopuolella ja laajentaa vientiään Uusi silkkitie -aloitteen nojalla (mahdollisesti kaupan suojatoimenpiteiden välttämiseksi).

(684) Näissä olosuhteissa komissio katsoi, että perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa olevan ilmaisun ”viranomaiset” olisi sisällettävä Egyptin viranomaisten suoraan toteuttamien toimenpiteiden lisäksi myös Kiinan viranomaisten toimenpiteet, joiden voidaan käytettävissä olevan näytön perusteella katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista.

(685) Kuten valituselin on todennut asiassa US-Gasoline ([159]), WTO:n lainsäädäntöä ei voida lukea täysin irrallaan yleistä kansainvälisestä oikeudesta. Yleisen kansainvälisen oikeuden periaatteet muodostavat osan WTO:n oikeusjärjestystä, joka ei ole itsenäinen järjestelmä ([160]). WTO:n riitojen ratkaisemista koskevan sopimuksen (DSU) 3 artiklan 2 kohdan ja valtiosopimusoikeutta koskeva Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ”kaikki osapuolten välisissä suhteissa sovellettavissa olevan kansainvälisen oikeuden asiaan vaikuttavat säännöt” on otettava huomioon arvioitaessa sopimuksen ehtojen asiayhteyttä.

(686) Näihin sääntöihin sisältyy kansainvälinen tapaoikeus ([161]), joka sitoo kaikkia WTO:n jäseniä, mukaan luettuna Egyptiä, Kiinaa ja Euroopan unionia. Kansainvälisen tapaoikeuden tärkeä haara ovat valtion vastuuta koskevat säännöt, jotka Kansainvälisen oikeuden toimikunta (ILC) on kodifioinut valtioiden vastuuta kansainvälisen oikeuden vastaisista teoista koskeviin artiklaluonnoksiin ([162]) YK:n peruskirjan 13(1)(a) artiklan mukaisen toimeksiantonsa mukaisesti.

([157]) Annual Report on Development in Africa, nro 19 (2016–2017), Yellow Books of Africa, s. 13.
([158]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development Vol. 63, 2014, s. 78–91.
([159]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, valituselimen raportti, 20.5.1996, s. 17.
([160]) Ks. tarkemmin J. Pauwelyn, ”The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?”, *American Journal of International Law* (2001), s. 535 ja seuraavat sivut; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).
([161]) WT/DS379 – United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, valituselimen raportti, 11.3.2011, 308 kohta; M.E. Villiger, ”Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties” (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.
([162]) International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, November 2001, Supplement No. 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

(687) Kansainvälisen oikeuden toimikunnan (ILC) artiklat ovat merkityksellisiä myös valtiosopimusoikeutta koskeva Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, koska niissä annetaan ohjeita ”johtumisen” käsitteen tulkinnasta eli milloin tiettyjen toimien tai laiminlyöntien voidaan katsoa johtuvan jostakin valtiosta silloinkin, kun kyseiset toimet tai laiminlyönnit eivät ole suoraan kyseisen valtion toteuttamia. Johtumisen käsitteestä tulee merkityksellinen tulkittaessa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdan johdannossa olevaa termiä ”hallitus” ja etenkin määritettäessä, mistä jokin toimintatapa tukien osalta johtuu, kun kyseessä on kahden valtion välinen yhteistyötilanne, kuten tässä tapauksessa ([163]).

(688) Kansainvälisen oikeuden toimikunnan (ILC) artikloja voidaan näin ollen käyttää tulkitsemaan tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdan johdannossa olevaa termiä ”hallitus”, jotta toimintatavan (tukien myöntämisen) voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista silloinkin, kun Egyptin viranomaiset eivät ole suoraan antaneet taloudellista tukea.

(689) Tähän liittyen komissio huomautti, että ILC:n artiklojen 11 artiklan mukaan toimintatapaa, jonka ei voida edeltävien artiklojen perusteella katsoa johtuvan jostakin valtiosta, pidetään kuitenkin kyseisen valtion toimena kansainvälisen lainsäädännön nojalla, mikäli kyseinen valtio tunnustaa ja hyväksyy kyseisen toimintatavan omakseen. ILC:n artiklojen 11 artiklaa koskevissa kommenteissa selitetään, että periaatteen [eli valtiosta johtuminen toimintatavan tunnustamisen ja hyväksymisen kautta] soveltamistapauksia löytyy oikeudellisista päätöksistä ja valtion käytännöistä ([164]). Samojen kommenttien 6 kappaleessa edellytetään, että valtio tunnistaa kyseisen toimintatavan ja hyväksyy sen omakseen.

(690) Siitä lähtien, kun hanke syntyi vuonna 1997, Egyptin hallitus teki Jushi Egyptin ja Hengshi Egyptin kiinalaisesta rahoituksesta osan kyseistä aluetta koskevaa omaa politiikkaansa. Presidentti Morsi toivotti julkisesti tervetulleiksi Kiinan investoinnit ja pääoman vierailullaan Kiinaan elokuussa 2012, ja Egyptin suunnitteluvirasto tunnusti marraskuussa 2013, että Kiinan rahoittamalla SETC-alueella on merkittävä asema Egyptin teollisuuden päivittämisessä. Presidentti Sisi totesi vierailullaan Kiinaan joulukuussa 2014, että ”presidentti Xi Jinpingin ehdotus yhteisestä Uusi silkkitie -aloitteesta tarjosi merkittävän mahdollisuuden Egyptin elpymiselle ja Egypti oli valmis osallistumaan aktiivisesti ja antamaan tukea. Egypti sopimuspuolena haluaa toimia yhteistyössä Kiinan kanssa muun muassa Suezin kanavaa koskevien hankkeiden ja Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueen kehittämiseksi ja houkutella kiinalaisia yrityksiä investoimaan Egyptiin.” ([165])

(691) Kiinan Uusi silkkitie -aloitteen periaatteet ovat julkisesti tiedossa. Kansainvälisen tuotantokapasiteettia ja laitevalmistusta koskevan yhteistyön edistämisestä 13 päivänä toukokuuta 2015 annettujen valtioneuvoston ohjaavien lausuntojen 30–36 §:ssä luetellaan kaikki poliittinen tuki, jota ulkomaille suuntautuvat yritykset voivat saada. Näihin kuuluvat rahoitus- ja verotukipolitiikka, pehmeäehtoiset lainat, rahoitustuki syndikoitujen lainojen kautta, vientiluotto, hankerahoitus, pääomasijoitukset ja vientiluottovakuutus. Ohjaavien lausuntojen 31 §:ssä viitataan pehmeäehtoisiin lainoihin, joilla tuetaan yrityksiä osallistumaan suurten laitekokonaisuuksien vientiin, hankesopimusten tekemisen ja laajamittaisiin investointihankkeisiin. Käytännössä tämä politiikka on johtanut pankkien tai ohjaavien lausuntojen 35 §:llä erikseen perustetun silkkitierahaston myöntämään etuuskohtelun mukaiseen rahoitukseen, kuten komissio hiljattain vahvisti eräässä toisessa tapauksessa ([166]).

(692) Koska Egyptin presidentit olivat epäilemättä tietoisia siitä, että Kiinan Uusi silkkitie -aloitteeseen liittyy voimakas valtion rahoitus etuuskohtelun mukaisen rahoituksen ja muiden rahoitusvälineiden kautta, tällainen Kiinan viranomaisten rahoitustuki näin ollen tunnustettiin ja hyväksyttiin korkeimmalla tasolla, kun SETC-alue perustettiin yhdessä Kiinan kanssa.

([163]) WT/DS379/AB/R, 304–322 kohta.

([164]) International Law Commission, Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts, with commentaries, November 2001, Supplement No. 10 (A/56/10), s. 52, 11 artiklan johdanto-osan 3 kappale.

([165]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 94.

([166]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1690, annettu 9 päivänä marraskuuta 2018, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten renkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta tasoitustullista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen linja-autoissa ja kuorma-autoissa käytettävien uusien tai uudelleen pinnoitettujen pneumaattisten kumisten ulkorenkaiden, joiden kuormitustunnus on suurempi kuin 121, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/163 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1579 muuttamisesta (EUVL L 283, 12.11.2018, s. 1); johdanto-osan 409–412 kappale.

(693) Se, että Egypti tunnusti ja hyväksyi Kiinan etuuskohtelun mukaisen rahoituksen, saa lisätukea vuoden 2016 yhteistyösopimuksen tekstistä. Yhteistyösopimuksen 1 §:ssä Egypti hyväksyi nimenomaisesti, että Kiina voi soveltaa lakejaan SETC-alueella oleviin toimijoihin tai SETC-alueeseen liittyvään toimintaan. Tätä varten Egyptin hallitus hyväksyi myös, että Kiina nimeää SETC-alueen ”ulkomaiseksi investointialueeksi” omassa lainsäädännössään. Koska ”ulkomaiset investointialueet” ovat yksi Uusi silkkitie -aloitteen välineistä (ks. 681 kappale) ja koska aloitteessa käytettään etuuskohtelun mukaista rahoitusta välineenä (ks. 691 kappale), tällainen nimeäminen yhteistyösopimuksen 4 §:ssä – jossa Kiina myös vahvistaa, että kyseinen alue on oikeutettu poliittisen tukeen ja apuun, jota Kiinan viranomaiset myöntävät ulkomaisille talous- ja kauppayhteistyöalueille – tarkoitti sitä, että Jushi Egypt ja Hengshi Egypt ovat oikeutettuja hakemaan etuuskohtelun mukaisia lainoja kiinalaisilta poliittisin perustein toimivilta pankeilta ja etuuskohtelun mukaisilla vientiluottoehdoilla. Egypti hyväksyi myös 5 §:n, jonka mukaan Kiinan hallitus tukee yhteistyöaluetta kannustamalla rahoituslaitoksia tarjoamaan rahoitusmahdollisuuksia yhteistyöalueella sijaitseviin investointihankkeisiin, kunhan lainanantoedellytykset ja lainankäyttövaatimukset täyttyvät. Kuten jo aiemmassa tutkimuksessa todettiin ([167]), Kiinan etuuskohtelun mukainen rahoitus ei toimi selvästi määriteltyjen rahoitusohjelmien puitteissa tiukkojen tukikelpoisuuskriteerien perusteella vaan pikemminkin siten, että korkeimmalla tasolla yksilöidään joukko kannustettavia tuotannonaloja. Egyptissä sijaitsevan SETC-alueen virallinen nimeäminen kiinalaisten yritysten ulkomaiseksi investointialueeksi presidenttien yhteisen sopimuksen tekemisen jälkeen sekä sopimuksen 5 §:ssä esitetty ”kannustus” sopivat täydellisesti Kiinan tavanomaiseen toimintamalliin, jolla poliittisin perustein toimivat pankit myöntävät etuuskohtelun mukaista rahoitusta.

(694) Kiinan etuuskohtelun mukaiset toimenpiteet Egyptiin sijoittautuneiden kiinalaisten yritysten hyväksi olivat siten Egyptin tunnistamia ja omakseen hyväksymiä.

(695) Egyptin viranomaiset olivat lisäksi jatkuvasti läsnä 660 kappaleessa mainitussa kolmitasoisessa täytäntöönpanomekanismissa. Yhteistyösopimuksen 2(V) §:n mukaan täytäntöönpanomekanismin tehtävänä on koordinoida ja avustaa rahoituslaitoksia, mukaan luettuna muttei pelkästään pankkialan laitokset, vakuutuslaitokset ja eri rahastot, jotka tarjoavat luottotukea yhteistyöalueelle ja kotimaisille yrityksille, ja auttaa yhteistyöalueen ja kotimaisia yrityksiä tutustumaan useampiin rahoituskanaviin. Saman asiakirjan 2 §:n 4 momentissa annetaan virkamiehille tehtäväksi pyrkiä kaikin keinoin panemaan täytäntöön kattavasti Kiinan ja Egyptin lakien ja asetusten mukaista kannustinpolitiikkaa jouhevasti. Tähän on kirjattuna Egyptin ja Kiinan yhteisymmärrys siitä, että Kiina ei tarjoa markkinaehtoista rahoitusta, jollaista Jushi Egypt ja Hengshi Egypt olisivat voineet saada kansainvälisiltä markkinainvestoijilta, vaan tarjoaa aktiivisesti valtion kannustimia eli etuuksia tai etuuskohtelua.

(696) Panemalla tämän määräyksen täytäntöön Egypti ilmaisi hyväksyvänsä täysin Kiinan etuuskohtelun mukaisen rahoituksen, joka hyödyttää alueella sijaitsevia lasikuitukankaiden tuottajia. Koska molemmat valtiot toimivat vain osittaisesti yhteistyössä tutkimuksen näiden keskeisten näkökohtien osalta (ks. 4.2.2 jakso), komissio ei kyennyt vahvistamaan tarkempia yksityiskohtia; käytettävissä oleva näyttö viittaa kuitenkin siihen, että nämä kaksi valtiota toimivat yhteistyössä edellä kuvatulla tavalla siten, että siitä oli etua alueella sijaitseville lasikuitukankaiden vientiä harjoittaville tuottajille.

(697) Näytöstä seuraa, että Kiinan viranomaisten etuuskohtelun mukaisen rahoituksen muodossa Jushi ja Hengshi Egyptille antaman taloudellisen tuen voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista, koska kyseessä ovat alkuperä- tai viejämaan viranomaiset perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla. Näyttö osoitti, että Egyptin viranomaiset hyväksyivät Kiinan viranomaisten antaman etuuskohtelun mukaisen rahoitustuen alueen lasikuitukankaiden tuottajille alueen taloudellisen toiminnan kehittämistä ja tukemista koskevien sovittujen sitoumusten mukaisesti.

(698) Komissio totesi vielä, että valtioiden mahdollisuus tarjota taloudellista tukea epäsuorasti yksityisten elinten kautta ei ole ulkosyntyinen perusasetukselle eikä tukia ja tasoitustulleja koskevalle WTO-sopimukselle ([168]). Tapauksissa, joissa valtio valtuuttaa tai määrää yksityisiä elimiä käyttäytymään tietyllä tavalla, keskeistä on, että valtion toimen ja yksityisen elimen menettelytavan välillä on oltava ”todistettavissa oleva yhteys” ([169]). Tässä tapauksessa on selvä ja nimenomainen yhteys Egyptin viranomaisten ja niiden toimien välillä, jotka Kiina toteutti tarjotakseen sovittua taloudellista tukea lasikuitukankaiden vientiä harjoittaville tuottajille.

([167]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1690; johdanto-osan 377 kappale.
([168]) Ks. perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta ja tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdan iv alakohta.
([169]) Valituselimen raportti, *US –DRAMS* (WT/DS296/AB/R), 112 kohta.

(699) Näin ollen komissio katsoi, että Kiinan viranomaisten kyseiselle alueelle sijoittuneille lasikuitukankaiden vientiä harjoittaville tuottajille myöntämää etuuskohtelun mukaista rahoitusta voidaan pitää Egyptin viranomaisten myöntämänä taloudellisena tukena perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti ([170]).

4.2.3.2 Etu

(700) Komissio tarkasteli, koituiko tästä taloudellisesta tuesta, jonka katsottiin johtuvan Egyptin viranomaisista, etuutta Jushi ja Hengshi Egyptille perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. On syytä muistaa, että nämä kaksi yritystä toimivat Egyptissä ja ne oli perustettu Egyptin lainsäädännön mukaisesti. Näin ollen oli syytä tarkastella, saivatko ne rahoitusta paremmilla ehdoilla, kuin ne olisivat saaneet Egyptin rahoitusmarkkinoilta. Komissio todensi tämän seikan ja oli vakuuttunut, että näin tapahtui ja ero oli suuri.

(701) Komissio otti kuitenkin huomioon myös tämän tapauksen poikkeukselliset olosuhteet. Kuten 659 kappaleessa todetaan, nämä vientiä harjoittavat tuottajat ovat etuyhteydessä kiinalaisiin emoyhtiöihin, jotka ovat viime kädessä SASACin hallinnassa. Kiinalaiset viranomaiset myönsivät etuuskohtelun mukaisen rahoituksen sen jälkeen, kun neuvottelut oli käyty ja asiakirjat allekirjoitettu Kiinassa, minkä jälkeen edunsaajat saivat rahoituksen suoraan tai välillisesti Kiinassa sijaitsevan emoyhtiönsä kanavien kautta (yrityksen sisäiset lainat). Kuten yhteistyösopimuksen 1 §:ssä määrätään, Egyptin viranomaiset hyväksyivät lisäksi sen, että kyseiset yritykset saivat etuuskohtelun mukaista tukea, muun muassa edullisia lainoja Kiinan lainsäädännön eli Kiinan ehtojen mukaisesti. Kiinalaiset julkiset elimet tarjosivat tällaista rahoitusta yhteistyösopimuksen 5 §:n nojalla Kiinassa toteutetun etuuskohtelun mukaisen rahoituksen mukaisesti (ks. 3.4 jakso). Näissä yhteistyösopimuksen määräyksissä kodifioidaan aiempi vakiintunut käytäntö, kuten 657 kappaleessa selitetään.

(702) Sen vuoksi komissio päätteli, että kun Egyptin viranomaiset hyväksyivät ja tunnustivat Kiinan julkisten elinten maksaman taloudellisen tuen Jushi ja Hengshi Egyptille, tähän sisältyi myös etuuden hyväksyminen. Komissio määritti etuuskohtelun mukaisen rahoituksen markkinahinnan ja laski etuuden vastaavasti (ks. 4.3 jakso). Komissio totesi, että tämän kohtuullisen lähestymistavan tuloksena tukimäärät olivat alemmat kuin siinä tapauksessa, että sovellettaisiin hypoteettista Egyptin vertailuarvoa.

4.2.3.3 Erityisyys

(703) Erityisyyttä koskevan kolmannen kohdan osalta komissio tarkasteli, olivatko nämä tuet erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2–4 kohdassa edellytetyllä tavalla.

(704) Koska Egyptin viranomaiset tunnustivat ja hyväksyivät etuuskohtelun mukaisen rahoituksen, niitä voidaan pitää myöntävänä viranomaisena. Egyptin viranomaiset ovat tunnustaneet ja hyväksyneet Kiinan päätöksen nimetä SETC-alue ulkomaiseksi investointialueeksi yhteistyösopimuksen 4 §:n nojalla ja vahvistaneet sen täysimittaisen täytäntöönpanon siten, että Kiinan viranomaiset muun muassa myöntävät etuuskohtelun mukaista rahoitusta.

(705) Nämä tuet on rajoitettu yrityksiin, jotka toimivat Suezin kanavan alueella (johon SETC-alue kuuluu osana). Näin ollen komissio päätteli, että kyseiset tuet olivat perusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja alueellisia tukia, jotka kuuluvat myöntävän viranomaisen toimivaltaan perusasetuksen 4 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti.

4.2.3.4 Päätelmä

(706) Komissio totesi siis, että Egyptin viranomaisten SETC-alueella toimiville yrityksille suoraan myöntämät tuet (maan tarjoaminen, veroetuudet) samoin kuin välillisesti Kiinan viranomaisten etuuskohtelun mukaisen rahoituksen kautta myöntämät tuet ovat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia perusasetuksen 2–4 artiklan mukaisesti. Viimeksi mainittujen voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista, koska Egypti on tunnustanut ja hyväksynyt Kiinan viranomaisten toimenpiteet omikseen esimerkiksi yhteistyösopimuksen, tiiviin yhteistyön ja eritasoisten yhteistyömekanismien kautta. Taloudellisesta tuesta koitui etuutta ja se oli erityistä. Komissio tarkastelee kaikkia asiaan liittyviä tukia tarkemmin jäljempänä.

([170]) Asiaan liittyviä tosiseikkoja voidaan tarkastella myös ILC:n artiklojen 16 artiklan näkökulmasta. Egyptin viranomaisten ja Kiinan viranomaisten tiiviin yhteistyön tuloksena Egyptin viranomaiset tunnustivat ja hyväksyivät Kiinan säädökset, minkä lisäksi yhteistyön kautta oli mahdollista kiertää EU:n käyttöön ottamia tosiasiallisia ja mahdollisia tulleja, jotka koskivat tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä Kiinasta, viemällä tuotetta Egyptistä.

(707) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset kiistivät nämä päätelmät ja esittivät viisi seikkaa: Ensinnäkin kansainvälisen lainsäädännön perusteella on mahdotonta katsoa Kiinan valtion itsemääräämisoikeuden piiriin kuuluvia toimia Egyptin valtion toimiksi. Toiseksi komissio on jättänyt huomiotta oman perusasetuksensa, jonka mukaan myöntävän viranomaisen on sijaittava omalla alueellaan. Kolmanneksi Kiinan toimien katsominen Egyptin toimiksi rikkoo myös WTO:n lainsäädäntöä, jota ei voida tulkita valtioiden vastuuta koskevien ILC:n artiklojen 11 artiklan perusteella. Neljänneksi ILC:n artiklojen 11 artiklaa ei edes voida soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan. Viidenneksi Jushille ja Hengshi Chinalle myönnetty taloudellinen tuki ei täytä perusasetuksen 3 artiklassa säädettyjä erityisyyttä koskevia vaatimuksia.

(708) Myös Kiinan viranomaiset kritisoivat sitä, että komissio piti kiinalaisten rahoituslaitosten SETC-alueella sijaitseville egyptiläisille yrityksille myöntämiä lainoja ja yrityksen sisäisiä lainoja Egyptissä sijaitsevien yritysten ja niiden emoyhtiön välillä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina tukina. Ne väittivät, että ei voida katsoa, että tuki on ”syntynyt” Kiinassa ja sen jälkeen ”siirretty” Egyptille, koska tästä seuraisi, että lailliset ulkomaiset investoinnit olisivat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia. Seuraavaksi Kiinan viranomaiset totesivat, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen teksti, asiayhteys, tavoite ja tarkoitus eivät mahdollista ”viranomaisen tai julkisen elimen” soveltamisalan ulottamista kolmanteen maahan. Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että valtioiden vastuuta koskevien ILC:n artiklojen 11 artiklaa ei voida käyttää merkityksellisenä asiayhteytenä, koska se ei liity samaan asiaan kuin tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohta. Vaikka ILC:n artiklojen 11 artikla olisikin merkityksellinen, se olisi selvästi ristiriidassa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdan kanssa. Tällöin Kiinan viranomaisten mukaan jälkimmäisellä olisi etusija ensin mainittuun nähden erityissäännöksenä (*lex specialis*).

(709) Aivan aluksi komissio huomauttaa, että niin Kiinan kuin Egyptin viranomaisetkaan eivät esittäneet huomautuksia näiden kahden valtion väliseen yhteistyöhön liittyvien tosiseikkojen paikkansapitävyydestä (ks. 4.2.1 jakso).

(710) Komissio huomauttaa, että sekä Egyptin että Kiinan viranomaisten huomautukset ovat osittain päällekkäisiä ja osittain niissä tuodaan esiin erillisiä väitteitä. Komissio analysoi päällekkäisiä kohtia yhdessä ja käsitteli kunkin hallituksen esittämiä muita väitteitä yksitellen.

(711) Kiinan viranomaiset aloittivat väittämällä, että komissio ei kyennyt vahvistamaan Kiinan taloudellista tukea Egyptissä toimivien yritysten osalta. Komissio katsoi siis, että Kiinan viranomaiset ovat ”luoneet” tuen ja sen jälkeen ”siirtäneet” sen Egyptille, millä komissio pyrki tekemään menetelmästään ”laillisen” soveltamalla virheellisesti ILC:n artiklojen 11 artiklaa tilanteeseen, jossa Kiinasta ei ollut peräisin lainkaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea. Tällaisella menetelmällä, jota ei voida sallia, EU alkaisi seuraavaksi torjua laillisia ulkomaisia investointeja.

(712) Komissio huomautti, että tämä poliittinen väite perustuu kahteen kyseenalaiseen oikeudelliseen premissiin: Ensinnäkin Kiinan toimien on täytettävä kaikki tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen mukaiset tukea koskevat kriteerit, jotta se joutuisi vastuuseen. Ellei näin ole, tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen mukaan EU ei voi soveltaa tasoitustoimenpiteitä tukeen, jonka Egyptissä toimivat yritykset ovat saaneet. Tässä väitteessä sekoitetaan kuitenkin tosiasialliset ja normatiiviset näkökohdat. Kuten aiemmin selitettiin, Egyptin viranomaiset odottivat kiinalaisten rahoituslaitosten etuuskohtelun mukaista luotonantoa yrityksille Egyptissä ja ottivat sen tyytyväisinä vastaan (tosiseikka) ja tunnustivat ja hyväksyivät tällaisen etuuskohtelun mukaisen luotonannon omakseen. Se, saiko tällainen etuuskohtelun mukainen luotonanto (normatiiviselta näkökannalta) myös aikaan Kiinan kansainvälisen vastuun tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen rikkomisesta, ei ole merkityksellistä. Toisin sanoen komissio katsoi, että Kiinan ”käyttäytymisen ” (eli etuuskohtelun mukaisen luotonannon) eikä ”oikeuden vastaisten tekojen” voitiin katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista. Sen vuoksi komissio hylkäsi Kiinan viranomaisten ensimmäisen väitteen, jonka mukaan sen olisi ensin pitänyt osoittaa, että Kiinan viranomaiset myönsivät tukia ja tasoitustulleja koskevassa WTO:n sopimuksessa tarkoitettua tukea, ja kun komissio ei tehnyt näin, se oli virheellisesti ”luonut” Kiinan viranomaisten myöntämän tuen, josta tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat saivat etua.

(713) Egyptin viranomaiset korostivat ensimmäisessä väitteessään itsemääräämisoikeuden periaatetta kansainvälisessä lainsäädännössä. Sen näkökulmasta toimen voidaan katsoa johtuvan valtiosta vain, kun toimi kuuluu kyseisen valtion toimivaltaan. Sen vuoksi Kiinan toimivaltaan kuuluvien yksikköjen toiminnan voidaan katsoa johtuvan vain Kiinan valtiosta. Egyptin viranomaiset tarkensivat 18 päivänä maaliskuuta 2020 järjestetyssä kuulemisessa perustelujaan antamalla esimerkiksi jonkin valtion asevoimat, jotka on sijoitettu toisen valtion suostumuksella sen alueelle. Egyptin viranomaisten mukaan kutsuttujen asevoimien toimen voidaan katsoa johtuvan vain kutsutusta valtiosta, mutta ne eivät johda isäntävaltion vastuuseen.

(714) Komissio hylkäsi tämän väitteen. YK:n peruskirjan 2(1) artiklaan kirjattu valtioiden täysivaltaisen tasa-arvon periaate kansainvälisessä oikeudessa kieltää sen, että jokin valtio harjoittaisi toimivaltaansa toisen valtion alueella ilman sen suostumusta. Valtiot voivat kuitenkin vapaasti sallia toisen valtion toimet alueellaan. Kutsutun valtion toimien isäntävaltion alueella voidaan sen jälkeen katsoa johtuvan isäntävaltiosta. Egyptin viranomaisten kuulemisessa ottamassa esimerkissä sääntö on suoraa seurausta vuonna 1974 annetusta YK:n yleiskokouksen päätöslauselmasta 3314 (XXIX), joka koskee hyökkäyksen määritelmää ja jota pidetään yleisesti kansainvälinen tapaoikeuden kodifiointina. Päätöslauselman 3(f) artiklan mukaan jonkin valtion hyökkäystä jotakin toista valtiota kohtaan ei määritellä vain suoraksi hyökkäykseksi sen omien valtiollisten elinten kautta vaan myös ”sen valtion toimeksi, joka sallii, että kyseinen toinen valtio käyttää sen aluetta, jonka se on asettanut tämän toisen valtion käyttöön, hyökätäkseen jotakin kolmatta valtiota vastaan”. Jos Kuuba olisi sallinut Neuvostoliiton hyökätä Yhdysvaltoja vastaan venäläisillä ohjuksilla Kuuban alueelta vuonna 1962, tämä olisi johtanut siihen, että Kuuba olisi ollut kansainvälisessä vastuussa hyökkäyksestä Yhdysvaltoja vastaan. Vastaavasti kansainvälisessä oikeudessa tunnustetaan mahdollisuus katsoa kutsutun valtion toimien johtuvan isäntävaltiosta ja jopa määrätä seuraamuksia isäntävaltiolle, jos kutsutun valtion toimet vahingoittavat kolmatta valtiota.

(715) Toiseksi Egyptin ja Kiinan viranomaiset väittivät, että perusasetuksen mukaan ei ole mahdollista katsoa Kiinan viranomaisten toimien johtuvan Egyptin viranomaisista. Perusasetuksen 2 artiklan b alakohdan mukainen ”julkisen viranomaisen” määritelmä liittyy nimenomaisesti myöntävän viranomaisen alueeseen. Kyseisessä säännöksessä olevan ilmaisun ”alueella” tarkoituksena oli tarjota oikeusvarmuutta, eikä sen tulkinnasta voida poiketa WTO:n tai kansainvälisen oikeuden perusteella.

(716) Perusasetuksen 2 artiklan b alakohdan mukaan ”’julkisella viranomaisella’ tarkoitetaan alkuperä- tai viejämaan alueella toimivaa julkista elintä”. Komissio on Egyptin viranomaisten kanssa samaa mieltä siitä, että säännös kattaa sen valtion toimet, jonka alueelta tuetut tuotteet viedään Euroopan unioniin. Tämä pätee tässä tapauksessa. Tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistetaan Egyptissä ja viedään Egyptistä Euroopan unioniin. Egyptin viranomaiset sijaitsevat Egyptin alueella. Perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa ei kuitenkaan käsitellä sitä erillistä kysymystä, mitä toimia viranomaiset voivat sallia alueellaan ja pitää ominaan. Samoin kuin julkisen elimen myös viranomaisten käsite on avoin tulkinnalle, ja siinä on otettava huomioon asiayhteys, tavoite ja tarkoitus. Näin ollen alkuperä- tai viejämaan viranomaisista johtuvat toimet (”attributable”) saattavat olla viranomaisten suoraan toteuttamien toimien lisäksi myös toimia, jotka voidaan lukea näiden viranomaisten syyksi (”imputable”). Tätä vahvistaa edelleen perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan muotoilu, jossa viitataan julkisten viranomaisten myöntämään taloudelliseen tukeen. Samoista syistä Egyptin viranomaisten väitteet, joissa vedotaan useisiin tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen määräyksiin (esim. 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohtaan, 13 artiklaan ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sekä alaviitteeseen 63), ovat perusteettomia. On totta, että perusasetuksen säännöksiä ”on tulkittava mahdollisimman pitkälle tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen vastaavien määräysten valossa” ([171]), mutta nämä säännökset eivät ole vastoin ehdotettua näkemystä, jonka mukaan toinen valtio voi antaa taloudellista tukea, jonka alueelliset viranomaiset tunnustavat ja hyväksyvät omakseen.

(717) Näin ollen hylättiin Egyptin ja Kiinan viranomaisten toinen väite, joka oli johdettu perusasetuksen 2 artiklan b alakohtaan ja tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohtaan väitetysti sisältyvästä tiukasta alueellisuuden käsitteestä.

(718) Egyptin viranomaisten kolmas vastalause liittyi valtioiden vastuuta koskevien ILC:n artiklojen merkityksellisyyteen tältä osin. Niiden mukaan ILC:n artiklojen 11 artiklaan ei voida vedota, koska valituselin viittasi asiassa ”US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)” ([172]) ainoastaan niiden 4, 5 ja 8 artiklaan. Kiinan viranomaiset väittivät saman suuntaisesti, että ILC:n artiklojen 11 artikla ja tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohta eivät koske samaa asiaa, kuten valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kohdan c alakohdassa edellytetään. Vaikka oletettaisiinkin, että ILC:n artiklojen 11 artikla olisi merkityksellinen, tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohta olisi joka tapauksessa erityissäännös (*lex specialis*) ja sitä sovellettaisiin ensisijaisesti.

([171]) Asia T-300/16, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (laajennettu ensimmäinen jaosto), 10.4.2019,Jindal Saw Ltd and Jindal Saw Italia SpA v. Euroopan komissio, ECLI:EU:T:2019:235, 101 kohta; myös T 67/14 Viraj Profiles v. neuvosto, tuomio annettu 11.7.2017, ei vielä julkaistu, EU:T:2017:481, 88 kohta.

([172]) WT/DS379/AB/R, valituselimen raportti, US – AD and CVD (China), 309 kohta.

(719) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Ei ole mitään perustetta väittää, että vain jotkin kansainvälisen tapaoikeuden periaatteet, jotka on kirjattu valtioiden vastuuta koskevien ILC:n artiklojen 4, 5 tai 8 artiklaan, olisivat merkityksellisiä WTO:n sääntöjen tulkinnassa mutta muut eivät. WTO:n valituselin on aina soveltanut yleisen tapaoikeuden käsitteitä, jotka ovat merkityksellisiä asiaan liittyvien tosiseikkojen arvioimiseksi. Jostakin johtuvaksi koskevien sääntöjen lisäksi WTO:n oikeusjärjestykseen kuuluvat osana myös esimerkiksi estoppel-periaate ja vilpittömän mielen periaate. Tässä tapauksessa Egyptin viranomaiset eivät kiistäneet tosiasiallisia olosuhteita eli sitä, että ne olivat toivottaneet tervetulleeksi ja tunnustaneet kiinalaisen etuuskohtelun mukaisen rahoituksen myöntämisen Egyptissä toimiville yrityksille ja helpottaneet sitä. Näissä olosuhteissa tulkintaohjeita voidaan saada ILC:n artiklojen 11 artiklasta, johon on viitattu myös kansainvälisiä investointeja koskevassa oikeuskäytännössä ([173]). ILC:n artiklojen 11 artikla on siten valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kansainvälisen oikeuden asiaan vaikuttava sääntö tulkittaessa tukia ja tasoitustulleja koskevassa WTO-sopimuksessa olevaa käsitettä ”hallitus”. Näin ollen erityissäännöksen (*lex specialis*) käsitettä ei ole tarvetta soveltaa. Kyseessä on lainvalintasääntö, kun kaksi kansainvälisen oikeuden sääntöä sisältää ristiriitaisia normatiivisia vastauksia, jotka koskevat samoja tosiseikkoja. Näin ei ole tässä tapauksessa, koska ILC:n artiklojen 11 artiklassa ei todeta päinvastaista kuin tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1 alakohdassa vaan autetaan vetämään asianmukainen raja, kun yhden hallituksen toiminnan katsotaan johtuvan toisesta, joka tunnustaa ja hyväksyy toiminnan omakseen.

(720) Egyptin viranomaisten neljännen vastalauseen mukaan ILC:n artiklojen 11 artiklaa ei voida soveltaa asiaan liittyviin tosiasioihin. Artiklan mukaan valtio voi ottaa vastuun toiminnasta seuraajavaltiona maanhankinnan jälkeen. Hallitus voi myös tunnustaa kansalaistensa yksityisen toiminnan omakseen. Artiklassa ei kuitenkaan määrätä siitä, että valtio hyväksyisi toisen valtion toimia omikseen.

(721) Komissio kumosi myös tämän vastalauseen. ILC:n artiklojen 11 artiklan otsikkona on ”Toiminta, jonka valtio tunnustaa ja hyväksyy omakseen”, eikä siinä oteta kantaa alkuperäisen toimen laatijaan. YK:n yleiskokouksen vuonna 1974 annetun päätöslauselman 3314 (XXIX) (ks. 714 kappale) lisäksi Kansainvälinen tuomioistuin on vahvistanut valtioiden vapauden hyväksyä ulkomaan toimet omikseen ([174]). Kansainvälinen käytäntö ei näin ollen tue Egyptin kantaa, jonka mukaan ILC:n artiklojen 11 artiklan mukainen jostakin johtuvaksi katsominen (”attribution”) rajoittuu valtioseuraantoon tai tapauksiin, joissa hallitus tunnustaa ja hyväksyy yksityiset oikeuden vastaiset teot valtion omalla alueella.

(722) Viidennessä vastalauseessaan Egyptin viranomaiset katsoivat, että Kiinan viranomaisten taloudellinen tuki yrityksille Egyptissä ei ollut erityistä. Viranomaiset siteerasivat perusasetusta, jonka mukaan taloudellisen tuen saajan on oltava ”myöntävän viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella”. Niiden mukaan ”myöntävä viranomainen” ei tarkoita ”tunnustavaa ja hyväksyvää viranomaista”. Lisäksi aiemmissa tutkimuksissa myöntävä viranomainen kiinalaisten yritysten kannalta oli aina Kiinan viranomainen. Egyptin viranomaiset katsoivat, että Kiinan viranomaisten taloudellinen tuki ei voi olla erityistä, koska Egyptissä sijaitsevat yritykset eivät ole Kiinan toimivaltaan kuuluvalla alueella. Samoin osana toista vastalausettaan Kiinan viranomaiset katsoivat, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaista toimialuetta olisi arvioitava valtion alueellisen toimivallan puitteissa.

(723) Komissio toisti, että se piti Egyptin viranomaisia myöntävänä viranomaisena, koska ne olivat tunnustaneet ja hyväksyneet Kiinan etuuskohtelun mukaisen luotonannon. Koska Jushi Egypt ja Hengshi Egypt toimivat erityistalousalueella, ne kuuluvat myös Egyptin valtion toimivaltaan. Taloudellisen tuen saaminen oli lisäksi rajoitettu yrityksiin, jotka toimivat tällä alueella, joten se oli erityistä.

([173]) Mondev International Ltd v. United States of America (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), 11.10.2002, 115 kohta ja huomautus 47.

([174]) ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro, tuomio 27.2.2007, 414 kohta. Kyseisessä asiassa Kansainvälinen tuomioistuin lähti siitä, että oli oikeudellisesti mahdollista, että Serbian ja Montenegron liittovaltio tunnusti ja hyväksyi kansanmurhaksi katsottavia tekoja, joista vastasivat Serbitasavallan (”Republik Srpska”) järjestäytyneet sotilasjoukot. ”Republik Srpska” oli tosiasiallinen Serbian valtio Bosnia ja Hertsegovinan alueella sisällissodan aikana vuosina 1991–1995. Se totesi kuitenkin, että tällaista tunnustamista ja hyväksymistä ei ollut tapahtunut käytännössä.

(724) Siinäkään tapauksessa, että olisi välttämätöntä osoittaa, että Kiinan viranomaiset olivat käyttäneet toimivaltaa näihin yrityksiin, ennen kuin Egyptin viranomaiset olisivat voineet hyväksyä Kiinan toimet omikseen (vaikka näin ei ole), tulos ei muuttuisi. Allekirjoittamalla yhteistyösopimuksen 1 §:n ja 4 §:n 1 momentin Egyptin viranomaiset hyväksyivät, että alueella toimivat yritykset saivat poliittista tukea ja apua, jota Kiinan viranomaiset myöntävät ulkomaisille talous- ja kauppayhteistyöalueille, ja että aluetta kehitetään molempien maiden lakien mukaisesti. Oman alueellisen toimivaltansa käyttämisen lisäksi Egyptin viranomaiset sallivat siten myös Kiinan tarjota erityistä tukea yrityksille, jotka sijaitsevat ulkomaisilla talous- ja kauppayhteistyöalueilla. Näin ollen väite hylättiin.

(725) Komissio siis vahvisti päätelmänsä, joiden mukaisesti Egyptin viranomaiset tunnustivat ja hyväksyivät omakseen pääomasijoitusten tukemisen, lainat Jushi Egyptille sekä TEDA Egyptin tarjoaman maan ja tarjosivat näin erityisiä tukia perusasetuksen 2–4 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

4.3 **Etuuskohtelun mukainen rahoitus**

4.3.1 *Poliittisin perustein toimivien pankkien lainat Jushi Egyptille*

4.3.1.1 Julkisina eliminä toimivat valtion omistamat pankit

(726) Vuonna 2012 CDB ja vuonna 2016 EXIM myönsivät Jushi Egyptille kaksi lainaa, joiden yhteismäärä oli 200 miljoonaa Yhdysvaltojen dollaria. Ensimmäisellä lainalla rahoitettiin tuotantolaitoksen käynnistäminen ja toisella toteutettiin uuteen tuotantolinjaan liittyvä laajennushanke.

(727) Komissio selvitti ensin, olivatko nämä pankit julkisia elimiä perusasetuksen 3 artiklassa ja 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio hankki tietoja valtion omistuksesta ja virallisia aihetodisteita valtion määräysvallasta valtion omistamissa pankeissa. Komissio hankki tietoja myös siitä, harjoittivatko Kiinan viranomaiset merkittävää määräysvaltaa valtion omistamissa pankeissa niiden luotonantokäytäntöjen ja riskinarvioinnin suhteen. Kuten 3.4.1.1 ja 3.4.1.4 jaksossa todetaan, sekä EXIM että CDB ovat Kiinan valtion omistamia pankkeja ja Kiinan viranomaisten määräysvallasta näihin pankkeihin nähden on olemassa virallisia aihetodisteita. Lisäksi komissio päätteli 3.4.1.3 ja 3.4.1.5 jaksossa, että Kiinan viranomaiset ovat luoneet sääntelykehyksen, jota Kiinan viranomaisten nimittämien ja sille vastuussa olevien johtajien ja valvojien on noudatettava. Näin ollen Kiinan viranomaiset hyödynsivät sääntelykehystä ja harjoittivat merkityksellistä määräysvaltaa valtion omistamissa pankeissa, kun ne myönsivät lainoja lasikuitukankaiden tuotannonalalle.

(728) Edellä olevassa 3.4.1.1 jaksossa esitetyn yleisen lainsäädäntökehyksen lisäksi EXIMin ja CDB:n Jushi Egyptille myöntämiin lainoihin sovellettiin jäljempänä esitettäviä oikeussääntöjä.

(729) China-Africa TEDA ja EXIM allekirjoittivat 6 päivänä marraskuuta 2009 strategista yhteistyötä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa esitettiin kokonaismäärältään 6 miljardin RMB:n suuruinen pakettisuunnitelma strategisen yhteistyön toteuttamiseksi ulkomaisilla kauppa- ja talousyhteistyöalueilla.

(730) Kuusi afrikkalaista talous- ja kauppayhteistyöaluetta, joista yksi oli SETC-alue, allekirjoitti 7 päivänä marraskuuta 2009 yhteisiä kokouksia koskevan sopimuksen, jossa osapuolina olivat Kiinan ulkomaiset (afrikkalaiset) talous- ja kauppayhteistyöalueet sekä Kiina-Afrikka-kehitysrahasto, jäljempänä 'CADF', joka on CDB:n tytäryhtiö.

(731) Lisäksi kauppaministeriö julkaisi vuonna 2013 ilmoituksen näkökohdista, jotka liittyvät China Development Bank -pankin antamaan tukeen ulkomaisten talous- ja kauppayhteistyöalueiden perustamiseksi ja kehittämiseksi. Kyseisen ilmoituksen mukaan kauppaministeriö ja CDB tarjoavat poliittista tukea investointeihin ja rahoitukseen yrityksille sekä yrityksille, jotka aloittavat toiminnan tukikelpoisilla yhteistyöalueilla. CDB selventää yhteistyöalueiden prioriteettirahoitukseen liittyviä perusedellytyksiä kauppa- ja valtiovarainministeriön vaatimusten mukaisesti ja tukee valikoivasti tekeillä olevia hankkeita sekä yhteistyöhankkeita, joita kauppaministeriö on kiinnittänyt huomiota yhteistyöalueen viranomaisten kanssa.

(732) Vuonna 2016 tehdyn Kiinan ja Egyptin välisen yhteistyösopimuksen 4 §:n mukaan "Kiinan hallitus pitää yhteistyöaluetta Kiinan ulkomaisena talous- ja kauppayhteistyöalueena. Yhteistyöalue on oikeutettu poliittiseen tukeen ja toiminnan helpottamiseen, jota Kiinan viranomaiset tarjoavat ulkomaisille talous- ja kauppayhteistyöalueille." Sopimuksen 5 §:n mukaan Kiinan hallitus tukee yhteistyöaluetta myös "kannustamalla rahoituslaitoksia tarjoamaan rahoitusmahdollisuuksia yhteistyöalueella sijaitseviin investointihankkeisiin, kunhan lainanantoedellytykset ja lainankäyttövaatimukset täyttyvät".

(733) Edellä mainitun sopimuksen täytäntöönpanoa koskevan Kiinan ja Egyptin Suezin talous- ja kauppayhteistyöalueen hallintokomitean perustamista koskevan yhteistyösopimuksen 2(IV) §:ssä täsmennetään vielä, että Tianjinin viranomaisten ja Suezin kanavan talousalueen yleisviranomaisen asiaan liittyvien osastojen välille perustettu hallintokomitea pyrkii kaikin mahdollisin keinoin toteuttamaan kaikki Kiinan ja Egyptin lakien ja asetusten mukaiset kannustinpolitiikat jouhevasti ja 2(V) §:ssä lisätään, että se koordinoi ja avustaa rahoituslaitoksia, muun muassa pankkialan laitoksia, vakuutuslaitoksia ja eri rahastoja, jotka tarjoavat luottotukea yhteistyöalueelle ja kotimaisille yrityksille, ja auttaa yhteistyöalueen ja kotimaisia yrityksiä tutustumaan useampiin rahoituskanaviin.

(734) Komissio vahvisti, että kaikki valtion omistamat kiinalaiset rahoituslaitokset, myös EXIM ja CDB, panevat täytäntöön edellä esitettyä lainsäädäntökehystä suorittaessaan viranomaistehtäviä lasikuitukankaiden tuotannonalan osalta. Näin ollen ne olivat julkisia elimiä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti.

(735) Vaikka valtion omistamia rahoituslaitoksia ei pidettäisikään julkisina eliminä, komissio vahvisti, että Kiinan viranomaiset valtuuttivat tai määräsivät ne huolehtimaan tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. 3.4.1.6 jakso).

4.3.1.2 Etuus ja tukimäärän laskeminen

(736) Kuten 700 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että Egyptissä sijaitsevien tuensaajien osalta olisi periaatteessa aiheellista tutkia, olivatko näiden lainojen saajien ehdot paremmat kuin siinä tapauksessa, että ne olisivat saaneet lainat Egyptin rahoitusmarkkinoilta. Komissio tarkasti tämän seikan ja vahvisti, että tuen määrä olisi suurempi, jos käytettäisiin vastaavia ottolainauskorkoja Egyptissä (18,3 %) ([175]). Edellä 701 kappaleessa mainittujen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi komissio laski tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän kuitenkin ottamalla huomioon sen, että tuensaajat saivat etuuskohtelun mukaisen rahoituksen Kiinasta. Laskelmia varten komissio arvioi tuensaajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun. Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaan tuensaajille koituneeksi eduksi katsotaan etuuskohtelun mukaisesta lainasta maksettujen korkojen määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritys voisi saada vapailta markkinoilta, maksettavien korkojen määrän erotus.

(737) Kuten 3.4.2.4 jaksossa mainitaan, komissio päätti vahvistaa EXIM- ja CDB-pankin etuuskohtelun mukaisille lainoille markkinakorot kiinalaisten markkinasijoittajien hypoteettisiin vertailuarvoihin nähden perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaisesti. Kiinan viranomaisiin kohdistuneen tarkastuskäynnin jälkeen komissio totesi, että yksi Jushi Egyptille rahoitusta myöntäneistä pankeista otti erityisesti huomioon Egyptiin tehtävään investointiin liittyvän maariskin rahoituksen hinnoittelussa. Koska pankki ei toiminut yhteistyössä, asiasta ei saatu tarkempia tietoja. Komissio päätti näin ollen käyttää samaa laskentamenetelmää kuin muissakin ulkomaan valuutan määräisissä lainoissa, jotka kiinalaiset rahoituslaitokset ovat myöntäneet Kiinassa, ja lisätä riskilisän, joka liittyy Egyptiin tehtävään sijoitukseen jäljempänä esitettävällä tavalla.

(738) Komissio määritti ensin 3.4.2.4 jaksossa kuvatun laskentamenetelmän mukaisesti Jushi Egyptin luottoluokituksen, joka kuvastaa yrityksen taloudellista tilannetta. Kuten 306 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että Jushi-ryhmän yleinen rahoitustilanne vastasi luokitusta BB, joka on korkein ei enää sijoituskelpoinen luokka. Analyysiä tarkennetaan 749 ja 750 kappaleessa. Ottaen huomioon valmiusluottolimiitit ja velkojen anteeksiantamisen komissio päätteli, että Yhdysvaltojen B-luokiteltujen (eikä BB-luokiteltujen) yritysjoukkolainojen käyttö olisi asianmukaisempaa markkinoihin perustuvan vertailuarvon määrittämiseksi.

([175]) Egyptin keskuspankin tilastot: Egyptin keskuspankin lainojen keskimääräiset korot vuonna 2018; perustana käytettiin otokseen valittujen pankkien, joiden talletusten osuus pankkijärjestelmän kaikista talletuksista oli noin 80 prosenttia, painotettuja keskimääräisiä korkoprosentteja, kuukausittain laskettuina; ks. https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx

(739) Muiden ulkomaan valuutan määräisten ja kiinalaisten rahoituslaitosten Kiinassa myöntämien lainojen mukaisesti dollarimääräisiä B-luokiteltuja yritysjoukkolainoja, jotka laskettiin liikkeeseen tutkimusajanjakson aikana, käytettiin asianmukaisen vertailuarvon määrittämiseksi.

(740) Kaikki muut kiinalaisten rahoituslaitosten myöntämät lainat oli myönnetty Kiinan kotimarkkinoilla sijaitseville kiinalaisille yrityksille. Jushi Egypt sen sijaan sijaitsee maassa, jossa oli yhteiskunnallisia ja poliittisia levottomuuksia samoin kuin terrori-iskuja silloin, kun lainat myönnettiin, minkä vuoksi sen luottoriski erosi kiinalaisten yritysten luottoriskistä, joka liittyy maassa vallitseviin ulkoisiin olosuhteisiin. Näin ollen komissio lisäsi marginaalin kiinalaisille otokseen valituille yrityksille vahvistettuun vertailuarvoon voidakseen ottaa huomioon maariskin markkinakorossa.

(741) Maariskiin liittyvä lisä määritettiin vientiluottojen maariskiä koskevan OECD:n luokituksen sekä OECD:n asettaman vähimmäislisän perusteella ([176]). EXIM-pankin myöntämien lainojen maariskiksi vahvistettiin 2,37 prosenttia ja CDB:n lainojen 2,44 prosenttia.

(742) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jushi Egypt väitti, että komission olisi pitänyt käyttää egyptiläisen pankin vuosina 2013 ja 2016 yritykselle antamia kahta tarjousta vertailuarvona lainoihin liittyvän etuuden laskemiselle. Komissio tutki näitä tarjouksia mutta päätti, että ne eivät edustaneet vastaavaa kaupallista lainaa, jonka yritys voisi tosiasiallisesti saada markkinoilta.

(743) Komissio totesi, että tarjouksissa ei annettu mitään kuvausta yrityksille tarjotusta rahoitustuotteesta vaan viitattiin yleisesti ”luottojärjestelyiden” tarjoamiseen liittyvään korkoon. Näin ollen komissio ei kyennyt määrittämään, viitataanko tarjouksessa tosiasiallisesti lainaan vai muihin rahoitustuotteisiin, kuten vaikkapa luottolimiitin käyttöönottoon tai ulkomaankaupan rahoitukseen (esim. remburssit, rahoitusvekselit, myyntilaskurahoitus). Vaikka tarjouksen katsottaisiinkin liittyvän lainaan, siitä puuttuu muita olennaisia tietoja, kuten pankin väitetysti tarjoaman lainan kesto ja tarjottujen luottojärjestelyjen laajuus (eli enimmäismäärä, jonka pankki olisi halukas myöntämään yritykselle). Komissio huomautti, että CDB- ja EXIM-pankin myöntämät lainat olivat useiden satojen miljoonien dollarien pitkäaikaisia lainoja suuriin käyttöomaisuushankkeisiin. Tämän vuoksi komissio katsoi, että se ei voinut käyttää Jushi Egyptin esittämää vastinetta.

(744) Komissio huomautti vielä, että vaikka se ottaisikin huomioon yrityksen esittämän vertailuarvon, se ei muuttaisi merkittävästi etuuslaskelmia, koska ehdotettu egyptiläisen pankin korkoprosentti oli samansuuntainen komission vertailuarvoa varten määrittämän peruskoron kanssa ja vastasi kiinalaisen pankin dollarimääräistä lainaa, jonka se oli myöntänyt kotimaiselle (kiinalaiselle) BB-luokitellulle asiakkaalle. Näin ollen nämä lainat pikemminkin vahvistivat, että Jushi Egypt sai etua alemmista korkoprosenteista markkinaviitearvoihin verrattuna. Tämän vuoksi yrityksen väite hylättiin.

4.3.2 *Poliittisin perustein toimivien pankkien lainat Jushi Egyptille Kiinassa sijaitsevan Jushi-emoyhtiön kautta*

(745) Jushi (China) tarjosi vuosina 2014–2018 Jushi Egyptille joukon yrityksen sisäisiä lainoja, joiden kokonaismäärä oli 260 miljoonaa Yhdysvaltojen dollaria.

(746) Komissio totesi kuitenkin, että Jushi (China) oli rahoittanut nämä yrityksen sisäiset lainat kiinalaisilta rahoituslaitoksilta saamallaan ulkoisella rahoituksella. Sen sijaan, että Jushi Egypt olisi saanut lainat suoraan kiinalaisilta pankeilta, Jushi (China) siis sai etuuskohtelun mukaista rahoitusta näiltä laitoksilta ja siirsi sitten lainoista saamansa edun valmistustoimintaansa Egyptissä (Jushi Egyptille). Tämä on vahvistettu Jushi Chinan veroilmoituksesta, jossa korkotulo Jushi Egyptin lainasta kohdassa ”ulkomaiset tulot” on kuitattu Jushi (Chinan) ulkoisesta rahoituksesta maksamaa korkoa vastaan. Lisäksi virallisissa asiakirjoissa, jotka liittyvät hankkeiden käynnistämiseen ja laajentamiseen Egyptissä, kuten kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission (NDRC) ja kauppaministeriön antamissa

([176]) Lisätietoja: Arrangement on Officially Supported Export Credits, January 2019, TAD/PG(2019)1 ja Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits.

hyväksynnöissä ja eri toteutettavuustutkimuksissa, viitataan siihen, että kaksi kolmasosaa Egyptissä toteutettavista hankkeista rahoitetaan ulkoisella rahoituksella (eikä yrityksen itse saamilla tuloilla). EXIM-pankin ja CDB:n suoraan myöntämät lainat (ks. 4.3.1.1 jakso) eivät yksinään riitä kattamaan ulkoisen rahoituksen määrää, joka tarvitaan valmistustoiminnan kehittämiseen SETC-alueella. Näin ollen tarvittiin välillistä lisärahoitusta yrityksen sisäisten lainojen muodossa. Komissio ei löytänyt tiettyä pankkilainaa, joka olisi liittynyt suoraan Egyptissä toteutettavaan hankkeeseen. Jushi (China) laski kuitenkin vuonna 2014 liikkeeseen joukkolainan korvaamaan useita pankkilainoja parantaakseen velkarakennettaan. Tämä joukkolaina, jossa viitataan useaan otteeseen Egyptissä toteutettavan hankkeen pääomatarpeisiin, vahvistaa, että Jushi (China) tarvitsi ulkoista rahoitusapua avustaakseen valmistustoimintaa Egyptissä. Sen vuoksi komissio katsoi, että Jushi (Chinan) kautta kanavoitujen etuuskohtelun mukaisten lainojen voidaan myös katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista samalla tavalla kuin kiinalaisten rahoituslaitosten Jushi Egyptille myöntämien suorien lainojen.

(747) Koska kaikki nämä lainat voidaan rinnastaa Kiinan viranomaisten kiinalaiselle yritykselle – joka kohdistaa etuudet valmistustoimintaansa muualle – myöntämiin lainoihin, komissio päätti käsitellä näitä lainoja samoin kuin mitä muuta tahansa kotimaista kiinalaista lainaa kiinalaiselle lasikuitukankaiden tuottajalle. Komissio totesi tässä yhteydessä (kuten 266 kappaleessa mainitaan), että kaikki valtion omistamat kiinalaiset rahoituslaitokset, jotka myönsivät lainoja Jushi (Chinalle) ja Jushi Egyptille, olivat julkisia elimiä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti.

(748) Komissio laski tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän. Komissio totesi, että Jushi (Chinan) Jushi Egyptiltä veloittama nimellinen korko oli 7,5 prosenttia. Millään Jushi (Chinalle) myönnetystä rahoituksesta ei kuitenkaan ollut näin korkeaa korkoa. Jushi (Chinalta) tutkimusajanjakson aikana veloitettu keskimääräinen korko oli 4,4 prosenttia. Tämä vahvistettiin Jushi (Chinan) veroilmoituksesta, jossa verotettavasta tulosta vähennetyt rahoituskustannukset vastasivat 4,3 prosentin korkoa. Komissio vertasi keskimääräistä korkoprosenttia, jonka Jushi (China) maksoi yrityksen sisäisen lainan jäljellä olevasta määrästä tutkimusajanjaksolla, korkoprosenttiin, joka yrityksen pitäisi maksaa vastaavasta markkinoilla saatavilla olevasta kaupallisesta lainasta, 3.4.2.4 jaksossa esitetyn laskentamenetelmän mukaisesti.

(749) Komissio totesi lisäksi, että Jushi Egypt ei tutkimusajanjakson aikana noudattanut velanmaksuaikatauluaan emoyhtiölle. Tutkimusajanjakson lopussa sillä oli vielä maksamatta 91 miljoonaa dollaria, jotka sen olisi pitänyt maksaa Jushi (Chinalle) vuoden 2018 aikana. Lisäksi komissio totesi useita tapauksia, joissa Jushi (Chinan) kautta saatuja varoja käytettiin maksamaan jäljellä olevaa lainapääomaa EXIM-pankille ja CDB:lle.

(750) Jotta voitiin ottaa huomioon pankkien suurempi altistuminen riskeille, mitä osoittavat valmiusluottolimiitit ja velkojen anteeksiantaminen, komissio päätti siirtyä pykälän alemmas riskiluokitusasteikolla ja käyttää Yhdysvaltojen B-luokiteltuja (eikä BB-luokiteltuja) pituisia yritysjoukkolainoja markkinoihin perustuvan vertailuarvon määrittämiseksi 339 kappaleen mukaisesti.

(751) Kaikki tässä jaksossa kuvatut, rahoitusta koskevat tekijät osoittavat selvästi, että Jushi (China) kohdensi kaikki kiinalaisilta rahoituslaitoksilta saadusta etuuskohtelun mukaisesta rahoituksesta koituvat edut Jushi Egyptille. Sen jälkeenkään, kun Jushi Egypt ei noudattanut takaisinmaksuaikataulua, Jushi (China) ei mukauttanut korkoprosenttia eikä toteuttanut mitään toimenpiteitä, joissa olisi tullut esiin yrityksen sisäisen lainan – jonka määrä kasvoi vuosi vuodelta – todellinen riski. Kaikista näistä syistä näin lasketun etuuden katsottiin koituneen Jushi Egyptin hyväksi ([177]).

(752) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jushi Egypti väitti, että toisin kuin edellisen kappaleen alaviitteessä todetaan, komissio piti Jushi Egyptille myönnettyjä lainoja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina sekä Jushi (Chinan) että Jushi Egyptin osalta. Tämä ei pidä paikkaansa, sillä yrityksen sisäisestä lainasta laskettu etuus, joka osoitettiin Jushi Egyptille, vähennettiin Jushi (Chinalle) lainoista lasketusta etuudesta, kuten kiinalaiselle yritykselle toimitettujen erityisten päätelmien liitteestä 2.3 käy ilmi. Sen vuoksi väite hylättiin.

(753) Jushi Egypt väitti myös, että komission ei olisi pitänyt alentaa Jushi Egyptin luottoluokitusta AA:sta B:hen sillä perusteella, että Jushi Egypt ei noudattanut takaisinmaksuaikataulua emoyhtiölleen tai että joissakin tapauksissa Jushi Egyptin emoyhtiö maksoi lainat takaisin sen puolesta. Vaikka Jushi Egyptin yritysryhmä päätti, että oli parempi, että ryhmän toinen yksikkö kantaa kustannukset, jotta säilytetään toisen yksikön kassavirta, se ei tarkoita sitä, että tämän toisen yksikön ei pitäisi täyttää velvollisuuttaan, jos velvollisuus kohdistuisi pankkiin. Jushi Egypt väitti myös, että komissio alensi Jushi Egyptin luottoluokitusta neljä pykälää AA:sta B:hen, vaikka 750 kappaleessa todetaan, että Jushi Egypt siirrettäisiin vain yksi pykälä alaspäin riskiluokitusasteikolla.

([177]) Selvyyden vuoksi komissio vahvisti, että Jushi (Chinan) saamia lainoja, joista koitunut etuus kohdennettiin Jushi (Egyptille), ei otettu huomioon Jushi (Chinalle) määritetyn tuen määrässä.

(754) Komissio huomauttaa ensinnäkin, että se ei löytänyt minkään ulkoisen osapuolen Jushi Egyptille antamaa luottoluokitusta eikä myöskään Jushi Egypt toimittanut mitään näyttöä tästä. Sen vuoksi Jushi Egyptillä ei alun perinkään ollut AA-luottoluokitusta. Komission oli näin ollen määritettävä Jushi Egyptin luottoluokitus asiassa käytettävissä olevien tietojen perusteella. Kun otetaan huomioon emoyhtiöltä saatujen yritysten välisten lainojen merkittävä määrä sekä se, että Jushi-ryhmä oli toiminut CDB- ja EXIM-pankilta saatujen lainojen takaajana, komissio katsoi, että Jushi Egyptin luottoluokitus oli tiiviisti yhteydessä sen emoyhtiön luottoluokitukseen, joka oli asetettu tasolle ”BB” (ks. 306 kappale). Komissio käytti siis lähtökohtana tätä BB-tason luottoluokitusta.

(755) Komissio päätti siirtyä yhden pykälän alaspäin luokitusasteikolla eli BB:stä B:hen, koska yritys ei ollut maksanut takaisin velkojaan vuosien mittaan, kuten 750 kappaleessa selitetään. Komissio huomautti, että vaikka lainat CDB- ja EXIM-pankille maksettiin takaisin suunnitelman mukaisesti, yrityksen kokonaisvelka itse asiassa kasvoi vuosien mittaan. Näin ollen Jushi Egypti korvasi ulkoisen velan yritysryhmän sisäisellä velalla muttei itse asiassa hoitanut velvoitteitaan pankkeihin nähden itse. Jushi Egyptin väitteiden vastaisesti on myös viitteitä siitä, että yritys ei olisi kyennyt hoitamaan velvoitteitaan, jos kaikki sen velkojat olisivat olleet ulkoisia pankkeja. Vaikka yritys tuotti tappiota vuosina 2015 ja 2016 ja sen nettovarallisuus oli negatiivinen vuonna 2016, se suoritti edelleen CDB:lle suuria pääomasuorituksia, joiden määrä oli yhteensä 54 miljoonaa dollaria (noin 546 miljoonaa EGP) näinä vuosina. Yritys ei näin ollen olisi voinut hoitaa ulkoisia velvoitteitaan ilman emoyhtiön taloudellista tukea.

(756) Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi nämä väitteet.

(757) Kiinalaisilta poliittisin perustein toimivilta pankeilta – joko suoraan tai emoyhtiön Jushi (Chinan) kautta – saatujen lainojen kautta myönnettyyn etuuskohtelun mukaiseen rahoitukseen liittyvien tukien määräksi vahvistetaan 4,87 prosenttia Jushi Egyptin osalta.

4.3.3 *Tuki ulkomaisille investoinneille*

(758) Jushi Egyptin oli katettava rahoitustarpeitaan suorien ja yritysten välisten lainojen lisäksi myös lisäämällä pääomaansa.

(759) Aiemmissa tutkimuksissa todettiin, että kiinalaisten ryhmien emoyhtiöiden tasolla saatiin merkittäviä tukia avustusten, etuuskohtelun mukaisen rahoituksen ja pääomasijoitusten muodossa ulkomaisten investointien tukemiseksi Uusi silkkitie -aloitteen nojalla. Näin oli erityisesti hiljattain loppuun saatetussa renkaita koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa ([178]).

a) Oikeusperusta

1) Kauppaministeriön hyväksymä ulkomaankaupan kehittämisen 13. viisivuotissuunnitelma, 26.12.2016;

2) Kansainvälisen tuotantokapasiteettia ja laitevalmistusta koskevan yhteistyön edistämistä koskevat valtioneuvoston ohjaavat lausunnot, annettu vuonna 2015, jäljempänä ’ohjaavat lausunnot’;

3) Rakennusmateriaaliteollisuuden kehittämissuunnitelma (2016–2020), teollisuus- ja tietotekniikkaministeriö, GXBG [2016] nro 315;

4) Kuitu- ja komposiittimateriaalien tuotannonalan 13. viisivuotissuunnitelma;

5) Made in China 2025 -aloite, valtioneuvosto, 7.7.2015.

b) Tutkimuksen havainnot

(760) Jushi Egypt sai etuutta tutkimusajanjakson aikana CNBM:n, valtion määräysvallassa olevan yksikön, kanavoimista avustuksista pääomasijoitusten, erityisesti maksetun pääoman, kautta.

(761) Osakkaat maksoivat merkittävän rahoitusosuuden (42,6 miljoonaa dollaria) vuonna 2012 Jushi Egyptin perustamista varten. Sen jälkeen Jushi Egyptin pääoma kasvoi merkittävästi ja oli 162 miljoonaa dollaria tutkimusajanjaksolla. Tutkimusajanjakson lopulla Jushi Egyptin pääoma oli noin nelinkertainen vuoteen 2012 nähden.

([178]) Ks. renkaita koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7, 3.7 jakso.

(762) Jushi Egypt on kokonaan Jushi-ryhmän omistuksessa, ja se puolestaan on kokonaan China Jushin omistuksessa. China Jushin suurin osakkeenomistaja on CNBM-holdingyhtiö, jolla on ollut vuodesta 2010 lähtien koko ajan hallussa yli 25 prosenttia sen osakkeista.

(763) Jushi Egyptin pääoman kasvun kanssa samaan aikaan CNBM:n osallistuminen China Jushin pääomarakenteeseen on kasvanut samassa mittasuhteessa. CNBM kasvatti kuusinkertaisesti China Jushille myöntämäänsä maksettua pääomaa tutkimusajanjakson aikana eli vuodesta 2010 (154 miljoonaa RMB eli 23,3 miljoonaa USD) vuoden 2018 loppuun (944 miljoonaa RMB eli 142,8 miljoonaa USD).

(764) Pääoman kasvun samanlainen suuntaus ja suuruus sekä Jushi Egyptissä että China Jushissa viittaavat voimakkaasti siihen, että CNBM hankki varoja lisätäkseen Jushi Egyptin pääomaa China Jushin kautta tutkimusajanjaksoon asti.

(765) Maksetun pääoman korottamisen lisäksi CNBM:stä on siirretty merkittävästi varoja China Jushille ja Jushi-ryhmälle muuntyyppisten pääomatilien kautta.

(766) Voidakseen määrittää siirtojen luonteen ja olosuhteet, joissa pääomaomistus yritysten sisällä kehittyi, komissio pyrki saamaan asiaa koskevia tietoja CNBM:ltä. CNBM ei kuitenkaan toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, kuten 3.2.2 jaksossa selitetään. Koska CNBM:ltä ei saatu vastausta, komission oli osittain hyödynnettävä käytettävissä olevia tietoja CNBM:ää koskeviin päätelmiinsä perusasetuksen 28 artiklan säännösten mukaisesti. Komission oli erityisesti käytettävä käytettävissä olevia tietoja voidakseen yksilöidä CNBM:n Jushi Egyptille muun muassa China Jushin kautta tarjoaman pääoman rahoituslähteen.

(767) Tämän päätelmän tekemiseksi komissio vahvisti, että CNMB oli sitoutunut selvästi investoimaan ulkomaille kannustettaviin tuotannonaloihin. CNBM mainostaa vuosikertomuksessaan, verkkosivustollaan ja tehtaissaan osallistuvansa aktiivisesti Uusi silkkitie -aloitteeseen (”Belt & Road Initiative”). Se esimerkiksi ”toteutti 312 sementtihanketta 75 maassa ja alueella eri puolilla maailmaa, yli 60 lasikuituhanketta ja 33 investointihanketta, rakensi 5 varastoa ulkomaille, hoiti 14:ää rakennustarvikemarkettiketjua ja hallinnoi yli 30:ä tehdasta eri puolilla maailmaa” ([179]).

(768) Erityisesti lasikuitukankaiden alaan liittyen CNBM perusti vuonna 2012 Jushi Egyptin, joka on vertikaalisesti integroitunut lasikuitukankaiden tuottaja Egyptissä ja kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan Jushin tytäryhtiö. Perustamista seuraavina vuosina toteutettiin useita merkittäviä investointihankkeita Jushi Egyptin tuotantokapasiteetin laajentamiseksi. Lisäksi CNBM perusti vuonna 2015 Hengshi Egyptin, joka on kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan Hengshin tytäryhtiö. Tämä vertikaalisesti integroitumaton lasikuitukankaiden tuottaja Egyptissä hankkii pääraaka-aineensa siihen etuyhteydessä olevalta yritykseltä, Jushi Egyptiltä. Julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan lisäksi on allekirjoitettu sopimuksia, joilla perustetaan Taishaniin (yksi CNBM-ryhmän vientiä harjoittavista tuottajista) etuyhteydessä oleva uusi yritys.

(769) Jushi China on lisäksi perustanut useita ulkomaisia tytäryhtiöitä tuotantoa ja kaupankäyntiä varten Etelä-Afrikkaan, Etelä-Koreaan, Italiaan, Espanjaan, Ranskaan, Kanadaan, Intiaan, Singaporeen, Japaniin, Yhdysvaltoihin ja Hongkongiin. Vuonna 2016 CNBM-ryhmä hankki yli 5 miljardia RMB:tä (747,38 miljoonaa dollaria) 13. viisivuotissuunnitelman (2016–2020) mukaiseen globalisaatiostrategiaansa, johon sisältyivät edellä mainitut egyptiläiset hankkeet, sekä teki 300 miljoonan dollarin sijoituksen Yhdysvalloissa sijaitsevaan tehtaaseen, jonka tuotanto käynnistyi vuonna 2018 ([180]). Intiassa suunnitelmana on ottaa käyttöön vuoden 2020 puoliväliin mennessä tuotantolaitos, jonka kapasiteetti on 100 000 tonnia. Jatkosuunnitelmat Turkissa sijaitsevaa lasikuitukankaiden tuotantolaitosta varten etenivät myös tutkimusajanjakson aikana.

(770) Kaikki nämä ulkomaiset hankkeet sopivat hyvin Kiinan laajempaan politiikkaan, jolla tähdätään toiminnan laajentamiseen ulkomaille. CNBM:n puheenjohtaja Song Zhiping totesi tähän liittyen seuraavaa: ”Jushin Yhdysvaltojen hankkeen allekirjoittaminen on virstanpylväs China Jushin globalisaatiostrategian kehittämisessä ja ratkaiseva edistysaskel kohti suurempia tavoitteita. Se on merkityksellinen myös CNBM ja jopa koko Kiinan rakennusmateriaaliteollisuuden globalisaation kannalta”.

([179]) Jushi Egyptin tehtaan sisäänkäynnissä oleva kyltti.

([180]) China Jushi Online News Center sekä artikkeli ”Jushi plans to establish a factory in India”, JEC Composites News, 4.8.2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (sivustolla käyty viimeksi 3.2.2020).

(771) Lisäksi Made in China 2025 -etenemissuunnitelmassa ([181]) yksilöidään 10 strategista tuotannonalaa, joihin lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu (ks. 148 kappale). Made in China 2025 -suunnitelmassa mainitaan nimenomaisesti näiden keskeisten tuotannonalojen osalta (luvussa 3.9), että Kiina

a) ”kannustaa yrityksiä sulautumiin, tekemään pääomainvestointeja ja riskipääomasijoituksia ulkomailla;

b) osallistuu aktiivisesti kansainväliseen teollisuusyhteistyöhön ja edistää sitä sekä toteuttaa merkittäviä strategisia suunnitelmia, kuten Uusi silkkitie -aloite (maantiet ja meritiet), jotta vauhditettaisiin yhteenliitetyn infrastruktuurin rakentamista ja syvällistä teollisuuden yhteistyötä ympäröivien maiden kanssa.

c) hyödyntää rajojen avautumista ja rakentaa ulkomaille yhteistyöhön perustuvia teollisuuspuistoja tukikelpoisiin maihin.

d) kannustaa korkeatasoisten laitteiden, huipputeknologian ja vahvan teollisuuden siirtymistä ulkomaille”.

(772) Toisessa haastattelussa Song Zhiping mainitsi, että yrityksenä CNBM kiinnitti erityishuomiota Uusi silkkitie -aloitteeseen liittyvään kansalliseen politiikkaan ja että kyseinen aloite on ainutlaatuinen mahdollisuus Kiinan rakennusmateriaalien tuotannonalalle. Hän toi esiin myös, että ulkomaille suuntautuminen liittyy rahoitukselliseen yhteistyöhön ja toimii vain, kun yhdistetään rahoitus, itsenäisten rahastojen yhteistyö, ostajien luotto, rahoitusleasing ja muita tapoja. Saman suuntaisesti Song Zhiping lisäsi, että kansainväliseen kapasiteettiin liittyvä yhteistyö on yhdistettävä Uusi silkkitie -aloitteeseen liittyvään kansalliseen politiikkaan, etenkin maan rahoituspolitiikkaan. ”Aiemmin teimme yksinkertaisia sijoituksia, otimme lainaksi rahaa ja luototimme sijoituksia, mutta jatkossa tämä ei tule olemaan mittavaa. Haluaisin omaksua samanlaisen toimintamallin kuin Kiinan Guoxin Holdings, jossa yritysten osuus on 10 prosenttia ja valtion valuuttavarannon osuus 90 prosenttia. Meidän on muutettava aikaisempi lainoihin turvautuminen ja etsittävä liiketoiminnalle uusia rahoitus- ja organisaatiomalleja. Meidän olisi hyödynnettävä täysimääräisesti maan vahvoja rahoitusetuja, lisättävä rakennusmateriaaleihin liittyvien sijoitusrahastojen perustamista ja saatava liikkeelle enemmän pääomaa sijoituksiin osallistumiseksi, jotta voidaan tukea rakennusmateriaaliyritysten laajentumista ulkomaille.”

(773) Tätä näkemystä tukee Kiinan valtio, kuten näkyy valtioneuvoston SASACin johtajan Xiao Yaqingin pitämässä puheessa CNBM:n järjestämässä konferenssissa: ”Keskeiset yritykset ovat kansallisen talouden selkäranka ja ne olisi integroitava tiiviisti kansalliseen Uusi silkkitie -aloitteeseen hyödyntämällä edullista tuotantokapasiteettia, korostamalla keskeisiä aloja ja edistämällä kansainvälistä tuotantokapasiteettia ja laitteisiin liittyvää yhteistyötä. Ne ovat johtoasemassa luomassa uutta käyntikorttia ulkomaille suuntautumisen alalla. Viime vuosina China Building Materials ja China Materials Group ovat kiihdyttäneet ulkomaille suuntautumisen tahtia, saavuttaneet merkittäviä tuloksia ja tehneet rakennemuutoksia konsernissa johtaakseen Kiinan rakennusmateriaalien tuotannonalan kansainvälistymistä, millä on suurta merkitystä. Rakennemuutoksen jälkeen uuden yrityksen suunnittelemat sijoitushankkeet ulkomailla Uusi silkkitie -aloitteen puitteissa ovat määrältään yli 90 miljardia yuania.” ([182])

(774) Kuten 93 kappaleessa selitetään, tutkimuksessa kävi ilmi, että CNBM Building on Kiinan valtion omistama yritys, jonka omistaa suoraan ja välillisesti CNBM-emoyhtiö, jonka puolestaan omistaa kokonaan SASAC. SASAC on keskeinen väline, jonka kautta Kiinan valtio valvoo usein tavoin valtion omistamia yrityksiä, jotta ne panisivat täytäntöön pikemminkin valtion politiikkaa ja suunnitelmia kuin noudattaisivat markkinaperiaatteita liiketoiminnassaan ([183]). Sanotun rajoittamatta päätelmiä, jotka koskevat CNBM:n luonnetta julkisena elimenä perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetulla tavalla, edellä esitetystä näytöstä voidaan päätellä, että CNBM ja Jushi-ryhmä harjoittivat teollisuuspolitiikkaa ja valtion politiikkaa, myös Uusi silkkitie -aloitteen ja ulkomaille suuntautumisen osalta, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa ja viennissä.

([181]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf

([182]) ”Xiao Yaqing: to build a ’going out’ national new business card after the reorganization of the enterprise”; *lähde:* Sina Finance Author: Sina Finance Published: 29.8.2016.

([183]) Ks. muun muassa komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Significant Distortions in the Economy of the People’s Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations”, SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017; saatavilla osoitteessa https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

(775) CNBM sai taloudellista tukea valtiolta pannakseen täytäntöön tätä politiikkaa, muun muassa rahoittaakseen sijoituksensa Egyptiin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa varten. Koska CNBM ja Kiinan viranomaiset eivät tehneet lainkaan yhteistyötä tämän seikan osalta, komissio ei kyennyt yksilöimään rahoituksen tosiasiallista lähdettä eikä osoittamaan yksityiskohtaisesti, myönsikö taloudellisen tuen SASAC vai Silkkitierahasto, jäljempänä 'SRF', välineenä Uusi silkkitie -strategian toteuttamiseen. Komissio kuitenkin päätteli perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella, että sekä SASACia ([184]) että SRF:ää ([185]) pidetään perusasetuksen 3 artiklan ja 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuina julkisina eliminä niiden tarjotessa taloudellista tukea CNBM:lle. Vaikka SASACia ja SRF:ää ei pidettäisikään julkisina eliminä, viranomaiset kuitenkin valtuuttivat tai määräsivät ne huolehtimaan tavanomaisesti viranomaistahoille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla ([186]).

(776) Yhteistyön puutteen vuoksi komissio päätteli Uusi silkkitie -aloitteen nojalla Kiinan ulkopuolella, myös Egyptissä, sijaitseville hankkeille myönnettyä rahoitusta koskevan näytön sekä renkaita koskevan tutkimuksen päätelmien perusteella, että CNBM sai taloudellista tukea avustuksina, joita käytettiin peräkkäisiin pääomasijoituksiin lisäämään Jushi Egyptin käytettävissä olevaa pääomaa sen toimintoja varten Egyptissä.

(777) CNBM ei toimittanut asiasta lisänäyttöä, ja komissio päätti julkisesti saatavilla olevan näytön perusteella soveltaa tasoitustoimenpiteitä Jushi Egyptin peräkkäisiin pääomanlisäyksiin valtion tukemina pääomasijoituksina, joiden tavoitteena oli perustaa CNBM:n tuotantolaitos Egyptiin ja laajentaa sitä. Tällainen tuki kuuluu myös SETC-alueen perustamisesta tehdyssä Kiinan ja Egyptin yhteistyösopimuksessa sovittuihin seikkoihin, ja sen katsotaan johtuvan Egyptistä samoista syistä kuin 706 kappaleessa selitetään, minkä vuoksi sitä voidaan myöntää tuotteille, jotka viedään Egyptistä.

c) Etu

(778) Tämän jälkeen komissio analysoi, koituiko Kiinan viranomaisten SASACin ja/tai SRF:n kautta antamasta taloudellisesta tuesta etua Jushi Egyptille. Koska CNBM ei toiminut yhteistyössä, komission oli jälleen perustettava päätelmänsä käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

(779) Edellä b alajaksossa esitetty näyttö osoitti, että sekä SASACin että SRF:n toimeksiantona ja tavoitteena on panna täytäntöön valtion politiikkaa ja suunnitelmia, esimerkiksi tarjoamalla taloudellista tukea ja rahoitusta kannustettaville tuotannonaloille, joihin lasikuitukankaiden tuotannonala kuuluu, jotta ne laajentaisivat toimintaansa ulkomaille. SASAC ja SRF eivät noudata markkinaperiaatteita ja -käyttäytymistä myöntäessään rahoitusta vaan panevat toiminnallaan täytäntöön valtion politiikkaa. Hyvä esimerkki siitä, että niiden toiminta ei ole yhteydessä markkinoihin, saatiin renkaita koskevassa tutkimuksessa, jossa SRF oli myöntänyt avustuksen ryhmän emoyhtiölle tytäryhtiön hankkimiseksi EU:ssa. Renkaita koskevassa tutkimuksessa komissio totesi myös, että tällaiset hankkeet noudattelivat samanlaista kaavaa ([187]). Näin ollen on kohtuullista olettaa, että CNBM, merkittävä keskeinen valtion omistama yritys, seuraa samaa kaavaa ja saa etua samanlaisista tuista.

(780) Komissio totesi vielä, että niiden peräkkäisten pääomanlisäysten määrä, jotka Jushi Egypt sai Jushi Chinan kautta, vastaa suunnilleen Egyptissä sijaitsevan investointihankkeen rahoitusvajeen määrää, joka oli jäljellä etuuskohtelun mukaisen rahoituksen jälkeen (ks. 4.3 jakso). Kuten 763–766 kappaleessa selitetään, CNBM:n Jushi-ryhmään ja China Jushiin tekemien pääomanlisäysten suuruus heijasteli merkittävässä määrin Jushi Egyptiin rahoitusvajeen kattamiseksi tehtyjä pääomanlisäyksiä. Tämä oli täysin johdonmukaista SASACin ja SRF:n toiminnan ja rahoituksen tavoitteiden kanssa, kuten myös CNBM:n edustajat ja SASACin ja SRF:n virkamiehet nimenomaisesti totesivat.

([184]) SASACin luonnetta julkisena elimenä koskevaa päätelmää tukevaa näyttöä löytyy muun muassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjan SWD (2017) 483 jaksosta 5 (ks. edellinen alaviite).
([185]) SRF:n luonnetta julkisena elimenä koskevaa päätelmää tukevaa näyttöä löytyy muun muassa renkaita koskevasta tutkimuksesta, jota siteerataan alaviitteessä 7, ja erityisesti sitä koskevan asetuksen 3.7 jakson johdanto-osan 341–360 kappaleesta.
([186]) Ks. myös renkaita koskevan asetuksen johdanto-osan 358 kappale.
([187]) Ks. renkaita koskeva tutkimus, siteerattu alaviitteessä 7.

(781) Asiakirja-aineistoon sisältyvän näytön perusteella ja perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti komissio päätteli, että SASACin ja/tai SRF:n myöntämästä taloudellisesta tuesta koitui perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua.

d) Tuen määrän laskeminen

(782) Kuten 207–217 kappaleessa todetaan, CNBM:n emoyhtiö ei vastannut kyselylomakkeeseen. Sen vuoksi oli mahdotonta todentaa emoyhtiön tasolla saatuja tukia, jotka liittyvät tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeviin ryhmän ulkomaisiin investointeihin, ja määrittää etuuden tarkkaa määrää.

(783) Tämän vuoksi komissio hyödynsi perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja määrittääkseen tuen määrän, joka koitui SASACin tai SRF:n avustusten muodossa antamasta taloudellisesta tuesta. Kuten edellä selitetään, komissio totesi ryhmän eri yrityksissä Kiinassa rinnakkaisia pääomanlisäyksiä, jotka viime kädessä kanavoitiin Jushi Egyptille saman suuruisina ja samalla kaudella. Koska CNBM sai nämä varat SASACilta ja/tai SFR:ltä ja ne oli korvamerkitty Egyptiin tehtäviin investointeihin Uusi silkkitie -aloitteen ja ulkomaille suuntautumisen puitteissa, CNBM:ää käytettiin vain kanavoimaan varat Jushi Egyptille, eikä sille itselleen koitunut mitään etuutta, koska se olisi ollut epäjohdonmukaista varojen korvamerkinnän kanssa. Tätä vahvistaa vielä se, että Jushi Egyptin rahoitusvajeen määrä Egyptiin tehtävissä investoinneissa vastaa suunnilleen pääomanlisäysten määrää.

(784) CNBM:n Jushi Egyptille pääomasijoituksina kanavoimien varojen määrän määrittämistä varten komissio analysoi ja jäljitti kyseisten yritysten, eli Jushi Egyptin, Jushi-ryhmän ja China Jushin (joiden pääosakkeenomistaja CNBM on), pääoman peräkkäiset korotukset.

(785) Jäljittäessään varoja komissio tarkasteli maksetun pääoman lisäysten lisäksi myös muiden pääomainstrumenttien lisäyksiä. Merkittävä määrä varoja löydettiin ylimääräisen pääoman muodossa välittäjäyrityksissä (China Jushissa ja Jushi-ryhmässä). Näiden välittäjäyritysten osalta komissio totesi, että tietyissä pääomalisäyksissä näille yrityksille siirrettyjen varojen määrä oli suurempi kuin määrä, jonka yritys myöhemmin kirjasi maksettuna pääomana. Sen vuoksi yritys sai käyttöönsä nämä varat ilman odotettua vastinetta yrityksen omistusosuudesta. Ottamalla huomioon maksetun pääoman kautta tehdyt pääomasijoitukset ja muun tyyppisiltä pääomatileiltä löydetyt määrät, kuten ylimääräisen pääoman, komissio pystyi määrittämään, että yli 87 prosentin Jushi Egyptin pääomasta voidaan katsoa johtuvan CNBM:stä. Tuensaajalle tästä toimenpiteestä koitunut kokonaisetu on näin ollen 142,8 miljoonaa dollaria.

(786) Koska yksityiskohtaisempia tietoja oli vain vähän saatavilla, komissio ei kyennyt määrittämään näiden varojen täsmällistä alkuperää eikä näin ollen kyennyt vahvistamaan riittävällä todennäköisyydellä, että CNBM olisi kanavoinut ja siirtänyt kaikki Jushi Egyptin muille pääomatileille sisältyneet määrät.

(787) Sen vuoksi komissio omaksui varovaisemman lähestymistavan ja keskittyi pelkästään maksetun pääoman määrien kehitykseen, jonka osalta voitiin varmistaa riittävällä todennäköisyydellä, että se on peräisin CNBM:ltä. Komissio otti huomioon vain CNBM:n Jushi Chinalle myöntämän maksetun pääoman lisäyksen vuodesta 2010 lähtien ja rinnakkaisen Jushi Egyptiin maksettujen pääomanlisäysten kehityksen vuodesta 2012. Tämän tuloksena komissio katsoi, että Jushi Egyptin pääomasta 51 prosenttia (eli 82,7 miljoonaa dollaria) tarjosi CNBM SASACilta tai SRF:lta saadun taloudellisen tuen kautta.

(788) Vahvistettuaan avustusten täyden määrän komissio laski Jushi Egyptille tutkimusajanjakson aikana koituneen etuuden perusasetuksen 6 ja 7 artiklan mukaisesti. Pääomanlisäysten kautta myönnetyistä avustuksista koitunut etuus olisi jaettava tutkimusajanjaksolle ottaen huomioon pääoman – joka ei ole käyttöomaisuutta ja johon sen vuoksi sovellettaisiin tavanomaisesti perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisia jakosäännöksiä – kuolettamisaika.

(789) Koska CNBM ei toiminut yhteistyössä, komissiolla ei ollut lisätietoja SASACin tai SRF:n kanssa tehdyistä erityisistä sopimuksista, jotka koskisivat pääomasijoitukseen liittyvän avustuksen käyttöä. Renkaita koskevassa tutkimuksessa komissio kuoletti avustuksen määrän seitsemässä vuodessa, koska tämä oli johdonmukainen SRF:n investoinnin keskimääräisen keston kanssa ja kyseistä liiketoimea varten samanaikaisesti otetun toisen lainan keston kanssa ([188]). Tässä tapauksessa yhteistyön ja osakassopimuksen puuttuessa komissio kuitenkin päätti noudattaa varovaista lähestymistapaa ja käyttää Jushi Egyptin käyttöomaisuuden keskimääräistä elinikää sillä olettamuksella, että rahoitusta käytettiin investointihankkeen rahoitusvajeen täyttämiseen perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan sekä 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti; jälkimmäisen säännöksen mukaan eri kuoletusajan käyttö on mahdollista, jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua. Tällä perusteella komissio käytti 12 vuoden kuoletusaikaa. Näin tuen määräksi saatiin 1,65 prosenttia.

e) Pääomasijoitusten tukemista koskevat huomautukset

(790) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä väitti, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että pääoma johtuisi CNBM:stä ja erityisesti, että se ei ollut peräisin China Jushin tai Jushi-ryhmän voitoista. Yritys väitti tässä yhteydessä myös, että komissio ei selittänyt, miksi CNBM antoi China Jushille varoja joka vuosi vuodesta 2010 lähtien mutta että varat siirtyivät Jushi-ryhmälle ja Jushi Egyptille vain joinakin näinä vuosina. Se väitti myös, että komissio ei pystynyt vahvistamaan, että pääomasijoitusten tukeminen johtuisi mistään julkisesta elimestä, eikä siinä näin ollen ole kyse tuesta. CNBM-ryhmä pyysi vielä, että jos komissio pysyy lähestymistavassaan, sen on ilmoitettava, miksi se katsoo, että pääomatuki CNBM:ltä China Jushille ja pääomatuki Jushi-ryhmän ja Jushi Egyptin välillä noudattaisi jotakin kaavaa.

(791) Varojen alkuperän osalta komissio huomautti, että yritys ei toimittanut mitään lisänäyttöä väitteensä tueksi. Komissio on kuitenkin analysoinut tarkemmin asianomaisten yritysten tilejä yksilöidäkseen, olivatko pääomanlisäykset peräisin niiden voitoista. Komissio totesi, että mikään pääomanlisäys ei ollut peräisin voitoista tai kertyneistä voittovaroista. Komissio totesi kuitenkin, että tietyt China Jushin pääomanlisäykset vuosina 2012 ja 2016 saattoivat olla peräisin sen pääomavarannoista. Yritys ei kuitenkaan toimittanut mitään tietoja pääomavarantojen alkuperästä. Tutkimuksessa vahvistettiin lisäksi, että yksi CNBM-ryhmään kuuluvista yrityksistä oli saanut valtion tukia ja kirjannut ne pääomavarantoihin. Sen vuoksi komissio päätteli, että jakamattomat voitot tai kertyneet voittovarat eivät ole niiden varojen lähteitä, joita käytettiin Jushi Egyptin pääomanlisäyksissä vuodesta 2012 lähtien.

(792) Komissio huomautti ajankohdasta, jona varat siirrettiin Jushi-ryhmälle ja Jushi Egyptille, että CNBM-ryhmä ei ollut toimittanut mitään lisänäyttöä väitteensä tueksi tai selittääkseen pääomanlisäysten aikataulua. Komissio totesi myös, että yritysten välisten pääomansiirtojen ajallisten viiveiden lisäksi pääomanlisäykset vastasivat myös Jushi Egyptin erilaisia pääomavaatimuksia, jotka liittyivät investointeihin analysoidulla kaudella.

(793) Mitä tulee siihen, voidaanko pääomanlisäystä tukevien varojen katsoa olevan peräisin julkiselta elimeltä, komissio toteaa 775 kappaleessa, että vaikka SASACia ja SRF:ää ei pidettäisikään julkisina eliminä, viranomaiset kuitenkin valtuuttivat tai määräsivät ne huolehtimaan tavanomaisesti viranomaistahoille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(794) CNBM:ltä China Jushille suuntautuvaan pääomatukeen sekä Jushi-ryhmän ja Jushi Egyptin väliseen pääomatukeen liittyvän kaavamaisuuden ilmoittamisesta komissio toteaa, että nämä tiedot toimitettiin. Johdanto-osan 758–789 kappaleessa selitetään yksityiskohtaisesti havainnot ja menetelmä, joita käytettiin tukimäärän laskemiseen. Samoin erityisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä yrityksille annettiin täydelliset tiedot komission käytettävissä olevasta näytöstä ja sen tekemästä analyysistä, joka koski CNBM:ltä China Jushille suuntautuvaa pääomatukea sekä Jushi-ryhmän ja Jushi Egyptin välistä pääomatukea.

(795) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio hylkäsi nämä väitteet.

([188]) Renkaita koskevan asetuksen johdanto-osan 418 kappale.

(796) CNBM-ryhmä väitti myös, että komissio ei määrittänyt etuuden määrää ja että sen on osoitettava, miksi kukin pääomasijoitus ei ole tavanomaisen investointikäytännön mukaista.

(797) Komissio muistutti, että tutkimuksen aikana tarkastusryhmä pyrki saamaan käyttöönsä asiaa koskevat tiedot CNBM:ltä. Kuten 3.2.2 jaksossa selitetään, CNBM ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, ja komission oli käytettävä CNBM:ää koskevissa päätelmissään käytettävissä olevia tietoja. Lisäksi 778–781 kappaleessa kuvataan, miten etuus on määritetty. Siinä selitetään, että SASAC ja SRF eivät noudata markkinaperiaatteita myöntäessään rahoitusta vaan panevat toiminnallaan täytäntöön valtion politiikkaa. Komissio näin ollen hylkäsi väitteen.

(798) CNBM-ryhmä väitti vielä, että kaikkien CNBM:n myöntämien varojen ei voida katsoa olevan peräisin julkisilta elimiltä. Tämän vuoksi komissio ei voi päätellä, että CNBM:n Jushi Chinalle väitetysti myöntämä pääomatuki olisi kokonaisuudessaan tukea. Yritys väitti, että etuus ei voi olla suurempi kuin CNBM:lle Kiinassa todettu tukiprosentti kerrottuna pääomatuen määrällä. CNBM-ryhmä väitti myös, että komissio ei ollut onnistunut laskemaan etuutta, koska se ei katsonut, että CNBM:n tukemat pääomasijoitukset tehtiin vastineeksi osakkeista ja näin ollen osingoista.

(799) Komissio huomautti, että yritys ei toimittanut mitään lisänäyttöä väitteensä tueksi. Komissio muistuttaa, että CNBM ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, ja komission oli käytettävä CNBM:ää koskevissa päätelmissään käytettävissä olevia tietoja. Komissio muistutti myös, että CNBM:lle 3.4 ja 3.8 jaksossa todettu tukiprosentti perustui lainoihin ja avustuksiin, jotka olivat nähtävissä CNBM:n julkisesti saatavilla olevasta tilintarkastuskertomuksesta, ja tämän vuoksi komissio rajoitti päätelmänsä erittäin varovaisesti vain tiettyjen tukijärjestelmien tiettyihin tukiin, jotka voitiin yksilöidä helposti ja jotka eivät liity nyt käsiteltävänä olevaan tukijärjestelmään. Sen vuoksi komissio toimi pikemminkin liian varovasti.

(800) Lopuksi komissio vielä huomautti, että tutkimuksessa ei käsitellä sitä, siirrettiinkö varat CNBM:stä vastineeksi osakkeista. Tutkimuksessa päinvastoin vahvistettiin, että CNBM sai valtiolta taloudellista tukea valtion politiikan täytäntöönpanoa varten ja että nämä taloudelliset tuet saatiin avustuksina, jotka käytettiin sitten pääomasijoituksiin Jushi Egyptin toiminnan rahoittamiseksi.

(801) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio hylkäsi tämän väitteen.

(802) CNBM-ryhmä totesi vielä, että komissio ei ollut ottanut huomioon Egyptin punnan arvoa sillä hetkellä, kun pääomasijoitusta koskeva tuki maksettiin. Koska Egyptin punta devalvoitui huomattavasti vuoden 2016 lopulla, tämä korotti keinotekoisesti Jushi Egyptin tästä järjestelmästä saamaa etua. Komissio myöntää, että Egyptin punta devalvoitui huomattavasti vuonna 2016. Se myös huomautti, että peräkkäiset pääomanlisäykset kirjattiin Jushi Egyptin tilinpäätökseen tutkimusajanjaksolla vanhoilla valuuttakursseilla. Jushi Egyptin tilinpäätöksessä käytetyn menetelmän mukaisesti komissio mukautti pääomasijoitusten vaihtokurssia vastaavasti.

(803) CNBM-ryhmä väitti, että pääomasijoitusten tukemisesta koitunutta etua ei pitäisi jakaa tietylle ajanjaksolle. Yritys väitti, että ei ole mitään näyttöä, joka yhdistäisi Jushin saamat pääomasijoitukset käyttöomaisuuden hankintaan.

(804) Komissio totesi, että väitteen tueksi ei esitetty lisänäyttöä. Komissio muistutti lisäksi, että uuden tuotantolaitoksen perustamiseen liittyy käyttöomaisuuden hankinta. Lisäksi tutkimuksessa kerättiin näyttöä siitä, että Jushi Egyptin perustamisen jälkeen yritys on hankkinut ja rakentanut käyttöomaisuutta. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

4.4 **Vientiluottovakuutus**

(805) Tutkimusajanjakson aikana Jushi Egypt sai myös etua vientiluottovakuutuksesta Jushi Chinan Sinosuren kanssa allekirjoittaman sopimuksen puitteissa, joka kattoi myös Jushi Egyptin harjoittaman viennin. Egyptistä tapahtuvasta viennistä maksettava vakuutusmaksu ei eronnut vakuutusmaksusta, joka vaadittiin Kiinasta tapahtuvasta viennistä.

(806) Kuten 3.5 jaksossa todetaan, Sinosuren omistaa Kiinan valtio, joka harjoittaa siinä merkityksellistä määräysvaltaa, ja näin ollen Sinosure on julkinen elin. Kiinan viranomaiset joka tapauksessa valtuuttavat tai määräävät sitä. Kiinan lasikuitukankaiden tuottajien maksamat vakuutusmaksut olivat etuuskohtelun mukaisia, kuten 3.5 jaksossa jo vahvistettiin. Se, että Egyptistä tapahtuvasta viennistä veloitettava vakuutusmaksu ei eroa Kiinasta tapahtuvasta viennistä veloitettavasta vakuutusmaksusta, osoittaa selvästi, että Sinosure ei ottanut huomioon maariskiä määrittäessään vientiluottovakuutuksen hintaa ja että Jushi Chinan harjoittamaa vientiä koskevat havainnot pätevät myös Jushi Egyptiin.

(807) Sen vuoksi komissio päätteli, että Sinosure oli julkinen elin perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti tai Kiinan viranomaiset valtuuttivat tai määräsivät sitä. Lisäksi Jushi Egyptille koitui etuutta, koska vakuutus tarjottiin alle vähimmäismaksun, jonka Sinosure tarvitsisi operatiivisten kustannusten kattamiseksi.

(808) Komissio vahvisti myös, että vientivakuutusohjelman nojalla tarjotut tuet ovat erityisiä, koska niitä ei voi saada ilman vientiä, joten ne ovat vientituloksesta riippuvaisia perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(809) Koska mahdollinen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava etu olisi mitättömän pieni, komissio päätti olla arvioimatta tätä ohjelmaa enempää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavuutta ohjelman suhteen.

4.5 **Tavaroiden tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan**

4.5.1 *Sähkön tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan*

(810) Sähkön tarjoamisessa riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan ei todettu etuutta, koska sähkön hinnat asetetaan Egyptissä kansallisella tasolla ja vientiä harjoittavat tuottajat maksavat teollisten käyttäjien tavanomaisen hinnan tietyllä jännitealueella.

(811) Kaasun tarjoamisessa riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan ei todettu etuutta. Kaasun hinnat asetetaan tietyille teollisuuden aloille, mutta vientiä harjoittavat tuottajat kuuluvat teollisten käyttäjien sellaiseen luokkaan, johon ei sovelleta alinta hintaa. Näin ollen kyseessä ei ole erityisyys eikä etuus.

4.5.2 *Maan tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan*

4.5.2.1 Jushi Egyptin ostama maa

a) Oikeusperusta

(812) Ohjelman oikeusperusta:

— Erityistalousalueita koskeva laki nro 83/2002, jäljempänä ’laki 83/2002’;

— Egyptin arabitasavallan presidentin asetus laista nro 27/2015, jolla muutetaan joitakin erityistalousalueista annetun lain nro 83/2002 säännöksiä, jäljempänä ’laki 27/2015’;

— Investointitakuista ja -kannustimista vuonna 1997 annettu laki nro 8, jäljempänä ’laki 8/1997’;

— Investointilaki, sellaisena kuin se on tullut voimaan lailla nro 72/2017;

— Pääministerin luonnos päätöslauselmaksi nro 2310/2017, lailla nro 72/2017 annettua investointilakia koskevien täytäntöönpanosäädösten antamisesta.

b) Tutkimuksen havainnot

(813) Lain 83/2002 5 §:n (sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2015) mukaan SC-alueella maan omistusoikeus kuuluu viranomaiselle alueen sisällä. Vuodesta 2015 lähtien ei ole ollut enää mahdollista ostaa maan omistusoikeutta yleisviranomaiselta. Yleisviranomainen tarjoaa tällä hetkellä vain maan käyttöoikeuksia egyptiläiselle rakennuttajalle, MDC:lle (Main Development Company). Tämän jälkeen MDC asettaa maan käyttöoikeudet tarjouskilpailuun alihankkijoina toimiville rakennuttajille, kuten TEDAlle. Nämä alihankkijoina toimivat rakennuttajat vuokraavat maan sitten alueella sijaitseville yrityksille.

(814) Kun Jushi Egypt alkoi rakentaa tuotantolaitostaan vuonna 2011, silloin oli kuitenkin vielä mahdollista hankkia maan täysi omistusoikeus Egyptin viranomaisilta. Jushi Egypt osti tuolloin tontin TEDAlta. TEDA puolestaan osti kyseisen tontin vuonna 1998 edeltäjänsä, Egypti-Kiina-yhteisyrityksen (ECJV), kautta Suezin hallintoalueelta erittäin alhaisella hinnalla (alle 1 USD/m^2) ja ilman tarjouskilpailumenettelyä. Vuonna 1998 tehdyn alkuperäisen oston jälkeen TEDA investoi perusinfrastruktuuriin tehdäkseen rakentamattomasta autiomaasta elinkelpoisen teollisuushankkeita varten.

(815) Komissio selvitti, olivatko ECJV ja TEDA julkisia elimiä perusasetuksen 3 artiklassa ja 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio hankki tietoja valtion omistuksesta näissä yrityksissä sekä virallisia aihetodisteita valtion määräysvallasta niissä. Se myös tutki, onko harjoitettu määräysvalta ollut merkityksellistä.

(816) Ensinnäkin komissio totesi, että ECJV ja TEDA ovat toisiinsa etuyhteydessä ja että ne molemmat ovat täysin valtion omistuksessa. Tianjin TEDA on Tianjinin kunnallishallinnon piiriin kuuluva valtion omistama yritys, joka muodosti Suezin kanavan egyptiläisen hallinnon, National Bank of Egypt -pankin ja neljän muun egyptiläisen valtion omistuksessa olevan yrityksen kanssa ECJV-yhteisyrityksen kehittääkseen ja rakentaakseen talousaluetta, kuten 649 kappaleessa mainitaan. ECJV:n osakkeista on 10 prosenttia Kiinan hallussa ja 90 prosenttia Egyptin hallussa ([189]). Kuten 651 kappaleessa todetaan, Tianjin TEDA perusti lokakuussa 2008 yhteisyrityksen Kiina-Afrikka-kehitysrahaston kanssa (joka on China Development Bank -pankin tytäryhtiö) perustaakseen China-Africa TEDA Investment Co., Ltd:n, jäljempänä 'China-Africa TEDA', keskeiseksi kiinalaiseksi investointiyritykseksi yhteistyöalueelle. China-Africa TEDA ja ECJV yhdistyivät ja tästä syntyi uusi yritys, TEDA, jonka tarkoituksena oli edistää SETC-alueen kehittämistä Egyptissä. Kiinalaisten hallussa on 80 prosenttia osakkeista ja egyptiläisten (ECJV:n) hallussa 20 prosenttia.

(817) Komissio vahvisti lisäksi virallisilla aihetodisteilla, että kyseiset sijoittajat olivat valtion määräysvallassa. Koska molemmat yritykset ovat täysin valtion omistuksessa, Kiinan ja Egyptin valtioilla on virallisesti täysi määräysvalta niiden suhteen. Koska saatavilla ei ollut muita tietoja, jotka olisivat osoittaneet muuta, komissio katsoi, että kyseisten yritysten johtajat ja valvojat on oletettavasti nimittänyt valtio ja he ovat tilivelvollisia valtiolle, kuten on tapana valtion omistamissa yrityksissä näissä maissa.

(818) Kun maa alun perin myönnettiin ECJV:lle alle 1 USD/m^2 ostohinnalla sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisesti, tässä oli ilmiselvästi kyse Egyptin viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta ([190]). Maan myöhempi siirtäminen ECJV:n ja TEDAn välillä oli etuyhteydessä olevien yritysten välinen liiketoimi, joka perustui siirtohintaan ja jossa liiketoimen molemmilla puolilla olivat mukana samat toimijat.

(819) Mitä tulee TEDAn Jushi Egyptille myymään maahan, komissio totesi, että TEDAn suurin osakkeenomistaja, jolla on 75 prosenttia osakkeista, on China Africa TEDA Investment Company, jolla on myös enemmistö paikoista TEDAn johtokunnassa. China Africa TEDA Investment Companyssä varsinaista määräysvaltaa käyttää China Development Bank, joka on jo todettu julkiseksi elimeksi (ks. 257 kappale). TEDAn kyselyvastauksessaan antamien tietojen mukaan China Africa TEDA Investment Companyn liiketoiminta koostuu sijoituksista erilaisiin hankkeisiin maassa (eli Kiinassa) ja sen ulkopuolella; nämä hankkeet on hyväksyttävä lain mukaan ja liiketoimintaa voidaan harjoittaa sen jälkeen, kun asianomaiset tahot ovat ne hyväksyneet. Tällä viitataan kauppaministeriöltä ja NDRC:ltä saataviin vaadittuihin hyväksyntöihin kaikille Kiinasta ulkomaille tehtäville sijoituksille, ja se osoittaa, että China Africa TEDA Investment Company toteuttaa Kiinan viranomaisten teollisuuspolitiikkaa sijoittamalla Kiinan viranomaisten hyväksymiin ja kannustamiin teollisuushankkeisiin. TEDA itse kuvaa visiotaan ja tehtäväänsä seuraavasti: "Visio: ryhtyä sijoittajaksi ja operatiiviseksi toimijaksi kansainvälisessä teollisuuspuistossa, joka tukee Kiinaa; alkupisteenä on Egypti, josta laajennutaan Afrikkaan ja jopa koko maailmaan. Tehtävä: kannustaa ulkomaille suuntautuvia kiinalaisyrityksiä ja sen jälkeen edistää kiinalaisten yritysten kansainvälistymisprosessia" ([191]). Myös TEDA viittaa usein julkaisuissaan kauppaministeriön ja Tianjinin kunnallishallinnon antamaan huomioon, motivaatioon ja tukeen toimintansa toteuttamisessa.

([189]) Valtioneuvoston kehitys- ja tutkimuskeskuksen raportti, "The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone", 6.8.2019, jäljempänä 'valtioneuvoston raportti'.
([190]) Lain 83/2002, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2015, 38(bis A) §; lain 8/1997 20(bis) § ja 28 §.
([191]) TEDA 10 Years Summary Report (2008–2018), s. 4.

(820) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti, että kaikki valtion määräysvallassa olevat yksiköt, jotka olivat tarjonneet maata Jushi Egyptille, olivat perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja julkisia elimiä. TEDAn Kiinan viranomaisten suorassa määräysvallassa sekä Egyptin ja Kiinan viranomaisten tiiviin yhteistyön puitteissa toteuttamien toimien voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista, kuten 4.2.3.1 jaksossa selitetään, osana etuuskohtelun mukaista tukea lasikuitukankaiden tuottajille Egyptissä.

(821) Vaikka valtion määräysvallassa olevia yksikköjä ei pidettäisikään julkisina eliminä, 815–820 kappaleessa esitetyn näytön sekä Kiinan ja Egyptin viranomaisten tiiviiseen yhteistyöhön liittyvän näytön perusteella komissio vahvisti, että Kiinan viranomaiset ja Egyptin viranomaiset valtuuttivat tai määräsivät ne huolehtimaan tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvista tehtävistä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen niiden toiminnan katsottaisiin joka tapauksessa johtuvan Egyptin viranomaisista.

(822) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen sekä Egyptin viranomaiset että vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että komissio ei voi katsoa, että Kiinan viranomaisten määräämien tai valtuuttamien kiinalaisten julkisten tai yksityisten elinten toiminnassa olisi kyse perusasetuksen mukaisesta tuesta, koska toiminnan ei voida katsoa johtuvan alkuperä- tai vientimaan viranomaisista.

(823) Kuten jo 816–820 kappaleessa mainitaan, komissio katsoi, että TEDA ei ole yksinomaan kiinalainen julkinen elin vaan julkinen elin, joka on Kiinan ja Egyptin viranomaisten yhteisessä määräysvallassa, ja että Kiinan viranomaisten suorassa määräysvallassa toteutettujen toimien voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista Kiinan ja Egyptin viranomaisten tiiviin yhteistyön vuoksi. Komissio huomauttaa, että TEDAn osakkeenomistajiin kuului myös valtion omistamia egyptiläisiä julkisia elimiä, kuten Suezin kanavan egyptiläinen hallinto ja National Bank of Egypt -pankki, jotka ovat edustettuina TEDAn johtokunnassa. Tämä osoittaa, että Egyptin viranomaisilla oli mahdollisuus tunnustaa ja hyväksyä TEDAn toimet. Vaikka TEDAa ei pidettäisikään julkisena elimenä (ks. 821 kappale), komissio katsoi, että Kiinan ja Egyptin viranomaiset valtuuttivat ja määräsivät sitä.

(824) Vuonna 2011 tapahtuneen maan hankinnan lisäksi Jushi Egypt osti viereisen maa-alueen egyptiläiseltä rakennuttajalta vuonna 2016. Kyseinen egyptiläinen rakennuttajayritys oli puolestaan ostanut maa-alueen samasta tontista, joka oli myönnetty Egypt China Joint Venture Companylle vuonna 1998. Komissio tutki, olivatko Egyptin viranomaiset valtuuttaneet tai määränneet egyptiläisen rakennuttajan antamaan maata Jushi Egyptille perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(825) Komissio totesi, että SC-alueen viranomaiset olivat selvästi osallisina Jushi Egyptille suuntautuneessa myynnissä. Egyptiläisen rakennuttajan oli myytävä tonttinsa, koska sillä ei ollut riittävästi varoja rakentaa maata sen Egyptin viranomaisten kanssa tekemään alkuperäiseen ostosopimukseen sisältyvien teollisuuden kehittämistä koskevien lausekkeiden mukaisesti. Jushi Egyptin sisäinen kirjeenvaihto osoittaa, että tontin myynnistä neuvoteltiin SC-alueen yleisviranomaisen kanssa, joka hyväksyi sen. Jushi Egyptin johto arvioi tässä kirjeenvaihdossa, että egyptiläinen rakennuttaja olisi todennäköisesti saanut paremman hinnan maasta, jos se olisi saanut tarjota sen vapaasti markkinoilla. Tämä on erityisen merkityksellistä, kun otetaan huomioon, että egyptiläisen rakennuttajan omistama tontti oli Jushi Egyptin jo omistaman tontin vieressä, minkä ansiosta Jushi Egypt kykeni laajentamaan tuotantotoimintaansa yhdessä sijaintipaikassa. Ostosopimuksen 3 §:ssä todetaan tähän liittyen, että jos Suezin kanavan erityistalousalueen yleisviranomainen ei hyväksy sopimusta kuuden kuukauden kuluessa, osapuolella B (Jushi Egypt) on oikeus katsoa, että osapuoli A (rakennuttaja) on rikkonut sopimusta, jolloin sopimus kumoutuu automaattisesti. Lisäksi 7 §:n mukaan osapuoli B toimittaa Suezin kanavan erityistalousalueen yleisviranomaiselle kirjallisen hakemuksen, jonka mukaan osapuoli B toteuttaa teollisen hankkeen osapuolen A puolesta, ja hankkii hyväksynnät ja Suezin kanavan erityistalousalueen yleisviranomainen rekisteröi maan osapuolen B nimiin, tutkii ja hyväksyy lopullisen maanmyyntisopimuksen sekä hakee maatodistusta notaarilta osapuolen B nimissä.

(826) Jushi Egypt tarjoutui lisäksi maksamaan mahdolliset sakkomaksut, jotka egyptiläisen rakennuttajan oli maksettava SC-alueen yleisviranomaiselle. Yleisviranomainen kuitenkin hyvitti tämän sakkomaksun Jushi Egyptille jälkikäteen.

(827) Egyptin viranomaiset käyttivät näin yksityistä tahoa välineenä taloudellisen tuen maksamiseen: yksityisellä taholla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin myydä maa Jushi Egyptille Egyptin viranomaisten määräämällä hinnalla ja muilla ehdoilla. Sen vuoksi komissio päätteli, että valtio oli valtuuttanut tai määrännyt egyptiläistä rakennuttajaa perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla harjoittamaan valtion politiikkaa, kuten on myös kirjattu yhteistyösopimukseen, ja tarjoamaan maata etuuskohtelun mukaisella hinnalla Jushi Egyptille.

(828) Komissio pyysi Egyptin viranomaisilta tilastoja SC-alueella sovellettavista maan hinnoista samoin kuin tietoja rakennuttajien ostoihin liittyvistä tarjousmenettelyistä. Egyptin viranomaiset eivät kuitenkaan toimittaneet mitään tilastoja tai tietoja tarjousmenettelyistä kyseiseltä ajanjaksolta tai kyseisistä liiketoimista. Egyptin viranomaiset toimittivat tietoja vain tarjousmenettelyistä, joka koskivat erään toisen tontin maankäyttöoikeuksien myöntämistä TEDAlle vuonna 2016.

(829) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio käytti virheellisiä tietoja päätellessään, että Egyptin viranomaisten valtuuttivat tai määräsivät Wadi Deglaa. Ne väittivät eritoten, että

— Wadi Degla ei ole rakennuttaja vaan polyeteeniputkien ja liitososien valmistaja;

— Wadi Degla ei ostanut kyseistä maata Egyptin viranomaisilta vaan egyptiläis-kiinalaiselta yhteisyritykseltä;

— Suezin kanavan talousalueen yleisviranomainen ei osallistunut Jushi Egyptin ja Wadi Deglan välisiin neuvotteluihin vaan vain hyväksyi maan myynnin;

— Jushi Egyptin henkilöstön sisäiset keskustelut selittävät vain, miksi Wadi Degla halusi myydä maa-alueensa nopeasti. Wadi Degla halusi myydä maa-alueensa nopeasti ja oli valmis hyväksymään alhaisen hinnan, koska se ei ollut rakentanut maata oikeudellisten velvoitteidensa mukaisesti. Tämän vuoksi Egyptin viranomaiset määräsivät Wadi Deglalle sakon velvoitteiden täyttämättä jättämisestä. Egyptin viranomaiset palauttivat Jushi Egyptin maksaman sakon, koska Jushi Egypt rakensi maata. Koska Jushi Egypt noudatti oikeudellista velvoitettaan maan rakentamiseksi, ei ollut mitään syytä määrätä seuraamusta. Näin ollen Wadi Deglan päätös maan myymisestä oli vain sivuvaikutus, joka johtui siitä, että Egyptin viranomaiset sakottivat Wadi Deglaa, eikä tässä ole kyse valtuuttamisesta tai määräämisestä.

(830) Wadi Deglan verkkosivustolta ([192]) komission saamien tietojen mukaan yritys on kiinteistöjen rakennuttaja, jolla on hankkeita ei paikoissa, muun muassa Ain Sokhnassa, eikä se ole putkien ja liitososien valmistaja.

(831) Komissio ei kiistä sitä, että Wadi Degla osti kyseisen maa-alueen egyptiläis-kiinalaiselta yhteisyritykseltä. Tarkastelun kohteena on kuitenkin toinen liiketoimi eli maa-alueen myynti Wadi Deglalta Jushi Egyptille. Jos kaikkien liiketoimien historia otettaisiin huomioon, on lisättävä, että egyptiläis-kiinalainen yhteisyritys osti maan alun perin Egyptin viranomaisilta.

(832) Komissio myöntää, että Wadi Degla halusi myydä maan muun muassa siksi, että se ei ollut rakentanut sitä oikeudellisten velvoitteidensa mukaisesti. Yritys olisi kuitenkin voinut myydä maan vapailla markkinoilla parempaan hintaan, kuten 825 kappaleessa todetaan. Jushin johdon sisäisessä kirjeenvaihdossa selitetään, miksi Wadi Degla halusi myydä maa-alueensa, mutta tuodaan myös selvästi esiin, että SC-alueen yleisviranomainen osallistui myyntineuvotteluihin. Näissä sähköpostiviesteissä todetaan muun muassa, että Jushi Egypt pääsi yhteisymmärrykseen Wadi Deglan ja SC-alueen oikeudellisen pääneuvonantajan kanssa, että SC-alueen puheenjohtaja on jo hyväksynyt sopimuksen ja että SC-alue esittää erityishakemuksen pääministerille sakon korvaamiseksi. Näin ollen väitteet hylättiin.

([192]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (sivustolla käyty viimeksi 2.4.2020).

4.5.2.2 Hengshi Egyptin vuokraamat rakennukset

(833) Komissio totesi myös, että Hengshi Egypt vuokraa rakennuksia TEDAlta. TEDA osti siis alun perin näihin rakennuksiin liittyvän maan etuyhteydessä olevalta yritykseltä, joka puolestaan osti sen etuuskohtelun mukaisella hinnalla Egyptin viranomaisilta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka TEDA saa voittoa vuokrasopimuksistaan, sen veloittamat vuokrahinnat ovat silti alle puolet kilpailijoiden veloittamista keskimääräisistä hinnoista Suezin kanavan talousalueella. Komissio katsoi siis, kuten 820 ja 821 kappaleessa päätellään, että kun TEDA vuokrasi rakennukset riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan Hengshi Egyptille, tämän voidaan katsoa johtuvan Egyptin viranomaisista.

(834) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hengshi Egypt totesi, että komissio piti tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana rakennusten vuokraamista Nile Group Plastic Industrylta Hengshi Egyptille (asiakirjan "Hengshi Egypt" liite 2.3, SN4 ja 6) vahvistamatta, että Nile Group Plastic Industry on julkinen elin tai viejämaan viranomaisten valtuuttama tai määräämä yksityinen elin. Lisäksi Nile Group Plastic Industryn pyytämä hinta oli alempi kuin TEDAn hinnat.

(835) Itse asiassa liiketoimet, joihin yritys viittaa, liittyvät TEDAn omistamiin rakennuksiin, jotka TEDA vuokrasi Nile Group Plastic Industrylle. Nile Group Plastic Industry vuokrasi edelleen nämä rakennukset tilapäisesti lyhyeksi kahden kuukauden ajaksi Hengshi Egyptille näiden yritysten välisen sopimuksen mukaisesti. Hengshi Egypt ryhtyi vuokraamaan TEDAlta rakennuksia, joissa Nile Group Plastic Industry oli alun perin, mutta se muutti tiloihin vasta hieman ennen Nile Group Plastic Industryn ja TEDAn vuokrasopimuksen päättymistä. Tämän lyhyen siirtymäkauden jälkeen Hengshi Egypti jatkoi saman tilan vuokraamista suoraan TEDAlta. Nile Group Plastic Industryn ja Hengshi Egyptin välillä vahvistettu vuokrahinta noudatti TEDAn samanlaisille rakennuksille vuonna 2017 vahvistamaa hintalistaa. Koska kyseessä oli tilapäinen järjestely, jonka mukaisesti TEDA omisti edelleen vuokratut rakennukset, ja koska vuokrahinnat pysyivät TEDAn asettamien vuokrahintojen rajoissa, komissio ei hyväksynyt yrityksen väitettä.

4.5.2.3 Päätelmä

(836) Tutkimuksen havainnot osoittavat, että Egyptin viranomaiset määrittävät maanhankintahinnat SC-alueella ja että SC-alueella sovellettava hinnoittelu ei ole läpinäkyvää. Julkiset elimet tai valtion valtuuttamat tai määräämät yksityiset tahot tarjosivat tai vuokrasivat maata etuuskohtelun mukaisilla ehdoilla.

(837) Sen vuoksi Egyptin viranomaisten riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan tarjoamaa maata olisi pidettävä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaisena tukena hyödykkeiden tarjoamisen muodossa, ja siitä on koitunut etua vastaanottaville yrityksille.

(838) Ohjelma on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska maan tarjoaminen yrityksille SETC-alueella riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan on rajoitettu tiettyihin yrityksiin tietyllä maantieteellisellä alueella.

4.5.2.4 Tuen määrän laskeminen

(839) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koitunut etu lasketaan ottaen huomioon vientiä harjoittavan tuottajan maasta tosiasiallisesti maksaman summan ja markkinapohjaisen vertailuarvon perusteella normaalisti maksettavan summan välinen erotus. Maan ostosta Jushi Egyptille koitunut etuus laskettiin seuraavasti:

(840) Egyptin viranomaiset eivät toimittaneet mitään tietoja tai tilastoja maan ostohinnoista, kuten 828 kappaleessa mainitaan. Ne toimittivat tietoja vain maankäyttöoikeuksiin liittyvistä liiketoimista. Asiantuntijakomitea teki vuonna 2016 kiinteistöarvioinnin vahvistaakseen SC-alueella sijaitsevan maan maankäyttöoikeuksien hinnoittelun. Tämän tutkimuksen perusteella määritettiin keskimääräinen vuotuinen maankäyttöoikeuksien arvo laajemmalla Suezin kanavan talousalueella. TEDA allekirjoitti vuonna 2016 MDC:n kanssa maankäyttöoikeussopimuksen, jolla laajennettiin silloista SETC-aluetta 6 km^2:lla. Komissio kertoi SC-alueen maankäyttöoikeuksien keskimääräisen vuotuisen arvon TEDAn kanssa allekirjoitetun, 6 km^2:lla laajennetun alueen maankäyttöoikeuksia koskevan sopimuksen kestolla. Komissio katsoi, että tämä edusti rakennuttajan koko ostoarvoa rakentamattomasta maasta.

(841) Jotta voitiin ottaa huomioon maan rakentamisesta aiheutuvat rakennuttajan kustannukset, TEDAn investointikustannukset neliömetriä kohti laskettiin julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella. Näiden tietojen ([193]) mukaan 6 km^2:n laajennusaluetta varten suunniteltiin 230 miljoonan dollarin investointia. Tähän lisättiin myös rakennuttajan voitto.

(842) Tulokseksi saatua rakennetun maan neliömetrikohtaista hintaa sovellettiin Jushi Egyptin ostamaan maa-alueeseen ja verrattiin Jushi Egyptin tosiasiallisesti maksamaan ostohintaan. Vuonna 2011 ostetun tontin osalta vuoden 2016 ostohintaa oikaistiin inflaation ja BKT:n kehityksen huomioon ottamiseksi. Tämä kehitys laskettiin Egyptin inflaatioasteen ja asukaskohtaisen BKT:n kehityksen perusteella nykyhintoina Yhdysvaltojen dollareina (saatu Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n vuoden 2016 julkaisusta). Vuonna 2016 ostetun tontin osalta lisättiin marginaali, jotta voitiin ottaa huomioon tontin suotuisa maantieteellinen sijainti ostajan kannalta (Jushi Egyptin olemassa olevien tilojen vieressä).

(843) Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään tuen määrän jakamisesta sellaisen omaisuuden osalta, jonka arvo ei alene, ja sen mukaan tukimäärä on jaettu tutkimusajanjaksolle soveltamalla korottomaan lainaan julkisesti saatavilla olevaa ja asianmukaista Egyptin antolainauskorkoa (sellaisena kuin Maailmanpankki on se julkaissut ([194])) tutkimusajanjakson aikana.

(844) Lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jushi Egypt väitti, että komissio teki useita virheitä maan myyntiä koskevan vertailuarvon määrittämisessä, esimerkiksi seuraavat:

1) Wadi Deglalta ostettua maata koskeva sisäinen kirjeenvaihto osoittaa, että Jushi Egypt arvioi maan hinnaksi 1 000–1 200 EGP/m^2. Vertailuarvona olisi pitänyt käyttää tätä hintaa.

2) Käyttöoikeuden arvo käyttöoikeuden ajalta ei ole verrattavissa täyteen maan omistusoikeuteen, koska käyttöoikeus on luonteeltaan erilainen kuin täysi omistusoikeus.

3) Suezin kanavan talousalueen yleisviranomaisen esittämä hypoteettinen maa-alueen arvonmääritys ei ole vertailukelpoinen vertailuarvo, koska kyseessä on hypoteettinen hinta, jolla yleisviranomainen ei ole onnistunut myymään yhtään tonttia.

4) Maa-alueen käyttöoikeuden täysi arvo ei ole käyttöoikeuksien vuotuinen vuokrahinta kerrottuna käyttöoikeuden kokonaiskestolla vaan käyttöoikeuksien vuotuinen vuokrahinta jaettuna investoinnin keskimääräisellä tuotolla. Tämä johtuu siitä, että käyttöoikeuden alkuperäinen vuotuinen määrä menettää arvoa joka vuosi inflaation takia. Näin ollen komission on jaettava vuotuinen hinta (USD/neliömetri) keskimääräisellä voitolla, jonka TEDA odottaa saavansa maa-alueesta.

5) TEDA Egyptin ilmoittama 230 miljoonan dollarin investointikustannus muodostuu maan käyttöoikeuden hinnasta sekä investoinneista asuinalueiden, palvelualueiden ja tehtaiden rakentamiseen. Jushi Egyptin ostamat tontit eivät sisältäneet mitään näistä, koska se osti pelkän maa-alueen.

6) Komission on käytettävä myyntihetkellä sovellettua vaihtokurssia muuntaakseen Yhdysvaltojen dollareina ilmaistun vertailuarvon Egyptin punniksi.

(845) Ensimmäisestä kohdasta komissio toteaa, että se ei voinut käyttää CNBM-ryhmän ehdottamaa hintaa, koska kyseessä oli kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan subjektiivinen sisäinen arvio, jonka tueksi ei esitetty mitään markkinamuuttujiin perustuvaa näyttöä, eikä sitä siten voitu pitää maa-alueen arvon luotettavana vastineena.

(846) Toisesta kohdasta komissio myöntää, että täysi omistusoikeus on eri asia kuin käyttöoikeus, mutta koska Egyptin viranomaiset eivät kyenneet toimittamaan mitään tietoja tai tilastoja maan ostohinnoista, komissio katsoi, että nämä olivat parhaat käytettävissä olevat tiedot vertailuarvon määrittämiseksi.

([193]) Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (sivustolla käyty viimeksi 2.1.2020), sekä "China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone", esittely seuraavalla sivustolla:http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (sivustolla käyty viimeksi 2.1.2020).

([194]) World Bank Report of Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep., ks. myös https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG

(847) Kolmannesta kohdasta komissio muistutti, että kyseisessä arvonmäärityksessä oli kyse Egyptin viranomaisten teettämästä riippumattomasta tutkimuksesta, jossa selvitettiin maan todellinen arvo eli hinta, jolla maa normaalisti myytäisiin. Se, että Egyptin viranomaiset eivät tosiasiallisesti myyneet tontteja tällä hinnalla, ei vaikuta sen todelliseen arvoon.

(848) Neljännestä kohdasta komissio katsoi, että käyttöoikeuksien arvo määritetään yleensä prosenttiosuutena perustana olevien varojen markkina-arvosta (eli täyden omistusoikeuden arvosta) käyttöoikeuden pituuden mukaan eli mitä pidempi käyttöoikeus, sitä lähempänä käyttöoikeuden arvo on täyden omistusoikeuden arvoa. Koska maan täyttä omistusoikeutta ei ole rajoitettu ajallisesti, vuotuisen maankäyttömaksun kertominen 50 vuodella johtaisi siihen, että komission laskema vertailuarvo olisi aina alempi kuin täyden omistusoikeuden tosiasiallinen arvo. Lisäksi komissio totesi, että TEDAn vuonna 2016 allekirjoittamassa konkreettisessa käyttöoikeussopimuksessa käyttöoikeuden täysi määrä oli maksettava kertasuorituksena käyttöoikeuden alkamispäivänä. Koska vuotuisia vuokramaksuja ei ollut käytännössä, asiaa koskeva väite ei näin ollen päde.

(849) Viidennestä kohdasta komissio huomauttaa, että Jushi Egypt osti maa-alueen ilman rakennuksia. Tontilla oli kuitenkin saatavilla kaikki tarvittavat yleishyödylliset palvelut, tiet, jätevesien käsittely, valaistus, turvallisuuspalvelut ja muut TEDAn tarjoamat palvelut. Tontin hintaa hyvillä yhteyksillä varustetulla ja kehitetyllä alueella ei voida verrata tyhjän tontin hintaan autiomaassa. Lisäksi rakennuttajien, kuten TEDAn, tulot ovat yleensä peräisin maan myynnistä sekä rakennusten ja alueella tarjottavan infrastruktuurin vuokrauksesta. Jos rakennuskustannuksia ei otettaisi huomioon maan markkinahinnassa, rakennuttajilla ei olisi mitään kannustinta ylipäätään tehdä investointeja.

(850) Viimeistä kohdasta komissio huomauttaa, että se oikaisi vuoden 2016 hintaa ottaakseen huomioon Egyptin BKT:n reaalisen kehityksen vuoden 2011 jälkeen. Tämä tarkoittaa sitä, että Egyptin punnan devalvaatio Yhdysvaltojen dollariin nähden oli jo otettu huomioon BKT:n oikaisussa. Jos valuuttakurssien muutoksien huomioon ottamiseksi tehtäisiin lisäoikaisuja, se johtaisi kaksinkertaiseen laskemiseen.

(851) Edellä esitetyn perusteella yrityksen väitteet hylättiin. Tarkastellessaan yrityksen väitteitä komissio kuitenkin huomasi tehneensä laskuvirheen etuuslaskelmissa käytetyssä korkoprosentissa. Virhe korjattiin.

(852) Maan vuokrasta Hengshi Egyptille koitunut etu laskettiin vertaamalla kilpailijoiden veloittamaa keskimääräistä vuokrahintaa Suezin kanavan talousalueella (TEDAn vuonna 2018 teettämän markkinatutkimuksen perusteella) ja Hengshi Egyptin tosiasiallisesti maksamaa vuokrahintaa vuonna 2018.

(853) Lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset ja Hengshi Egypt väittivät, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että rakennusten vuokraamisesta Hengshi Egyptille koitui etua, koska i) komissio ei verrannut TEDAn Hengshi Egyptiltä veloittamia vuokrahintoja Suezin kanavan talousalueella olevan kilpailijan hintoihin, vaan se käytti IDG:n hintoja; se ei sijaitse Suezin kanavan talousalueella vaan Länsi-Kairon vapaa-alueella (”6th of October”), ii) komissio käytti sisäistä suuntaa-antavaa tutkimusta ja iii) komissio ei pystynyt vahvistamaan, että TEDA Egyptin hinnat olisivat edullisemmat kuin markkinahinnat samalla maantieteellisellä alueella, koska muut lähialueella mutta TEDAn alueen ulkopuolella toimivat yritykset päättivät olla vuokraamatta TEDAlta, vaikka hinnat olivat alhaiset.

(854) Ensimmäisestä kohdasta komissio huomauttaa, että yritys ajatteli virheellisesti, että komissio perusti vuokran vertailuhinnan IDG:n (”6th of October”) hintaan. Komissio käytti itse asiassa keskimääräistä vuokrahintaa eli 88 EGP/m^2, jonka eri kilpailijat veloittivat Suezin kanavan talousalueella vuonna 2019 TEDAn teettämän markkinatutkimuksen perusteella (ks. 845 kappale). Hintaa oikaistiin vuotuisella 10 prosentin hinnankorotuksella, joka mainitaan samassa tutkimuksessa, jotta se vastasi tutkimusajanjakson aikaista hintaa. Tulokseksi saatu vertailuhinta 80 EGP/m^2 sattuu olevan sama kuin IDG:n (”6th of October”) veloittama hinta, mutta se ei perustunut sellaisenaan IDG:n veloittamaan hintaan.

(855) Väitteestä, joka koskee tutkimuksessa esitettyä kilpailijoiden vertailtavuutta sijainnin suhteen, komissio toteaa, että verkkosivustonsa mukaan IDG:llä on useita eri alueilla sijaitsevia hankkeita, joista yksi sijaitsee Länsi-Kairon alueella. Sillä on kuitenkin hanke myös Port Saidissa Suezin kanavan talousalueella. Toisaalta toinen tutkimuksessa mainittu kilpailija, SIDC, sijaitsee kokonaan Suezin kanavan talousalueella ([195]). Komissio katsoi, että kaikki tutkimukseen sisältyneet hinnat kaikkien sijaintipaikkojen osalta olivat vertailukelpoisia, koska TEDA itse päätti verrata vuokraehtojaan näihin yrityksiin/hankkeisiin. Tämän vuoksi komissio oli eri mieltä Hengshi Egyptin esittämästä toisesta seikasta eli siitä, että sisäistä tutkimusta, jota käytettiin vuokrahintojen vuotuisen korotuksen määrittämiseen, ei olisi pitänyt käyttää vertailuhinnan vahvistamiseen. Komissio huomauttaa, että hintavertailu esitetään luvussa, jonka nimi on ”Markkinatutkimus”. TEDA katsoi näin ollen tekevänsä tutkimuksen markkinoista, joilla se toimii. Lisäksi TEDA sisällytti omat vuokraustietonsa komission käyttämään taulukkoon, mikä osoitti, että se vertasi itseään muihin rakennuttajiin. Päätelmissään TEDA mainitsi, että yksi positiivisista seikoista hintojen korottamisessa vuonna 2019 oli mukautuminen markkinahintoihin. Tämän näytön perusteella komissio päätteli, että sisäinen tutkimus oli luotettava arvio vertailukelpoisista hinnoista markkinoilla TEDAn näkökulmasta ja että väite olisi näin ollen hylättävä.

(856) Kolmannesta Egyptin viranomaisten ja Hengshi Egyptin esiin ottamasta kohdasta komissio katsoi, että muiden lähistöllä sijaitsevien yritysten päätös olla vuokraamatta TEDAlta ei ole luotettava indikaattori vuokrahintojen kilpailukyvyn puutteesta. Näiden yritysten käyttämän maan omistajuudesta (osto, käyttöoikeus, vuokraaminen) tai niiden syistä jättäytyä TEDAn alueen ulkopuolelle ei esitetty mitään näyttöä. Esimerkiksi Saint Gobain on yritys, jolla on suuret toimitilat ja joka harjoittaa valmistustoimintaa, ja se olisi todennäköisesti vaatinut enemmän tilaa ja erityisominaisuuksia, joita TEDAn tavanomaiset vuokratehtaat eivät voineet tarjota. Tähän liittyen komissio haluaa myös korostaa, että kaikki alueella sijaitsevat valmistuslaitokset, joita TEDA hallinnoi, ovat joko kokonaan tai osittain kiinalaisten oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden omistuksessa ja että TEDAn tehtävänä on edistää kiinalaisten yritysten suuntautumista ulkomaille, kuten 819 kappaleessa mainitaan. Komission tietojen mukaan yksikään Hengshi Egyptin mainitsemista lähellä sijaitsevista yrityksistä ei ole kiinalaisomistuksessa.

(857) Hengshi Egypt vastusti vielä sitä, että komissio oli käyttänyt samaa vuokrahintaa tehtaista ja varastoista sekä sopimuksista, jotka olivat alkaneet ennen tutkimusajanjaksoa. Komissio muistutti, että TEDAn teettämä markkinatutkimus antoi hinnat vain yhteensä ”tehtaista ja varastoista”. Näin ollen komissiokaan ei voinut erottaa tehtaiden ja varastojen hintoja. Lisäksi komissio huomautti, että se käytti TEDAn vuonna 2018 tosiasiallisesti veloittamia hintoja. Tässä yhteydessä sillä, että TEDA ei ollut mukauttanut vuokrahintojaan vuonna 2018 joissakin sopimuksissa, ei ollut merkitystä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(858) Näin ollen maan tarjoamiseen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan liittyvä lopullinen tuki oli 1,93 prosenttia.

4.6 **Menetetyt tulot**

4.6.1 *Yritysten tuloveroedut*

a) Oikeusperusta:

— Tuloverolaki, sellaisena kuin se pantu täytäntöön lailla 91/2005; ja

— Investointiministeriön asetus nro 16/2017 lisäyksen A ”Valuuttakurssien muutosten vaikutukset” lisäämisestä Egyptin tilinpäätösstandardiin nro 13.

b) Tutkimuksen havainnot

(859) Jushi ja Hengshi Egyptiin sovelletaan Egyptin normaalia tuloveroa, joka on 22,5 prosenttia.

(860) Vuonna 2016 Egyptin hallitus päätti muuttaa Egyptin punnan kiinteän valuuttakurssin kelluvaan valuuttakurssiin Kansainvälisen valuuttarahaston suosituksen perusteella. Tämä seurauksena Egyptin punta menetti kuukaudessa noin puolet arvostaan merkittäviin valuuttoihin, kuten Yhdysvaltojen dollariin ja euroon, nähden. Tähän äkilliseen kurssivaihteluun puuttumiseksi Egyptin viranomaiset laativat erityisen kirjanpitostandardin sekä erityisen verosäännön valuuttakurssivaihtelujen käsittelemiseksi. Yrityksille annettiin mahdollisuus vähentää Egyptin punnan devalvoinnista johtuvat valuuttakurssierot laajemmin verotettavasta tulostaan.

([195]) Lisätietoja, ks. https://www.idg-egypt.com/ IDG:n osalta ja https://sidc.com.eg/ SIDC:n osalta (sivustolla käyty viimeksi 1.4.2020)

(861) Lainsäädäntöä sovellettiin yleisesti kaikkiin yrityksiin Egyptissä ja sen tarkoituksena oli tasoittaa Egyptin valuutan devalvoinnin negatiivisia vaikutuksia, muta se loi merkittävän tosiasiallisen etuuden vähäiselle joukolle egyptiläisiä yrityksiä, jotka ovat vientiin suuntautuneita ja jotka harjoittavat liiketoimintaansa lähes kokonaan ulkomaanvaluutassa, kuten dollareissa tai eurossa. Näille yrityksille ei aiheutunut tosiasiallisia menetyksiä Egyptin punnan devalvoinnin seurauksena, vaan ne saivat etuutta Egyptin viranomaisten verotarkoituksia varten antamasta erityisestä kirjanpitostandardista. Tämän seurauksena ulkomaanvaluutassa liiketoimintaansa harjoittavat yritykset vaikuttavat olevan tappiollisia verotuksessa, mutta niiden toiminta saattaa olla selvästi voitollista. Sitä vastoin yrityksille, jotka harjoittavat liiketoimintaansa Egyptin punnissa, on aiheutunut todellisia tappioita, joilla on vaikutusta niiden liiketoimintaan ja joihin Egyptin viranomaisten antamalla erityisellä verosäännöllä puututtiin.

(862) Jushi ja Hengshi Egypt saivat etua tästä toimenpiteestä, koska tutkimuksessa kävi ilmi, että ne harjoittavat liiketoimintaansa lähes kokonaan dollareina tai euroina eikä niillä ole juuri mitään liiketoimintaa Egyptin punnissa. Ne ovat lähes yksinomaisesti vientiin suuntautuneita yrityksiä, tuovat lähes kaikki laitteensa, ja niiden lainat ja suurin osa materiaaliostoista ovat ulkomaan valuutassa. Egyptin punnan devalvoinnin seurauksena Jushi ja Hengshi Egyptin kirjaamat tappiot eivät ole – erityisesti merkittävien ulkomaan valuutassa olevien lainojen vuoksi – tosiasiallisia ja niitä käytetään vain verotarkoituksiin verotettavien tulojen alentamiseksi.

(863) Verovähennyksen piti lisäksi olla vain tilapäinen toimenpide, jota sovelletaan devalvointihetkellä vaikutuksen kohteeksi joutuneisiin liiketoimiin. Jushi ja Hengshi Egypt vähensivät kuitenkin edelleen tutkimusajanjaksolla merkittäviä summia verotettavista tuloistaan toteutuneiden ja toteutumattomien valuuttakurssierojen nojalla. Tämän seurauksena niiden toiminta oli tuloveroilmoituksen mukaan vähemmän kannattavaa tai jopa tappiollista, vaikka niiden tilinpäätös osoitti tervettä ja kestävää voittoa.

c) Päätelmä

(864) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että nämä veroetuudet ovat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisia Egyptin valtion menettämiä tuloja ja niistä koitui perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaista etua.

(865) Lisäksi ne ovat perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan erityisiä vientiä harjoittavien tuottajien Jushi ja Hengshi Egyptin osalta, koska etuuksia käyttää pääasiassa tietty ryhmä yrityksiä, jotka toimivat lähes yksinomaisesti ulkomaan valuutassa.

(866) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat huomauttivat, että vuoden 2016 erityinen verosääntö, jonka mukaan valuuttakurssitappioita käsitellään verotulojen menetyksenä, ei voi olla tukea, koska siitä ei koidu etua eikä se ole erityinen. Koska verosääntö hyväksyttiin valtion aiheuttaman tappion korvaamiseksi, etua ei koidu. Lisäksi koska kaikki yksiköt, joihin valtion aiheuttama tappio vaikutti samalla tavalla, voivat hyödyntää tätä verokohtelua, järjestelmää ei voida pitää erityisenä.

(867) Komissio myönsi 861 kappaleessa, että lainsäädäntöä sovellettiin yleisesti kaikkiin yrityksiin Egyptissä ja sen tarkoituksena oli tasoittaa Egyptin valuutan devalvoinnin negatiivisia vaikutuksia. Komissio totesi kuitenkin myös, että yritykset, jotka ovat vientiin suuntautuneita ja jotka harjoittavat liiketoimintaansa lähes kokonaan ulkomaanvaluutassa, kuten dollareissa tai eurossa, saivat kohtuuttomasti etua tästä lainsäädännöstä. Näille yrityksille ei itse asiassa ole aiheutunut merkittäviä todellisia tappioita Egyptin punnan devalvoinnista, koska niiden dollareina suorittamista ostoista/veloista aiheutuneet valuuttakurssitappiot voitaisiin kompensoida niiden dollareina tapahtuneesta myynnistä saaduilla valuuttakurssivoitoilla. Näin ollen lainsäädännöllä itse asiassa luotiin veroetu, jota sovellettiin erityisesti tämän tyyppisiin yrityksiin, eikä kompensoitu valtion aiheuttamaa tappiota. Tämän vuoksi väite hylättiin.

d) Tuen määrän laskeminen

(868) Vientiä harjoittaville tuottajille koitunut etuus vahvistettiin vuoden 2018 tuloveroilmoitukseen sisältyvien tietojen perusteella. Ensin vahvistettiin verotettavasta tulosta edellä mainitun määräyksen nojalla vähennetty määrä. Toiseksi tähän vähennettyyn määrään sovellettiin yleisesti sovellettavaa 22,5 prosentin verokantaa. Lopuksi tämä määrä ilmoitettiin prosentteina vientiä harjoittavien tuottajien koko liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla.

(869) Tämän vero-ohjelman mukaisen tuen määrä oli 1,43 prosenttia.

4.6.2 *Vapautukset alv:sta ja tuontitulleista maahantuotujen laitteiden osalta*

(870) Tästä ohjelmasta myönnetään vapautuksia alv:sta ja tuontitulleista sellaisten laitteiden tuontia varten, joita käytetään SC-alueella sijaitsevien yritysten tuotantoprosesseissa.

a) Oikeusperusta

(871) Ohjelman oikeusperusta:

— Erityistalousalueita koskeva laki nro 83/2002, jäljempänä 'laki 83/2002';

— Egyptin arabitasavallan presidentin asetus laista nro 27/2015, jolla muutetaan joitakin erityistalousalueista annetun lain nro 83/2002 säännöksiä, jäljempänä 'laki 27/2015';

— Investointilaki, sellaisena kuin se on tullut voimaan lailla nro 72/2017;

— Pääministerin luonnos päätöslauselmaksi nro 2310/2017, lailla nro 72/2017 annettua investointilakia koskevien täytäntöönpanosäädösten antamisesta.

— Alv-laki, sellaisena kuin se on tullut voimaan lailla nro 67/2016;

— Alv-lakia koskevat täytäntöönpanosäädökset, valtiovarainministeriön asetus nro 66/2017.

b) Tutkimuksen havainnot

(872) Lain 83/2002, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 27/2015, 22 §:n mukaan SC-alue on osa erillistä tullialuetta valtiovarainministeriön antaman asetuksen nojalla. Tämä erillinen tullialue toimii alueen viranomaisen puheenjohtajan perustaman ylimmän tullikomitean valvonnassa.

(873) Lain 83/2002 42 §:n mukaan tuodut koneet, laitteet ja työkalut vapautetaan veroista ja tulleista, edellyttäen että niitä käytetään tuotteiden tai palvelujen tuottamiseen SC-alueella lisensoitua toimintaa varten. Koska SC-alue ei ole pelkkä vientialue, kaikki verot ja tullit on kuitenkin maksettava kaikista tuotteista, jotka vapautetaan kotimaanmarkkinoille SC-alueen ulkopuolella.

(874) Asiaa koskevien lakien mukaan SC-alueen ulkopuolella sijaitsevat yritykset maksavat tuonnista kannettavan alv:n etukäteen, ja se nettoutetaan niiden kotimarkkinamyynnistä kannettavan alv:n kanssa tai tapauksen mukaan palautetaan, kun lopputuotteet viedään. SC-alueella sijaitsevien yritysten alv pidätetään eikä sitä näin ollen veloiteta aluksi valtiovarainministeriön ja SC-alueen yleisviranomaisen asiaa koskevan yhteisymmärryskirjeen mukaisesti.

(875) Komissio totesi, että tuotujen laitteiden alv ja tuontitullit oli pidätetty otokseen valituissa yrityksissä vuodesta 2017 lähtien ja koko tutkimusajanjakson ajan. Ennen vuotta 2017 yritykset asiassa maksoivat tuontitullit ja alv:n/yleisen myyntiveron tuoduista laitteista, koska ne eivät toimineet vielä SC-alueella. Vientiä harjoittavat tuottajat liittyivät kuitenkin vuonna 2017 SC-alueen vero- ja hallintojärjestelmään, minkä ansiosta ne hyötyvät etuuskohteluun perustuvasta verokohtelusta alueella, mukaan luettuna alv- ja tullivapautukset.

(876) Yleissääntönä Egyptissä on, että yritysten, jotka ostavat koneita, joihin sovelletaan 5 prosentin arvonlisäveroa, olisi käytettävä määrät hyvityksenä tulevia maksuja varten ([196]). Jos hyvityssaldo säilytetään yli 6 peräkkäistä verokautta (kuukautta), mikä on tilanne yrityksillä, joiden vientitoiminta on voimakasta ja jotka eivät voi kuitata tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa hyvityksenä tulevia maksuja varten, rekisteröidyn henkilön on tehtävä kirjallinen hakemus, jossa osoitetaan hyvityssaldon määrä. Egyptin veroviranomaiset tarkastavat saldon oikeellisuuden ja suorittavat palautuksen 45 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä.

([196]) Laki 67/2016, 22 §.

(877) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että käytännössä Egyptin viranomaiset eivät palauta etukäteen maksettua alv:a, joten vero on tosiasiallinen kustannus yrityksille. Vuosien 2016–2018 vuosikertomuksissa lueteltujen Jushi Egyptin yleisen myyntiveron/alv-hyvitysten analyysi osoitti, että sillä oli edelleen saatavia Egyptin viranomaisilta useiden vuosien takaa ([197]), ja Jushi Egypt vahvisti, että se ei odottanut saavansa näitä korvauksia ([198]). Hengshi Egypt puolestaan haki laitteisiin ja materiaaleihin sovellettavan alv:n/yleisen myyntiveron palautusta. Palautus saatiin lopulta kolme vuotta aiemmin ostetuista laitteista, mutta korvatut määrät eivät kattaneet haettuja määriä eikä sitä selitetty mitenkään, miksi jotkin laitteet oli korvattu ja jotkin ei. Tämä osoittaa, että Egyptin viranomaiset palauttavat alv:n parhaimmillaankin merkittävällä viiveellä, ja palautukset ovat mielivaltaisia eivätkä läpinäkyviä.

(878) On myös otettava huomioon, että koska tuotteiden, myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen, valmistuksessa käytettäviä laitteita käytetään todennäköisesti niiden koko käyttöiän ajan Egyptin alueella eikä niitä jälleenviedä tai myydä kotimarkkinoilla, niiden oston osalta ei ole mitään muuta syytä myöntää vapautusta tulleista tai alv:sta kuin se, että SC-alueella sijaitsevat yritykset saavat siitä etua. Sen vuoksi kyseessä ovat perusteetta maksamatta jätettyjen tullien ja alv:n muodossa menetetyt tulot, koska laitteita käytetään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen paikalliseen tuottamiseen, josta SC-alueen ulkopuolella sijaitsevien tuottajien on yleensä maksettava tullit ja alv.

(879) Koska vientiä harjoittaviin tuottajiin ryhdyttiin soveltamaan SC-alueen oikeudellisen järjestelmän mukaista etuuskohtelua vuonna 2017, ne saivat näin ollen etua koneiden tuontiin sovellettavasta tosiasiallisesta alv-vapautuksesta. Vapautuksessa on kyse menetetyistä tuloista, koska vaikka alv olisi viime kädessä palautettava, ei ole mitään näyttöä siitä, että Egyptin viranomaiset olisivat korvanneet Jushi Egyptille koneista maksetun alv:n, kuten edeltävissä kappaleissa todetaan. Saatavilla oleva näyttö osoittikin, että Jushi Egypt ei saanut näitä palautuksia, kun se sijaitsi alueen ulkopuolella.

(880) SC-alueella sijaitsevat yritykset, joiden ei tarvitse maksaa alv:a etukäteen, saavat tosiasiallisen alv-vapautuksen, jonka ansiosta niille ei aiheudu todellista kustannusta, ja lisäksi ne säästyvät hallinnolliselta rasitteelta, kun niiden ei tarvitse hakea alv-palautuksia tai kuitata alv-hyvityksiä. Sama päätelmä pätee vieläkin selvemmin, kun tarkastellaan tuotujen laitteiden tuontitulleista vapautusta.

(881) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat ottivat esiin useita seikkoja. Ensinnäkään se, että Jushi Egypt ja Hengshi Egypt eivät ole aina saaneet täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti alv-palautuksia Egyptin viranomaisilta aiemmin (kun ne eivät sijainneet Suezin kanavan talousalueella), ei ole syynä sille, että nyt on menetettyjä tuloja verokohtelusta, jota sovelletaan niihin Suezin kanavan talousalueella.

(882) Toiseksi komissio vertasi kiistanalaista verokohtelua hypoteettiseen verokohteluun, joka oli ekstrapoloitu Jushi Egyptin ja Hengshi Egyptin tilanteesta, ennen kuin ne liittyivät siirtyivät Suezin kanavan talousalueeseen, eikä verrannut kiistanalaista verokohtelua Egyptin alv-sääntöihin, joita sovelletaan laitteiden ja raaka-aineiden tuontiin.

(883) Kolmanneksi komissio ei ottanut tarkastuskäynnin aikana esiin mitään kysymyksiä, jotka koskivat alv-hallintoa Egyptissä, eikä keskustellut niistä Egyptin viranomaisten kanssa.

(884) Neljänneksi Egyptin viranomaiset muistuttivat, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 27 artiklassa määrätään WTO:n kehitysmaajäsenten erityis- ja erilliskohtelusta. Komission ei pitäisi antaa rangaistusta siitä, että Egyptin viranomaisilla ei aina ollut resursseja palauttaa erääntyneitä alv-hyvityksiä ajoissa.

(885) Viidenneksi komissio itse myönsi, että Jushi Egypt ja Hengshi Egypt saivat lopulta takaisin Egyptin viranomaisilta osan maksetusta alv:sta ennen liittymistään Suezin kanavan talousalueeseen. Sen vuoksi tavanomaisesti maksettavaksi tulevan alv:n koko määrää ei voida pitää etuna. Lisäksi Jushi Egyptin alv-hyvityksen saldo on nyt pienenemässä, koska se saa enemmän alv-saatavia, joten tavanomaisesti maksettavaksi tulevan alv:n kokonaismäärä olisi osittain kuitattava näitä alv-saatavia vastaan. Egyptin viranomaiset ovat myös kuitanneet vuoden 2020 alussa Jushi Egyptin tuonnista vuosina 2017–2018 maksamattomat alv-maksut Jushi Egyptin alv-hyvityksiä vastaan. Näin ollen etua ei enää ole.

([197]) Suurin osa alv-saatavista/muista välillisten verojen saatavista, jotka ilmoitettiin vuosikertomuksissa 2016–2018, liittyy ulkomaanostoihin, jotka tehtiin heinäkuuhun 2016 asti voimassa olleen 10 prosentin myyntiverojärjestelyn nojalla.

([198]) Maailmanpankin raportissa ”Doing Business in Egypt 2020” sijoitetaan Egypti veroasioissa 156. sijalle 190 maasta.

(886) Kuudenneksi asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien alv-hyvitykset koskivat koneiden eikä raaka-aineiden arvonlisäveroa. Käyttöomaisuuteen tehtävän suuren alkuinvestoinnin vuoksi Egyptin viranomaiset eivät kyenneet korvaamaan täysimääräisesti koneisiin liittyvää alv:a ajoissa. Sama ei kuitenkaan pätenyt raaka-aineisiin, joten raaka-aineita koskevat alv-vapautukset eivät olleet tukea.

(887) Koska komissio katsoi asianmukaisesti, että vietyjen tuotteiden tuotantopanoksista ei olisi tarvinnut maksaa tuontitulleja, komission olisi pitänyt soveltaa samaa päättelyä vietyjä tuotteita koskevien tuotantopanosten arvonlisäveroon. Tästä seuraa, että etuuden laskemiseksi komission on jaettava tutkimusajanjaksolla maksettavaksi tulevan alv:n määrä niiden raaka-aineiden määrille, jotka käytettiin pelkästään kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden tuotantoon.

(888) Vastauksena näihin väitteisiin komissio haluaa selventää, että sen tavoitteena ei ole rangaista Egyptin viranomaisia resurssien puutteesta eikä arvostella Egyptin alv-järjestelmää sinänsä. Samalla komissio huomauttaa, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 27 artikla ei päde Egyptin viranomaisten väitteeseen. Asiaankuuluvin määräys, jota voidaan soveltaa tasoitustullimenettelyssä, on 27 artiklan 10 kohta, jossa käsitellään ainoastaan joitakin vähimmäistasoja, kun taas 27 artiklan muut määräykset koskevat pääasiassa kehitysmaiden vientitukia. Tässä tapauksessa Egyptin viranomaiset ottavat 27 artiklan esiin perustellakseen alv-hyvitysten palauttamatta jättämisen veronmaksajille, eikä tämä määräys ole merkityksellinen tältä kannalta.

(889) Alv-järjestelmää koskevista tietopyynnöistä komissio toteaa, että se pyysi tietoja Egyptin alv-järjestelmän toiminnasta tutkimuksen alussa kyselylomakkeen kautta sekä puutteita koskevan menettelyn aikana. Lisäksi tarkastuskäynnin aikana otettiin esiin yleisiä kysymyksiä, jotka koskivat vientiä harjoittavilta tuottajilta kannettujen verojen määrää. Sen vuoksi komissio katsoi, että se oli saanut tutkimuksen aikana riittävästi tietoja alv-puitteista.

(890) Komissio totesi kuitenkin, että SC-alueella sijaitsevien yritysten alv-kohtelu on erilaista. SC-alueella sijaitsevien yritysten ei tarvitse maksaa arvonlisäveroa etukäteen (”skenaario 1”). Sitä vastoin vertailukelpoisten verovelvollisten eli SC-alueen ulkopuolisten yritysten on maksettava arvonlisävero etukäteen (”skenaario 2”). Sillä, onko alv lopulta maksettava vai palautetaanko se, ei ole tässä vaiheessa merkitystä. Merkitystä on sillä, että Egyptin viranomaiset eivät peri aluksi mitään tuloja skenaariossa 1, kun taas skenaariossa 2 ne peritään aluksi kaikissa tapauksissa.

(891) Egyptin asiaa koskevien normatiivisten puitteiden mukaan skenaariossa 1 yritysten on maksettava lopullinen maksu selvityspäivänä, kun taas skenaariossa 2 osa Egyptin viranomaisten keräämistä tulosta palautuu yrityksille (jos alv on palautettava). Jos selvitysprosessi on nopea ja luotettava, etuus siitä, että skenaarion 1 mukaan ei tarvitse maksaa etukäteen, vastaa maksuvalmiusetua koko siltä ajalta, jonka takaisinmaksu olisi kestänyt. Komissio huomauttaa tähän liittyen, että lakisääteinen määräaika selvitykselle on 6 kuukautta siitä, kun hyvitys syntyy, kuten 876 kappaleessa todetaan.

(892) Komissio kuitenkin totesi, että käytännössä selvitys ja 2 skenaarion mukaan toimiville yrityksille maksettava palautus tapahtui Egyptissä parhaimmillaankin erittäin myöhässä ja että palautuksen saamisen perusteet olivat epäselvät. Komissio huomautti, että Egyptin viranomaiset eivät kiistäneet tätä tosiseikkaa. SC-alueella toimivien yritysten maksuvalmiusetu johtuu näin ollen siitä, että Egyptin viranomaiset eivät kerää alv-tuloja lainkaan SC-alueella toimivilta yrityksiltä ennen lopullista selvitystä, jonka määräaika on epävarma (skenaario 1), kun taas SC-alueen ulkopuolella sijaitsevilta yrityksiltä kerätään tulot välittömästi ja palautetaan paljon myöhemmin, määrittelemättömänä ajankohtana (skenaario 2). Tämän seurauksena SC-alueella sijaitsevat yritykset hyötyvät etuuskohtelun mukaisesta alv-kohtelusta SC-alueen ulkopuolella sijaitseviin yrityksiin verrattuna. Määrä, jota Egyptin viranomaiset eivät keränneet SC-alueella sijaitsevilta yrityksiltä, on valtion saamatta tai kantamatta jäänyt tulo perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(893) Selventääkseen tätä komissio tarkasteli Egyptin alv-puitteiden lisäksi vientiä harjoittavien tuottajien tilannetta ennen SC-alueeseen liittymistä ja sen jälkeen. Ennen SC-alueeseen liittymistä niiden tilanne oli verrattavissa SC-alueen ulkopuolisiin yrityksiin tutkimusajanjaksolla skenaarion 2 mukaisesti. Egyptin viranomaiset eivät kiistäneet sitä, että Jushi Egyptille oli kertynyt erittäin suuri alv-hyvitys, ennen kuin se liittyi SC-alueeseen ja että Egyptin viranomaiset eivät kyenneet palauttamaan tätä hyvitystä. Jushi Egyptin alv-hyvitystilanne, joka oli syntynyt ennen sen liittymistä SC-alueeseen, osoitti, että edellisessä kappaleessa kuvattu tilanne vastaa SC-alueen ulkopuolisten yritysten todellisuutta tutkimusajanjakson aikana.

(894) Viidennestä Egyptin viranomaisten ja vientiä harjoittavien tuottajien esiin ottamasta seikasta voidaan todeta, että alv-velvollisten tavaroiden lopullinen määräpaikka ja se, että Jushi Egypt saattoi kuitata joitakin arvonlisäverovelkoja alkuperäistä alv-hyvitystään vastaan ajan mittaan, ei muuta komission päätelmiä, koska ne eivät vaikuta alkuperäiseen alueen sisällä ja ulkopuolella olevien yritysten erilaiseen kohteluun, eivätkä nämä kuittaamiset liity Egyptin viranomaisten aktiivisesti suorittamaan palautukseen vaan pikemminkin alv-velkaan, joka on syntynyt näille yrityksille.

(895) Komissio kuitenkin myönsi, että toinen vientiä harjoittava tuottaja sai kerran veronpalautuksen joistakin laiteostoistaan, joskin tutkimusajanjakson ulkopuolella ja useiden vuosien viivästymisen jälkeen. Lisäksi komissio otti huomioon, että Egyptin uusi alv-laki tuli voimaan vasta vähän ennen tutkimusajanjaksoa ja että täytäntöönpanolainsäädäntö ei ollut vielä täysin voimassa tutkimusajanjakson aikana. Tämä siirtymävaihe huomioon ottaen komissio ymmärsi Egyptin viranomaisten väitteen, jonka mukaan alv-palautusten selvitysaika saattaa viivästyä merkittävästi, koska Egypti on kehitysmaa, jossa on tarvittavaa vähemmän hallintohenkilöstöä hoitamaan uutta järjestelmää ja jossa on mahdollisia budjettivajeita, jotka vaikeuttavat alv-palautusten myöntämistä määräajoissa. Näiden Egyptin poikkeuksellisten ja toivottavasti tilapäisten olosuhteiden vuoksi komissio päätti ottaa huomioon vain vientiä harjoittaville tuottajille koituneen maksuvalmiusedun laskettaessa alv-vapautuksista koitunutta etua. Edun laskentamenetelmää, joka kuvataan 899 kappaleessa, mukautettiin vastaavasti.

(896) Kuudennesta kohdasta komissio toteaa, että vaikka Hengshi Egypt sai jossakin vaiheessa koneista etukäteen maksetun alv:n palautuksen, se ei saanut missään vaiheessa materiaaleista maksetun alv:n palautusta, vaikka yritys haki sitä. Koneiden alv:ta koskevia päätelmiä sovelletaan myös materiaalien alv:hen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

c) Päätelmä

(897) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että ohjelmasta saadaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea Egyptin valtion menettämien tulojen muodossa, koska tukikelpoisten yritysten ei tarvitse maksaa alv:a ja/tai tulleja, jotka niiden muutoin olisi maksettava. Siitä myös koituu vastaanottaville yrityksille perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua, koska niiden taloudellinen asema on parempi kuin ilman järjestelmää. Ilman järjestelmää niiden olisi pitänyt maksaa alv ja tuontitulli laitteiden tuonnista.

(898) Ohjelma on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska sitä ei sovelleta yleisesti Egyptissä vaan vain erityistalousalueilla, kuten SC-alueella, sijaitseviin yrityksiin. Lainsäädäntö, jonka nojalla tuen myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa tuensaantimahdollisuuden yrityksiin, jotka sijaitsevat SC-alueella.

d) Tuen määrän laskeminen

(899) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan vastaanottajille tutkimusajanjaksolla koituneen edun perusteella. Vastaanottajille koituneen edun katsotaan olevan

1) tuotuja laitteita koskevan tullin vapautuksen määrä. Sen varmistamiseksi, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava määrä kattoi vain tutkimusajanjakson, saatu etu jaksotettiin laitteen käyttöiän perusteella yrityksen tavanomaisten kirjanpitomenettelyjen mukaisesti, lukuun ottamatta yhtä omaisuuseräluokkaa, jossa jaksotuskautta mukautettiin, jotta se kuvasti paremmin komission yksikköjen todentamaa tosiasiallista käyttöikää.

2) Tosiasiallisen alv-vapautuksen muodossa menetettyjen tulojen osalta etuus laskettiin alun perin ottamalla huomioon alv:n koko määrä, joka yleensä maksetaan tuotujen laitteiden ostoista (tutkimusajanjakson aikana) mutta jota ei maksettu. Lopullisiin päätelmiin saadun huomautuksen vuoksi (ks. 895 kappale) komissio kuitenkin päätti ottaa huomioon vain vientiä harjoittaville tuottajille koituneen maksuvalmiusedun laskettaessa alv-vapautuksista koitunutta etuutta. Edun laskentamenetelmää mukautettiin vastaavasti. Näin ollen pidätetystä alv:sta saatavan maksuvalmiusedun katsottiin vastaavan tutkimusajanjakson aikaista Egyptin keskimääräistä talletuskorkoa (12,32 %) sovellettuna ostetuista tavaroista pidätettyihin alv-määriin vuodesta 2017 lähtien.

(900) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jushi Egypt totesi, että komissio sovelsi 5 prosentin tullia suuttimien tuontiin vuonna 2018, vaikka niihin sovellettava tulli oli tuolloin 2 prosenttia. Yritys väitti myös, että komission olisi pitänyt jakaa koneiden tuontiin sovellettava alv tutkimusajanjakson aikana tehtyjen kuoletusten perusteella perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Komissio hyväksyi nämä väitteet ja mukautti tuen määrää koskevia laskelmia vastaavasti.

(901) Vientiä harjoittavien tuottajien tällaisen tuen kokonaismäärä tutkimusajanjaksolla oli 0,13 prosenttia.

4.6.3 *Maahantuotujen raaka-aineiden vapautukset alv:sta ja tuontitulleista*

(902) Lain 83/2002 nojalla erityistalousalueella toimivat yritykset voivat tuoda raaka-aineita maksamatta tulleja, myyntiveroja taikka muita veroja tai tulleja, jotka olisi muutoin maksettava, jos nämä tuodut tuotteet jälleenviedään sellaisenaan tai ne prosessoidaan jatkojalostustuotteiksi, jotka sitten viedään.

a) Oikeusperusta

(903) Ohjelman oikeusperusta:

— Erityistalousalueita koskeva laki nro 83/2002, jäljempänä ’laki 83/2002’;

— Pääministerin asetus nro 1625/2002 erityistalousalueista annettua lakia koskevien täytäntöönpanosäädösten antamisesta;

— Egyptin arabitasavallan presidentin asetus laista nro 27/2015, jolla muutetaan joitakin erityistalousalueista annetun lain nro 83/2002 säännöksiä, jäljempänä ’laki 27/2015’;

— Investointilaki, sellaisena kuin se on tullut voimaan lailla nro 72/2017;

— Pääministerin luonnos päätöslauselmaksi nro 2310/2017, lailla nro 72/2017 annettua investointilakia koskevien täytäntöönpanosäädösten antamisesta;

— Alv-laki, sellaisena kuin se on tullut voimaan lailla nro 67/2016;

— Alv-lakia koskevat täytäntöönpanosäädökset, valtiovarainministeriön asetus nro 66/2017.

b) Tutkimuksen havainnot

(904) SC-alue on osa erillistä tullialuetta, kuten 872 kappaleessa todetaan. Lain 83/2002 42 §:n mukaan ulkomailta tuodut raaka-aineet, tarvikkeet, varaosat ja muut materiaalit tai komponentit vapautetaan veroista ja tulleista, edellyttäen että niitä käytetään tuotteiden tai palvelujen tuottamiseen SC-alueella lisensoitua toimintaa varten. Toisaalta kaikista tuotteista, jotka vapautetaan kotimaanmarkkinoille SC-alueen ulkopuolella, on maksettava kaikki verot ja tullit.

(905) Tutkimuksen aikana komissio totesi, että lain 83/2002 edellä mainitun artiklan mukaan vientiä harjoittavat tuottajat oli vapautettu alv:sta ja tuontitulleista sellaisten tuotujen tuotantopanosten osalta, joita käytetään vietävien lopputuotteiden (ja erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen) tuotannossa.

(906) Tuontitulleista vapauttamisen osalta tällainen järjestely vastaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa kuvattua tullinpalautusjärjestelmää. Liitteessä I olevan i kohdan mukaisesti tällaisten korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyt voivat olla vientitukea, sikäli kuin niiden mukaisesti tuontimaksuista voidaan maksaa suurempia palautuksia kuin palautusvaatimuksen kohteena olevista tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu.

(907) Sen määrittämiseksi, esiintyikö tällaisia suurempia palautuksia perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan mukaisesti, komissio pyysi Egyptin viranomaisilta lisätietoja yleisesti tullinpalautusjärjestelmästä ja erityisesti siihen liittyvien seuranta- ja todentamismenettelyjen olemassaolosta ja tosiasiallisesta soveltamisesta.

(908) Alun perin saatujen tietojen mukaan vaikutti siltä, että Egyptin viranomaisilla oli käytössä lainsäädäntöpuitteet tullinpalautusjärjestelmän valvontaa varten, mukaan luettuna maksettujen tuontitullin palautus. Vientiä harjoittavien tuottajien toimitiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien aikana todettiin, että näitä puitteita ei sovellettu tosiasiallisesti käytännössä. Yksikään vientiä harjoittavista tuottajista ei maksanut mitään tuontitulleja tai alv:a mistään ostamistaan materiaaleista tutkimusajanjaksolla, riippumatta siitä, myytiinkö tavarat kotimarkkinoilla vai vientiin. Yleensä on tehtävä talletus tulliviranomaisten suljetulle tilille, josta tullit voidaan maksaa määräajoin. Tutkimusajanjakson aikana ei kuitenkaan tehty talletuksia eivätkä viranomaiset keränneet mitään määriä.

(909) Jushi Egypt maksoi tutkimusajanjakson jälkeen Egyptin viranomaisille pienen summan, joka väitetysti kattoi liiallisen tullinpalautuksen kotimarkkinamyynnistä. Se ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä siitä, että maksu suoritettiin kotimarkkinamyyntiin liittyvästä liiallisesta tullinpalautuksesta tai että se liittyi tutkimusajanjakson aikaiseen kotimarkkinamyyntiin. Myös siitä oli näyttöä, että Jushi Egypt sai korvausta aiemmin maksetuista tuontitulleista, ennen kuin se vapautettiin niistä.

(910) Egyptin viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen jälkeen komissio sai lisätietoja, jotka osoittivat, että SC-alueen tullien kantamista koskevat seuranta- ja tarkastuspuitteet olivat vasta tekeillä tutkimusajanjakson aikana. Esimerkiksi tuontitullitaseiden mukauttamista käsittelevä komitea perustettiin vasta vuonna 2019 tulliviranomaisen asetuksella nro 158, tullitarkastuskomitean perustaminen oli edelleen käynnissä vuonna 2019 eikä täytäntöönpanomenettelyjä ollut vielä vahvistettu. Näin ollen komissio päätteli, että käytössä ei ollut toimivaa ja asianmukaista tullinpalautusjärjestelmää.

(911) Lisäksi SC-alueella pidätetään tuontituotteiden alv, eikä sitä makseta etukäteen, kuten 876 kappaleessa todetaan. Veroviranomaisilla on oikeus periä alv vasta jälkikäteen.

(912) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että tietyistä tuotantopanoksista, joita Jushi Egypt käytti tuotantoprosessissa ja jotka olivat peräisin Egyptiin sijoittautuneilta toimittajilta, veloitettiin normaalin suuruinen alv siitä huolimatta, että yritys sijaitsi erityisalueella, jolla alv:a ei tavallisesti tarvitse maksaa. Jushi Egypt sai alv-hyvitystä näistä liiketoimista. Sitä vastoin tuotantopanosten myynnistä erityisalueella sijaitsevien yritysten välillä ei kanneta kotimaista alv:a riippumatta siitä, myydäänkö tällaisilla tuotantopanoksilla tuotetut tavarat vientiin vai kotimarkkinoilla.

(913) Kaikki nämä tekijät osoittavat, että tämä erityisalue ei ole perinteinen vientijalostusalue ja eroaa myös muista erityisistä vapaa-alueista Egyptissä, mutta se on ainutlaatuinen hybridityyppinen erityisalue, jolla on useita erityisominaisuuksia, jotka erottavat sen muista alueista. Vaikuttaa siltä, että alueella ei käytännössä sovellettu sovellettavia lakeja ja asetuksia, joten komissio teki päätelmänsä sillä perusteella, miten se ymmärsi toiminnan hoituneen käytännössä alueella.

(914) Lisäksi on merkittävää, että alueella sovellettavan erityisverojärjestelmän ja siihen liittyvien verovelvoitteiden hallinnosta, valvonnasta ja täytäntöönpanosta vastaavien hallintoviranomaisten puute tekee alueesta ainutlaatuisen, kun alueelle sijoittautuneet yritykset voivat täysin vapaasti noudattaa verosääntöjä tai jättää ne huomiotta ilman mitään seuraamuksia. Kun otetaan huomioon alueen erityisolosuhteet ja saatavilla olevat tiedot, komissio päätti pitää tuotuja tuotantopanoksia koskevia alv-vapautuksia tosiasiallisina vapautuksina alv:n maksamisesta siitä riippumatta, sisällytetäänkö kyseiset tuotantopanokset myöhemmin lopputuotteisiin, jotka viedään tai myydään kotimarkkinoilla.

c) Päätelmä

(915) Komissio päätteli näin ollen, että Egyptin viranomaisten tullinpalautusjärjestelmään kohdistuvaa valvontaa ei sovellettu tosiasiallisesti eikä sitä voitu pitää tällaisena järjestelmänä edeltävässä jaksossa selitetyistä ja 913 kappaleessa tiivistetyistä syistä. Tutkimuksessa osoitettiin, että Egyptin viranomaiset eivät olleet edes perustaneet viranomaista, joka vastaisi alueella sijaitsevien yksiköiden verovelvoitteiden, mukaan lukien tuoduista materiaaleista maksettavat tullit ja alv, hallinnosta ja täytäntöönpanosta, kuten 908–914 kappaleessa selitetään.

(916) Lisäksi komissio totesi, että viedyissä lopputuotteissa käytettyjen tuotantopanosten väitetty tullinpalautusjärjestelmä johti menetettyihin tuloihin, mikä on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti, koska tuontimaksuista maksetaan suurempia palautuksia kuin palautusvaatimuksen kohteena olevista tuoduista tuotantopanoksista alun perin on kannettu. Egyptin viranomaiset eivät toimittaneet tarkempia tietoja kyseisistä liiketoimista.

(917) Liialliset tullinpalautukset ovat erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska niitä ei sovelleta yleisesti Egyptissä vaan vain erityistalousalueilla, kuten SC-alueella, sijaitseviin yrityksiin.

(918) Lisäksi tuotujen raaka-aineiden tosiasiallinen alv-vapautus on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaista taloudellista tukea Egyptin valtion menettämien tulojen muodossa, koska tukikelpoisten yritysten ei tarvitse maksaa alv:a ja/tai tulleja, jotka niiden muutoin olisi maksettava. Siitä myös koituu vastaanottaville yrityksille perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Ohjelma on erityinen perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska lainsäädännöllä rajoitetaan alv-vapautus koskemaan vain yrityksiä, jotka sijaitsevat SC-alueella.

(919) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Egyptin viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Jushi Egypti oli tehnyt talletuksen tullimaksuja varten vuoden 2019 alussa. Ne toimittivat myös lisänäyttöä, jonka mukaan kaikki tullit vuosilta 2017 ja 2018 on nyt selvitetty ja maksettu. Lisäksi ne väittivät, että vaikka maksamattomia tulleja ei olisikaan selvitetty vuonna 2020, komissio ei voi edellyttää täydellistä verohallintoa Egyptin kaltaiselta kehitysmaalta. Egyptin viranomaiset osoittivat erityistä huolellisuutta perustaessaan tullinpalautusjärjestelmän Jushi Egyptiä varten, sillä Egyptin viranomaiset laativat ja seurasivat kulutusraportteja jo muutaman kuukauden kuluessa siitä, kun Jushi Egypt oli tullut Suezin kanavan talousalueelle. Kolme vuotta myöhemmin Egyptin viranomaiset perivät kaikki maksettavat tullit ja arvonlisäveron Jushi Egyptiltä ja Hengshi Egyptiltä. Tämän tuloksena Egyptin viranomaiset totesivat, että sillä oli asianmukainen tullinpalautusjärjestelmä käytössä, eikä liiallisia tullinpalautuksia esiintynyt.

(920) Lisäksi Egyptin viranomaisten mukaan niillä on Egyptin siviililain 377 §:n ja finanssituomioistuimen päätöksen nro 915/43 nojalla viisi vuotta aikaa periä tuontitullit. Näin ollen Egyptin viranomaiset eivät ole voineet menettää tuloja, ellei tämä määräaika ole umpeutunut, sillä niillä on edelleen oikeus periä ja ne perivätkin maksettavat tullit ajoissa.

(921) Jushi Egypt väitti vielä, että myyntiä Hengshi Egyptille kohdellaan Egyptin lainsäädännössä samoin kuin vientimyyntiä raaka-aineita koskevien tuontitullien osalta, koska Hengshi Egypt sijaitsee Suezin kanavan talousalueella. Lisäksi Hengshi Egyptillä ei ollut lainkaan kotimarkkinamyyntiä, koska se vei koko tuotantonsa. Näin ollen jos Jushi Egyptiä ei olisi vapautettu raaka-aineita koskevista tuontitulleista, sille ei siltikään olisi aiheutunut raaka-aineita koskevia tuontitulleja Hengshi Egyptille suuntautuneesta kotimarkkinamyynnistä. Jushi Egypt toisti tämän väitteen täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(922) Komissio tarkasteli tullien maksamisesta toimitettua näyttöä ja totesi, että Egyptin viranomaiset olivat tehneet tarkastuksen vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloissa vuoden 2019 lopussa komission tutkimuksen vuoksi. Tämän tarkastuksen tuloksena Egyptin viranomaiset perivät yritykseltä tuoduista materiaaleista tietyn määrän tulleja, jotka liittyivät vuosiin 2017, 2018 ja 2019. Toimitetun näytön perusteella ja koska uutta näyttöä ei ollut mahdollista tarkastaa paikan päällä covid-19-pandemiaan liittyvien matkustusrajoitusten vuoksi, komissio hyväksyi väitteen ja vähensi tuoduista materiaaleista maksettujen tullien tutkimusajanjaksoon liittyvän määrän perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(923) Komissio ei kuitenkaan katsonut, että nämä selvitetyt tullit olisivat kyseenalaistaneet itse tukijärjestelmää koskevat päätelmät. Komissio huomauttaa, että tullien kantamisen virikkeenä toimi komission tutkimus eivätkä niinkään Egyptin viranomaisten omat tullien kantamiseen liittyvät seuranta- ja tarkastuspuitteet. Egyptin viranomaiset eivät myöskään kiistäneet sitä, että tällaisia puitteita ei ollut olemassa tutkimusajanjakson aikana. Kun otetaan huomioon seurannan ja tarkastuksen tilapäinen puuttuminen, komissio huomautti, että vaikka Jushi Egypt

liittyi Suezin kanavan talousalueeseen vasta vuonna 2017, tullien kantamista koskevan lainsäädännön viimeinen muutos tehtiin jo vuonna 2015, jolloin vastuu tullien kantamisesta siirrettiin SC-alueen yleisviranomaiselle. Lisäksi tulliviranomaisen yksityiskohtaisessa raportissa, jonka Egyptin viranomaiset toimittivat lopullisiin päätelmiin esittämiensä huomautusten liitteenä I, vahvistettiin, että tullien kantamista koskeva yleinen lainsäädäntö oli voimassa jo vuodesta 2006. Egyptin viranomaisilla oli siis runsaasti aikaa panna täytäntöön toimiva järjestelmä tullien kantamiseksi.

(924) Komissio totesi jo 912 ja 913 kappaleessa Jushi Egyptin harjoittamasta myynnistä Hengshi Egyptille, että erityisalueella sijaitsevien yritysten välillä tapahtuvaan tuotantopanosten myyntiin ei ole koskaan sovellettu mitään veroja, mikä osoittaa, että SC-alue on erityisalue, jolla on useita erityispiirteitä, jotka erottavat sen muista alueista. Se, että Hengshi Egyptillä on ainoastaan vientimyyntiä, ei ole tässä mielessä merkityksellistä eikä muuta komission päätelmiä. Egyptin viranomaisten ja vientiä harjoittavien tuottajien väitteet, jotka koskivat yleisesti komission päätelmien pätevyyttä ja erityisesti Hengshi Egyptille suuntautunutta myyntiä, hylättiin näin ollen.

d) Tuen määrän laskeminen

(925) Tuontitullien osalta vastaanottajalle koituneena etuna pidetään tutkimusajanjakson aikana maksettavaksi tulevien tuontitullien määrän ja tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti maksettujen tuontitullien määrän erotusta.

(926) Voidakseen määrittää maksettavaksi tulevien tuontitullien määrän komissio katsoi, että kaiken tyyppisten lopputuotteiden keskimääräinen kulutusaste on sama, koska ne kaikki kuuluvat samaan yleiseen tuoteluokkaan. Komissio käytti kulutusasteen perustana vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpitoa. Tämän jälkeen se vahvisti ensin tutkimusajanjakson aikana tuotujen raaka-aineiden määrän. Toiseksi se laski vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinamyynnin määrän suhteessa niiden kokonaismyyntimäärään. Kolmanneksi komissio sovelsi tätä kotimarkkinamyynnin suhdetta tuotujen raaka-aineiden kokonaismäärään ja määritti tuotujen raaka-aineiden määrän, josta tuontitullit pitäisi maksaa.

(927) Etuuden määrän määrittämiseksi komissio laski lopuksi kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden tuotantoon käytettyjen raaka-aineiden määrästä maksettavaksi tulevan tuontitullin määrän.

(928) Tosiasiallisen alv-vapautuksen muodossa menetettyjen tulojen osalta etuus laskettiin alun perin ottamalla huomioon alv:n koko määrä, joka yleensä tulee maksettavaksi tuotujen tuotantopanosten ostoista tutkimusajanjakson aikana mutta jota ei maksettu.

(929) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio mukautti tosiasiallisesta alv-vapautuksesta koituneen etuuden laskentamenetelmää, kuten 895 kappaleessa mainitaan. Näin ollen pidätetystä alv:sta saatavan maksuvalmiusedun katsottiin vastaavan tutkimusajanjakson aikaista Egyptin keskimääräistä talletuskorkoa (12,32 %) sovellettuna ostetuista tavaroista pidätettyihin alv-määriin vuodesta 2017 lähtien ja laskettuna suhteessa alv-määriin, jotka pidätettiin tutkimusajanjakson aikana. Koska ennen tutkimusajanjaksoa ostettujen raaka-aineiden määrästä ei ollut saatavilla tietoja, komissio oletti, että määrä vastaa tutkimusajanjakson aikana todettua määrää oikaistuna näiden kahden ajanjakson välillä myytyjen tavaroiden kustannusten erolla.

(930) Vientiä harjoittavien tuottajien tällaisen tuen kokonaismäärä tutkimusajanjaksolla oli 0,95 prosenttia.

4.7 **Tukea koskevat päätelmät**

(931) Tutkimuksen tässä vaiheessa käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio laski tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän perusasetuksen säännösten mukaisesti vientiä harjoittavien tuottajien osalta tutkimalla kutakin tukimuotoa tai tukijärjestelmää ja ynnäämällä nämä luvut yhteen laskeakseen kunkin vientiä harjoittavan tuottajan saaman kokonaistuen määrän tutkimusajanjaksolla. Alla mainitun kokonaistuen määrän laskemiseksi komissio laski ensin tuen prosenttimäärän (tuen määrän prosentteina yrityksen kokonaisliikevaihdosta). Tätä prosenttiosuutta käytettiin sitten laskettaessa tukea suhteutettuna tarkasteltavana olevan tuotteen vientiin unioniin tutkimusajanjaksolla. Tämän jälkeen laskettiin tuen määrä tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin vietyä tonnia kohti tutkimusajanjaksolla, ja jäljempänä esitetyt marginaalit laskettiin prosentteina saman viennin CIF-arvosta tonnia kohti.

(932) Koska Jushi ja Hengshi Egypt ovat toisiinsa etuyhteydessä olevia yrityksiä, niille vahvistettiin yksi tukimäärä. Lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CNBM-ryhmä esitti samat väitteet, jotka esitettiin ryhmän kiinalaisten yksikköjen osalta 624–626 kappaleessa ja jotka koskivat etuyhteydessä oleville yrityksille vahvistettavan yhden tukimäärän laskentamenetelmää. Väite hylättiin samoilla perusteilla kuin ryhmän kiinalaisten yksikköjen väitteet.

(933) CNBM-ryhmä myös pyysi komissiota tuomaan erityisesti esiin, mitkä solut laskelmissa osoittivat, että kahden etuyhteydessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan yksilöllisistä tukimääristä oli laskettu painotettu keskiarvo. Komissio viittasi lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä toimitettuihin tietoihin. Komissio ei voinut hyväksyä väitettä, koska se katsoi, että toimitetuissa Excel-taulukoissa esitettiin kaikki tarpeelliset tiedot, myös kaavat, joita käytettiin kunkin solun laskelmissa, ja näin yritys kykeni seuraamaan käytettyä laskentamenetelmää.

(934) Koska yhteistyössä toimineet egyptiläiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat lasikuitukankaiden ainoita tuottajia Egyptissä, komissio asetti ”kaikkia muita yrityksiä” koskevan määrän yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistetun korkeimman määrän tasolle.

Yrityksen nimi	Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä
CNBM-ryhmä, Egypti	10,9 %
Kaikki muut yritykset	10,9 %

5. VAHINKO

5.1 Unionin tuotannonalan määritelmä

(935) Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla 16 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”unionin tuotannonalan”.

(936) Lasikuitukankaiden unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin lähes 115 000 tonnia. Komissio käytti luvun vahvistamiseen valituksen tekijän tarkistettua kyselyvastausta, joka ristiintarkastettiin otokseen valittujen unionin tuottajien tarkistettujen kyselyvastausten kanssa ja tarvittaessa päivitettiin. Kuten 83 kappaleessa todetaan, otokseen kuului neljä unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta unionissa oli yli 40 prosenttia.

5.2 Unionin kulutus

(937) Komissio käytti oikaistuja Eurostatin tietoja vahvistaakseen unionin kulutus- ja tuontimäärät ja noudatti valituksen tekijän ehdottamaa menetelmää. Käytetyistä tuontitilastoista poistettiin pieni osa tuotantopanoksista 10-numerotason Taric-tietojen perusteella. Komissio tarkasti ja vahvisti valituksen tekijän arviot tarkasteltavana olevan tuotteen osuudesta vireillepanoilmoituksessa mainittujen ([199]) CN-koodien ([200]) nojalla tuoduissa määrissä yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta ja egyptiläisiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta saatujen tietojen perusteella.

(938) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrät ja arvot vahvistettiin tutkimuksen aikana muissa kolmansissa maissa lasikuitukankaita tuottavien ja unioniin tuovien yritysten suoraan antamien tietojen perusteella. Valituksen tekijä toimitti kaikista kolmansista maista ajantasaisia markkinatutkimustietoja tutkimusajanjaksolta valituksessa jo mainittujen lukujen lisäksi.

(939) Komissio määritti unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin sekä kaikista kolmansista maista unioniin tulevan tuonnin perusteella Eurostatin Comext-tietokannan mukaan, oikaistuna 937 ja 938 kappaleessa kuvatun mukaisesti.

([199]) CN-koodit 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 ja 7019 90 00.
([200]) Yhdistetyn nimikkeistön koodit.

(940) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus (tonnia)

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeksi	*100*	*115*	*118*	*110*

Lähde: Comext, valitus.

(941) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä noin 153 000 tonnista noin 168 000 tonniin eli 9,8 prosenttia.

(942) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamissaan huomautuksissa yksi CNBM-ryhmän (Kiina) vientiä harjoittava tuottaja pyysi täydentävien päätelmien ilmoittamista, joissa selvennettäisiin perustana olevia tuonti- ja kulutustietoja ja niiden vahvistamiseksi käytettyä tarkkaa menetelmää. Se väitti, että tämä oli tarpeen, koska valituksessa käytetyt tiedot eroavat päätelmissä ilmoitetuista luvuista.

(943) Väite, jonka mukaan asiaankuuluvia lukuja ei ilmoitettu, on virheellinen. Lasikuitukankaiden unionin kulutuksen määrittämiseen käytetyt luvut ilmoitettiin kaikille asianomaisille osapuolille lopullisissa päätelmissä 27 päivänä helmikuuta 2020. Erot valituksessa käytettyihin tietoihin nähden eivät johdu menetelmän muutoksesta vaan valituksessa ja tutkimuksessa käytetyistä eri ajanjaksoista, kuten edellä selitetään, sekä siitä, että saatavilla oli tarkempia tietoja, jotka kerättiin tutkimuksen aikana. Valituksen tekijän oli nojauduttava markkinatietoihin poistaakseen CN-koodeista tuonnin, joka ei ollut lasikuitukangasta, mutta komissiolla oli käytettävissään Taric-tason tuontitietoja. Komissio käytti näitä tietoja poistaakseen tiedoista tuotteet, jotka tuotiin muille tuotteille tarkoitetuilla Taric-koodeilla, kuten 937 kappaleessa todetaan. Sen lisäksi, että ajanjaksot erosivat toisistaan, komissio sai otokseen valittujen unionin tuottajien tosiasiallisia tietoja, ja tietyissä tapauksissa tietojen tarkistamisen jälkeen ilmoitettuja lukuja tarkistettiin.

(944) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset toistivat, että valituksen tekijän tekemät oikaisut tuontitietoihin johtivat todennäköisesti Venäjältä tulevan tuontimäärän mittavaan aliarviointiin, kun taas Kiinaan sovellettiin eri menetelmää, joka oli Kiinan kannalta epäedullinen.

(945) Venäjän tuontitiedot perustuivat Eurostatin tietoihin, joita verrattiin kahdelta tiedossa olevalta venäläiseltä lasikuitukankaiden tuottajalta tulevaan tuontiin (ks. 18 kappale). Yhteistyössä toimineiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tutkimuksen aikana ilmoittama lasikuitukankaiden vientimäärä edusti Eurostatin kirjaamaa kyseisiin Taric-koodeihin kuuluvaa kokonaistuontia, minkä vuoksi kaiken viennin katsottiin koostuvan tarkasteltavana olevasta tuotteesta.

(946) Näin ollen hylättiin väite, jonka mukaan tuontimäärän määrittämiseen käytetty menetelmä johti vääristyneisiin tuloksiin.

5.3 **Tuonti asianomaisista maista**

5.3.1 *Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

(947) Komissio tutki perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevien lasikuitukankaiden tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(948) (Säännöksen mukaan tuonti useammasta kuin yhdestä maasta on arvioitava kumulatiivisesti ainoastaan, jos päätellään, että

a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdassa säädettyä vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen; ja

b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on aiheellista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset sekä tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(949) Kiinasta ja Egyptistä tulevaan tuontiin liittyvän tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä ylitti perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan alakohdassa säädetyn vähimmäistason. Tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen perusasetuksen 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tutkimusajanjakson aikana Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli 22,3 prosenttia (37 558 tonnia) ja Egyptistä tulevan tuonnin 9,1 prosenttia (15 334 tonnia).

(950) Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuetun tuonnin väliset sekä tämän tuonnin ja samankaltaisen unionin tuotteen myynnin väliset kilpailuolosuhteet olivat samanlaiset. Tarkemmin ilmaistuna tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja unionissa tuotettujen lasikuitukankaiden kanssa, sillä niitä myydään samojen myyntikanavien kautta ja samanlaisille asiakasryhmille. Taulukossa 4 osoitetaan tuontihinnoista, että vaikka yleiset hintatasot olivat erilaiset kummassakin asianomaisessa maassa, suuntaukset olivat enimmäkseen samanlaiset eli hinnat laskivat tarkastelujaksolla ja vakiintuivat vuonna 2017 ja tutkimusajanjaksolla ja molemmat alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla.

(951) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset toistivat, että asianomaisista maista tulevan tuetun tuonnin vaikutusten kumulatiivista arviointia koskevat vaatimukset eivät täyttyneet, koska se olisi vastoin komission käytäntöä, jossa vaaditaan samankaltaisuutta asianomaisista maista tulevalta tuonnilta yleisen määrän, markkinaosuuden ja hinnan suhteen, mikä ei päde Kiinasta ja Egyptistä tulevaan tuontiin tässä tapauksessa. Väitteensä tueksi Kiinan viranomaiset viittasivat aiempiin polkumyyntitutkimuksiin ([201]) ja WTO:n paneelin päätelmiin putkien liitos- ja muita osia koskevassa asiassa ([202]). Kiinan viranomaiset väittivät lisäksi, että pelkkä Kiinasta tuleva tuonti ei aiheuttanut vahinkoa, koska se osoitti samanlaisia suuntauksia kuin unionin tuotannonalan myyntimäärä.

(952) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että tässä tutkimuksessa Egyptistä tuli unioniin tuontia vasta vuonna 2017, minkä vuoksi se suurimmalla osalla tutkimusajanjaksoa ei kilpaillut Kiinasta tulevan tuonnin kanssa. Kiinan viranomaiset väittivät myös, että vuosien 2015 ja 2018 välillä Egyptistä ja Kiinasta tulevan tuonnin määrät ja markkinaosuudet noudattelivat vastakkaisia suuntauksia. Lopuksi Kiinan viranomaiset väittivät, että Egyptistä tulevan tuonnin hinnat olivat jatkuvasti alemmat kuin Kiinasta tulevan tuonnin. Sen vuoksi Kiinan viranomaiset päättelivät, että Kiinasta tulevan tuonnin ja Egyptistä tulevan tuonnin välillä ei ollut samanlaisia kilpailuedellytykset, eikä niitä näin ollen pitäisi kumuloida.

(953) Komissio muistuttaa, että analyysi siitä, täyttyvätkö kumulatiivisen arvioinnin edellytykset tietyssä tapauksessa, tehdään tapauskohtaisesti ottaen huomioon kunkin tapauksen erityispiirteet ja tosiseikat.

(954) Toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät, perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa ei säädetä samankaltaisuuden vaatimuksesta määrän, markkinaosuuden ja hinnan suhteen, vaan siinä todetaan, että tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on aiheellista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset sekä tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset. Analyysiin voi sisältyä tuontimäärän, markkinaosuuden ja tuontihinnan kaltaisia tekijöitä, mutta se ei tarkoita, että näiden tekijöiden olisi oltava keskenään täysin samanlaiset.

(955) Tässä tapauksessa, kuten jo 33 kappaleessa todetaan, vuosien 2015 ja 2017 välillä sekä Kiinasta että Egyptistä tulevassa tuonnissa oli kasvava suuntaus, joskin tämä suuntaus oli voimakkaampi Egyptistä tulevassa tuonnissa, etenkin vuosien 2016 ja 2017 välillä. Tämä ei kuitenkaan heikennä päätelmää, jonka mukaan molemmista maista peräisin oleva tuonti kilpaili keskenään ja unionin tuotannonalan myynnin kanssa unionin markkinoilla. Myös se, että Egyptistä tuleva tuonti ohitti osittain Kiinasta tulevan tuonnin, osoittaa, että niiden kilpailuedellytykset olivat samanlaiset. Siitä huolimatta, että tuontimäärä Kiinasta väheni tutkimusajanjaksolla, kokonaistuonti pysyi merkittävällä tasolla koko tarkastelujakson ajan ja suuntaus oli kasvava koko jakson ajan.

([201]) Tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta (EUVL L 258, 6.10.2017, s. 24), johdanto-osan 234–240 kappale; WTO:n paneelin raportti, *EC – Tube or Pipe Fittings*, 7.245–7.267 kohta.

([202]) WTO:n paneelin raportti, *Mexico – Steel Pipes and Tubes*, 7.56 kohta.

(956) Toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät, myös Kiinan ja Egyptin tuontihintojen yleinen suuntaus oli – Egyptin keskimäärin alemmista tuontihinnoista huolimatta – samanlainen eli ne laskivat koko tarkastelujakson ajan ja alittivat jatkuvasti unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla, kuten jo 950 kappaleessa todetaan.

(957) Sen vuoksi komissio hylkäsi Kiinan viranomaisten väitteet, joilla ne vastustivat Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuetun tuonnin vaikutusten kumulatiivista arviointia. Näin ollen Kiinan viranomaisten esiin ottama väite, jonka mukaan pelkästään Kiinasta tuleva tuonti ei olisi aiheuttanut vahinkoa, ei ole merkityksellinen.

(958) Edellä esitetty huomioon ottaen pääteltiin, että perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa esitetyt perusteet täyttyivät, ja Kiinasta ja Egyptistä tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

5.3.2 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(959) Komissio määritti tuontimäärät ja -hinnat Eurostatin oikaistujen tietojen mukaan, kuten 937 ja 938 kappaleessa selitetään. Tuonnin markkinaosuus määritettiin vertaamalla tuonnin määrää unionin kulutukseen. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset totesivat, että Kiinasta tulevan tuonnin määrän määrittämiseksi käytetty menetelmä oli vääristynyt, kuten jo 944 kappaleessa mainitaan. Tätä koskevat väitteet hylättiin 945 kappaleessa esitetyistä syistä.

(960) Tuonti Kiinasta ja Egyptistä unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontimäärä ja markkinaosuus

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Tuonti Kiinasta (tonnia)	34 470	42 507	44 278	37 558
Indeksi	*100*	*123*	*129*	*109*
Tuonti Egyptistä (tonnia)	108	417	6 092	15 334
Indeksi	*100*	*386*	*5 641*	*14 198*
Tuonti asianomaisista maista (tonnia)	34 578	42 924	50 370	52 892
Indeksi	*100*	*124*	*145*	*153*
Kiinan markkinaosuus	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
Indeksi	*100*	*108*	*109*	*99*
Egyptin markkinaosuus	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
Indeksi	*100*	*337*	*4 765*	*12 934*
Asianomaisten maiden markkinaosuus	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
Indeksi	*100*	*108*	*123*	*139*

Lähde: Comext, asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien vastaukset otantalomakkeeseen.

(961) Asianomaisista maista tuleva tuonti lisääntyi 53 prosenttia tarkastelujaksolla vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä noin 35 000 tonnista lähes 53 000 tonniin. Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi näin ollen vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä 22,6 prosentista 31,4 prosenttiin eli lähes 9 prosenttiyksikköä. Kasvu oli jatkuvaa koko tarkastelujakson ajan sekä absoluuttisesti että suhteellisesti tarkasteltuna.

5.3.3 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(962) Komissio määritti tuontihintojen suuntaukset Eurostatin tietojen perusteella, kuten 937 kappaleessa selitetään.

(963) Tällä perusteella asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 4

Tuontihinnat (euroa/kg)

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Kiinasta tulevan tuonnin hinta	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeksi	*100*	*99*	*95*	*91*
Egyptistä tulevan tuonnin hinta	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeksi	*100*	*103*	*98*	*97*
Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinta	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeksi	*100*	*99*	*92*	*86*

Lähde: Comext.

(964) Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat olivat aina alemmat kuin otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset myyntihinnat, kuten taulukosta 8 käy ilmi. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat tarkastelujaksolla 1,78 eurosta/kg 1,54 euroon/kg eli lähes 14 prosenttia.

(965) Komissio määritti myös hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

— otokseen valituilta yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta ja egyptiläisiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla ([203]) veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien (vain Kiinan osalta) ja tuonnin jälkeisten kustannusten (molempien maiden osalta) huomioon ottamiseksi ja

— otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle.

(966) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain. Komissio piti kohtuullisena jättää sarjat hinnan alittavuutta koskevista laskelmista. Kun otetaan huomioon sarjojen yksilölliset yhdistelmät, niiden vertaaminen johtaisi todennäköisesti erilaisten sarjojen vertaamiseen. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina hypoteettisesta liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Se saatiin kertomalla unionin tuotannonalan tuotelajikohtainen keskimääräinen myyntihinta unioniin viedyn vastaavan tuotelajin määrillä. Vertailu osoitti hintojen merkittävää alittavuutta, joka oli Kiinan osalta 15,4–55,8 prosenttia ja Egyptin osalta 30,5–54,9 prosenttia eli kiinalaisten otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettu keskimääräinen marginaali oli 32,3 prosenttia ja egyptiläisten 31,5 prosenttia.

([203]) Lasikuitukankaita tuotetaan enimmäkseen tilauksesta asiakkaan eritelmien mukaan, minkä vuoksi suurin osa myynnistä suuntautui suoraan riippumattomille loppuasiakkaille. Tukkumyyjille suuntautuneen myynnin osuus asianomaisten maiden kokonaismyynnistä oli [1–5] prosenttia (loput suuntautui loppukäyttäjille). Kiinalaisten ja egyptiläisten vientiä harjoittavien tuottajien myynnistä [95–99] prosenttia suuntautui suoraan unioniin (loput myytiin etuyhteydessä olevien tuojien kautta). Myös otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä suuntautui pääasiassa suoraan saman tyyppisille loppuasiakkaille [90–95] prosenttia ja tukkumyyjille vain [5–10] prosenttia.

(967) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yksi CNBM-ryhmän (Kiina) vientiä harjoittava tuottaja viittasi yleisesti huomautuksiin, joita se esitti hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja koskevista laskelmista erillisen polkumyynnin vastaisen tutkimuksen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Se toisti samat huomautukset tässä tukien vastaisessa tutkimuksessa. Nämä huomautukset oli kuitenkin laadittu erityisesti polkumyynnin vastaista tutkimusta varten ja niissä viitattiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([204]) tiettyihin artikloihin, eikä CNBM-ryhmä (Kiina) täsmentänyt, mitä huomautuksia voitaisiin soveltaa tässä tukien vastaisessa tutkimuksessa. Komissio käsitteli kaikkia tähän liittyviä huomautuksia lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/492 ([205]), jäljempänä 'asetus (EU) 2020/492', Sen vuoksi tässä asetuksessa käsitellään vain niitä huomautuksia, jotka liittyivät erityisesti hinnan alittavuuden marginaalien laskemiseen.

(968) Hinnan (etenkin vientihinnan) alittavuutta koskevissa laskelmissa huomioon otettavien tekijöiden osalta komission on yksilöitävä ensimmäinen vaihe, jossa kilpailua esiintyy (tai saattaa esiintyä) unionin tuotannonalan kanssa unionin markkinoilla. Käytännössä kyseeseen tulee ensimmäisen etuyhteydettömän tuojan ostohinta, koska kyseisellä yrityksellä on periaatteessa mahdollisuus hankkia joko unionin tuotannonalalta tai ulkomaisilta asiakkailta. Etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihinnat eivät sitä vastoin kuvasta vaihetta, jossa todellinen kilpailu tapahtuu. Kyseessä on vaihe, jossa viejän vakiintunut myyntirakenne yrittää vasta löytää asiakkaat mutta jossa tuontipäätös on jo tehty. Kun vientiä harjoittava tuottaja on perustanut siihen etuyhteydessä olevien yritysten järjestelmän unioniin, se on jo päättänyt, että kauppatavarat hankitaan ulkomailta. Näin ollen vertailukohdan olisi oltava heti sen jälkeen, kun tavara ylittää unionin rajan, eikä myöhemmässä vaiheessa jakeluketjussa, esimerkiksi kun tavara myydään loppukäyttäjälle.

(969) Näin varmistetaan johdonmukaisuus myös tapauksissa, joissa vientiä harjoittava tuottaja myy tavarat suoraan etuyhteydettömälle asiakkaalle (joko tuojalle tai loppukäyttäjälle), koska tässä tapauksessa jälleenmyyntihintoja ei lähtökohtaisesti käytettäisi. Erilainen lähestymistapa johtaisi vientiä harjoittavien tuottajien väliseen syrjintään pelkästään niiden käyttämän myyntikanavan perusteella.

(970) Tällaisessa tapauksessa tuontihintaa ei voida hyväksyä sellaisenaan, koska vientiä harjoittava tuottaja ja tuoja ovat etuyhteydessä. Jotta voidaan vahvistaa luotettava markkinaehtoinen tuontihinta, tämä hinta on näin ollen muodostettava laskennallisesti käyttämällä lähtökohtana etuyhteydessä olevan tuojan jälleenmyyntihintaa.

(971) Komissio huomauttaa myös, että tässä tapauksessa suurin osa sekä unionin tuotannonalan että vientiä harjoittavien tuottajien myynnistä tapahtui suoraan (eli ilman kauppiaita tai tuojia). Suoran myynnin osuus unionin tuotannonalan myynnistä oli [yli 95 prosenttia] ja vientiä harjoittavien tuottajien myynnistä [yli 95 prosenttia].

(972) Komissio pysyy edellä esitettyjen perustelujen takana, mutta se teki varmuuden vuoksi täydentäviä hinnan alittavuutta koskevia laskelmia.

(973) Komissio otti huomioon vain unionin tuotannonalan ja vientiä harjoittavien tuottajien suoran myynnin, joka siis edusti suurinta osaa molempien puolten myynnistä, kuten edellä todetaan. Näiden laskelmien perusteella todettiin, että CNBM-ryhmän (Kiina) hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 45,4 prosentilla, CNBM-ryhmän (Egypti) 30,8 prosentilla ja Yuntianhua-ryhmän 14,7 prosentilla.

(974) Näin ollen voidaan todeta, että hinnan alittavuuden marginaalissa ei ole merkittävää eroa laskentatavasta riippumatta. Näin ollen kaikki asiaa koskevat väitteet hylättiin.

(975) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä pyysi täydentävien päätelmien ilmoittamista yksityiskohtaisesta hinnan alittavuudesta tuotelajia kohti ja viittasi erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämiinsä huomautuksiin (ks. 121 kappale). Näissä

([204]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21), jäljempänä 'polkumyynnin vastainen perusasetus'.

([205]) EUVL L 108, 6.4.2020, s. 1. Johdanto-osan 387–400 kappale.

huomautuksissaan Yuntianhua-ryhmä pyysi, että kaikkien unionin tuotannonalan myymien tuotelajien myyntimäärät ja -hinnat määrät olisi paljastettava sille, riippumatta siitä, kuinka moni otokseen valittu unionin tuottaja myi tiettyä tuotelajia. Se ei hyväksynyt komission näkemystä siitä, että jos tiettyyn tuotelajiin liittyvät myyntitiedot koskevat vain enintään kahta unionin tuottajaa, kolmas osapuoli pystyisi jäljittämään tiedot yksittäiseen unionin tuottajaan. Koska Yuntianhua-ryhmällä ei olisi riittävää markkinatietämystä tehdä niin, se väitti, ettei olisi mitään syytä pitää näitä tietoja luottamuksellisina. Vaihtoehtoisesti Yuntianhua-ryhmä väitti, että komission olisi vähintäänkin esitettävä merkityksellinen ei-luottamuksellinen tiivistelmä laskelmista esittämällä vaihteluvälit myyntitiedoista, jotka liittyvät tuotelajeihin, joita tuotti enintään kaksi unionin tuottajaa.

(976) Vain yhteen tai kahteen unionin tuottajaan liittyviä tietoja ei voida paljastaa luottamuksellisuussyistä. Samalla tavalla kohdellaan vientiä harjoittavia tuottajia, joiden yksilöllisiä tietoja ei aseteta saataville, edes nimettöminä. Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että lasikuitukankaiden markkinat ovat suhteellisen avoimet, ja suurten määrien käyttäjät hankkivat pieneltä joukolta sertifioituja tuottajia unionissa ja Kiinassa. Sen vuoksi on kohtuullista olettaa, että lasikuitukankaiden tuottajat unionissa ja asianomaisissa maissa usein tietävät, kuka toimittaa tiettyä tuotelajia. Näin ollen jos tiedot paljastettaisiin vaihteluväleinä, tähän liittyisi suuri riski siitä, että paljastettaisiin luottamuksellisia liiketietoja, jotka komissio haluaa suojata. Komissio paljasti joka tapauksessa yksityiskohtaiset laskelmat kaikista tuotelajeista, joita tuotti vähintään kolme unionin tuottajaa ja jotka kattoivat noin 70 prosenttia Yuntianhua-ryhmän unioniin myymästä määrästä ja yli 70 prosenttia unionin tuotannonalan myymien vastaavien tuotelajien määrästä. Yuntianhua-ryhmä ei tuonut esiin mitään näihin laskelmiin liittyviä ongelmia. Sen vuoksi väite hylättiin.

(977) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Yuntianhua-ryhmä väitti, että hinnan alittavuutta koskevat laskelmat eivät perustuneet hintavertailuun samassa kaupan portaassa, ja viittasi yleisesti huomautuksiin, joita se esitti erillisen polkumyynnin vastaisen tutkimuksen lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, täsmentämättä kuitenkaan, mihin erityisiin väitteisiin se viittasi. Myös Kiinan viranomaiset esittivät samanlaisen väitteen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(978) Kuten 971 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonalan myynnistä [yli 95 prosenttia] oli suoraa myyntiä. Lisäksi kaikki hinnan alittavuuden marginaaleja koskevat laskelmat, jotka perustuvat loppukäyttäjille suuntautuvaan myyntiin ja vain suoraan myyntiin, osoittavat, että kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien, myös Yuntianhua-ryhmän, hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat, kuten 973 kappaleessa todetaan. Näin ollen huomautusta ei otettu huomioon.

(979) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Yuntianhua-ryhmä toisti myös väitteensä, jonka mukaan olisi pitänyt tehdä segmenttikohtainen vahinkoanalyysi. Väitteensä tueksi Yuntianhua-ryhmä viittasi jälleen hyvin yleisesti huomautuksiin, joita se esitti erillisen polkumyynnin vastaisen tutkimuksen lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, täsmentämättä kuitenkaan, mihin erityisiin väitteisiin se viittasi. Yuntianhua-ryhmä väitti erityisesti, että otokseen valitut unionin tuottajat olivat erikoistuneita ja tuottivat lasikuitukangaslajeja erityisesti tietylle käyttäjälle. Se väitti, että kyseessä ovat asiakaskohtaiset OEM-tuotteet, joiden osalta ei laskettu hinnan alittavuutta. Näiden tuotteiden osalta ei pitäisi ottaa käyttöön toimenpiteitä.

(980) Vientiä harjoittavien tuottajien olettamus on virheellinen. Tutkimuksessa osoitettiin, että lasikuitukankaita ei tuotettu OEM-perusteisesti. Komissio totesi, että useimpia lasikuitukankaita tuotetaan tilauksesta asiakkaiden eritelmien mukaan, minkä seurauksena valtaosa myynnistä (sekä unionin tuottajien että vientiä harjoittavien tuottajien) tapahtuu suoraan riippumattomille loppuasiakkaille. Näin ollen asiakkaiden eritelmiin perustuva myynti on ominaista lasikuitukankaiden markkinoille, eikä se viittaa erillisen OEM-segmentin esiintymiseen. Tämä käy ilmi myös

Yuntianhua-ryhmälle paljastetuista tiedoista. Yuntianhua-ryhmän unioniin viemistä tuotelajeista noin 70:ää prosenttia tuotti kolme tai neljä otokseen valittua unionin tuottajaa. Komissio huomauttaa vielä, että tutkimusajanjakson aikana unionin tuotannonalan ja Yuntianhua-ryhmän myynti oli 92-prosenttisesti toisiaan vastaavaa. Tämä ei tue sitä, että markkinoilla olisi erikoistumista ja että unionin tuottajat tuottaisivat yhtä tai useampaa tuotelajia tietylle käyttäjälle. Lisäksi väite, jonka mukaan niiden tuotelajien myyntihinnat, joita tuottaa vain yksi tai kaksi unionin tuottajaa, eivät alittaneet unionin tuotannonalan myyntihintoja, on virheellinen. Komissio totesi alihinnoittelua neljässä tuotelajissa niistä seitsemästä, joiden osalta yksityiskohtaisia laskelmia ei voitu paljastaa luottamuksellisuussyistä. Tämä tarkoittaa sitä, että toisiaan vastaavista 18 tuotelajista vain neljän (joiden prosenttiosuus Yuntianhua-ryhmän vientimäärästä oli pieni) hinta ei alittanut unionin tuotannonalan myyntihintaa. Hinnan alittavuuden vahvistaminen tuotelajien tasolla on tietenkin vain väliaikainen ja valmistava vaihe perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa edellytetyssä hintavertailussa, jossa hinnan alittavuus määritetään tarkasteltavana olevan tuotteen osalta kokonaisuudessaan. Edellä esitetyn perusteella hylätään väite, jonka mukaan olisi pitänyt tehdä eri segmentteihin perustuva analyysi.

(981) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Yuntianhua-ryhmä väitti, että komissio sisällytti vahinkoa koskeviin päätelmiin tuotteita, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään ja että yhtä ryhmän tuotelajista tuotiin CN-koodilla, joka ei ole osa tätä tutkimusta.

(982) Kuten komissio totesi menettelyn vireillepanoilmoituksessa, annetut CN- ja Taric-koodit ovat vain ohjeellisia. Ne eivät muodosta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kuvausta. Tässä nimenomaisessa tapauksessa jo Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen kudottujen ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 20 päivänä tammikuuta 2020 annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/44 ([206]) todettiin, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti oli menettelyn vireillepanonkin jälkeen yleisesti ilmoitettu virheellisesti.

(983) Tutkimuksen aikana otokseen valittuja vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittamaan vireillepanoilmoituksessa annettua kuvausta vastaavan tuotteen unioniin suuntautuneesta viennistään. Tähän liittyen Yuntianhua-ryhmä ilmoitti kyseisen tuotelajin tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi. Paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa joka tapauksessa tarkastettiin ja vahvistettiin, että kaikki kyselylomakkeessa ilmoitetut tuotelajit kuuluivat tutkimuksen soveltamisalaan. Sen vuoksi väite hylättiin.

5.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

5.4.1 *Yleiset huomautukset*

(984) Kun tutkittiin tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti, arvioinnissa otettiin huomioon kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(985) Kuten 83 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

(986) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista.

(987) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, keskimääräiset työvoimakustannukset, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

5.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

5.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(988) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste yhteensä kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeksi	*100*	*107*	*104*	*92*

([206]) EUVL L 16, 21.1.2020, s. 1.

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
Indeksi	*100*	*102*	*101*	*98*
Kapasiteetin käyttöaste	63 %	67 %	65 %	59 %
Indeksi	*100*	*106*	*103*	*93*

Lähde: Valitus, otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(989) Unionin tuotannonalan kokonaistuotanto vaihteli mutta laski tarkastelujaksolla 8 prosenttia. Koska tuotantokapasiteetti säilytettiin lähes samalla tasolla koko tarkastelujakson ajan, kapasiteetin käyttöaste laski 63 prosentista 59 prosenttiin.

(990) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että tuotannon ja tuotantokapasiteetin lasku tapahtui vasta tarkastelujakson viimeisenä vuonna eikä sitä voida pitää yleisenä suuntauksena. Kielteinen suuntaus näkyisi siis vain tutkimusajanjaksolla, minkä perusteella ei voida päätellä, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa. Komission analyysi tekisi näin ollen tyhjäksi kolmen vuoden ajanjakson valitsemisen vahingon kehityssuuntausten analysointia varten.

(991) Toisin kuin Kiinan viranomaiset väittivät vuodesta 2016 tutkimusajanjaksoon asti eli kolmen peräkkäisen vuoden aikana tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste supistuivat jatkuvasti, minkä vuoksi laskua ei todettu ainoastaan tarkastelujakson viimeisen vuoden aikana. Komissio katsoi, että vaikka tuotantomäärä ja tuotantokapasiteetti kasvoivat vuosina 2015–2016, se ei aseta kyseenalaiseksi tätä yleistä laskusuuntausta. Tutkimusajanjaksoa edeltävät ajanjaksot toimivat joka tapauksessa vertailukohtana, johon tutkimusajanjaksoa verrataan sen arvioimiseksi, aiheutuuko unionin tuotannonalalle merkittävää tällä hetkellä. Missään ei vaadita, että jatkuvan laskusuuntauksen olisi katettava koko tarkastelujakso. Itse asiassa on tavallista, että kielteiset tekijät ovat akuutimpia ja keskittyneempiä tutkimusajanjaksolla ja osoittavat sen vuoksi merkittävää vahinkoa.

(992) Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(993) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	112 925	125 056	123 108	106 723
Indeksi	*100*	*111*	*109*	*95*
Markkinaosuus	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
Indeksi	*100*	*97*	*92*	*86*

Lähde: Valitus, otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(994) Unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni tarkastelujaksolla 5 prosenttia, kun taas kumuloitu tuonti Kiinasta ja Egyptistä lisääntyi 53 prosenttia. Kun otetaan huomioon kulutuksen kasvu, tämä näkyi vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä unionin tuotannonalan markkinaosuuden pienentymisenä 73,7 prosentista 63,4 prosenttiin eli yli 10 prosenttiyksikköä, kun taas Kiina ja Egypti kasvattivat markkinaosuuttaan vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä 22,6 prosentista 31,4 prosenttiin eli kasvua oli lähes 9 prosenttiyksikköä.

(995) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan myyntimäärissä unionin markkinoilla ei näkynyt selvää laskusuuntausta, koska ne kasvoivat 9 prosenttia vuosien 2015 ja 2017 välillä ja laskivat vain vuosien 2017 ja 2018 välillä. Lisäksi Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan myyntimäärät laskivat kaikkiaan vain 5 prosenttia vuosien 2015 ja 2018 välillä ja enimmäkseen vuonna 2018, minkä vuoksi laskusuuntaus ei ollut selvä koko tarkastelujakson ajan.

(996) Vastoin Kiinan viranomaisten väitettä unionin tuotannonalan myyntimäärät laskivat jatkuvasti vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä eli kolmena peräkkäisenä vuotena. Kyseessä on selvä laskusuuntaus vuosina 2015–2016 tapahtuneesta kasvusta huolimatta. Lisäksi tätä suuntausta olisi tarkasteltava ottaen huomioon tarkastelujaksolla yleisesti kasvanut kysyntä (ks. 940 kappale), minkä johdosta unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys oli vieläkin suurempi tarkastelujakson aikana.

(997) Sen vuoksi väite hylättiin.

(998) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan lasikuitukankaiden tuonti siihen etuyhteydessä olevista yrityksistä Intiasta ja Venäjältä olisi sisällytettävä unionin tuotannonalan myyntiin ja markkinaosuuteen, koska tämä tuonti kuvastaa unionin tuotannonalan tarkoituksellista päätöstä siirtää tuotantoa unionin ulkopuolelle.

(999) Unionin tuotannonalan myyntimäärään unionin markkinoilla sisältyvät vain ne tuotteet, jotka unionin tuottajat ovat tuottaneet myytäväksi unionin markkinoilla. Unionin tuotannonalan markkinaosuus perustuu sen tuottaman samankaltaisen tuotteen myyntiin unionin markkinoilla. Sen vuoksi unionin tuotannonalan tuontia, vaikka se olisi peräisin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevilta yrityksiltä, ei pitäisi pitää unionin tuotannonalan myyntinä vaan tuontina muista kolmansista maista. Tuontia muista kolmansista maista käsitellään syy-yhteyttä koskevassa analyysissä ja erityisesti 1044–1050 kappaleessa.

(1000) Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.4.2.3 Kasvu

(1001) Edellä esitetyt tuotantoa, myyntimääriä ja markkinaosuutta koskevat luvut osoittavat, että unionin tuotannonala ei pystynyt tarkastelujaksolla kasvamaan kasvavilla markkinoilla sen enempää absoluuttisesti kuin suhteessa kulutukseenkaan.

5.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(1002) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden määrä	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeksi	*100*	*103*	*102*	*101*
Tuottavuus (kg/työntekijä)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeksi	*100*	*104*	*102*	*91*

Lähde: Valitus, otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(1003) Työllisyys unionissa pysyi tarkastelujaksolla suhteellisen vakaana; kasvua oli vain 1 prosentti. Kulutuksen kasvu ei aiheuttanut vastaavaa työllisyyden kasvua, sillä myynti- ja tuotantomäärät laskivat. Tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan tuotanto pieneni 8 prosenttia ja tuottavuus laski 9 prosenttia.

(1004) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että vakaa työllisyystilanne osoitti unionin tuotannonalan suhtautuvan luottavaisesti siihen, että tuotanto- ja myyntimäärän lasku vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä oli vain tilapäistä eikä näin ollen edellyttänyt työvoiman vähentämistä. Kiinan viranomaiset päättelivät tämän osoittavan, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa.

(1005) Mikään näyttö ei tukenut Kiinan viranomaisten toteamusta. Unionin tuotannonalan väitettyä strategiaa sen työllisyyslukujen suhteen pidettiin näin ollen puhtaasti spekulatiivisena. Tutkimuksen tosiseikat eivät myöskään tukeneet tällaista olettamusta, koska unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa, kuten tässä jaksossa selitetään. Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.4.2.5 Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän suuruus ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista

(1006) Todetut tukimäärät olivat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Tosiasiallisten tukimäärien suuruuden vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

5.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

5.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(1007) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräinen myyntihinta unionissa (euroa/kg)

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen myyntihinta/kg (noudettuna lähettäjältä) etuyhteydettömille asiakkaille unionissa	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeksi	*100*	*96*	*96*	*93*
Tuotantokustannukset/kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeksi	*100*	*99*	*99*	*103*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(1008) Unionin tuotannonalan tuotantokustannukset kohosivat 3 prosenttia tarkastelujaksolla pääasiassa tuuliturbiiniteollisuuden suurten sopimusten menettämisen takia, mutta unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa putosivat 7 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Tämä osoittaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen merkittävästi kasvavat tuontimäärät estivät hinnankorotukset. Kuten 1016 ja 1030 kappaleessa selitetään, tällä oli merkittävä vaikutus unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen, joka muuttui tutkimusajanjaksolla tappiolliseksi.

(1009) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että asianomaisista maista tulevan tuonnin ja tuotantokustannusten kohoamisen välillä ei ollut mitään yhteyttä, koska tuotantokustannusten kohoaminen heijastaa vain työvoimakustannusten kohoamista.

(1010) Vaikka työvoimakustannusten kohoaminen vaikutti tuotantokustannusten kohoamiseen, tuotantokustannusten kohoaminen johtui suureksi osaksi siitä, että unionin tuotannonalan tuotanto- ja myyntimäärät supistuivat alhaisin hinnoin tulevan tuetun tuonnin seurauksena. Tuotantomäärän pieneneminen johti yksikkökohtaisten tuotantokustannusten kohoamiseen, kun kiinteät kustannukset jakautuivat pienemmille tuotantomäärille. Lisäksi pienemmät tilaukset ovat paljon työvoimavaltaisempia koneiden mukautusten takia ja vaativat enemmän henkilötyötunteja, mikä vaikutti yksikkökohtaisiin työvoimakustannuksiin.

(1011) Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.4.3.2 Työvoimakustannukset

(1012) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät seuraavasti tarkastelujaksolla:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeksi	*100*	*103*	*105*	*106*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(1013) Vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti kasvoivat 6 prosenttia.

5.4.3.3 Varastot

(1014) Unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeksi	*100*	*126*	*128*	*126*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeksi	*100*	*117*	*122*	*137*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(1015) Siitä huolimatta, että tavanomaisissa markkinaolosuhteissa lasikuitukankaita tuotetaan enimmäkseen tilauksesta eikä varastoon, varastot kasvoivat jyrkästi tarkastelujaksolla (26 %). Tämä johtui siitä, että unionin tuotannonalan oli kompensoitava suurten tilausten menettämistä kilpailijoilleen asianomaisissa maissa. Pyrkiessään pitämään keskimääräiset yksikkökustannukset alhaisina unionin tuotannonala piti koneiden seisonta-ajat minimissä ja tuotti lasikuitukankaita, joita ei voitu välittömästi myydä asiakkaille.

5.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(1016) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
Indeksi	*100*	*88*	*80*	*– 139*
Kassavirta (euroa)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
Indeksi	*100*	*62*	*91*	*14*
Investoinnit (euroa)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
Indeksi	*100*	*113*	*87*	*110*
Investointien tuotto	15 %	14 %	13 %	– 17 %
Indeksi	*100*	*93*	*89*	*– 118*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastetut kyselyvastaukset.

(1017) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Kannattavuuden suuntaus oli laskeva tarkastelujaksolla ja kääntyi negatiiviseksi tutkimusajanjakson aikana.

(1018) Nettokassavirta on unionin tuottajien kyky rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirran kehityssuunta oli negatiivinen tarkastelujaksolla. Se heikkeni jatkuvasti, etenkin tutkimusajanjakson lopulla.

(1019) Investoinnit lisääntyivät hieman, 10 prosenttia, tarkastelujaksolla mutta suuntaukset vaihtelivat tarkastelujakson sisällä. Suurin osa investoinneista liittyi tuotantolinjojen ylläpitoon. Uuteen lasikuitukankaiden tuotantokapasiteettiin ei tehty investointeja, mikä kuvastaa supistuvaa markkinaosuutta.

(1020) Investointien tuotto on voitto ilmaistuna prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se kehittyi negatiivisesti tarkastelujaksolla ja johti negatiiviseen arvoon tutkimusajanjaksolla.

(1021) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CNBM-ryhmä (Kiina) pyysi komissiota selittämään, miksi unionin tuotannonalan kannattavuutta ja myyntihintoja koskevat tiedot ovat erilaiset valituksessa ja lopullisissa päätelmissä.

(1022) Komission päätelmät, jotka ilmoitettiin osapuolille, perustuvat otokseen valittujen unionin tuottajien tarkkoihin mikrotaloudellisiin tietoihin, jotka komissio tarkasti paikan päällä. Valitus puolestaan ei kata tutkimusajanjaksoa, eikä siihen kohdistu saman tasoisia näyttöä ja paljastamista koskevia velvoitteita, kuten vientiä harjoittava tuottaja totesi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa. Muita tekijöitä, jotka todennäköisesti johtivat eroihin, ovat tarkastuskäynnin seurauksena tehdyt tarkistukset myyntitietoihin sekä sellaisen yrityksen lisääminen unionin tuottajien otokseen, joka ei osallistunut valituksen laatimiseen.

(1023) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset totesivat, että vaikka kannattavuus, kassavirta ja investointien tuotto ovat vähentyneet vuosien 2015 ja 2018 välillä, se johtuu enimmäkseen vähenemisestä vuonna 2018.

(1024) Kuten 1017 kappaleessa selitetään, kannattavuuden suuntaus oli selvästi laskeva koko tarkastelujakson ajan. Suuntaus oli erityisen selvä vuodesta 2018 tutkimusajanjaksolle. Kiinan viranomaisten huomautukset eivät kyseenalaista tätä analyysiä. Sama koskee investointien tuottoa. Kiinan viranomaisten huomautukset eivät kyseenalaista komission analyysiä, joka esitetään 1020 kappaleessa.

(1025) Kassavirtaa koskeva Kiinan viranomaisten huomautus on kuitenkin virheellinen. Kassavirta pieneni merkittävästi jo vuosien 2015 ja 2016 välillä eikä vasta vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä. Näin ollen huomautusta ei otettu huomioon.

(1026) Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että investoinnit lisääntyivät vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä samalla kun kannattavuus, kassavirta ja investointien tuotto vähenivät. Kiinan viranomaiset väittivät, että kun otetaan huomioon vakaa työllisyystilanne samalla kaudella, tämä tarkoittaa, että unionin tuotannonalalle ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa, vaan se suhtautuu luottavaisesti tulevaisuuteen.

(1027) Tämän väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, kuten 1004 ja 1005 kappaleessa, minkä vuoksi sitä pidettiin puhtaasti spekulatiivisena. Suurin osa investoinneista koski tuotantolinjojen kunnossapitoa, kuten 1019 kappaleessa mainitaan, eikä uuteen lasikuitukankaiden tuotantokapasiteettiin ei tehty investointeja, mikä kuvastaa supistuvaa markkinaosuutta.

(1028) Edellä esitetyn perusteella kaikki kannattavuuteen, kassavirtaan, investointeihin ja investointien tuottoon liittyvät väitteet näin ollen hylättiin.

5.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(1029) Kaikki keskeiset vahinkoindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla. Tuotantomäärä väheni 8 prosenttia ja myyntimäärä 5 prosenttia. Kun otetaan huomioon kulutuksen kasvu, myyntimäärän väheneminen näkyi vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä unionin tuotannonalan markkinaosuuden pienentymisenä 73,7 prosentista 63,4 prosenttiin eli yli 10 prosenttiyksikköä.

(1030) Myös keskeisten taloudellisten indikaattoreiden suuntaus oli negatiivinen, mikä kuvastaa merkittävää hinnankorotusten estymistä unionin markkinoilla (ks. taulukko 8). Tarkastelujakson aikana yksikkömyyntihinnat laskivat 7 prosenttia, kun unionin tuotannonalan yksikkökohtaiset tuotantokustannukset kohosivat samaan aikaan 3 prosenttia. Keskimääräisten yksikkökustannusten kohoaminen johtui tuotantomäärän vähenemisestä, kun tuuliturbiiniteollisuuden erittäin suuret hankinnat menetettiin kiinalaisille ja egyptiläisille tuottajille. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan kannattavuus kääntyi vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä 2,5 prosentin voitosta -3,4 prosentin tappioon. Samanlaisia negatiivisia vaikutuksia on nähtävissä kassavirrassa ja investointien tuotossa.

(1031) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät, että koska Vitrulan Group hankki marraskuussa 2019 yhden otokseen valitun unionin tuottajan eli Ahlstrom-Munksjön lasikuituvahvisteisiin liittyvän liiketoiminnan (eli lasikuitukankaiden tuotannon), kyseisen unionin tuottajan tutkimuksen aikana esittämät huomautukset olisi arvioitava uudelleen. Kiinan viranomaiset väittivät, että uuden omistajan ilmeisenä aikomuksena olisi käyttää lasikuitukankaiden tuotanto vain kytköskäyttöön ja että nämä tuotteet eivät sen vuoksi kilpaile enää muiden unionin tuottajien tuotannon kanssa unionin markkinoilla. Kiinan viranomaiset väittivät myös, että uuden omistajan mukaan hankinnan odotetaan tuovan merkittävää kasvua ryhmälle, mikä olisi vastoin komission päätelmiä, joiden mukaan unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

(1032) Yhden otokseen valitun unionin tuottajan lasikuitukankaiden liiketoiminnan hankkiminen tapahtui tutkimusajanjakson jälkeen, minkä vuoksi sillä ei ollut vaikutusta tämän unionin tuottajan toimittamiin (ja komission tarkastamiin) tietoihin, jotka koskivat tutkimusajanjaksoa ja tarkastelujaksoa. Koska tutkimuksessa rajoitutaan analysoimaan unionin tuotannonalan tilanteen kehittymistä tarkastelujaksolla, mitään tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä ei voida ottaa huomioon, ja näin ollen väite hylättiin.

(1033) Ostajan julkinen lausunto, jonka mukaan hankinnan odotetaan tuovan merkittävää kasvua yritykselle ja jonka tueksi ei esitetty lisänäyttöä, ei voi asettaa kyseenalaiseksi kaikkia vahinkoindikaattoreita koskevaa komission yksityiskohtaista analyysiä koko unionin tuotannonalan osalta tarkastelujakson aikana. Analyysi osoitti selvästi, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa, eikä päätelmää voida kyseenalaistaa tällaisella perusteettomalla huomautuksella. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(1034) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio perusti vahinkoa koskevat päätelmänsä pääasiassa tarkastelujakson viimeiseen vuoteen (eli vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välisiin suuntauksiin) eikä ottanut huomioon tarkastelujakson aiempia vuosia, jotka osoittivat joko positiivista tai vakaata suuntausta ja joissakin tapauksissa vähemmän voimakasta negatiivista suuntausta. Kiinan viranomaiset väittivät, että tällä perusteella komissio teki virheen päätellessään, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa.

(1035) Näitä huomautuksia käsiteltiin 991, 996 ja 1023–1028 kappaleessa. Väite oli perusteeton, minkä vuoksi se hylättiin, kuten edellä mainituissa kappaleissa todetaan.

(1036) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että on epätodennäköistä, että unionin tuotannonalalle aiheutuisi merkittävää vahinkoa jatkossa.

(1037) Perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa mainittujen vahinkoindikaattoreiden kehityssuuntaukset vahvistettiin tämän tutkimuksen tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalaa koskevat tiedot kerättiin ja todennettiin tältä kaudelta ja tällä perustella vahvistettiin selvä laskusuuntaus, joka osoitti merkittävää vahinkoa. Missään ei vaadita tutkimuksen ulottamista tätä kiinteää kautta pidemmälle. Perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa (viimeinen kappale) säädetään, että tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon. Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet mitään tietoja tai muuta näyttöä, jotka olisivat kyseenalaistaneet komission päätelmät tai oikeuttaneet poikkeamaan 11 artiklan 1 kohdan mukaisesta yleisestä säännöstä. Sen vuoksi väitettä pidettiin spekulatiivisena ja se hylättiin.

(1038) Tämän perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on selvästi aiheutunut merkittävää vahinkoa.

6. **SYY-YHTEYS**

(1039) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko Kiinasta ja Egyptistä tuleva tuettu tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei muiden tekijöiden kuin Kiinasta ja Egyptistä tulleen tuetun tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä tuetusta tuonnista johtuvana. Näitä tekijöitä olivat muista kolmansista maista tuleva tuonti, lasikuitukankaiden kysynnän supistuminen vuosina 2017–2018, raaka-ainekustannusten kehittyminen, itse aiheutettu vahinko tarjonnan joustamattomuuden vuoksi sekä tuuliturbiiniasennusten väheneminen vuosina 2017–2018.

6.1 **Tuetun tuonnin vaikutukset**

(1040) Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuonnin määrä kasvoi 53 prosenttia ja niiden kumulatiivinen markkinaosuus 39 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä kasvu ylittää merkittävästi samalla kaudella tapahtuneen kulutuksen kasvun, joka oli noin 9 prosenttia. Samalla unionin tuotannonala menetti yli 5 prosenttia myyntimäärästään ja yli 10 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan. Lisäksi Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuonnin hinnat putosivat keskimäärin lähes 14 prosenttia tarkastelujaksolla ja alittivat unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana 15,4–55,8 prosenttia ja keskimäärin 32,3 prosenttia. Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuonnin halvat hinnat aiheuttivat tutkimusajanjakson aikana merkittävää hintapainetta, joka ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta kohottaa hintojaan keskimääräisiä tuotantokustannuksia suuremmiksi. Unionin tuotannonalan myyntihinnat päinvastoin laskivat lähes 7 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tämän vuoksi unionin tuotannonalan kannattavuus oli jatkuvassa laskussa ja päätyi tutkimusajanjakson aikana -3,4 prosenttia tappiolliseksi.

(1041) Vahinkoindikaattoreiden analyysi (ks. 935–1038 kappale) osoittaa, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni tarkastelujakson aikana ja että tämä tapahtui samaan aikaan, kun Kiinasta ja Egyptistä tuleva tuettu ja unionin tuotannonalan hinnat alittava tuonti lisääntyi tutkimusajanjakson aikana.

(1042) Yksi käyttäjä väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja asianomaisista maista tulevan tuonnin lisääntymisen välillä ei ole ajallista yhteyttä. Kyseinen käyttäjä väitti, että kun unionin tuotannonalan tilanne heikkeni vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä, asianomaista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus oli itse asiassa pienentynyt.

(1043) Tuonti asianomaisista maista kuitenkin kasvoi 50 370 tonnista 52 892 tonniin ja markkinaosuus 27,8 prosentista 31,4 prosenttiin vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä, kuten 960 kappaleessa olevasta taulukosta 3 näkyy. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

6.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

6.2.1 *Tuonti muista kolmansista maista*

(1044) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Tuonti kolmansista maista

Maa		2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
Intia	Tuontimäärä (tonnia)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeksi	*100*	*236*	*311*	*293*
	Markkinaosuus	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	Indeksi	*100*	*206*	*263*	*267*
	Tuontihinta (euroa/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeksi	*100*	*101*	*98*	*93*
Venäjä	Tuontimäärä (tonnia)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeksi	*100*	*97*	*99*	*114*
	Markkinaosuus	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	Indeksi	*100*	*85*	*84*	*103*
	Tuontihinta (euroa/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeksi	*100*	*96*	*94*	*89*
Muut kolmannet maat (Intia ja Venäjä pois lukien)	Tuontimäärä (tonnia)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeksi	*100*	*126*	*100*	*121*
	Markkinaosuus	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeksi	*100*	*110*	*84*	*110*
	Tuontihinta (euroa/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeksi	*100*	*92*	*90*	*89*

Lähde: Comext, unionin tuottajien kyselyvastaukset, valituksen tekijän toimittamat markkinatutkimustiedot.

(1045) Muista kolmansista maista tuleva tuonti tuli pääasiassa kahdesta maasta, Intiasta ja Venäjältä. Näillä molemmilla mailla oli yli 1 prosentin markkinaosuus tutkimusajanjakson aikana, ja kunkin muun kolmannen maan markkinaosuus oli alle 1 prosenttia ja yhteensä 1,9 prosenttia.

(1046) Intialaiset viejät ovat etuyhteydessä unionin tuotannonalaan. Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi asteittain tarkastelujaksolla 0,7 prosentista 1,8 prosenttiin; tämä yritysten sisäinen myynti ei kuitenkaan aiheuttanut painetta unionin hintoihin, koska se tapahtui siirtohinnoilla. Kyseinen tuonti koskee puolivalmiita tuotteita, joita käytetään lopputuotteen valmistuksessa, jotka perustuvat tietyn eurooppalaisen tuottajan teknologiaan ja joita ei myydä avoimilla markkinoilla. Tämän vuoksi komissio päätteli, että tällainen tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(1047) Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus pysyi vakaana tarkastelujaksolla ja jopa supistui vuosien 2015 ja 2017 välillä, ennen kuin se taas saavutti tutkimusajanjaksolla saman tason kuin vuonna 2015. Vaikka Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittivat keskimäärin unionin tuottajien hinnat, on epätodennäköistä, että niillä oli vaikutusta aiheutuneeseen vahinkoon, kun otetaan huomioon markkinaosuus ja suuntaus. Hinnat olivat pikemminkin reaktio Kiinan ja Egyptin aiheuttamaan hintapaineeseen. Sen vuoksi Venäjältä tuleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetykseen tarkastelujaksolla. Tutkimuksessa todettiin lisäksi, että venäläiset viejät ovat unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevia yrityksiä, minkä vuoksi tuonnista ei aiheutunut painetta unionin hintoihin, koska kyseessä oli yrityksen sisäinen myynti siirtohinnoilla.

(1048) Näin ollen komissio päätteli, että muista kolmansista maista tuleva tuonti ei aiheuttanut 984–1038 kappaleessa kuvattua vahinkoa.

(1049) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että ulkoistamalla tuotantoaan Venäjälle ja Intiaan unionin tuotannonalan vahinko oli itse aiheutettu. Kiinan viranomaiset eivät kuitenkaan käsitelleet tämän asetuksen johdanto-osan 1046 ja 1047 kappaleessa esitettyä komission analyysiä, jossa pääteltiin selvästi, että Intiasta ja Venäjältä tuleva tuonti ei ollut unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syy.

(1050) Komissio totesi, että Intiasta tuotiin puolivalmiita tuotteita, joita eräs unionin tuottaja käytti samankaltaisen tuotteen tuotantoon. Samoin Venäjältä tuleva tuonti, jonka hinnat kylläkin olivat keskimäärin alemmat kuin unionin tuotannonalan tuotteen hinnat, oli vakaata tarkastelujaksolla, eikä sen todettu olevan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syy. Näin ollen näistä kahdesta maasta tulevaa tuontia ei voida pitää itse aiheutettuna vahinkona. Näin ollen tämä väite hylättiin.

6.2.2 *Lasikuitukankaiden kysynnän väheneminen unionissa vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä*

(1051) Yksi käyttäjä väitti, että unionin tuotannonalaan kohdistunut vahinko aiheutui kulutuksen vähenemisestä vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä, ja eräs toinen käyttäjä väitti, että vahingon aiheutti tuuliturbiiniasennusten väheneminen samalla kaudella. Kulutuksen väheneminen vuosien 2017 ja 2018 välillä -7,3 prosentilla ei selitä unionin tuottajien myyntimäärän vähenemistä -13,3 prosentilla samalla kaudella, kun varsinkin otetaan huomioon, että tuonti asianomaisista maista lisääntyi 5 prosenttia 50 370 tonnista 52 892 tonniin ja markkinaosuus 27,8 prosentista 31,4 prosenttiin samalla kaudella vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä.

(1052) Se, että vahinko ei aiheutunut kulutuksen vähenemisestä vuonna 2018, käy sitäkin selvemmin ilmi, kun tarkastellaan koko tarkastelujaksoa eikä verrata vain kahta viimeistä vuotta. Kulutus unionissa kasvoi tarkastelujaksolla, mutta unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui jatkuvasti samalla kaudella ja asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi jatkuvasti. Unionin tuotannonala ei saanut etua kulutuksen kasvusta, koska tuonti asianomaisista maista tuli tuetuilla hinnoilla, jotka alittivat johdonmukaisesti ja merkittävästi unionin tuotannonalan myyntihinnat. Unionin tuotannonalan toiminta kääntyi tappiolliseksi vasta tutkimusajanjaksolla, mutta jo aiemmat vuodet osoittavat voittojen jatkuvan pienenemisen vuosien 2015–2017 jälkeen (ks. 1016 kappale).

(1053) Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(1054) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan tilanne riippui enemmänkin unionin kulutuksen kehittymisestä kuin kolmansista maista tulevasta tuonnista. Kiinan viranomaisten mukaan tätä osoittaa se, että kun kulutus kasvoi vuosien 2015 ja 2016 välillä, unionin tuotannonala sai siitä eniten hyötyä kasvattamalla myyntimääräänsä noin 12 000 tonnia. Lisäksi Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio ei ottanut huomioon korrelaatiota unionin tuotannonalan myyntimäärän vähenemisen ja unionin kysynnän vähenemisen välillä päättelemällä, että unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni enemmän kuin unionin kulutus vuosien 2017 ja 2018 välillä.

(1055) Kulutuksen vähenemisellä pitäisi olla samanlainen vaikutus unionin tuotannonalaan ja asianomaisista maista tulevaan tuontiin, mutta tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka kulutus väheni vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä lisääntyi 8 prosenttia ja markkinaosuus 3,6 prosenttiyksikköä eli 27,8 prosentista 31,4 prosenttiin, kun taas unionin tuotannonala menetti sekä myyntimäärää että markkinaosuuttaan. On syytä muistaa, että tutkimuksessa vahvistettiin, että asianomaista maista tuleva tuonti oli tuettua ja tuli unionin markkinoille hinnoilla, jotka alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat unionin markkinoilla. Myös vuosien 2015 ja 2016 välillä, jolloin kulutus lisääntyi, tuonti asianomaisista maista lisääntyi 24 prosenttia ja niiden markkinaosuus 1,8 prosenttiyksikköä, kun taas unionin tuotannonalan myyntimäärä lisääntyi vain 11 prosenttia ja markkinaosuus jopa supistui 2,6 prosenttiyksikköä. Väite, jonka mukaan unionin tuotannonala sai pääasiassa hyötyä kulutuksen lisääntymisestä, oli näin ollen virheellinen.

(1056) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät myös, että tuuliturbiiniasennukset lisääntyivät merkittävästi vuonna 2019 ja suuntauksen odotetaan jatkuvan. Koska tuulivoimateollisuus on tärkein tekijä lasikuitukankaiden kulutuksessa, sillä olisi myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan. Väitteensä tueksi Kiinan viranomaiset viittasivat Wind Europen julkaisuun, jossa esitettiin tilastoja tuuliturbiiniasennusten kehityksestä vuoteen 2019 asti ja ennusteita tulevasta kehityksestä.

(1057) Kuten edellä mainitaan, lasikuitukankaiden unionin kulutuksen positiivisella kehityksellä ei välttämättä ole positiivista vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen. Kulutuksen kasvu vuosien 2015 ja 2016 välillä johti asianomaisista maista tulevan tuonnin ja markkinaosuuden kasvuun, eikä unionin tuotannonala kyennyt hyödyntämään täysimääräisesti tätä kasvua ja jopa menetti markkinaosuuttaan kyseisellä kaudella (ks. 1055 kappale). Wind Europan tilastot osoittivat tuuliturbiiniasennusten positiivista suuntausta vuonna 2019, mutta niistä kävi myös ilmi, että asennuksia vuonna 2019 oli edelleen vähemmän kuin vuonna 2017. Vuonna 2017 kulutuksen suuntaus oli jo laskeva ja unionin tuotannonalan tilanne heikkeni. Päätelmänä voidaan todeta, että pelkästään sen perusteella, että tuuliturbiiniasennukset lisääntyivät vuonna 2019, ei voida tehdä päätelmiä asianomaisista maista tulevan tuonnin kehityksestä eikä unionin tuotannonalan tilanteesta kyseisenä vuotena.

(1058) Sen vuoksi kaikki edellä esitetyt väitteet oli hylättävä.

6.2.3 *Raaka-ainekustannusten kohoaminen*

(1059) Molemmat yhteistyössä toimineet käyttäjät väittivät, että vahingon syynä oli Kiinasta tuodun pääraaka-aineen (roving-lankojen) kustannusten kohoaminen lopullisten tasoitustullien käyttöönoton vuoksi sekä energiakustannusten kohoaminen. Unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikkökustannukset kohosivat vain hieman (3 %) tarkastelujaksolla, kun taas asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat laskivat lähes 14 prosenttia ja alittivat unionin hinnat 32,3 prosentilla. Sen vuoksi aiheutuneen vahingon syynä ei voida pitää kustannusten kohoamista vaan tuetusta tuonnista aiheutunutta painetta, joka esti unionin tuotannonalaa kohottamasta hintojaan kohonneiden kustannusten mukaisesti.

(1060) Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

6.2.4 *Unionin tuotannonalan joustavuuden puute*

(1061) Käyttäjät väittivät, että unionin tuotannonala on joustamaton ja tarjoaa vain suuria määriä pitkän aikavälin sitoumuksilla, joista aiheutuu kuitenkin merkittäviä taloudellisia riskejä käyttäjille (tuulivoimateollisuus), jotka sen vuoksi valitsevat muita toimittajia. Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että tuulivoimateollisuuden toimintatapana on hajauttaa hankintalähteitään ja sisällyttää aina unionin lasikuitukankaiden tuottajat hankintaketjuun. Tutkimuksessa osoitettiin myös, että tuulienergian tuottajilla voi olla monen hankintalähteen strategia pelkästään unionin lasikuitukankaiden tuottajien kanssa. Tämä osoittaa, että on lasikuitukankaiden unionin tuottajia, jotka tarjoavat tuulivoimateollisuudelle sen laatuisia tuotteita kuin teollisuus vaatii (ks. tarkemmin 1081 kappale).

(1062) Näin ollen väitteet hylättiin.

(1063) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että kiinalaisilla tuottajilla on laillinen kilpailuetu, kun ne tarjoavat integroitua sarjojen valmistamispalvelua, kun taas unionin tuotannonala ei kyennyt muuttamaan riittävästi liiketoimintastrategiaansa kysyntään vastaamiseksi.

(1064) Unionin tuotannonalalla on erikoistuneita sarjanvalmistajayrityksiä, jotka täyttävät tämän tehtävän, kuten 1107 kappaleessa osoitetaan. Näin ollen käyttäjät saavat unionista samanlaisia sarjoja kuin kiinalaisilta tuottajilta. Kiinalaisilla tuottajilla saattaa olla logistista etua siitä, että lasikuitukankaiden tuotannon ja sarjoiksi valmistamisen välillä on yksi kuljetus vähemmän, mutta Kiinan viranomaiset eivät osoittaneet, miten tällä olisi ollut merkittävää vaikutusta markkinoilla, jotka perustuvat hintakilpailuun ja tuotteiden laatuun.

(1065) Sen vuoksi väite hylättiin.

(1066) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonala ei kyennyt mukauttamaan liiketoimintastrategiaansa riittävästi myynnin supistumisen mukaan vähentämällä työpaikkoja ja että unionin tuotannonala jopa lisäsi investointejaan.

(1067) Komissio huomautti, että työntekijöiden irtisanominen saattaa johtaa suurempiin kustannuksiin lyhyellä aikavälillä ja että unionin tuotannonalan olisi keskityttävä pienempiin tilauksiin, jotka ovat työvoimavaltaisempia, koska koneita joudutaan mukauttamaan useammin. Tarkastuksissa todettiin investoinneista, että ne liittyivät pääasiassa välttämättömään ylläpitoon ja korvaamiseen eivätkä kapasiteetin lisäämiseen, kuten 1019 kappaleessa todetaan.

(1068) Näin ollen tämä väite hylätään.

6.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(1069) Komissio päätteli, että asianomaisista maista tulevan tuonnin merkittävän lisääntymisen ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä oli selvä ajallinen yhteys.

(1070) Komissio tutki myös muita vahinkotekijöitä, muttei löytänyt menettelyn tässä vaiheessa mitään muita tekijöitä, jotka olisivat vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Mikään muista tekijöistä – erikseen tai yhdessä tarkasteltuna – ei kyseenalaistanut sitä seikkaa, että Kiinasta ja Egyptistä tulevan tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on aito merkittävä yhteys.

(1071) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Kiinan viranomaiset väittivät, että komissio ei ollut ottanut huomioon muiden tekijöiden, kuten kulutuksen vähenemisen, vaikutusta merkittävään vahinkoon. Tässä yhteydessä Kiinan viranomaiset viittasivat WTO:n valituselimen tuomioon asiassa US – Hot Rolled Steel ja väittivät, että komission olisi pitänyt erottaa muiden tekijöiden vahingollinen vaikutus tuetun tuonnin vahingollisista vaikutuksista. Kuten 1044–1068 kappaleessa ja 1070 kappaleessa esitetyissä päätelmissä todetaan, minkään muun tekijän ei todettu vaikuttaneen unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, joten väite hylättiin.

7. **UNIONIN ETU**

(1072) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen suuruisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto ei olisi unionin edun mukaista tässä tapauksessa siitä huolimatta, että vahinkoa aiheuttavan tuen esiintyminen on todettu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien, käyttäjien, toimittajien ja muiden alaan liittyvien toimialojen, kuten leikkaajien/sarjojen valmistajien, edut.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(1073) Tutkimuksessa osoitettiin, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tuetusta tuonnista, joka alittaa unionin hinnat ja aiheuttaa hintapainetta, minkä vuoksi unionin tuotannonala on menettänyt merkittävästi markkinaosuuttaan ja sen toiminta on ollut tappiollista tutkimusajanjaksolla, kuten 984–1069 kappaleessa selitetään tarkemmin.

(1074) Unionin tuotannonala hyötyy toimenpiteistä, joilla todennäköisesti estettäisiin Kiinasta ja Egyptistä erittäin alhaisin hinnoin tulevan tuonnin lisääntyminen entisestään. Ilman toimenpiteitä kiinalaiset ja egyptiläiset tuottajat vievät edelleen lasikuitukankaita tuetuilla hinnoilla unionin markkinoille ja lisäävät hintapainetta, joka estää unionin tuotannonalaa myymästä lasikuitukankaita asianmukaisella voitolla ja aiheuttaa näin edelleen merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

7.2 **Käyttäjien etu**

(1075) Tuuliturbiinien tuottajat ovat lasikuitukankaiden suurin käyttäjäryhmä, jonka osuus lasikuitukankaiden kysynnästä unionissa on noin 60–70 prosenttia. Muita käyttäjiä ovat veneiden valmistajat (noin 11 %), rekkojen valmistajat (noin 8 %) ja urheiluvälineiden valmistajat (noin 2 %) sekä putkien kunnostusjärjestelmien tarjoajat (noin 8 %).

(1076) Vireillepanon yhteydessä otettiin yhteyttä 25:een tiedossa olleeseen käyttäjään unionissa ja pyydettiin niitä toimimaan yhteistyössä. Kaksi tuuliturbiinien tuottajaa ilmoittautui ja vastusti lasikuitukankaita koskevia mahdollisia toimenpiteitä. Kolme tuuliturbiinien tuottajaa ilmoittautui muttei ilmaissut kantaansa siitä huolimatta, että niitä pyydettiin tekemään niin tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa ja käyttäjien kyselylomakkeessa, johon ne vastasivat. Niitä kahta tuuliturbiinien tuottajaa, jotka vastustivat toimenpiteitä, tuki Euroopan tuulienergiateollisuutta edustava järjestö. Yksi sen jäsenistä, ranskalainen tuulienergiajärjestö, ilmaisi kuitenkin nimenomaisesti pysyvänsä neutraalina mahdollisten tullien suhteen. Kyselyvastaukset saatiin viideltä tuuliturbiinien tuottajalta, mukaan lukien Vestas ja SGRE. Yksi tuuliturbiinien tuottaja ilmoitti hankkivansa lasikuitukankaita yksinomaisesti eri unionin tuottajilta. Useat hiihtovälineiden valmistajat ja sarjoja valmistavat yritykset ilmoittautuivat ja tukivat mahdollisia toimenpiteitä.

7.2.1 *Tuuliturbiinien tuottajat*

(1077) Tuuliturbiineja on kahta päätyyppiä: i) offshore, jotka ovat yleensä suurempia ja toimivat rannikoilla, ja ii) onshore, jotka toimivat maalla.

(1078) Tuulipuistohankkeiden toteuttajina unionissa toimivat perinteisesti hankekehittäjät, jotka ovat joko energiayhtiöitä tai sijoittajia eivätkä tuuliturbiinien tuottajia. Alun perin jäsenvaltiot takasivat tuulipuistoissa tuotetulle energialle syöttöhinnan, mutta vuodesta 2014 lähtien on ryhdytty tukemaan tarjouskilpailuihin perustuvia hankkeita, joissa eri hankekehittäjät kilpailevat, viime aikoina energianeutraalilta pohjalta (eli tuulivoima voi kilpailla aurinkoenergian kanssa).

(1079) Vestas ja SGRE ovat unionin suurimpien tuuliturbiinituottajien joukossa ja käyttävät yhteensä yli 20 prosenttia koko unionin lasikuitukankaiden kysynnästä. Ne tuovat yhteensä yli 30 prosenttia kaikesta asianomaisista maista tulevasta tuonnista. Molemmat yritykset esittivät useita väitteitä, kuten i) toimitusvarmuuden menettäminen, ii) tuulienergiateollisuuden kilpailukyvyn menettäminen, iii) riski tuotannon osan siirtämisestä muualle ja iv) yhteensopivuus unionin uudistuvaa energiaa koskevien tavoitteiden kanssa, jos toimenpiteet otetaan käyttöön.

i) Toimitusvarmuus

(1080) Vestas ja SGRE väittivät, että turbiinien lavoissa käytetyt lasikuitukankaat käyvät läpi korkeatasoisen sertifiointimenettelyn, johon kuuluu intensiivisiä ja pitkällisiä testausvaiheita. Ne väittivät, että vain kiinalaiset lasikuitukankaiden tuottajat voivat tarjota suuria määriä homogeenista laatua lyhyellä varoitusajalla vertikaalisen integroitumisensa ansiosta. Ne myös väittivät, että unionin tuottajien tuotantomäärä ei ole riittävä, koska se alittaa unionin kokonaiskulutuksen. Käyttäjien mukaan tuuliturbiiniteollisuus ei voi näistä syistä vaihtaa nopeasti toimittajia, ja vaikka voisikin, unionissa ei tuoteta riittävästi lasikuitukankaita.

(1081) Suurin osa unionin tuottajista ei ole vertikaalisesti integroituneita, mutta tutkimuksessa kävi ilmi, että hankintavaikeuksien välttämiseksi tuuliturbiinien tuottajilla on yleensä monen toimituslähteen strategia, ja ne ostavat säännöllisesti samanlaisia lasikuitukankaita unionin tuottajilta sekä kiinalaisilta tai egyptiläisiltä tuottajilta. Komissio sai kuitenkin tietoja kolmannelta tuuliturbiinien tuottajalta, joka myös hankki monesta lähteestä mutta yksinomaisesti unionin tuottajilta. Se, että erityisten lasikuitukankaiden moniin toimituslähteisiin sisältyy säännöllisesti unionin tuottajia, sekä vertikaalisesti integroituneita että integroitumattomia, osoittaa, että myös vertikaalisesti integroitumattomat tuottajat voivat tarjota tuuliturbiinien tuotantoon vaadittuja lasikuitukankaita.

(1082) Mitä tulee unionin tuotantokapasiteettiin, kuten taulukosta 5 näkyy, unionin tuotanto on tällä hetkellä alempi kuin kulutus (ks. taulukko 2), mutta unionin kokonaistuotantokapasiteetti ylittää sen. Tutkimuksessa kävi ilmi, että käyttämätön kapasiteetti on tällä hetkellä suuri (yli 40 prosenttia), mikä johtuu Kiinasta ja Egyptistä halvoin tuetuin hinnoin tulevasta kasvaneesta tuonnista, joka on vallannut unionin tuotannonalan markkinaosuutta. Käyttämätön kapasiteetti on jakautunut unionin 16 tuottajan kesken, minkä ansiosta unioni muodostaa kilpaillut markkinat, joilla on monia sisäisiä hankintalähteitä. Myös lisäkapasiteettia on helppo hankkia, koska siihen vaaditaan vain pienet investoinnit. Unionin tuotannonala toimii jo tuuliturbiiniteollisuuden tavarantoimittajana ja on siksi jo sertifioitu tavarantoimittaja; sen vuoksi se voi helposti lisätä tarjontaansa tasapuolisissa markkinaolosuhteissa.

(1083) Lisäksi tuuliturbiinien tuottajat voisivat keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä sertifioida uusia lasikuitukankaiden tuottajia joko unionista tai muista lähteistä, jotka eivät harjoita tuettua tuontia. Kuten 1076 kappaleessa mainitaan, yksi tuuliturbiinien tuottaja sovelsi strategiaa, jossa se käytti useita hankintalähteitä (useita unionin tuottajia). Unionissa on myös riittävästi käyttämätöntä kapasiteettia täyttämään suurten tuuliturbiinituottajien tarpeet.

(1084) Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

ii) Tuulienergiateollisuuden kilpailukyky

(1085) Yhteistyössä toimineet tuuliturbiinien tuottajat väittivät, että vähäinenkin lasikuitukankaiden hinnan korotus vaikuttaisi vakavasti niiden kilpailukykyyn. Ne väittivät, että lasikuitukankaiden kustannusten osuutta on arvioitava lavan tuotannon tasolla eikä koko tuulipuiston tasolla. Ne väittivät vielä, että mahdollisista tulleista johtuvaa kustannusten kohoamista ei voitaisi siirtää tuulipuistojen kehittäjien maksettavaksi, koska tuulipuistohanketta koskevan tarjouksen tekemisen ja hankkeen tosiasiallisen toteutumisen välillä on pitkä aika. Tuuliturbiinien tuottajien mukaan tulleista johtuva kustannusten kohoaminen vaikuttaa koko unionin tuulivoimateollisuuden pitkän aikavälin teknologiseen elinkelpoisuuteen, koska on olennaisen tärkeää tehdä merkittäviä tutkimus- ja kehittämisinvestointeja, jos halutaan pysyä johtoasemassa tehokkaimman teknologian osalta.

(1086) Tutkimuksessa kävi ilmi, että turbiinien lavoja ei myydä erillisinä vaan osana tuuliturbiinia. Tämän lisäksi tuulipuistojen hankekehittäjät ostavat säännöllisesti tuulipuistojen lisäinfrastruktuuria tuuliturbiinien tuottajilta. Näin ollen tuuliturbiinien tuottajien kilpailukykyä tarkasteltaessa lasikuitukankaiden kustannukset olisi nähtävä suhteessa koko tuuliturbiiniin tai koko tuulipuistoteknologiaan, jonka tuuliturbiinien tuottajat ovat myyneet, eikä pelkästään suhteessa lapojen valmistukseen, kuten väitettiin, koska tämä ei kuvastaisi reaalitilannetta markkinoilla.

(1087) Lasikuitukankaat ja epoksihartsi ovat kaksi pääkomponenttia tuuliturbiinien lapojen tuotannossa. Lasikuitukankaiden osuus lavan raaka-ainekustannuksista on [10–35] prosenttia riippuen lasikuitukankaiden osuudesta ja muiden käytettyjen materiaalien osuudesta. Tutkimuksessa kävi kuitenkin myös ilmi, että lapojen valmistus on työvoimavaltaista, minkä vuoksi lasikuitukankaiden osuus lavan kaikista valmistuskustannuksista on merkittävästi pienempi eli vain [4–14] prosenttia. Tämä osuus putoaa edelleen [0,1–2] prosenttiin, jos otetaan huomioon tuuliturbiinin kokonaiskustannukset ja kokonaisen tuulipuiston kaikki rakentamiskustannukset.

(1088) Kun otetaan huomioon lasikuitukankaiden vähäinen osuus tuulipuiston kustannuksista [0,1–2] prosenttia, lasikuitukankaisiin sovellettavien tullien vaikutusta tuulipuiston kokonaiskustannuksiin pidetään mitättömän vähäisenä, etenkin kun suuri osa lasikuitukankaista hankitaan unionista. Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuuliturbiinien tuottajilla on myös merkittävästi neuvotteluvoimaa, jotta ne voivat siirtää lisäkustannukset tuulipuistojen kehittäjien maksettavaksi, koska ne ovat yhteisesti suurin tuuliturbiinien toimittaja unionin markkinoilla. Kun otetaan huomioon lasikuitukankaiden vähäinen osa tuulipuiston kustannuksista, kannattavuuden pitäisi pysyä tasolla, jolla voidaan tehdä tutkimus- ja kehittämisinvestointeja, jotka ovat olennaisen tärkeitä, jotta pysytään johtoasemassa tehokkaimman teknologian osalta.

(1089) Vaikkei voidakaan sulkea pois mahdollisuutta, että kustannusten siirtäminen saattaa vaikeutua tarjouskilpailumenettelyyn välillisesti osallistumisen ja siihen liittyvän kilpailun vuoksi, olisi otettava huomioon, että yhteistyössä toimineiden tuuliturbiinien tuottajien – toisin kuin lasikuitukankaiden tuottajien –taloudellinen tilanne on terve, ja niiden voittomarginaalit ovat sellaiset, että tullien pieni vaikutus voidaan kattaa helposti. Molemmat yhteistyössä toimineet tuuliturbiinien tuottajat myyvät sekä tuuliturbiineja että niihin liittyviä huoltopalveluja tuulipuistojen kehittäjille. Nämä sopimukset ovat hyvin tuottavia. Liiketoiminnan huoltopalveluosan houkuttelevuus tulee esiin myös siinä, että yksi yhteistyössä toiminut käyttäjä hankki maksukyvyttömän kilpailijan ([207]) huoltopalveluosaston.

(1090) Sen vuoksi komissio vahvisti, että tuuliturbiinien tuottajat voisivat helposti kattaa tasoitustulleista johtuvan mahdollisen kustannusten kohoamisen, jota ei voitaisi siirtää tuulipuistojen kehittäjien maksettavaksi. Lisäksi tuuliturbiinien tuottajien pitäisi myös pystyä vaihtamaan sellaiseen lasikuitukankaiden toimittajaan, johon tuki ei vaikuta, joko unionissa tai muualla (ks. 1083 kappale).

([207]) Siemens Gamesa hankki lokakuussa 2019 Senvionin tietyt omaisuuserät.

(1091) Edellä esitetyn perustella kaikki tuuliturbiinien tuottajien kilpailukykyä koskevat väitteet hylättiin.

iii) Lapojen tuotannon siirtäminen muualle

(1092) Yhteistyössä toimineet käyttäjät väittivät, että lapojen tuotantokustannusten kohoaminen johtaisi tuotannon siirtämiseen unionin ulkopuolelle ja tuhansien työpaikkojen menetyksiin unionissa.

(1093) Maalla toimivien turbiinin lapojen tuotannon osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että tuotannon siirtäminen on jo käynnissä, vaikkei lasikuitukankaita koskevia toimenpiteitä sovelleta. Tämä johtuu tuulipuistohankkeiden markkinoiden kasvusta unionin ulkopuolella sekä uusien tuulipuistohankkeiden vähenemisestä unionissa, ja esimerkiksi Saksassa rakentaminen on vähäisintä 20 vuoteen. Toisena syynä ovat lapojen tuotantoon liittyvän työvoiman korkeat kustannukset. Tutkimuksessa tuli esiin, että lapojen tuotanto on työvoimavaltaista ja että työvoimakustannukset ylittävät lasikuitukankaiden kustannukset [300–700] prosentilla. Alemmat työvoimakustannukset kolmansissa maissa ovat tämän vuoksi suuri kannustin lapojen tuotannon siirtämiseen. Lasikuitukankaita koskevien tullien käyttöönotolla olisi tässä vähäinen rooli, jos sitäkään.

(1094) Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että offshore-lapojen osalta kuljetuskustannuksilla on merkittävämpi asema kuin raaka-aineiden, kuten lasikuitukankaiden, kustannuksilla. Offshore-lavat ovat pidempiä ja painavampia kuin onshore-lavat, minkä vuoksi kuljettaminen on vaikeampaa ja kalliimpaa. Offshore-lapojen tuotannon siirtäminen ei sen vuoksi todennäköisesti aiheudu tarkasteltavana olevan tuotteen tasoitustulleista.

(1095) Sen vuoksi lapojen tuotannon siirtämistä muihin kolmansiin maihin koskevat väitteet hylättiin.

iv) Uusiutuvaa energiaa koskeva politiikka

(1096) Yksi käyttäjä väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi ristiriidassa unionin uusiutuvaa energiaa koskevan politiikan tavoitteiden kanssa, koska se lisäisi merkittävästi tuuliturbiinien tuotantokustannuksia. Se viittasi tuulivoimaa koskevaan eurooppalaiseen teollisuusaloitteeseen, johon sisältyy tavoite tuuliturbiinien ja niiden komponenttien valmistuskustannusten vähentämisestä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

(1097) Tutkimus ei tue tätä väitettä (ks. 1085–1090 kappale), koska siinä todettiin, että mahdollisilla tasoitustoimenpiteillä olisi vain mitätön vaikutus tuuliturbiinien tuottajien kustannuksiin. Kyseinen käyttäjä ei myöskään osoittanut, miten lasikuitukankaita, jotka edustavat vain murto-osaa tuulipuistoteknologian kustannuksista, koskevat tasoitustoimenpiteet estäisivät tuulienergian vakaasti kasvavan osuuden tai estäisivät vuodeksi 2020 asetetun tavoitteen saavuttamisen. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

7.2.2 *Hiihtovälineiden valmistajat ja muut käyttäjät*

(1098) Useat hiihtovälineteollisuutta edustavat käyttäjät väittivät, että lasikuitukankaiden tuottajien olemassaolo unionissa on olennaista niiden toimitusvarmuuden kannalta, koska ne tarvitsevat paikallisia kumppaneita tiivistä yhteistyötä varten ja pieninä määrinä niille räätälöityjä lasikuitukankaita, joita ei tällä hetkellä tuoteta unionin ulkopuolella. Lisäksi ne korostivat, että lasikuitukankaiden tuotannonala unionissa on keskeinen kumppani tuotteiden parantamisessa ja uusien ratkaisujen kehittämisessä. Tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvä yhteistyö lasikuitukankaiden tuottajien kanssa viime vuosina on johtanut tehokkuusetuihin, tuotteiden suorituskyvyn paranemiseen sekä uusien ja ympäristöystävällisten tuotteiden kehittämiseen. Kyseiset käyttäjät väittivät, että unionin suksivalmistajat eivät voi tehdä saman tasoista yhteistyötä kiinalaisten tai egyptiläisten lasikuitukankaiden tarjoajien kanssa, koska ne eivät kykenisi pysymään (vihreiden ja kestävien) innovaatioiden eturintamassa ja altistuisivat epäreilusti kilpailevalle tuonnille.

(1099) Komissio piti näitä väitteitä vakuuttavina, etenkin tutkimuksen ja kehittämisen osalta, koska kyseessä on t&k-valtainen ala. Vientiä harjoittavilta tuottajilta ei saatu asiasta vastaväitteitä. Komissio kuitenkin huomauttaa, että suksivalmistajat käyttävät lasikuitukankaita vähemmän kuin tuuliturbiinien tuottajat.

(1100) Tutkimuksessa ei ilmoittautunut muita unionin käyttäjiä.

(1101) Sen vuoksi komissio päätteli, että käyttäjien kannalta ei ollut pakottavia syitä olla ottamatta tasoitustoimenpiteitä käyttöön ja että unionin lasikuitukankaiden tuotannonalan selviäminen on tärkeää useille käyttäjäryhmille.

7.3 **Tavarantoimittajat**

(1102) Kaksi roving-lankojen (lasikuitukankaiden päätuotantopanoksen) unionin tuottajaa sekä unionin roving-lankojen tuottajia edustava järjestö ilmoittautuivat ja kannattivat tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden mukaan unionin roving-lankojen tuottajille olisi haitallista menettää tärkeimmät asiakkaansa, koska se uhkaisi niiden omaa selviytymistä unionissa.

(1103) Sen vuoksi komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto on selvästi unionin roving-lankojen tuottajien etujen mukaista, koska ne ovat lasikuitukankaiden tuottajien tavarantoimittajia.

7.4 **Tuojat**

(1104) Kuten 85 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa ilmoittautui vain yksi riippumaton tuoja, joka toi vain mitättömän vähäisiä määriä (alle 25 tonnia) lasikuitukankaita Kiinasta. Koska suurten lasikuitukangasmäärien käyttäjät vaativat tilauksesta tehtävää erityistä lasikuitukangasta, kyseessä ei ole tuote, jota riippumattomat kauppiaat toisivat säännöllisesti suuria määriä.

(1105) Sen vuoksi komissio päätteli, että riippumattomien tuojien kannalta ei ollut pakottavia syitä olla ottamatta toimenpiteitä käyttöön, koska ne toivat lasikuitukankaita vain vähäpätöisiä määriä.

7.5 **Leikkauspalvelujen tarjoajat ja sarjojen valmistajat**

(1106) Käyttäjät etenkin tuuliturbiiniteollisuudessa vaativat yhä useammin lasikuitukankaan sarjojen muodossa. Sarjat leikataan muotoon ja yhdistetään ompelemalla yhteen useita lasikuitukangaskerroksia, mikä mahdollistaa nopeamman tuotannon jatkojalostusteollisuudessa. Viime vuosina tämä on luonut markkinat palveluntarjoajille unionissa. Yksi leikkaajayritys ilmoittautui ja kannatti tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa. Koska kiinalaiset ja egyptiläiset vientiä harjoittavat tuottajat sisällyttävät yhä useammin toimintaansa nämä lisäpalvelut toisin kuin unionin tuotannonala, palveluntarjoajat menettäisivät merkittävän osan liiketoiminnastaan, jos unionin tuotannonala häviäisi markkinoilta. Leikkaajien arvioiden mukaan unionin leikkaajien tuotannonala työllistää yli 2 000 henkeä.

(1107) Sen vuoksi komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto on selvästi unionin sarjojen valmistajien ja leikkauspalvelujen tarjoajien etujen mukaista, koska ne ovat lasikuitukankaiden tuottajien tavarantoimittajia.

7.6 **Muut väitteet**

(1108) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Egyptin viranomaiset väittivät, että Euroopan unioni on edistänyt Egyptin kehitystä assosiaatiosopimuksen ja naapuruuspolitiikan puitteissa ja että toimenpiteet olisivat näiden vastaisia. Komissio huomauttaa, että tätä seikkaa ei voida käsitellä perusasetuksen 31 artiklan mukaisessa unionin etua koskevassa analyysissä. Tutkimuksessa ei missään tapauksessa kyseenalaistettu Egyptin pyrkimyksiä tulojen kasvun ja työllisyystason kehittämiseksi, nykyaikaistamiseksi ja tukemiseksi.

7.7 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(1109) Komissio totesi, että toimenpiteiden käyttöönotto on selvästi unionin lasikuitukankaiden tuotannonalan edun mukaista, koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuettu tuonti uhkaa sen selviytymistä. Unionin lasikuitukankaiden tuotannonalan selviytyminen on tärkeää, jotta voidaan taata toimitukset unionin asiakkaille, etenkin sellaisille käyttäjille, jotka ovat riippuvaisia tiiviistä paikallisesta yhteistyöstä ja tarvitsevat pieniä määriä erityistä lasikuitukangasta, jota ei voi ostaa Kiinasta tai Egyptistä. Joidenkin käyttäjien kannalta on myös olennaisen tärkeää säilyttää uusien lasikuitukankaiden kehittäminen unionissa, jotta ne eivät joudu epäedulliseen asemaan kilpaillessaan unionin ulkopuolelta tulevan tuonnin kanssa. Lisäksi unionin lasikuitukankaiden tuotannonalan selviytyminen on olennaisen tärkeää unionin roving-lankojen tarjoajien sekä leikkauspalvelujen tarjoajien ja sarjojen valmistajien selviytymisen kannalta.

(1110) Toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittäviä haitallisia vaikutuksia tuuliturbiinien tuottajiin, kuten 1077–1097 kappaleessa osoitetaan.

(1111) Tämän perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön tasoitustoimenpiteitä Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevien lasikuitukankaiden tuonnissa.

8. LOPULLISET TASOITUSTOIMENPITEET

(1112) Tukea, merkittävää vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien päätelmien perusteella ja perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti käyttöön olisi otettava lopullinen tasoitustulli.

8.1 Lopullisten tasoitustoimenpiteiden taso

(1113) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan lopullisen tasoitustullin suuruus ei saa ylittää todettua tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää.

(1114) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa todetaan, että ”[j]os komissio voi kaikkien toimitettujen tietojen perusteella selvästi päätellä, ettei ole unionin edun mukaista määrittää toimenpiteiden määrää kolmannen alakohdan mukaisesti, tasoitustullin määrän on oltava alhaisempi, jos tällainen alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi”.

(1115) Komissiolle ei ole toimitettu tällaisia tietoja, joten tasoitustoimenpiteiden taso vahvistetaan 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

(1116) Edellä esitetyn perusteella lopulliset tasoitustullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Tasoitustulli
Kiina	CNBM-ryhmä	30,7 %
	Yuntianhua-ryhmä	17,0 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	24,8 %
	Kaikki muut yritykset	30,7 %
Egypti	CNBM-ryhmä	10,9 %
	Kaikki muut yritykset	10,9 %

(1117) Tukien vastainen tutkimus tehtiin rinnakkain Kiinasta ja Egyptistä peräisin olevaa samaa tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen kanssa, ja siinä komissio otti käyttöön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotka oli rajoitettu vahingon poistavaan tasoon. Komissio varmisti, että tuen ja polkumyynnin tasoa osoittavan kumulatiivisen tullin käyttöönotto ei johda tuetun tuonnin vaikutusten kaksinkertaiseen tasoittamiseen eli kaksinkertaiseen laskemiseen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan sekä asiaa koskevan sovellettavan oikeuskäytännön mukaisesti.

(1118) Kiinan tapauksessa normaaliarvo muodostettiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([208]) 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti käyttämällä vääristymättömiä hintoja ja voittoa asianmukaisessa edustavassa maassa. Näin ollen perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja välttääkseen kaksinkertaista laskemisen komissio otti ensin käyttöön lopullisen tasoitustullin vahvistetun lopullisen tukimäärän tasoisena ja otti sen jälkeen käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, joka vastaa polkumyyntimarginaalia, josta on vähennetty tasoitustullin määrä, erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa vahvistettuun vahingon korjaavaan tasoon asti. Koska komissio vähensi todetusta polkumyyntimarginaalista Kiinassa vahvistetun koko tuen määrän, ongelmana ei ollut perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kaksinkertainen laskeminen.

(1119) Egyptin tapauksessa komissio tarkasteli, olivatko jotkin tukijärjestelmistä vientituloksesta riippuvaisia tukia, jotka alentavat vientihintoja ja korottavat näin polkumyyntimarginaaleja vastaavasti, voidakseen päättää, onko polkumyyntimarginaalista vähennettävä vientituloksesta riippuvaisten tukien määrä perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Koska komissio todennut mitään vientituloksesta riippuvaista tukijärjestelmää tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaksi, se otti lopullisen tasoitustullin käyttöön todetun lopullisen tukimäärän tasoisena asetuksella (EU) 2020/492 käyttöön otetun polkumyyntitullin lisäksi.

([208]) Menetelmä otettiin käyttöön polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1036 ja muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1037 muuttamisesta 12 päivänä joulukuuta 2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2321 (EUVL L 338, 19.12.2017, s. 1).

(1120) Koska kiinalaisten ja egyptiläisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, komissio totesi, että otokseen valituille yrityksille asetettu korkein tulli olisi ”kaikkia muita yrityksiä” edustava. Kaikkiin muihin yrityksiin sovellettava tulli peritään niiltä yrityksiltä, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa.

(1121) Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuen kokonaismäärä laskettiin otokseen valituille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettujen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien painotetun keskimääräisen kokonaismäärän perusteella ottamatta huomioon merkityksettömiä määriä ja tukimääriä, joihin sovelletaan perusasetuksen 28 artiklan 1 kohtaa. Komissio ei kuitenkaan jättänyt huomiotta osittain käytettävissä oleviin tietoihin perustuvia havaintoja määrien määrittämiseksi. Komissio katsoi, että käytettävissä olevat tiedot, joita kyseisissä tapauksissa sovellettiin, eivät vaikuttaneet huomattavasti niihin tietoihin, joita tarvittiin tuen määrän määrittämiseen oikeudenmukaisesti, joten viejille, joita ei pyydetty toimimaan tutkimuksessa yhteistyössä, ei aiheutunut haittaa tästä lähestymistavasta.

(1122) Edellä esitetyn perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavassa esitetyn suuruisina:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (*)	Tuen määrä	Vahingon korjaava taso	Tasoitustulli	Polkumyyntitulli
Kiina	CNBM-ryhmä	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua-ryhmä	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Muut sekä tukien että polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Muut polkumyynnin vastaisessa mutta ei tukien vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Kaikki muut yritykset	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egypti	CNBM-ryhmä	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Kaikki muut yritykset	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Vahvistettu polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa.

(1123) Tässä jaksossa esitetyn menetelmän mukaisesti CNBM-ryhmän ja kaikkien muiden yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten tapauksessa polkumyyntimarginaali, josta vähennettiin tuen lopullinen määrä, oli alempi kuin polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa vahvistettu vahingon korjaava taso. Sen vuoksi lopullinen tasoitustulli asetettiin vahvistetun lopullisen tukimäärän tasolle ja lopullinen polkumyyntitulli otettiin käyttöön polkumyyntimarginaalin tasoisena, josta on vähennetty tasoitustullin määrä. Yuntianhua-ryhmän tapauksessa lopullinen tasoitustulli asetettiin vahvistetun lopullisen tukimäärän tasolle ja lopullinen polkumyyntitulli otettiin käyttöön vahingon korjaavalla tasolla, koska se oli alempi kuin polkumyyntimarginaali, josta oli vähennetty tasoitustullin määrä. Egyptin osalta kaksinkertainen laskeminen ei ollut potentiaalinen ongelma (ks. 1119 kappale).

(1124) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettu yksilöllinen tasoitustulli määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Siinä on siten otettu huomioon kyseisessä tutkimuksessa todettu asianomaista yritystä koskeva tilanne. Tätä tullia voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien mainitun yrityksen tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(1125) Jos yritys muuttaa myöhemmin nimeään, se voi pyytää yksilöllisen tullin soveltamista. Pyyntö on osoitettava komissiolle. Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(1126) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä oli yleisesti ottaen samaa mieltä päätelmistä. Se kuitenkin huomautti, että päätelmien ilmoittamisen yhteydessä ei käsitelty tasoitustullien ja rinnakkaisen polkumyyntimenettelyn tullien vuorovaikutusta. Valituksen tekijä huomautti, että ei ole oikeusperustaa eikä taloudellista perustetta rajoittaa yhdistettyjen polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteiden kokonaistasoa ja että ellei alhaisemman tullin säännön soveltamatta jättämisellä ole mitään merkitystä, täysimääräinen tasoitustulli on otettava käyttöön riippumatta siitä, sovelletaanko alhaisemman tullin sääntöä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä. Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta valituksen tekijä totesi, että tasoitus- ja polkumyyntitullit voidaan kumuloida, vaikka normaaliarvo onkin määritetty edustavassa maassa, kuten 1118 kappaleessa selitetään, paitsi vientitukien tapauksessa. Se väitti, että polkumyynnin tason ja valtion tukien välillä ei ole välttämättä tai lainkaan yhteyttä ja että tuella on merkittäviä vaikutuksia, jotka ulottuvat tuotantokustannuksia laajemmalle. Edustavaan maahan perustuvan normaaliarvon laskemisella ei voida puuttua tuen kaikkiin vaikutuksiin ja kaikkiin Kiinan talouden vääristymiin, ja sillä asetetaan vain kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat samalle viivalle muiden maiden kanssa, joissa menetelmää ei sovelleta ja kumulaatio sallitaan.

(1127) Valituksen tekijä lisäsi, että ei ole oikeusperustaa olettaa, että kaikki kustannukset ja hinnat edustavassa maassa ovat ilman yrityskohtaisia tukia, minkä vuoksi näissä tapauksissa ei ole järkevää tehdä tukien ja polkumyynnin vastaisia tutkimuksia. Se viittasi Maailman kauppajärjestön WTO:n asiaa koskevaan oikeuskäytäntöön eli asiaan WT/DS 379 United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China ([209]), jäljempänä 'DS 379', jossa WTO:n valituselin katsoi, että saman tuen tasoittaminen kahdesti ottamalla samanaikaisesti käyttöön polkumyyntitullit, jotka on laskettu ulkoisen edustavan maan perusteella, ja tasoitustullit on ristiriidassa tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 19 artiklan 3 kohdan kanssa. Valituksen tekijä toi esiin, että WTO:n valituselin katsoi myös, että kaksinkertaista laskemista ei välttämättä tapahdu kaikissa tapauksissa, joissa tullit otetaan samanaikaisesti käyttöön, mutta tämä riippuu pikemminkin siitä, todetaanko ja missä määrin, että kotimaiset tuet ovat alentaneet tuotteen vientihintaa tietyissä tapauksissa ([210]).

(1128) Lisäksi valituksen tekijä viittasi Kiinan tilanteeseen (Yuntianhua-ryhmä), jossa sovellettava polkumyyntitulli perustuu vahinkomarginaaliin, koska se on alempi kuin polkumyyntimarginaali. Edeltävissä kappaleissa esitettyjen väitteiden lisäksi se väitti, että tässä tapauksessa ei yksinkertaisesti ole mahdollisuutta kaksinkertaiseen laskemiseen, koska vahinkomarginaaliin perustuva polkumyyntitulli asetetaan kokonaan ottamatta huomioon normaaliarvoa, joka on vahvistettu ulkoisen vertailumaan perusteella. Näin ollen kysymystä kaksinkertaisesta laskemisesta ei edes synny eikä WTO:n oikeuskäytäntöä asiassa DS 379 voida soveltaa. Valituksen tekijä totesi lopuksi, että sen jälkeen kun alhaisemman tullin sääntö kumottiin tukien vastaisissa menettelyissä, vahinkomarginaali ei enää voi rajoittaa yhdistettyjä polkumyynti- ja tasoitustulleja.

(1129) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä väitti, että komissio ei tehnyt kaksinkertaista laskemista koskevaa analyysiä määrittääkseen, tasoitettaisiinko samat tuet kahteen kertaan ja missä määrin, jos käyttöön otetaan sekä polkumyynti- että tasoitustullit. Analyysin puuttuminen rikkoo yrityksen puolustautumisoikeuksia.

(1130) Mahdollisen kaksinkertaisen laskemisen osalta myös Yuntianhua-ryhmä viittasi WTO:n asiaan DS 379, kuten valituksen tekijä. Se korosti, että päätöksen mukaan tukien vastaisen tullin asianmukaisen määrän vahvistamiseksi huomioon otettavista tekijöistä tutkivan viranomaisen on tarkasteltava näyttöä siitä, tasoitetaanko samat tuet kahteen kertaan ja missä määrin, kun polkumyynti- ja tasoitustullit otetaan käyttöön samanaikaisesti. Osapuoli viittasi siihen, että koska komissio myönsi kaksinkertaiseen laskemiseen liittyvän ongelman yleisistä päätelmistä

([209]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), valituselimen raportti, 11.3.2011.
([210]) Ks. WT/DS379/AB/R, 583 ja 599 kohta.

ilmoittavan asiakirjan 747 kappaleessa, tästä voidaan päätellä, että asian DS 379 tosiseikat eivät poikkea tämän menettelyn tosiseikoista. Tällä perusteella se päätteli, että todistustaakka sen osoittamiseksi, että kaksinkertaista laskemista ei ole tapahtunut, on komissiolla ja että tähän mennessä se ei ole kyennyt esittämään tällaista analyysiä, minkä vuoksi päätelmien ilmoittaminen on ollut puutteellista.

(1131) Yuntianhua-ryhmän mukaan velvollisuuteen tehdä kaksinkertaista laskemista koskeva analyysi ei vaikuta alhaisemman tullin säännön soveltaminen rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, siltä osin kuin polkumyyntimarginaali on täysin päällekkäinen tukimarginaalin kanssa. Kyseinen osapuoli väitti, että molemmissa menettelyissä on vain yksi vahingon korjaava taso, mikä tarkoittaa sitä, että olisi sovellettava tavanomaista lähestymistapaa, jossa yhdistetään ensin tasoitustulli ja sitten polkumyyntitulli, josta on vähennetty vahinkomarginaali. Sen vuoksi jos komissio ottaa tasoitustullin täysimääräisenä käyttöön ja vähentää polkumyyntitullia vain vahingon korjaavaan tasoon asti, tämä on vastoin polkumyynnin vastaista perusasetusta ja komission päätelmiä rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa, jossa pääteltiin, että vahingon korjaavan tasoinen tulli on riittävä poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

(1132) Myös Kiinan viranomaiset toimittivat huomautuksia mahdollisesta kaksinkertaisesta laskemisesta kumotakseen valituksen tekijän 1126–1128 kappaleessa esittämät huomautukset. Kiinan viranomaiset tukeutuivat myös WTO:n DS 379 -päätökseen ([211]) ja päättelivät, että kaksinkertaiset korjaustoimenpiteet ovat ristiriidassa asiaa koskevien WTO:n sääntöjen ja 1127 kappaleessa tarkoitettujen perusasetuksen vastaavien säännösten kanssa. Kiinan viranomaiset väittivät menettelystä, että kyseessä on kaksinkertainen laskeminen, jos komissio ei aseta yhdistetyn tasoitus- ja polkumyyntitullin ylärajaksi vahingon korjaavaa tasoa, koska samaa tukea käsiteltäisiin ensin polkumyyntimarginaalin ja sen jälkeen uudelleen tukimarginaalin kautta. Kiinan viranomaiset korostivat, että CNBM-ryhmän osalta normaaliarvon laskennallinen muodostaminen polkumyynnin vastaisessa menettelyssä perustuu vääristymättömiin lukuihin, joihin makro- ja mikrotason tuet eivät vaikuta, minkä vuoksi siinä jo käsitellään Kiinassa esiintyvää tukea. Koska Yuntianhua-ryhmän polkumyyntitulli perustuu vahingon korjaavaan tasoon, jos tasoitustulli kuvastaisi tuen koko määrää, tässäkin esiintyisi kaksinkertainen laskeminen, koska molemmat tutkimukset kattavat saman viennin ja saman väitetyn merkittävän vahingon, ja kotimaisten tukien logiikkana on, että ne vaikuttavat yhtä lailla sekä kotimarkkina- että vientimyyntiin. Jälkimmäisestä kohdasta Kiinan viranomaiset katsoivat, että vahinkomarginaalin laskemisessa käytetty vientihinta on alempi kotimarkkinoilla todetun tuen määrän verran. Näin ollen väitetty tukimäärä laskettaisiin kahteen kertaan eli välillisesti myös vahinkomarginaalin kautta polkumyyntitullin käyttöönoton yhteydessä. Kiinan viranomaiset huomauttivat lopuksi, että näin määritetty vahinkomarginaali saattaa myös olla liian korkea, koska komissio ei ottanut huomioon kaupan portaan eroa kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja EU:n tuotannonalan myynnissä. Viimeistä huomautuksesta komissio toteaa, että sitä on käsitelty jo 977 ja 978 kappaleessa.

(1133) Valituksen tekijän, Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten väitteistä, jotka koskevat niiden puolustautumisoikeuksien rikkomista sen vuoksi, että komissio ei paljastanut analyysiä polkumyynti- ja tasoitustullien vuorovaikutuksesta ja mahdollisesta kaksinkertaisesta laskemisesta, komissio toteaa aluksi, että se ei paljastanut analyysiä, koska siinä vaiheessa kun tämän menettelyn päätelmät ilmoitettiin, polkumyynnin vastainen menettely oli vielä käynnissä eikä mitään polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ollut virallisesti voimassa. Näin ollen tällainen analyysi olisi muodostanut ennakkokäsityksen polkumyynnin vastaisen menettelyn lopputuloksesta ja olisi joka tapauksessa perustunut hypoteettisiin toimenpidetasoihin, joista esitettiin edelleen huomautuksia ja tehtiin analyysejä. Komissio ei mitenkään olisi voinut tehdä osapuolten vaatimaa analyysiä ajoissa tämän menettelyn päätelmien ilmoittamista varten, mutta se kiinnitti asiaan kaikkien osapuolten huomion ja sitoutui tarkastelemaan asiaa yleisistä päätelmistä ilmoittavan asiakirjan 747 kappaleessa. Komissio toteaa, että tässä jaksossa käsitellään joka tapauksessa kattavasti näitä seikkoja ja kaikkia osapuolten tähän mennessä esittämiä huomautuksia ja että tämä jakso on ilmoitettu osapuolille, jotta ne voivat käyttää puolustautumisoikeuttaan täysimääräisesti. Tämän vuoksi kaikkien osapuolten tätä seikkaa koskevat väitteet hylättiin.

([211]) Kiinan viranomaiset viittasivat erityisesti loppuraportin 143–158, 541 ja 543 kappaleeseen.

(1134) Valituksen tekijän, Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten esiin ottamasta kysymyksestä, joka koskee mahdollista kaksinkertaista laskemista ja viittausta WTO:n asiassa DS 379 antaman päätöksen asiaankuuluviin osiin ja asiayhteyteen, komissio muistutti, että tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 19 artiklan 3 kohta kuvastuu tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdassa. Sen vuoksi se päätteli, että kyseistä määräystä koskeva WTO:n oikeuskäytäntö ja erityisesti sen päätös asiassa DS 379 muodostavat asianmukaisen tulkinnan perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdan soveltamiselle tässä menettelyssä. Komissio muistutti vielä, että nykyiset tutkimukset ovat ensimmäiset rinnakkaiset polkumyynnin ja tukien vastaiset tutkimukset niiden lainsäädäntömuutosten jälkeen, joilla otettiin käyttöön uusi laskentamenetelmä polkumyyntitapauksissa polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti ([212]) ja uudet säännökset alhaisemman säännön soveltamisesta polkumyynnin ja tukien vastaisissa menettelyissä osana kaupan suojatoimenpidetutkimusten nykyaikaistamista ([213]). Komissio huomautti myös, että tästä ei aiheutunut ongelmaa aiemmissakaan yhdistetyissä tukien ja polkumyynnin vastaisissa menettelyissä ennen näitä lainsäädäntömuutoksia ([214]).

(1135) Asiassa DS 379 annetun päätöksen osalta komissio otti huomioon kaikki osapuolten esittämät viittaukset. Se huomautti ensinnäkin, että WTO:n valituselin selvensi, että kaksinkertaisella laskemisella (tai kaksinkertaisilla korjaustoimenpiteillä) tarkoitetaan tilannetta, jossa tasoitus- ja polkumyyntitullien samanaikainen soveltaminen samoihin tuontituotteisiin johtaa ainakin jossakin määrin siihen, että sama tuki tasoitetaan kahteen kertaan, ja näin todennäköisesti tapahtuu silloin, kun polkumyyntimarginaali lasketaan käyttämällä menetelmää, jossa turvaudutaan muun muassa kolmannen maan kustannuksiin tai hintoihin ([215]). Tällöin polkumyyntitullilla *saatetaan* korjata tai tasoittaa kotimaista tukea, jos tällainen tuki on osaltaan vaikuttanut vientihinnan alenemiseen ([216]). Kaksinkertaisia korjaustoimenpiteitä *saattaa* myös esiintyä silloin, kun otetaan käyttöön samaa tuotetta koskevat tasoitus- ja polkumyyntitullit markkinataloudessa myönnettyjen kotimaisten tukien yhteydessä ja kun polkumyyntitutkimuksessa käytetään tuetonta, laskennallisesti muodostettua tai kolmannen maan normaaliarvoa ([217]). Kaksinkertaisen laskemisen tapauksessa tasoitustullia ei oteta käyttöön ”asianmukaista määrää” tukia ja tasoitustulleja koskevan WTO:n sopimuksen 19 artiklan 3 kohdan nojalla. Komissio huomauttaa myös, että WTO:n valituselin hylkäsi nimenomaisesti väitteen, jonka mukaan kaksinkertainen laskeminen esiintyisi välttämättä aina, kun kyseessä ovat samanaikaiset tullit, joissa normaaliarvo määritetään kolmannen maan kustannusten ja hintojen perusteella. Sen sijaan se katsoi, että tämä riippuu siitä, ovatko kotimaiset tuet alentaneet tuotteen vientihintaa ja missä määrin ja onko tutkiva viranomainen toteuttanut tarvittavat korjaavat toimet mukauttaakseen menetelmäänsä tosiasiallisen tilanteen huomioon ottamiseksi ([218]). Valituselin päätteli, että velvoitteeseen arvioida, kuvastaako tasoitustulli ”asianmukaista määrää”, sisältyy vaatimus, jonka mukaan tutkivan viranomaisen on hankittava merkitykselliset tosiseikat ja tutkittava niitä riittävän huolellisesti sekä perustettava päätöksensä asiakirja-aineistoon sisältyvään selvään näyttöön ([219]).

(1136) Soveltaessaan näitä periaatteita perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdan tulkintaan tässä tutkimuksessa komissio totesi, että sen lähestymistapa, jossa se vähensi tuen koko määrän polkumyyntimarginaalista, koska se sovelsi polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohtaan perustuvaa menetelmää laskennallista normaaliarvoa muodostaessaan, oli täysin näiden periaatteiden mukainen. Komissio hyväksyi valituksen tekijän väitteen, että periaatteessa tässäkin tilanteessa olisi mahdollista kumuloida tasoitus- ja polkumyyntitullit. Se kuitenkin huomautti, että asiakirja-aineistossa ei ollut selvää näyttöä, joka olisi osoittanut, olivatko kotimaiset tuet Kiinassa vaikuttaneet vientihintaan ja missä määrin. Asiakirja-aineistossa ei myöskään ollut näyttöä siitä, että edustavan maan vääristymättömät arvot, joita käytettiin laskennallisen normaaliarvon muodostamiseen polkumyyntimenettelyssä, olisivat hyötyneet kotimaisesta tuesta, mikä voisi olla merkityksellinen tekijä tässä analyysissä. Tällä perusteella komissio hylkäsi valituksen tekijän väitteet ja hyväksyi Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten väitteet tältä osin.

(1137) Valituksen tekijän, Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten väitteistä, jotka koskivat tilannetta, jossa sovellettava polkumyyntitulli perustuu polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla vahingon korjaavaan tasoon, koska se on alempi kuin polkumyyntimarginaali, komissio esitti seuraavat huomautukset. Ensinnäkin se selvensi, että perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdan ja 24 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva mahdollinen kaksinkertainen laskeminen on pidettävä erillään alhaisemman tullin säännön

([212]) Ks. alaviite 182.
([213]) Muutokset otettiin käyttöön 30 päivänä toukokuuta 2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/825 (EUVL L 143, 7.6.2018, s. 1).
([214]) Ks. esimerkiksi neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 452/2011 lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan päällystetyn hienopaperin tuonnissa (EUVL L 128, 14.5.2011, s. 18); johdanto-osan 269–274 kappale.
([215]) DS 379, 541–542 kohta.
([216]) DS 379, 543 kohta.
([217]) DS 379, 543 kohta.
([218]) DS 379, 599 kohta.
([219]) DS 379, 602 kohta.

soveltamisesta, jolla on eri tavoite ja tarkoitus. Sen jälkeen se toi esiin, että asiassa DS 379 annettu päätös on merkityksellinen vain tulkittaessa 15 artiklan 2 kohtaa eikä sillä ole vaikutusta alhaisemman tullin säännön soveltamiseen polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(1138) Tässä menettelyssä komissio analysoi ensin, oliko kyseessä perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan 2 kohdan mukainen kaksinkertainen laskeminen, ja noudatti edellä tässä jaksossa kuvattua lähestymistapaa vähentämällä koko tuen määrän polkumyyntimarginaalista. Tämän jälkeen komissio analysoi, voitiinko kummassakin menettelyssä soveltaa alhaisemman tullin sääntöä 1134 kappaleessa mainitut lainsäädäntömuutokset huomioon ottaen. Tässä tukien vastaisessa menettelyssä, jossa alhaisemman tullin sääntöä ei voitu soveltaa perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan nojalla, ei ollut näin ollen tarpeen analysoida tai edes määrittää vahingon korjaavaa tasoa. Sen vuoksi komissio sovelsi täysimääräisesti todettua tuen määrää. Sitä vastoin rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä alhaisemman tullin sääntöä sovellettiin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla. Sen vuoksi komissio laski vahingon korjaavan tason ja vähennettyään tuen koko määrän polkumyyntimarginaalista se asetti sovellettavan polkumyyntitullin ylärajaksi vahingon korjaavan tason, ja tämä koski Yuntianhua-ryhmää.

(1139) Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten väitteistä, joiden mukaan molemmissa menettelyissä on vain yksi ja sama vahingon korjaava taso, koska molemmat koskevat samaa tuontia, minkä vuoksi tämän vahingon korjaavan tason ylittävän yhdistetyn tullin käyttöönotto tarkoittaisi kaksinkertaista laskemista, komissio huomautti, että väitteessä sekoitetaan todettujen tukimäärien ja polkumyynti*marginaalien* kaksinkertaisen laskemisen estämisen kaksi vaihetta toiseen vaiheeseen, jossa analysoidaan, onko alhaisemman tullin sääntö merkityksellinen tässä menettelyssä ja missä määrin. Kuten edellisessä kappaleessa selitetään, vuonna 2018 tehtyjen lainsäädäntömuutosten vuoksi komissio päätteli tässä tukien vastaisessa tutkimuksessa, että perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan neljättä alakohtaa ei voida soveltaa, mutta alhaisemman tullin sääntöä sovellettiin erillisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa, joka koski samaa tuotetta. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaisen säännön perustelut esitetään erityisesti asetuksen (EU) 2018/825 johdanto-osan 10 kappaleessa, jossa todetaan, että ”kolmansien maiden myöntämällä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavalla tuella on erityisen vääristävä vaikutus”, minkä vuoksi ”alhaisemman tullin sääntöä ei tavallisesti ole mahdollista enää soveltaa”. Sen vuoksi näiden osapuolten ehdotus, jonka mukaan yhdistetty tasoitus- ja polkumyyntitulli olisi asetettava enintään vahingon korjaavalle tasolle, kuten vahvistettiin polkumyyntimenettelyssä, olisi vastoin perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa luettuna yhdessä asetuksen (EU) 2018/825 johdanto-osan 10 kappaleen kanssa. Mitä tulee Kiinan viranomaisten esittämään väitteeseen ”välillisestä” kaksinkertaisesta laskemisesta sen vuoksi, että vahinkomarginaalia koskevien laskelmien perustana käytetty vientihinta on kotimaassa todettujen tukien määrän verran alempi, komissio huomautti jälleen, että tässä sekoitetaan tukimäärien ja polkumyynti*marginaalien* kaksinkertainen laskemiseen liittyvä kysymys erilliseen vaiheeseen, jossa lasketaan vahingon korjaava taso alhaisemman tullin säännön soveltamista varten. Alhaisemman tullin sääntö on merkityksellinen vain erillisessä polkumyyntitutkimuksessa, ja vahingon korjaavan tason laskemiseen käytetty vientihinta on tosiasiallinen hinta CIF-tasolla tarvittavine oikaisuineen (ks. asetuksen (EU) 2020/492 johdanto-osan 270–272 kappale) kaikissa sellaisissa polkumyynnin (ja tukien) vastaisissa menettelyissä sovellettavan käytännön mukaisesti, joissa alhaisemman tullin sääntöä sovelletaan tekemättä oikaisuja todettujen kotimaisten tukien perusteella. Sen vuoksi komissio hylkäsi Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten asiaa koskevat väitteet.

(1140) Kaikkien näiden seikkojen perusteella komissio vahvisti eri vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettavat tullit tämän asetuksen johdanto-osan 1122 kappaleessa olevassa taulukossa ja 1 ja 2 artiklassa esitetyn mukaisesti.

(1141) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toimineet etuyhteydessä olevat egyptiläiset vientiä harjoittavat tuottajat huomauttivat, että komissio on jo käsitellyt Jushi Egyptin Hengshi Egyptille siirtämiä etuuksia rinnakkaisessa polkumyyntimenettelyssä. Ne totesivat, että muodostaessaan laskennallista normaaliarvoa kyseisessä menettelyssä komissio ei ottanut huomioon Hengshi Egyptin kirjaamia hintoja, joilla se osti rovings-lankoja Jushi Egyptiltä, vaan korvasi ne hinnoilla, joilla Jushi Egypt myi rovings-lankoja etuyhteydettömille kotimaisille asiakkaille polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan nojalla. Näiden osapuolten mukaan tässä rikotaan tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohtaa, jolla estetään kaksinkertainen laskeminen, kun rinnakkaisissa menettelyissä esiintyy vientitukia, koska komissio oli jo ottanut huomioon Jushi Egyptiltä Hengshi Egyptille rovings-lankojen myynnin kautta siirtyneen tuen määrän polkumyynnin vastaisessa menettelyssä.

(1142) Komissio huomautti aluksi, että se ei todennut Egyptissä mitään vientituloksesta riippuvaista tukea tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaksi (ks. 1119 kappale), minkä vuoksi 24 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa tässä tilanteessa. Näin ollen väite olisi voitu hylätä jo tällä perusteella. Komissio kuitenkin huomautti, että polkumyyntitutkimuksessa tehty oikaisu koski sitä, että rovings-lankojen myyntihinta näiden kahden etuyhteydessä olevan yksikön välillä ei kuvastanut markkinaehtoista hintaa. Näin ollen etuyhteydessä olevien yksikköjen välistä hintaa oikaistiin Egyptin markkinoiden etuyhteydettömistä liiketoimista saadun kotimarkkinahinnan perusteella, koska se ei kuvastanut markkinaolosuhteita, kuten lopullista polkumyyntitullia koskevan asetuksen johdanto-osan 310–332 kappaleessa todetaan. Tukien vastainen tutkimus Egyptissä ei koske lainkaan tuotantopanosten, eli rovings-lankojen, tuettua tarjoamista riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, saati sitten näihin rovings-lankoihin liittyviä vientitukia. Sen vuoksi oikaisun oikeusperustalla eli polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdalla ja siihen liittyvällä asiayhteydellä ja olosuhteilla ei ole mitään tekemistä mahdollisen kaksinkertaisen laskemisen kanssa, josta säädetään tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa. Sen vuoksi tämän osapuolen väite on täysin perusteeton sekä tosiasialliselta että oikeudelliselta kannalta mutta myös puhtaasti teoreettiselta kannalta. Tämän perusteella komissio hylkäsi väitteen.

(1143) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä ei ollut samaa mieltä menetelmästä, jota komissio käytti tullien yhdistämiseen. Osapuoli väitti, että lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä ei käsitelty valituksen tekijän esiin tuomaa sitä seikkaa, että jos polkumyyntitulli perustuu vahinkomarginaaliin, kaksinkertaisesta laskemisesta ei tällöin ole mitään vaaraa, eikä se pitänyt 1136 kappaleessa annettua selitystä riittävänä. Valituksen tekijän mukaan kaksinkertaiseen laskemiseen liittyvää tosiasiallista riskiä ei ole tapauksissa, joissa polkumyyntitulli rajoittuu vahinkomarginaaliin, minkä vuoksi niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden polkumyyntitulli perustuu vahinkomarginaaliin, oikeudellisesti vaadittu yhdistetyn tullin taso on tasoitustullin ja vahinkomarginaaliin perustuvan polkumyyntitullin yhteenlaskettu määrä ilman vähennyksiä ja oikaisuja. Valituksen tekijä väitti, että menetelmä johti sellaiseen mielivaltaiseen tulokseen, että tukien vastaisessa tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneet vientiä harjoittavat tuottajat itse asiassa palkittiin alemmalla yhdistetyllä tullilla, koska niihin sovellettiin 33,6 prosentin polkumyyntitullia (polkumyyntimarginaali, josta vähennettiin tukimarginaali), joka oli alempi kuin vahingon korjaava taso (37,6 %). Valituksen tekijän ehdotuksen mukaan niiden yhdistetyn tulli pitäisi olla yhteensä 68,7 prosenttia eli 31,1 prosentin tasoitustulli, johon lisätään 37,6 prosentin vahinkomarginaali ja saadaan näin yhteensä 68,7 prosenttia. Tämä olisi palkinto (osittaisesta) yhteistyöstä kieltäytymisestä.

(1144) Lisäksi valituksen tekijä väitti, että hyväksymällä Yuntianhua-ryhmän ja Kiinan viranomaisten väitteet (ks. 1136 kappale) komissio käytännössä palkitsi (osittaisesta) yhteistyöstä kieltäytymisestä ja hyväksyi perusteettomat väitteet. Kyseisen osapuolen mukaan asiaankuuluvan näytön puute, kuten kyseisessä johdanto-osan kappaleessa selitetään, ei sinällään voi olla peruste varovaisimman menetelmän soveltamiseen, etenkään (osittaisen) yhteistyöstä kieltäytymisen tapauksissa, koska riskinä on, että tulleilla ei olisi tarvittavaa korjaavaa vaikutusta, kun otetaan varsinkin huomioon kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hyökkäävä toiminta, joka tulee ilmi niiden aggressiivisessa varastoinnissa. Valituksen tekijä perusti väitteensä siihen, että Yuntianhua-ryhmä ja Kiinan viranomaiset eivät toimittaneet mitään yrityskohtaisia tietoja, jotka olisivat osoittaneet väitetyn kaksinkertaisen laskemisen tosiasiallisen vaikutuksen yrityksen tasolla, ja että esitetyt väitteet olivat abstrakteja eivätkä erityisiä ja niistä puuttui tosiasiallinen näyttö. Valituksen tekijä myönsi, että WTO:n asiassa DS 379 tekemän päätöksen mukaan komission tehtävänä on tutkivana viranomaisena suorittaa asianmukainen tutkimus, jotta vältetään kaksinkertaisen laskemisen riski, mutta se väitti, että on vientiä harjoittavien tuottajien tehtävänä toimittaa näyttöä siitä, että niiden tullien yhdistämisestä seuraisi kaksinkertainen laskeminen niitä koskevien tosiasiallisten olosuhteiden vuoksi, eivätkä ne ole tehneet näin. Valituksen tekijä viittasi myös CNBM-ryhmän tapaukseen, jossa ei edes väitetty, että kaksinkertaista laskemista olisi tapahtunut, minkä vuoksi se käytännössä palkittaisiin (osittaisesta) yhteistyöstä kieltäytymisestä ilman oikeudellisia tai tosiasiallisia perusteita.

(1145) Edellä esitettyjen väitteiden perusteella valituksen tekijä totesi, että i) vain polkumyyntitutkimuksessa yhteistyössä toimineiden yritysten osalta komission pitäisi ottaa käyttöön yhdistetty tulli, joka on yhtä suuri kuin tasoitustulli ja vahinkomarginaali yhteensä; ii) CNBM-ryhmän ja kaikkien yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komission pitäisi ottaa käyttöön täysimääräinen tasoitustulli ja polkumyyntitulli, joka perustuu polkumyyntimarginaaliin, koska yritys ei ole tehnyt kaksinkertaisesta laskemisesta mitään yrityskohtaisia perusteltuja väitteitä, joiden tukena olisi näyttöä; iii) Yuntianhua-ryhmän ja molemmissa tutkimuksissa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta yhdistetyt tullitasot ovat asianmukaiset, mutta komission olisi tarkistettava ja selkeytettävä menetelmäänsä.

(1146) Komissio ei ole samaa mieltä valituksen tekijän esiin ottamista väitteistä. Väitteestä, jonka mukaan lopullisten päätelmien ilmoittamisessa ei käsitelty valituksen tekijän esittämää väitettä, komissio muistutti, että koko tähän jaksoon sisältyvissä selvityksissä, etenkin 1135–1138 kappaleessa ja varsinkin 1136 kappaleessa, käsitellään kattavasti tätä väitettä. Lisäksi komissio huomauttaa, että vahinkomarginaali lasketaan rinnakkain polkumyyntimarginaalin kanssa, jotta voidaan tehdä vertailu alhaisemman tullin säännön soveltamista varten. Jos tulli perustuu

vahinkomarginaaliin, se ei tarkoita sitä, että polkumyyntiä ei esiintynyt tai että polkumyyntimarginaali oli täysin merkityksetön, koska yksi vaadituista edellytyksistä polkumyyntitullin soveltamiseksi on, että polkumyynti ylittää vähimmäistason. Sen vuoksi tilanteissa, joissa polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja/tai tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytetään vahinkomarginaalia tosiasiallisen tullin määrittämiseksi, koska se on alempi kuin polkumyyntimarginaali, se ei poista polkumyynnin (tai tuen) tosiasiallista esiintymistä vahingon korjaavaa tasoa korkeammalla tasolla. Sen vuoksi myös näissä tilanteissa kaksinkertainen laskeminen on mahdollista, jos tosiasiallinen tilanne ja sovellettava oikeuskäytäntö osoittavat näin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(1147) Mitä tulee väitteeseen, joka koskee polkumyynnin vastaisessa menettelyssä muttei tukien vastaisessa menettelyssä yhteistyössä toimineita kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, valituksen tekijä ehdottaa, että täyteen tukimarginaaliin lisätään korkeampi vahinkomarginaali eikä polkumyyntimarginaalia. Osapuoli ei täsmentänyt oikeudellista tai tosiasiallista perustaa eikä syytä ehdotukselleen. Komissio huomauttaa, että ehdotettu menetelmä olisi vastoin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, jota sovellettiin polkumyynnin vastaiseen menettelyyn lopullista polkumyyntitullia koskevan asetuksen 7.1 ja 7.2 jakson mukaisesti, eikä valituksen tekijä esittänyt mitään muuta oikeudellista tai tosiasiallista perustelua kuin tarpeen olla palkitsematta yhteistyöstä kieltäytymisestä. Komissio muistuttaa, että osittainen tai täydellinen yhteistyöstä kieltäytyminen on oikeudellisesti merkityksetöntä alhaisemman tullin säännön soveltamista varten polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla ja että nämä osapuolet toimivat joka tapauksessa yhteistyössä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa mutteivät tukien vastaisessa tutkimuksessa. Sen vuoksi komissio vahvisti 1117 ja 1118 kappaleessa sekä 1136 ja 1137 kappaleessa selitetyn menetelmänsä pätevyyden niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka toimivat yhteistyössä vain polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa, ja hylkäsi valituksen tekijän esittämän väitteen.

(1148) Valituksen tekijän väitteestä, joka koski Yuntianhua-ryhmän ja CNBM-ryhmän kohtelua, koska ne eivät toimittaneet yrityskohtaista näyttöä osoittaakseen kaksinkertaisen laskemisen tosiasiallisen vaikutuksen yrityksen tasolla ja koska ne käytännössä palkittiin osittaisesta yhteistyöstä kieltäytymisestä huolimatta, komissio huomauttaa seuraavaa. Kuten valituksen tekijä itsekin myöntää ja kuten käy erittäin selvästi ilmi WTO:n päätöksestä asiassa DS 379 (ks. 1135 ja 1136 kappale), komissiolla ei ollut asiakirja-aineistossa näyttöä, joka olisi osoittanut, että kaksinkertainen laskemisen mahdollisuutta ei ole, jos polkumyynti- ja tasoitustullit kumuloidaan. Tähän liittyviä joitakin merkityksellisiä tekijöitä luetellaan 1136 kappaleessa, mutta valituksen tekijän väittämä kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hyökkäävä käyttäytyminen, jota kuvaa niiden aggressiivinen varastoiminen, joka saattaa johtaa siihen, että tullien korjaava vaikutus ei ole riittävä, ei ole tässä mielessä merkityksellinen tekijä. Koska asiakirja-aineistossa ei ollut asiasta muuta merkityksellistä näyttöä, komissio hylkäsi väitteen.

(1149) Valituksen tekijän yleisestä huomautuksesta, joka koski Yuntianhua-ryhmää ja niitä vientiä harjoittavia tuottajia, jotka toimivat yhteistyössä molemmissa tutkimuksissa, ja komission tarvetta tarkistaa ja selkeyttää menetelmäänsä, komissio huomautti, että valituksen tekijä ei toimittanut lisätietoja eikä selittänyt, miten komission pitäisi tarkistaa ja selkeyttää menetelmää. Lisäksi komissio toi esiin, että tämä yleinen huomautus oli ristiriidassa sen kanssa, että valituksen tekijä hyväksyi periaatteessa yhdistetyn tullin asianmukaisuuden. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(1150) Valituksen tekijä pyysi vielä komissiota toteamaan lopullista tullia koskevassa asetuksessa, että mahdolliset pyynnöt kaksinkertaista laskemista koskeviksi oikaisuiksi voitaisiin hyväksyä polkumyynti- ja tasoitustullin yhdistetyn tason määrittämisen yhteydessä vain, jos niiden tueksi esitetään tosiasioihin perustuvaa yrityskohtaista näyttöä siitä, että tuloksena olisi kaksinkertainen laskeminen, ja että tällaisen näytön puuttuessa vientiä harjoittavan tuottajan väite kaksinkertaisesta laskemisesta on hylättävä perusteettomana. Komissio toteaa ensin, että periaatteessa asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaisia ja/tai lopullisia toimenpiteitä, koskevat tiettyä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ja tutkimuksen päätelmiä, eikä niissä sen vuoksi voida esittää osapuolten pyynnöstä yleisiä poliittisia tai periaatteellisia lausuntoja, joita sovellettaisiin tulevissa tutkimuksissa. Samalla komissio muistuttaa, että WTO:n asiassa DS379 tekemän päätöksen säännöt ja oikeuskäytäntö (ks. 1135, 1136 ja 1148 kappale) tämän tutkimuksen osalta edellyttävät sitä, että määritetään kaksinkertaisen laskemisen tosiasiallinen esiintyminen rinnakkaisissa tapauksissa, joissa käytetään polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaista menetelmää asiakirja-aineistoon sisältyvän selvän näytön perusteella. Se, että tässä tapauksessa tällaista näyttöä ei ole, koska mikään osapuoli ei ole pyytänyt vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan tällaista näyttöä, ei tarkoita sitä, etteikö tulevissa tapauksissa tällaista näyttöä voitaisi pyytää ja etteikö se muodostaisi merkityksellistä näyttöä asiakirja-aineistossa, jotta komissio voi tehdä päätelmänsä kaksinkertaisen laskemisen esiintymisestä samanlaisissa rinnakkaisissa menettelyissä.

(1151) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yuntianhua-ryhmä pyysi komissiota paljastamaan Yuntianhua-ryhmän täsmällisen polkumyyntimarginaalin, johon ei kohdistu kaksinkertaista laskemista, ja selventämään Kiinassa vahvistettujen tukien vähennyksiä.

(1152) Lisäksi Yuntianhua-ryhmä viittasi täydentävien päätelmien 85 kappaleeseen ja siihen, että kaksinkertaista laskemista olisi käsiteltävä perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen osapuoli väitti, että polkumyynti- ja tasoitustullit käsittelevät samaa tilannetta, minkä vuoksi ei ole oikeusperustaa ottaa molempia tulleja käyttöön samanaikaisesti.

(1153) Yuntianhua-ryhmä otti esiin myös lopullisten päätelmien 745 kappaleessa esitetyn toteamuksen, jonka mukaan komissiolle ei ole toimitettu tietoja, joiden perusteella tässä tapauksessa olisi oikeutettua soveltaa vahinkomarginaalia. Kyseinen osapuoli väitti, että komissio päätti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan nojalla, että ei ole unionin edun mukaista olla soveltamatta vahinkomarginaalia, ja että vaikka unionin etua koskeva arviointi on samanlainen tukien vastaista menettelyä koskevissa lopullisissa päätelmissä, komissio päätyi eri tulokseen eikä soveltanut vahinkomarginaalia. Osapuoli viittasi vielä kuumavalssattuja teräslevyjä koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annettuun asetukseen ([220]), jossa komissio totesi, että vahinkomarginaalin soveltaminen on perusteltua unionin edun kannalta, jos vaikutus kohdistuu toimitusketjuihin. Koska tukien vastaisessa menettelyssä tasoitustulleilla on kielteinen vaikutus käyttäjiin – joskaan se ei ole riittävä peruste olla ottamatta tasoitustulleja käyttöön – osapuoli päätteli, että komission olisi sovellettava vahinkomarginaalia ainakin Yuntianhua-ryhmään tässä tukien vastaisessa menettelyssä kuumavalssattuja teräslevyjä koskevassa tutkimuksessa tehdyn päätöksen mukaisesti.

(1154) Komissio huomautti Yuntianhua-ryhmän pyynnöstä paljastaa täsmällinen polkumyyntimarginaali, että polkumyyntimarginaalit eivät ole muuttuneet siitä, minkälaisina ne ilmoitettiin polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa koskevassa asetuksessa. Sen lisäksi, mitä 70 kappaleessa selitetään, Yuntianhua-ryhmän polkumyynti*marginaali* on sama, joka vahvistettiin polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa ja ilmoitettiin ryhmälle kyseisen menettelyn puitteissa. Joidenkin osapuolten, kuten Yuntianhua-ryhmän, osalta samanaikainen polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto saattaa kuitenkin johtaa kaksinkertaiseen laskemiseen ja/tai alhaisemman tullin säännön soveltamisen tulokset on otettava huomioon tasoitustoimenpiteiden käyttöönottopäivästä lähtien, kuten edellä selitetään. Näin ollen komission on muutettava polkumyynti*tullia* näissä tapauksissa. Komissio huomauttaa myös, että jos tasoitustoimenpiteet kumotaan jatkossa, sovellettavaa polkumyyntitullia olisi muutettava suhteessa niihin marginaaleihin, jotka otettiin käyttöön polkumyynnin vastaisella asetuksella, kuten tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetään.

(1155) Mitä tulee kyseisen osapuolen polkumyyntitullia koskeviin laskelmiin, komissio vältti kaksinkertaisen laskemisen niissä tapauksissa, joissa normaaliarvo muodostettiin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti laskennallisesti, kuten 1117 ja 1118 kappaleessa selitetään. Tätä varten komissio otti ensin käyttöön täysimääräisen tasoitustullin tukien vastaisessa tutkimuksessa ja muutti sitten lopullista polkumyyntitullia. Muutetun polkumyyntitullin laskemiseksi komissio vähensi vahvistetusta polkumyyntimarginaalista tässä menettelyssä vahvistetun tukimarginaalin. Yuntianhua-ryhmän osalta komissio otti ensin käyttöön tasoitustullin 17,0 prosentin tasoisena. Sen jälkeen komissio vähensi kaksinkertaisen laskemisen välttämiseksi polkumyynnin vastaisessa menettelyssä vahvistetusta 64,7 prosentin polkumyyntimarginaalista 17,0 prosentin täyden tasoitustullin. Näin polkumyyntitulliksi saatiin 47,7 prosenttia. Polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti polkumyyntitutkimuksessa Yuntianhua-ryhmälle vahvistettu lopullinen tulli asetettiin kuitenkin enintään vahingon korjaavalle tasolle eli 37,6 prosenttiin.

(1156) Yuntianhua-ryhmän toisesta väitteestä, joka perustui perusasetuksen 24 artiklan 1 kohtaan, komissio muistutti, että kaksinkertaisen laskemisen välttämiseksi komissio vähensi vahvistetusta polkumyyntitullista koko tukimäärän, kuten 1117 ja 1118 kappaleessa selitetään. Näin ollen kyseessä ei ollut kaksinkertainen laskeminen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten osapuoli väitti, eikä perusasetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

([220]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/508, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2020, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa (EUVL L 110, 8.4.2020, s. 3).

(1157) Yuntianhua-ryhmän vahinkomarginaalia koskevan viimeisen väitteen osalta komissio viittaa siihen, mitä se toteaa 1114 ja 1139 kappaleessa, joissa se selitti, että vahinkomarginaali ei ole merkityksellinen tässä tukien vastaisessa tutkimuksessa, koska pääsääntönä 15 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaan on, että alhaisemman tullin sääntöä ei sovelleta, paitsi jos voidaan ”kaikkien toimitettujen tietojen perusteella selvästi päätellä”, että tasoitustulli olisi asetettava vahingon korjaavalle tasolle, jos se on alempi. Koska yksikään osapuoli ei toimittanut tällaisia tietoja 15 artiklan 1 kohdan nojalla, komission ei tarvinnut tehdä arviointia, koska tasoitustullin on perustuttava vahvistettuun tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrään. Sen vuoksi pyydetyllä vahinkomarginaalin soveltamisella tässä tukien vastaisessa menettelyssä ei ole oikeusperustaa ja se olisi yksinkertaisesti laiton. Näin ollen väite olisi voitu hylätä jo tällä perusteella. Komissio kuitenkin huomautti, että viittaus kuumavalssattuja teräslevyjä koskevaan aiempaan tutkimukseen on merkityksetön sekä oikeudellisesti että tosiasiallisesti Oikeudelliselta kannalta tarkasteltuna kyseessä oli polkumyynnin vastainen menettely, ja analyysi, johon osapuoli viittasi, perustui polkumyynnin vastaisen asetuksen 7 artiklan 2 b kohtaan. Alhaisemman tullin säännön soveltamista koskeva lainsäädäntökehys on muuttunut vuonna 2018 tehtyjen lainsäädäntömuutosten vuoksi, ja polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 7 artiklan 2–2 b kohdan soveltamista koskevat edellytykset poikkeavat nyt tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan edellytyksistä. Lisäksi osapuoli sekoittaa keskenään polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisen erityisen unionin edun tarkastelun ja polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 21 artiklan ja sitä vastaavan tukien vastaisen perusasetuksen 31 artiklan mukaisen tavanomaisen unionin edun tarkastelun, jotka eroavat asiayhteydeltään ja tarkoitukseltaan, ja osapuoli nojautui väitteessään tähän jälkimmäiseen säännökseen. Näistä syistä komissio hylkäsi nämä väitteet.

8.2 **Seurantaa koskeva erityislauseke**

(1158) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten tasoitustullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä tasoitustullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontitavaroista, joiden mukana ei ole tällaista kauppalaskua, olisi kannettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettava tasoitustulli.

(1159) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä tasoitustulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(1160) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(1161) Tasoitustullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkia muita yrityksiä koskevaa tullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että niihin tuottajiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana.

9. **KIRJAAMINEN**

(1162) Kuten 1.2 jaksossa todetaan, komissio asetti asianomaisista maista peräisin olevien lasikuitukankaiden tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi. Kirjaaminen toteutettiin, jotta olisi mahdollista kantaa tullit taannehtivasti perusasetuksen 16 artiklan 4 kohdan nojalla.

(1163) Koska väliaikaisia tulleja ei otettu käyttöön, taannehtiva soveltaminen ei ole mahdollista. Näin ollen tuonnin kirjaaminen olisi lopetettava.

10. PÄÄTELMIEN ILMOITTAMINEN

(1164) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ehdottaa lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia erityisesti niille ilmoitettujen laskelmien tarkkuudesta.

(1165) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([221]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(1166) Kuten 1117–1119 kappaleessa selitetään, komissio vähensi polkumyyntimarginaalista osan tukimäärää välttääkseen kaksinkertaisen laskemisen. Näin ollen jos lopullisia tasoitustulleja muutetaan tai ne poistetaan, polkumyyntitullien tasoa pitäisi automaattisesti korottaa samassa suhteessa, jotta ne kuvastaisivat kaksinkertaisen laskemisen tosiasiallista määrää tämän muutoksen tai poistamisen seurauksena. Polkumyyntitulleja pitäisi muuttaa tämän asetuksen voimaantulosta alkaen.

(1167) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([222]) 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevia jatkuvakuituisesta kiertämättömästä lasikuitulangasta tai -esilangasta kudottuja kankaita, ei kuitenkaan kyllästettyjä tai esikyllästettyjä tuotteita eikä seulakankaita, joiden silmäkoko on sekä pituudeltaan että leveydeltään suurempi kuin 1,8 mm ja jotka painavat enemmän kuin 35 g/m^2 ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 ja ex 7019 90 00 (Taric-koodit 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 ja 7019 90 00 80).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
Kiina	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

([221]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

([222]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/825, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1036 ja muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1037 muuttamisesta (EUVL L 143, 7.6.2018, s. 1).

Maa	Yritys	Lopullinen tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Muut sekä tukien että polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä I	24,8 %	Ks. liite I
	Muut polkumyynnin vastaisessa mutta ei tukien vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä II	30,7 %	Ks. liite II
	Kaikki muut yritykset	30,7 %	C999
Egypti	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Kaikki muut yritykset	10,9 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa tai liitteessä I tai II mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen tasoitustullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäväksi myydyt (tarkasteltavana olevan tuotteen) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), (asianomainen maa). Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

5. Tapauksissa, joissa tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustulli on vähennetty polkumyyntitullista, asetuksen (EU) 2016/1037 21 artiklan mukaiset palautusta koskevat pyynnöt käynnistävät kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta myös palautusta koskevan tutkimusajanjakson aikana vallitsevaa polkumyyntimarginaalia koskevan arvioinnin.

2 artikla

Muutetaan komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/492 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Kiina	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Muut sekä tukien että polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä I	37,6 %	Ks. liite I
	Muut polkumyynnin vastaisessa mutta ei tukien vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset, jotka luetellaan liitteessä II	34,0 %	Ks. liite II
	Kaikki muut yritykset	69,0 %	C999
Egypti	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Kaikki muut yritykset	20,0 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa tai liitteessä I tai II mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäväksi myydyt (tarkasteltavana olevan tuotteen) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), (asianomainen maa). Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.”

2) Lisätään uusi 1 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/776 (*) 1 artiklan nojalla käyttöön otettua lopullista tasoitustullia muutetaan tai se poistetaan, 2 kohdassa tai liitteessä I tai II määriteltyjä tulleja korotetaan samassa suhteessa mutta enintään yrityskohtaisesti todettuun tosiasialliseen polkumyyntimarginaaliin tai vahinkomarginaaliin asti tämän asetuksen voimaantulosta lähtien.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/776, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2020, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/492 muuttamisesta (EUVL L 189, 15.6.2020, s. 1).”

3) Lisätään uusi 1 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tapauksissa, joissa tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tasoitustulli on vähennetty polkumyyntitullista, asetuksen (EU) 2016/1037 21 artiklan mukaiset palautusta koskevat pyynnöt käynnistävät kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta myös palautusta koskevan tutkimusajanjakson aikana vallitsevaa polkumyyntimarginaalia koskevan arvioinnin.”

4) Korvataan liite liitteellä I ja liitteellä II.

3 artikla

1. Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/44 1 artiklan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen.

2. Kirjatusta tuonnista ei kanneta taannehtivasti lopullista tasoitustullia.

3. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/44 1 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja ei enää säilytetä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2020.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Muut sekä tukien että polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset

Yrityksen nimi	Taric-lisäkoodi
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

LIITE II

Muut polkumyynnin vastaisessa mutta ei tukien vastaisessa tutkimuksessa yhteistyössä toimineet yritykset

Yrityksen nimi	Taric-lisäkoodi
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536